

Süleyman Karacabey

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Süleyman Karacabey

1966 Yozgat -Sarıkaya

Her mısırda tatlı bir uyum
Uyum içinde yudum yudum
Hayat içinde akan suyum
Mana ne ise İşte oyum

Kayseride ikamet ediyor ve Bir kamu kuruluşunda görev yapıyorum
Türk Dünyası Sanat ve Edebiyat Platformu (TÜDSEP) Başkanı.
Kayseri Yazarlar, Şairler ve Sanatçılar Derneği Başkanı
'ÇINGI' kültür ve Sanat ve Edebiyat Dergisi Sahibi
Talas İLKSAN Temsilcisi

*******İllâ ki Sen*******

Ne zaman bir ağıt sesi duysam
Unutur her şeyi hüzne dalarım
Burkular yüreğim acır duygularım
Gittiğin günü hatırlarım.
Sana akıttığım göz yaşlarımı
Ve bir de zifiri kararlıkların
Issız gecelerinde kaldırımlara düşen
Kimsesizliğimi hatırlarım.

Ne zaman yağmur yağsa üstüme
Üşür titrer büzülürüm de
Kendimi değil
Çatısı damlayan fakiri
Parka sığınmış sokak çocuklarını
Elbisesiz,paltosuz ayakkabısı yırtık dilencileri
Ve birde seni hatırlarım.

Ne okşayan bir el bulunur
Ne derdini dinleyen birileri
Ne sevgiyle bakan bir göz
Nede ısınacak battaniyesi
Kimsesizleri hatırlarım
Kar yağarken lapa lapa
Ne kardan adam gelir aklıma
Ne buz kaymak kaydırakla
Sadece buza dönderdiğin yüreğimi
Ve birde seni hatırlarım.

Tufan kopar içimde
Halat kopar,kalbim küt küt atar
Yelkenler açarım sana doğru
Rüzgarına kucak açar
Koşarcasına yol alır duygularım
Ne fırtınayı düşünürüm ne de Alabora'yı
Zaman umurumda değil
Tarih kaçsa kaç, saatten bana ne
Yaşamdan koptuğum andır o an
Ne kendimi düşünürüm ne kimliğimi
Ben bende değilim çünkü
Bir seni hatırlarım
Birde sensizliğimi.

Ne zaman bir sevgili görsem el ele
Gıptayla bakar kıskanırım
Göz göze geldiğimizde baktığım gözlerini
Kimi zaman akıttığın göz yaşını
Kimi zaman beni alıp götüren kahkahanı
Ve illa ki, illa ki
Seni hatırlarım DİZEM..!

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

*****Üşüyorum

Erciyes'in doruklarından bir kuğu gibi eteklerinden süzülüp şehrin üzerine inen soğuk donduruyordu adeta. Kış ayları çoktan uzaklaşmasına rağmen İlkbaharın bitimine ramak kala bu şiddetli kar, fırtına neyin nesi bir anlam veremiyordu kimse.

Nisan ayı çıkmış Mayıs'ın kendine güzelliklerini yaşarken ağaçlar çiçeklerinin o güzelliğini cömertçe tabiatla paylaşıyordu. Çocuklar kadar şen'di yürekler. Havaların ısınması insanda bir rahatlama bir hürriyet duygusunu tesis etmişti ki anlamsız soğuklar kabuğuna geri çekti onca kalabalıkları. Ya çiçekler, Çiçekler kapkara geçmiş boyunlarını bükmüşlerdi. Öksüz çocuk gibiydiler. Soğuk almıştı. Hüzün doluydular. Her bir çiçeğin yarınlara olan umutları bir gecede kaybolup gitmişti. Meyveleriyle ağaçları şenlendirecek etrafa gıda salacak insanlara yararlı olmanın mutluluğunu yaşayacaklardı. Ama olmadı. Beklenmeyen ve kimsenin de anlam veremediği soğuk bütün ümitlerini yok etmişti. Senin de benim hayallerimi nasıl yıktığın aklıma geldi hemen. Kayısı ağacının çiçeklerini kuruttuğu gibi, ya da Erik çiçeklerinin hüzne gark olduğu gibi bende hüzne mahkum olmuştum. Demek ki bendeki tesirin Erciyes'in soğugundan farksızmış. Kuruttun ümit çiçeklerimi. Hayallerimi yok ettin.

Düşüncelerim halka halka dizilirken, gözlerimi hayaline kapatıyorum. Soğuk ne kadar şiddetini artırırsa artırsın o anda hissetmiyorum. Bedenim donarken içimdeki volkan püskürüyor lavları tüm ruhumu yakıyor. Olanca gücümü toparlayıp sana koşuyorum gözlerim kapalı. Ellerini tuttum tutacağım arası yaklaşmışken dağın zirvesine çıkıyorsun. Yakalayamıyorum. Gözlerim kapalı. Yıllardır biriktirdiğim özlemin buz gibi erirken bedenimde ay ve güneş kadar hakikatli duruyorsun sanki karşımda. Gözlerim yine kapalı. Dokunmak, mutluluğu yakalamak, ruhuma saplanan zehirli hançeri fırlatıp atmak için çabalıyorum fakat nafile bir uğraş hayaline bile dokunamıyorum.

Soğukla birlikte gelen rüzgarın uğultusunda sesini, tenime her dokunuşunda baharı andıran kokunu duyuyorum. Nefes nefes içime çekiyor seni soluyorum. Baharda kırların kokusu hep seni andırıyor. Cıvıl cıvıl yüreğimin derininde senli duygularım oynuyor. Ah ettikçe damarlarım kuduruyor, çatlarcasına nabzım zonk zonk atıyor. Her atışında nabzım seni bana bir kez daha hatırlatıyor. Üzülüyorum. Gidişine, nedensizliğe, bir veda dahi etmeden kayboluşuna üzülüyorum. Neredesin, kiminlesin. Ne bir ses ne bir iz bırakmadın ya işte buna üzülüyorum. Soğuk değil beni donduran sevdamız adına yaptığın vefasızlık asıl beni öldüren.

Şehrin buz tutan caddelerine inat, bedenimde çöl sıcakları yakıp kavuruyor. Ruhum terliyor sana olan sevdamdan. Ansızın gelen soğuk gibi beni de kimse anlamıyor. Halime kimse bir anlam veremiyor. Meczup gibi daldan dala konuyor duygularım. Kimi zaman kızgınlığından kararıyor gözlerim. Kimi zaman mağduriyetinden özünü döküyor yanaklarımdan. Doyasıya ağlayamıyorum bile.

İslenmiş yağmur sesi, sonsuzluğun dergahı mavi gökyüzü sana olan sevgimi bilen yüreğim gibi umutları taşısa da üzerime, artık tomurcuklanmayacak bendeki ağaçlar biliyorum. Beni yaşamaktan mahrum eden sensin. Seninde bir gün kapını çalacak yokluk. İşte o zaman beni anlayacaksın. İş işten geçmeden bunu anlayamayacaksın.

Erciyes'in soğuğu o zaman seni saracak. Egenin imbatı seni kurtaramayacak. Karadeniz'in fırtınaları yüreğinde devleşecek. Çırpınacaksın feryat edeceksin. Kurtulmak için benden bir dal arayacak ellerin. O anda sebep benim diyeceksin. Unutma ki tüm suçlusun sensin.

Hani karanlıktan korktuğumuz için nefret etmeyiz de, karanlığın elimizden aldığı hareket hürriyetinden, görme hürriyetinden bizi mahrum ettiği için nefret ederiz ya. İşte sende o gün benden sebepsizce ayrılışından dolayı kendinden nefret edeceksin. Kör karanlığı ellerinle getirdiğine bin pişman olacaksın. Belki de kendini cezalandıracak affetmeyeceksin. Kim bilir belki de bir daha adımı anmayacaksın.

Şehrin silüeti kararmaya başladığı şu saatlerde soğğun etkisiz hale geldiğini hissediyorum. Hava kararmaya başlıyor. Mevsimin sıcaklık derecesi yavaş yavaş yerini almaya başlıyor. Her şey yerine geliyor. İnsanlar sokakları dolduruyor. Hayat bu devam ediyor. Hem de eskisine inat daha canlı. Fakat ne kayısı çiçekleri, ne erik çiçekleri geri gelmiyor. Tıpkı senin gidişinle öksüz kalan sevdam gibi hüznü üzerine libas yapıyor. Donduğumu kendime geldiğimde anlıyorum. Sen gittin ya inan çok üşüyorum.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

*****biliyormusun...? ?

Kaç zaman oldu farkında mısın,son konuşmamızın üstünden iki mevsim geçti günlerden hangisiydi takvim yaprağı hangi tarihi gösteriyordu bilmiyorum.Heyecanımdan ne saate bakabilmiş nede tarihi not edebilmişim.İçimde volkan misali kaynayan sevginin aşkın atmosferinde hülyalarda geziniyordum..Hayali bile cihan değiyor inan.
..evet uzun zaman oldu kendimize ait sözleri söyleyip bizim diyeceğimiz Cümleleri kurmadığımıza, rehâvet mi? bununu adı,kim bilir belki de rehavet değildi belki de acizliğimizin açık bir göstergesiydi. Aslında ne kadarda çok seviyorduk ikimiz de, 'seni seviyorum' demeyi, ne çok severdik değimli...ama şimdi sevgiyle donatılmış bir Günaydın'ı bile esirger olduk birbirimize. Bazen soruyorum kendi kendime acaba sende soruyor mu sun? tükenen Sevgimiz mi, Yoksa, yoksa Dilimiz mi lâl oldu teleffuz etmeye?

Uzun zaman oldu off! Ne sen bana 'iyi misin', diyorsun, ne ben sana cesaret edip nasılsın diyebiliyorum. Sözler boğazımda kalıyor, kelimeler dilsiz,dil ise sözsüz kalıyor Ağzımızda, farkında mı sını? ? ?

Kaçamak soğuk Kelimelere kurtarıcı gibi sarılmamız çaresizmişçesine bas vurmamız nedensiz değil, Saçlarını bile benim için aynanın karşısına geçip taramıyorsun eskisi gibi.Hani tarasan belki anlatırdın eskisi gibi aynanın karşısında saçlarını tararken beni düşündüğünü hülyalara daldığını. Aslında benim de senden farkım olduğunu söylemem kocaman bir yalan olur,itiraf ediyorum işte; benimse içimden gelmiyor tıraş olmak,berbere gitmek.

Çok kere anıyorum iki mevsim öncesini,hayali bile nefes almama neden oluyor sensizlikle geçen günlerin perişanlığında. Ne zaman telefonu elime alıp bir türlü ezberleyemediğim telefonunun numarasını çevirsem daha Zili çalmadan açardın ahizeyi, nefesini enseme hissediyorum aşkıım derdin,Beni ne çok sevdiğini defalarca söyler de yine bıkmazdın üstüne basa basa Özledim derdin, tahmin ettiğim üzere yüzün allık sürmüşçesine yoo hayır pembe bir gül açmışca sına pembeleşir sıkıla sıkıla ya sen, ya sen,beni seviyor mu sun? derdin.

Telefondan adeta uçarak geçip yanında olmak isterdim,saçlarının kokusunu,gözlerinin ışıltısını nefesinden ki titrekliliği duymak isterdim de o yüzden konuş hiç bitmesin telefon kapanmasın isterdim Of,off.

İki mevsim oldu son konuşmamızdan bu yana. Fakat sensiz bir günümün sensiz bir saatimin geçtiğini hatırlayamıyorum.Kaç bardak demli çay içip birlikte küç paket sigara içtim hesabını yapmadım ama biliyorum ki bir oda dolusu paket olmuştur tüketip te attığım.Hasretinle geçen her gecede kimsesizliğimin çaresi olarak görüyorum varlığını da bu yüzden elimi alnıma götürüp yere oturmuş halde koltuğun kenarında Kaç gecedir sızıp kalıyorum.Senli düşüncelerimle kenarında uyuyup kalıyorum. Midemdeki yara ve hatta karnımdaki sancılar da öyle arttı ki sana üzölmeyesin diye hiç söylemiyorum bunları belki yerin kulağı var duyarsın da üzölürsün diye.Bir de söylersem adam sende bana ne dersin de, sevginin bittiğini anlarım ve ölüme açık davet olur diye korkuyorum iste, sevginin tükendiğini bilmekten korkuyorum.

Uzun zaman oldu; günaydınla başlayıp gecenin nasıl geçtiğinden ve kahvaltıda neler yediğinden söz etmeyeli.Ama biliyorum ki benim gibi sende kahvaltıda soğuk ve sekersiz içiyorsun.Soğuk sevdiğinden değil benim gibi aşkı sevdayı düşünmenden kaynaklanıyor ooff off.

Biliyor mu sun? kaç zamandır adımla seslenmiyorsun bana Adım ürkütüyor seni, oysa biliyorum ki beni hâlâ eskisi gibi seviyorsun,benim seni sevdiğim gibi.Can özüm sevdiğim DİZEM...! SENİ SEVİYORUM 29/01/2010

Süleyman Karacabey

****Neden?

NEDEN?

Ey beni benden alan.benliğimdeki yâr!

Anlatamadığım sevginin içimde yıldız yıldız parlayan nûru, Gönül sarayımın penceresinde titreyen ışığım.

Gecenin karanlığında yüzüme doğan ay. Sen ki; saçlarıma gecenin koyu karanlığında kara rengi veren muhabbetim. Ruhumda tarifi zor ve hatta imkansız bir mekan ve zaman içinde öteki kendimi keşfettiğim güzel.

Mananın sırrını suretinde taşıyan, sevdâ dağının şahikasını içimde doğuran, bir tebessümüyle bin deryayı coşturan, en durgun sularda fırtınalar koparan, en azgın denizlere gem vuran, içimdeki hasret rüzgarlarına sebep olan yâr. Bu suskunluğuna bir anlam verememenin ızdırâbındayım.

Geçen zaman öylesine uzun, öylesine uzakta kaldı ki, içinde kaç mevsim geldi geçti, kaç gece kaç sabaha gebe kaldı hesabını yapamadım. Sessizliğin ve sensizliğin ürkütüyor bedenimi. Bin bir başlı kartalın pençesindeyken sevdama adadığım yüreğim, bir ejderhanım dişleri arasında gelip gitmekte ecel denen kaderim.

Şairin şiirinde devrik cümlelerin duygu çemberine dönüştüğü en güzel nida ile, seninle ruhumun yalnızlığında hayalinle sohbet ederken içinde bulunduğum hâl, Leylâ'nın keremden ayrı geçen günlerinin şeklini ve çilesini yaşamaktayım. Böylesine muzdarip iken hâla suskunluğunu ve sessizliğe mahkum olmanı anlayamıyorum. Ve kendime soruyorum yine cevabını bulamıyorum.

_____Neden?

Oysa; Hayallerimin limanından sana bakmak, seni seyretmek, sahilde aşktan duygularımızın sarhoş olduğu dakikalarda doldurduğumuz kadehlerimizi birlikte yudumlamak, solumda sonsuza kadar solumak istediğim sendin. Zamanın efsunkâr kokularıyla hasretinin yasemen kokusunu harmanlayıp içine arzularımızın karıştığı mana iklimine ulaşan gecede birlikte yaşamak istemiştin. Bu aslında seni seninle doyusuya yalnız yaşamaktı.Bunu bana reva görmedin. Görünmezlik iksirine sarılıp, fi tarihi kadar eski, kaf dağı kadar uzaklara gizlendin.

_____Neden?

Ey suretinde ruhumun derinliklerini gördüğüm yâr;

Sessizliğinle beynimde aşkından yorgun düşmüş yüksek perdeli siren sesleri çıldırtıyor adeta beni. Fakat arzum bu değildi. Müptelası olduğum tutkularım hep varlığını adamıştı sevgi dolu mabedime. Duvarlarında gözlerini, pencereimde yanaklarını huzura aşına sessizlikte tenini hissederdin daima. Her dokunuşta yeniden doğar sönmüş bir yanardağdan yeniden volkanlar fıskırtırdın. Hayaline sığındığım her karanlık gecede avuçlarıma topladığım tüm yıldızları saçlarınının her bir teline takar gözlerimi kamaştırıran güzelliğine sığınırdım. Ellerimin çekingen haliyle titrek dokunuşlarla parmaklarımı saçlarının arasına bir pamuk yumuşaklığında sokar tel tel tarardım. O an mutluluğun tarifi vuku bulurdu kapadığım gözlerimin tam ortasında. Tüm hücrelerimin, ruhumun sevgimin sevdamin sana tutkulu olması bundandır yâr. Gözlerini gözlerime resmedip, dudaklarınının her ayrılışında kulağıma düşürdüğün kahkahaların hala canlılığını korumakta. Ne kadar özledim bir bilsen. Mutluluktan bir güvercin misali kanatlanıp uçan kalbinin tam ortasıdaydım. Ya şimdi, şimdi neler oldu yâr. Nedir bu ürkekliliğin ve bu sessizliğin. Kaybolman....Kayıplara karışman..

_____Neden?

Yaşadığım coğrafyada görünen her bir renk senden bir desen, kainatın asaleti senden bir hatıradır bana. Gülümsemem ... hele o canıma can veren özlediğim kahkahan, bakışların zarafetin ta kendisi, sözlerinse kutsanmış birer abideydi bana. Nisan iklimini yaşadığım şu günde gökten sevgiyle yağan yağmurun her bir damlası en berrak haliyle kalbimdeki bahçemi şenlendiriyor. O bahçe de sana yetiştirdiğim en nadide güller boy veriyor bunu sende biliyorsun. Biliyorsun da buna rağmen ürküp sessizliği tercih ediyorsun. Peki..
_____Neden?

Ey beni bana düşman eden yâr:

Yolculuğumuzun hangi kilometresinde kural ihlali yaptım çözemiyorum. Oysa biliyorum ki sen hatalara karşı naif bir gönül taşır ve affedersin. Hangi hatayı hangi zamanda nerede yaptımsa bilmiyorum ama yine o naif gönlüne sığınmak istiyorum. Bu hallere düşmem bana vefamıdır yoksa cefamıdır onu da anlamıyorum. Fakat inanıyorum ki vicdanın ve sevgin buna müsaade etmeyecektir.

Seni yazmak, seni sana anlatmak ve içimdeki beni salıvermek öyle zor ki. Halimi arz ederken masum olduğumu iddia etmiyorum. Sevginin karşısında masumiyet ancak teslimiyetle vasil olur. Bu kadar teslimiyet göstermedim sanıyorum. Göstersem yanımda olurdu diyorum. Kim bilir belki de yanılıyorum. Ya sen, Sen kendine sordun mu bu soruyu. Ben hep soruyorum.

-Sevgiye sadakatle teslim oldum mu?

Aslında teslimiyetimi en iyi yine sen biliyorsun. Fakat tüm günahları sırtıma vurup kahrına razı oluyorum. Ama biliyorum ki suçsuzum. Öyle değil mi?

Ey yâr;

Sana insanlık tarihinde yaşanmamış aşkın kudretli diliyle sesleniyorum. Ruhumda gizli, kalbimde yerleşik kavramların ve anlamların en yalın haliyle haykırıyorum. İmgelerden uzak tüm açıklığı ile avazım çıktığıca yüksek perdeden sesleniyorum. Yazarken bakir duygularımın en masum haliyle yüzüm kızarak sözcüklerimi bir bir döküyorum. Ellerim senin heyecanından zikzaklar çiziyor. Bu zikzakların her noktasında sen, çizgilerinde ben, içinde sen ... ve sana ait ne varsa her şey karşımda duruyor. İçinde bulunduğum durumu iki kelime altı heceyle beyan ediyorum " Seni seviyorum"
Buna rağmen beni yalnızlığına ve sensizliğe mahkum edip öldüreceksen çekinme öldür ama;

Peki bu sessizliğin NEDEN?

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

-***3-4 Ekim 2009 Erciyes Şiir Grubu Kayseri Etkinliği

3-4 EKİM 2009 ERCİYES ŞİİR GRUBU KAYSERİ ETKİNLİĞİNİN ARDINDAN

Erciyes şiir gurubu olarak kuruluşumuzun haklı onur ve gururunu 3-4 Ekim günlerinde Sayın Vali yardımcımızın, İl Kültür Müdürümüz Sayın Necmettin KURT ile Belediye Başkanı temsilcilerimiz-inde katılımlarıyla Anadolumuzun güzel kenti kayserimizde bir birinden değerli şair ve yazar dostlarımızında birlikteliği ile kutlamış bulunuyoruz. Kurulduğumuz günden bu yana Şiir ve edebiyat adına ilkeli seviyeli ve edebi değere sahip eserlerin paylaşılmasına özen göstermekle birlikte verilen çeşitli bilgilerle deşairlerimiz-in bilgi dağarcıklarına katkı sağlamaya çalışmaktayız.

Amacımız Türk Şiirine katkıda bulunmak, Edebiyat adına faaliyette bulunan emek veren yazar ve şairlerimize de gurubumuz aracılığı ile bir nebze katkıda bulunmaktır.

Elbette bütün bu gelişme süresince de dikkat ettiğimiz diğer bir husus ise erdemli faziletli ve edep sahibi insanlarla da kalıcı seviyeli dostluklar kurmakta başlıca amaçlarımızdandır. Bu vesile ile çok sayıda kimselerle tanışılmış reel olarak dostluklar sağlanmış ve güzel dostluklar kurulmuştur.

Dostlarımızla dolu dolu iki gün yaşamının kıvancı ve mutluluğu halen devam etmektedir. Her bir dostun yüzünde beliren mutluluk ve memnuniyet organize sorumlusu olarak şahsımı ve diğer yönetici dostlarım İsmail Adil ŞAHİN ve Seyit KILIÇ ile Grup kurucumuz Sergül VURAL'ı memnun etmiş ve sevindirmiştir. Hiç bir dakikasının boş geçmediği bu güzel birliktelik hiçbir yorgunluk vermediği gibi aksine teşvik etmiş ve gelecek için ümit ve enerji vermiştir.

Edebiyat ve şiir yolculuğunda tanıdığımız ve birbirinden değerli dostlarımızı İl kültür müdürlüğü ile işbirliği yapılarak Erciyes Şiir Gurubu olarak 3-4 Ekim 2009 (Cumartesi ve Pazar) ilimizde misafir etmekten, ağırlamaktan ve sizlerle dolu dolu iki gün yaşamaktan onur ve mutluluk duyduğumuzu belirtmek ister bu önemli günümüzde sizi de aramızda görmekten onur ve mutluluk duyduğumuzu belirtmek isterim.

Yapılan bu etkinliğimize ait proğam ve katılımcı listemiz aşağıda belirtilmiş olup isimlerini unutarak yazmadığım gönül dostlarımdan özür diler selam ve saygılarımı belirtirim.

Süleyman KARACABEY
Grup Yöneticisi
Organize sorumlusu.

Tarih: 3 Ekim 2009
Yer: İl Kültür Müdürlüğü Salonu /KAYSERİ
Saat: 13.30

PROĞRAM

3 Ekim 2009 Cumartesi

saat: 11.00 Karşlama ve Turizm ve Otelcilik uygulama otelinde toplanma.
12.00 Öğle yemeği (ovrdür menü)
13.00 Kültür Müdürlüğüne hareket
13.30 Saygı duruşu ve istiklal Marşı
- Açılış konuşmaları
13.45-Dr. Bekir Oğuz BAŞARAN ın Edebiyat ve Şiir ile ilgili konuşmaları
- Sponsorlara Plaket verilmesi

- TSM dinletisi
- Şiirlerin sunulması
- 18-Serbest zaman
- 19.00 Akşam yemeğine geçiş
- 19.00 serbest zaman ve Tarihi Talas Okutan konağında şiir sunumu

23- İstirahat etme

4 Ekim 2009 Pazar

- 8.30 Kahvaltı
- 9.15 Şehirin tarihi ve turistik yerlerine gezi
- 11.0 Erçiyese gidiş
- 12.00-Erçiyeste şiirlerin sunumu
- 13.00 Öğle yemeği
- serbest zaman ve sohbet
- 15.30 Kapanış ve uğurlama.

KATILIMCI ŞAİR VE YAZAR DOSTLARIMIZ

1-Süleyman KARACABEY	KAYSERİ
2-Mehmet Nuri PARMAKSIZ	ANKARA
3-İsmet Bora Binatlı	ANKARA
4-Sergül VURAL ve Eşi	KAYSERİ
5-Sevim YAKICI ve Kızı	BURSA
6-Murat DUMAN ve Kızı	ANKARA
7-Hünkar DAGLI	ANKARA
8-İsmail Adil ŞAHİN	KAYSERİ
9-Ömer CELEP	AMASYA
10-Mustafa AYVALI	AMASYA
11-Bekir Oğuz BAŞARAN	KAYSERİ
12-Doç.Dr.Bayram DURBİLMEZ	KAYSERİ
13-Dr.Mesut ÖZBEK	KAYSERİ
14-Filiz KILINÇ	ANKARA
15-Zübeyde GÖKBULUT ve Eşi	KIRŞEHİR
16-Mustafa CEYLAN	ANTALYA
17-Neşe DİLDAR	İSTANBUL
18-Ünal KAR	TOKAT
19 Duran TAMER	KAYSERİ
20-Mustafa Ferit YILDIZ	KAYSERİ
21-Ozan Didari-Pakize ALTAN	ANKARA
22-Mehmet NACAR	KİLİS
23-Süreyya KAYA ve Kızı	BURSA
24-Züleyha Özbay BİLGİÇ	KÜTAHYA
25-Ayşe PASLANMAZ	NEVŞEHİR
26-Seyit KILIÇ	KAYSERİ
27-Deniz Dengiz ŞİMŞEK	KAYSERİ
28-Emel DEMİREZEN	KAYSERİ
29-Mustafa EROL	TOKAT
30-Cahide ULAŞ	TEKİRDAĞ
31-Muhsin AKTAŞ	BURSA
32-İbrahim İMER	ANKARA
33-Gülten ERTÜRK	ANKARA

34-Şemsettin DERVİŞOĞLU

35-Nilüfer AKBAY

36-Ferhat ASLAN

37-Osman TÜRKAŞLAN

38-Hikmet Saadet ÇAKICI

39-Ali Rıza Navruz

40-Muzaffer ÇALIŞKAN ve eşi

41-Mahmut Çetin ZORBA

42-İsmail TUNÇ

43-Vedat FİDANBOY

44-Vedat Ali TOK

45-Şeyhmus ÇİÇEK

46-Şabit İNCE

47-Ömer ÇOLAKOĞLU

48-İbrahim ŞAHİN

49-Ümit Fehmi SORGUNLU

50-Hüseyin Kemal TÜRKMEN

51-İnrahim MUCUK

52-Halit DOĞAN KAYSERİ

53-AŞIK FİRKATİ

54-Mustafa BURHANIYELİ

55-Ahmet YILMAZ

56-Pınar KOÇ

57-Arzu YANAR

58-Öngün YILDIRIM

59-Ali PEKER

60-Mehmet KAŞLI

ADİYAMAN

ANKARA

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

ADANA

HATAY

ANKARA

ANKARA

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

KAYSERİ

-son-

Süleyman Karacabey

****Uzat Ellerini****

UZAT ELLERİNİ

Uzat ellerini yeniden
Sarsın ruhumun kanatlarını
Okşasın pamuk gibi parmakların
Damarımda akan sevgi kanını
Çağırısın nefesin uzaklardan
Bin yıllık hasretin nidalarıyla
Zamanıdır artık.

Bakışlarından hüzzam kalsın
Gülsün gözbebeklerin
İçindeki umutsuzluk tarihe karışsın
Umut, geleceğe inat kahkaha atsın
Ya da
Öcünü alır gibi yalnız geçen günlerin
İnce ince sızlatsın vicdanımı
Hesabını sorsun sözlerin
Uzakta geçen günlerin günahını

Uzat ellerini yeniden
Pamuk kadar hafif olsun
Şahdamarıma aniden buse kondursun
Bir gül kadar narin
Kokusu yasemen olsun
Yağsın yağmur, kopsun fırtına
Gök kuşağı süslesin semayı
Her dokunuşun, gökkuşağından bir renk olsun.

Uzat ellerini yeniden
Hava gibi, su gibi hayat versin
Canlansın ruhumun dinmiş duyguları
On parmağın on pınar olsun
Sensizliğe yanan ruhumu soğutsun
Aksın gönlüme sevgin tıka basa dolsun
Sonum geldi derken,
Sonsuzluğa giden yol olsun ellerin

Uzat ellerini yeniden
Hiç beklemediği kadar şenlensin
Avuçların yüreğimin kor'uyla yansın
Dile gelsin serçe parmağın
İşaret parmağın kadar sahiplensin varlığımı
Saçların tel tel terlesin
Her bir teli sevgime düğüm olsun
Gölgeler ah gölgeler, çekilin üzerimden
Artık güneş bana doğsun
Uzat ellerini yeniden bana
Gözlerimi kapatan son el, ellerin olsun.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

-.....Marifet Sende

MARİFET SENDE

Dolunay yerine doğdun geceme
Güldürdün yüzümü sevginle sardın
Kimliksiz nidâsız sözken heceme
Gönlümün içinde parlayan hardın.

Karanlık demine gündüz getiren
Sancıyan yanıma derman yetiren
Dikenin dalında güller bitiren
Ruhumun giz'inde yaşayan hâr dın

Puslu bakışlarla sevda yollayan
Bahar gecesinde duygu sallayan
İşveli sözlerle aşkı pullayan
Gökte yıldız yıldız parlayan far dın.

Ferhat ile Şirin bağrında yanan
Bülbül sevdasında güllere konan
Yiğidin kalbine aşk ile donan
Sevdanın yolunda daim sen vardın

Yandı ocağında köz ile benim
Marifet sendedir sevinen benim
Gördükçe simanı hep mutlu,şen'im
Doldurdun dünyamı sevginle sardın.

Görürmüyüm derken yanıma geldin
Çaresiz gezerken uzanan eldin
İntihar ederken aklımı çeldin
Hazanıma düşen umutla kâr'dın.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

....Canlar Bayramınız Mübarek Olsun.....

CANLAR BAYRAMINIZ MÜBAREK OLSUN

Sevgi ile barış, el ele tutsun
Kin, nefret kalmasın kardeşlik olsun
Gönlünüz aşk ile muhabbet dolsun
Canlar bayramınız, mübarek olsun.....Süleyman KARACABEY

Gönüller bir olsun haydı el ele
Bu gün gül koyalım gönülde dile
Sevgi deryası bu katılın sele
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Leyla USTA

Gönül'e sevdayı ekenler bilir,
Gülünü gönlüne dikenler bilir,
Yar yoluna güller dökenler bilir,
Dostlar bayramınız mübarek olsun.....Ahmet İDRİSOĞLU

Darginlar barışır, konuşur diller,
Sevgiyle tutuşur el ele eller,
Bayramda kutludur, mutlu gönüller,
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Ahmet İDRİSOĞLU

Alıştık oruca bu kutsal ayda.
Ne güzel kardeşlik ne güzel payda.
Sevap defterimiz geçmiştir kayda.
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Hüseyin KARA

Gönülleri hoş tut kuskun davranma.
Kalp kırıp kimseye sonra vahlanma.
Bir kez oldu deyip asla aldanma.
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Hüseyin KARA

Bu günde kırılınsın nefretler kinler
sevgiyle, huşuyla birleşsin dinler
huzurlu neşeli olmalı günler
canlar bayramınız mübarek olsun.....Nebi KILIÇKAYA

Aşk ile ereni, vurdu yollara,
çilesi çekildi, sefa çekildi
yüz yüze oturup, hasret giderdi
canlar bayramınız, mübarek olsun.....Ayla küçük

ne ana ne baba, kalmadı canda,
yarım ile gitti, neşe tufanda
bir garip aşığım, cümle cihanda
canlar bayramınız, mübarek olsun.....Ayla küçük.

Gönüllü başladı, dostlukla sürsün
Bayram neşe günü, herkes buyursun
Rahmeti rahmandan kullara nursun
Canlar bayramınız mübarek olsun.....İlhami ALBAYRAK

Kulun özlemi bu,dilesin haktan
Ezan minareden,sevgi Burak\tan
Yürekler kaynaşsın,gelsin irak\tan
Canlar bayramınız,mübarek olsun.....İlhami ALBAYRAK

Nefretten zulmetten kaçmak adına
insanca duygular tatmak adına
kol kola huzura varmak adına
canlar bayramınız mübarek olsun.....Ünal KAR

Sevginin dostluğun ölçüsü olmaz
yüreğin açlığı egoyla dolmaz
bugünde açtığın çiçekler solmaz
canlar bayramınız mübarek olsun.....Ünal KAR

İslâm Dünya'sının en mutlu günü
Şekerli, şerbetli en tatlı günü
Sevaplarımızın kat, katlı günü
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Fatma Biber

Eğlenceye ara versek, hoş olur
Çevremize selam dursak, hoş olur
Kimsesizi bugün sarsak, hoş olur
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Fatma Biber

Yirmi yaşında bayrağa sardılar
Miğferle deşip süngüyle yardılar
Şehit vatani Huu deyip sattılar
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Ercan YAYLAK

Bu bayram bir milât, Uyanış olsun
Uyku hali, gaflet, Artık son bulsun
Şehit, Şühedanın, Ruhü şad olsun
Canlar bayramınız, mübarek olsun.....Refah TORLAK / RETOR

Kardeşler birleşip, Coşkuyla dolsun
Masum yüreklerden Hüzün kaybolsun
Beyhude uğraşan, Saçını yolsun
Canlar Bayramınız mübarek olsun.....Refah TORLAK / RETOR

Bayram geliyor, herkes mutlu olsun.
Aşk bahçeleri,çiçeklerle dolsun.
Kalp kıranların,yaprakları solsun.
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Ülkü AHISKA

Yetim olanlar,sevgilerle dolsun.
Aşık olanlar,aşkına kavuşsun.
Ana babanın, kalpleri hoş olsun.
Canlar,bayramınız mübarek olsun.....Ülkü AHISKA

Sevda bahçeleri şekerle dolsun
Dostun küsmeleri barışı bulsun

Yürekler öpülsün gözler gülsün
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Ali Ekber HIRLAK

Unutma şehidin yattığı mezar
Fakiri sevindir olmasın naçar
Sendeki bu seveda çok yürek açar
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Ali Ekber HIRLAK

Her bayram gelende içim burkulur
Öksüze, yetime bayram zulümdür
Kanayan bu yürek bayram mı bilir
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Nil TEKİN

Ağlamasın kimse yüzler hep gülsün
Ülkemde mutluluk huzur da olsun
Saadet dostlara daim konsun
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Süleyman KARACABEY

Gönül sarayınız güllerle dolsun
Hazan hiç gelmesin uzakta dursun
Derdiniz acınız artık son bulsun
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Elmas ERTAŞ

Bir ramazan daha, geldi gidiyor.
Kimi kıymet bilip, değer veriyor.
Sonunda hak edip, bayram ediyor.
Canlar bayramınız, mübarek olsun.....İrfan KILIÇ

Tatlı telâş var her birimizde
Donansın hâneler güç yettiğince
Gönüller gül açsın bir olsun şevkle
Canlar bayramınız mübârek olsun.....CEYDA GÖRK

Bayramla birlikte anla insanı
İnsanı sev kurtar gönül dünyanı
İnsan renklendirir bayramlarını
Canlar bayramınız, mübarek olsun.....Bülent ARI/SİVAS

Yapılsın yemekler, dost çağırılınsın
Bundan da Allah'tan rıza alınsın
Kalpler birlik olsun, düşman çatlasın
Canlar bayramınız, mübarek olsun.....Bülent ARI/SİVAS

Bak Şeker bayramı geldi geçiyor
Anam babam gelmiş beni arıyor
Bak tatlı getirmiş börekler açmış
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Hüseyin Yanmaz

Evde şenlik olsun dışarıda bayram
Anam babam gelmiş ev neşe dolsun
Kalpler birlik olsun düşman çatlasın

Canlar,bayramınız mübarek olsun.....Hüseyin Yanmaz

Dilleriniz şeker ile tatlansın
Sevinciniz dostlar ile katlansın
Her gününüz bayram diye kutlansın
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Kenan BARAN

Benden selâm olsun dosta ve eşe,
Eksilmesin yüzden gülücük, neşe.
Çıksın karanlıklar artık güneşe,
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Feyzullah Seçkin (Ozan Feyzi)

Bu bayram paylaşmak aşımız olsun
Sevgi toprağımız taşımız olsun
Yağmur şefkat kokan yaşımız olsun
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Leyla Usta

Bu sevda bitmesin,konsun yüreğe
Gelin dost canlarım,sevgi dermeğe
Gönüller kervanı,dönsün Derneğe
Canlar,bayramınız mübarek olsun.....İlhami ALBAYRAK

Gelin bir sevda ekelim dünyaya
Tüm dünya halkı tek bir kardeş olsun
Sevgi rüzgârı ekelim dünyaya
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Hasan DAL

Bayramlar dostları,yakınlaştıran
Sokaklar dolusu,hısımlaştıran
Birlikten kuvveti,takımlaştıran
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Ali Ekber HIRLAK

Hasret bitti erdik yeni bayrama
Türküler söyleyelim gel yan yana
Küslükler bitsin erelim barışa
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Süleyman ÖZBAŞ

Essin dört bir yanda tevazu badı
Barışsın küskünler, kırsın inadı
Kalmamış olsa da o eski tadı
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Kenan BARAN

Kin ile nefreti silip gönülden
Yüreklere sevgi henüz sönmeden
Küçüğü,büyüğü sarıp gömmeden
Canlar,bayramınız mübarek olsun.....Hayriye GAYGIN

Çalacak kapımız hiç eksilmeden
Kapıya geleni hiç küstürmeden
Ülkemizde terör asla görmeden
Canlar,bayramınız mübarek olsun.....Hayriye GAYGIN

Yüzlerde tebessüm, kalp sevinç dolu,
Eş-dost, anne-baba, gözlüyor yolu,
Allah'ımız sever, muhsin her kulu
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....M.Fatih KAHRAMAN

Haydi, gelin dostlar, unutulmuş kını!
Verelim de biri, bulalım bini,
Sevenler söylesin, hep sevdiğini!
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....M. Fatih KAHRAMAN

Toplanalım huşu ile aşk ile
fikirler, zikirler dökülsün dile,
secdelere varıp, bülbülden güle,
canlar; bayramınız mübarek olsunNebi KILIÇKAYA

Erdin mi vuslata oruç tutan zat
Umarım sevabın artmıştır kat kat
Bilirin ondadır en büyük şefkat
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Esra DEREL

Bir ana acısı, böylemi kanar
Her Bayram gelince, yüreğim yanar
Acılar katlanır, ölene kadar
Canlar, Bayramınız, mübarek olsun.....Leman GÜRCANOK

Bu anlamlı günde, birlik olalım
Barışla yaşayıp, dirlik bulalım
Sevgiler ekelim, neş'e dolalım
Canlar, bayramınız, mübarek olsun.....Leman GÜRCANOK

Lemanca'yım dostu, candan sezerim
Gönül ırmağında, aşkla yüzerim
Yürekteki yüreğe, sevgi süzerim
Canlar, bayramınız, mübarek olsun.....Leman GÜRCANOK

Seven gönüllere selamım olsun
Dostlar arasında kelimim olsun
Şenlikler yapılsın silahlar sussun
Canlar bayramınız mübarek olsun.....Gül SERAP

Davete geldiniz dostlar sağ olsun
Katılan dostlardan hak razı olsun
Teşekkür ederim saygım var olsun
Canlar, bayramınız mübarek olsun.....Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

....Gitmenin Vaktimiydi?

GİTMENİN VAKTİMİYDİ

Gölmek seninle anlamlıydı
Kimi zaman kahkaha atar mutluluktan uçardım
Oysa şimdi
Karanlığa mahpus yalnızlıktayım
Hüzün değen naralarım bile kimsesiz
Dökülen göz yaşım sevince hasret
Her bir damlası yas dolu
Ruh heybemde gurbet taşıyorum
Sensiz her geçen günüm ölüme giden adım
Kainatı saran ufuktaki kızılık
Şimdi beni sarıyor
Kalbim acıyor
sensizim
Sessizim
Gitmenin vaktimiydi
Elveda dedin gittin
Ne ah edeceğim ardından
Ne de, güle güle demiyeceğim

Kırlarda çiçekler
Mevsim mevsim kokular salardı
Papatyaları ne çok severdin hani
Demet demet tolardım da sana
Sen onlardan güzel kokardın
Çiğdem çiçeği boynunu büktü biliyormusun
Yasemenler öksüz kaldı sanki
Ya benim yetimliğimi hiç düşünüyormusun
Köprüden geçerken gelincikler toplardık
Kırmızı kırmızı yanakların gibiydiler
Renk renk çiçekler vardı
Gözlerine değişmezdim hiç birini
Tabiat dayanmazken yokluğuna
Söyle ben nasıl dayanırım
Göz pınarlarım durmak bilirmi artık
Ahhh cann
Çaresizim
Sensizim sessizim
Gitmeinin vaktimiydi
Elveda dedin gittin
Ne ah edeceğim ardından
Ne de, güle güle demiyeceğim

Şimdi ne ırmaklardan akansu coşkun
Ne gök eskisi kadar mavi
Mavilerde umutta kalmadı
Renkler solgun yokluğunda
Bir tek üzerime bıraktığın ölüm sarısı parlak
Beyaza leke değdi apansız
Yeşilin bereketi kaçtı
Ne yana baksam kan kırmızı

İçimde kanayan yaranın rengi
Çok zamanda simsiyah her yan
Şensizliğin rengi
Ah cann
Gayri kimsesizim
Sensizim
Sessizim
Gitmenin vaktimiydi
Elveda dedin gittin
Ne ahh edeceğim ardından
Ne de, güle güle demiyeceğim
Gelirsen eğer mezarda bekleyeceğim.

17.09.2009-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

...Dizem

DİZEM

Sözlerin
Her biri bir mevsim doğurdu yürekte
Güneş bir başka doğdu gönül dünyama
Sıcaklığı vururken tenim üstüne
Damla damla eridi senli duygularım
Göl göl oldu göz pınarlarım
Aktı yüzümdeki çizgilerden
Irmaklar bile kışkırdı berraklığını
Sevgiydi.... Aşk tı.. DİZEM di

Daraldığını biliyorum
Hava almak için çıktığın bahçende
Gizliden gizliye ağladığını gördüm
Güller açan çehrende
Allı pembeli umutsuzluklar vardı
İllaki rengi sarıydı düşüncelerinin
Ah yar dayanamam
Gergefe çekilen sevdanın
Avuçlarına sığmayışına
Ve bedene
Ve odaya
Ve yüreğe büyük gelmesine
Razı olamam..DİZEM

Şimdi diyorsun ki;
Nasıl bir beladır bu bendeki
Ne menem şeydir
Çukur yolların kasisinde ilerlemek nede zor
Önüm kuyu arkam kuyu
Nasıl sobelerim
Saklanan aşkı... sevdayı

Ya ben
Farklı değilim senden
Önüm yalçın dağ
Arkam çukur...
Sağım solum zindan
Hangi yöne dönsem bin bir girdap
Girdiğim yol nereye çıkar
Sana ulaşılacak yol hangisidir bilsem...
Diz üstü sürünür
Aydınlığa tırnakla tünel kazardım
O tünel ki sonu
Aşk.... Sevda ve sen DİZEM

Ağlama yar
Ben senin yokluğunu bile cennet bildim
Ruhun ruhumla bir bütünken
Varsın dünya cehennem olsun umurumda değil
Ben seni cehennemde bile sevdim

Ben seni engellerinle sevdim
Ben seni uzaklığınla sevdim
Hep sevdim DİZEM hep sevdim

27.05.2009-Süleyman KANACABEY
(Dizemli saatlerden bir kesit)

Süleyman Karacabey

...İyiki Varsın

İyiki seni tanıdım iyiki sen varsın
En ümitsiz anımda hep yanımdasın
Kışlar çöken yüreğimde açan baharımsın
İyiki seni tanıdım iyiki sen varsın.

Yılların kararttığı gönlüme güneş oldun
Aydınlattın ruhumu beni ateşinle yaktın
Eridi tüm hislerim senin ile tamamlandım
İyiki seni tanıdım iyiki sen varsın.

Sesini duyduğum zaman neşem oluyorsun
Kahkahaların uzaktan beni benden alıyor
Ah çekip ta yüreğimden efkarım dağılıyor
İyiki seni tanıdım iyiki sen varsın.

İnsan canından vaz geçer mi sen canımsın
Hep sıkılsa da hep acı verse de bırakamazsın
Hiç insan kendi ruhundan vaz geçermi
Sen ruhum canım oldun vazgeçemem senden.

Bir ömür sürsede hasret yumağı
Çile çile,ilmek ilmek dokurum ruhuma
Yasak olsada sevdam yine ben seni yaşarım
İyiki seni tanıdım iyiki sen varsın.

İsteme benden vaz geçmemi sevdandan,
Korkum yok benim beklemek için zamandan
Beklentim yok artık ne yaz dan ne bahar dan,
İyiki seni tanıdım vaz geçmemi isteme benden.

Senden ayrıldığım gün bilki ben ölmüşüm,
Belki ağlamazsın ama mezarımda duyulur gülüşün
Ayrı iklimlerde yaşasak da sen hayat güneşimsin
İyiki seni tanıdım ve iyiki sen varsın.

<p align='center'><embed
type='application/x-mplayer2'pluginspage='http://www.microsoft.com/Windows/Downl
oads/Contents/MediaPlayer /'width='hidden' height='hidden'
src='http://www.antoloji.com/siir/media/73/www_antoloji_com_833073_810.mp3'auto
start='true' loop='true'

Süleyman Karacabey

25 Mayıs Dünya Şairler Günü

25 MAYIS DÜNYA ŞAİRLER GÜNÜ

Bu gün özellikle ilk kez Türkiye şairler Birliği Ailesi olarak 25 Mayıs ı Dünya şairler Günü olarak ilan etmenin heyecanını yaşamaktayım.Esere gün yapıлып ta eserin sahibine gün yapılmayan yada eserin eser sahibinin önüne geçtiği garip bir durumun giderilmesi ve eserle eser sahibinin de birlikte anıldığı özel bir gün olmasının ayrı bir manası ve ehemmiyetinin olduğu bilinciyle başlatmış olduğumuz bu girişimini en yakın süre içerisinde ilgili makamlara duyurularak UNESCO tarafından kabul edilmesini sağlamak amacıyla yola çıkmış bulunuyoruz.Bu güzel ve anlamlı günde şair dostlarımıza önemli görev olarak bir birlerine bu günde hatırlayıp tebrik etmeleri başka platformlara taşıyarak bu güzel girişimi duyurarak desteklerini sağlamaları en büyük katkı olacağı kanaatindeyim.

Sanal ortamdan reel ortama taşıdığımız bir çok faaliyetin içerisinde gerçekleştirebileceğimiz en önemli bir girişim olduğu kanaatiyle gelecek tarih içerisinde hatırlanabilmenin de bir vesilesi olacaktır.Mademki şair bir milletiz ve şair olma yolunda çabalamaktayız öyleyse şairinde belli bir günü olmalı ve o özel günde de mutluluklarına bir nebze de olsa katkıda bulunma gayreti içerisinde olmalıyız diyorum.

Usta şair Mehmet Emin Yurdakul "Şairleri haykırmayan bir millet in sevenleri toprak olmuş öksüz bir çocuk gibidir " der. İbni sina ise " Tabipler insan anatomisinde ve insan üzerinde hükümlerini sürdürürler, oysa şairler sözlerin sultanıdır herkes şair olamaz" der. Sözlerin Sultanları olan şairlerimizi elbette bir güne sığdırmak imkansızdır.Nitekim şairler Her günde binlerce odaktan dünyada olup biteni sözleriyle duyurmaya çalışmaktalar.Araçları Dil dir.Dil,Vakanın bölünmez bütünlüğünün ve istiklalinin sesidir.Edebiyat, bu sesin bir şarkı,bir türkü güzelliğine erişmesi; Şair ise Milletin arzusunu, sevincini, Neş'e sini, aşkını,umudunu, kederini feryadını dile getiren yani vatanın sesini dillendiren kimselerdir.Tüm şairlerimiz meydana getirdikleri eserlerini bun minval üzere oluşturmuşlardır.Ancak o eseri meydana getiren şair insana ne yapılabilmıştır.

Şiir Edebiyat içerisinde her zaman üst yerde bulan bir sanat dalı olan şiirin sahibi şair ise hep geride kalmak zorunda kalmış ve eseri ön plana çıkmıştır.Elbette eseriyle var olan şairin de hatırlanması en tabii hakkı değildir.şiirin Malzemesi ise sadece dil olmakla birlikte her zaman duyguları samimi şekilde yansıtan duygularında yansımalarının sanatıdır aynı zamanda. Nasıl ki; Mimarın inşaat malzemesini bir araya getirip kullanarak hanlar hamamlar saraylar inşa etmesine mukabil, bestekar sesleri notaya dökerek Mahur,nihavent,uşşak makamı şarkılar, Ressam da paletindeki boyalarla muhteşem tablolar resimler hazırlarsa,Şair ve yazar da dili kullanarak yeni dünyalar kurar, okuyucusunu kaf dağının ötesine hayalinizdeki ortamlara iklimlere mekanlara sürükler. Okuyucuyu düşündüren bazen güldüren bazen ağlatan bazen coşturan harikulade bir Şiir, bir roman veya yazınsal olarak başka türde bir edebi eserle karşılar. Ne varki Sanatkar hayalini süsleyen eserini ortaya sunarken elinde var olan malzemesini hoyratça ve tesadüfen bir şey ortaya koymak için rast gele kullanmaz. Sanatkar sahip olduğu ve çok iyi tanıdığı malzemesini güzellik noktasından hareketle mesleğinin gerektirdiği tekniklere bağlı olarak kullanır. Bu nedenle kalem erbabı da dili bayağılıktan ve aladelikten kurtararak kabalık ve çirkinlikten uzak tutarak onlara bulaştırmadan en iyi en doğru ve en güzel halinde kullanmak zorundadır. Kalem erbabı dile mücevher kıymetini kazandıran kimsedir.Zira edebi eser sanatkarın dili somutlaştırarak güzelliğini gösterdiği bir mekan bir zemin bir tecelligahtır.Başka bir deyişle edebi eser dilin ete kemiğe bürünüp şiir diye hikaye diye roman diye görünmesidir.Bu nedenle gelişip güzelleşmesi ve kuvvet kazanması için dil mücevherinin tarih içinde sanatkarların elinde her defasında farklı usul ve üsluplar la

denenerek bıkmadan usanmadan keyifli, zevkli bir şekilde ustaca işlenmesi gerekir. Zira hiçbir cevher topraktan çıktığı haliyle bir mücevher değildir. Aynı şekilde dil de sözlükten rast gele dökülürken bir kelime yığını değildir. Dili en iyi kullanan şair için sözlerin sultanı denmesi ne kadar doğru ise o söz sultanı nı da anmak hatırlamak onun çalışmalarına çok daha etkili katkı sağlayacağı inancındayım.

25 MAYIS 2009 tarihinden itibaren her yıl bu önemli günün Tüm şair arkadaşlarımın dostlarımın hatırlanacağı güzel bir gün olması dileklerimi bir kez daha yineliyorum.

Bu gün özel bir gün, Bu gün 25 Mayıs Dünya Şair günü. Sitemize emeği geçen, güzellikler sunan paylaşılan, Şiire emek veren Şaire saygı duyan Tüm üyelerimizin Şair dostlarımızın tüm samimiyetimle Şair günlerini kutlar istisnasız herkese güzelliklerle bezenmiş nice güzel şiir tadında sağlıklı umutlu huzur ve barış içerisinde yaşam diler Sevgi ve Saygılarımı sunarım.

25.05.2009
Süleyman KARACABEY
Eğitimci-şair-Yazar

Süleyman Karacabey

Acı Ayrılığın

Kasımın lapa lapa kar yağın ayazın da
Gözlerin kahverengi baharı yaşıyor
Bir zeybek narası kadar özgür duyguların
Bir sevda şarkısı gibi attığın kahkahaların
Dışarıda hükümrân soğuga inat sıcaklığın.

Bu soğuk mevsim de çekilmiyor ayrılığın
Sen sabırlı sevda hasretimin vefalı kadını
Akrep gibi sokar hep sensiz hasret yokluğun
Dışarıda ki vuslata inat senin acı ayrılığın.

Kasımın bu ayaza çekmiş karlı günün de
Temmuz güneşi sıcaklığın da yakıyor gözlerin
Yüzün de kumral baharın sıcaklığını görüyorum
Dışarıdaki kışa inat yakıyor senin ayrılığın.

Yaşanmamış baharı yaşıyor senli duygularım
Özlemin gözlerimden akıyor uç beş damla yaş ile
Yağın yağmurla, karla eriyor tüm umutlarım
Vuslata sevdaya inat yakıyor senin ayrılığın.

Dışarı da hicran yağmuru yağıyor yine
Hatıralarının hüznüyle yorgun düşüyor gözlerim
Renkler armonisinde sevda şarkıları dinliyorum
Kadere inat ayrılığın acısı yüreğimde dinsin diye.

Sanki baharı nefesin de yaşıyorum gülüm
Kışlar konan yüreğimin seni andığı zaman da
Bir efe bir zeybek narasıdır duyulan kulağım da
Geleceğe inat hep seni mazim de arıyorum.

Sen sabırlı sevda hasretimin erişilmez kadını
Sen manolyalar lavantalar arasında açan gülüm
Sen karanlık gecelerimde doğan Temmuz güneşim
Gel artık gel de bitsin sana olan bu hasretim.

Süleyman Karacabey

Ağlarım Senin İçin

Eskimiş köhne odam da ağır ağır çayımı yudumlarken
Birden sen geldin aklıma kuytulaşmış gönlüme
Alıp götürdü beni hislerim hiç tanımadığım yerlere
Azap dolu saatler den kurtulup bir hicran bahçesine.

Orada zaman benimle su gibi akıp gitmekte
Güllerle bezenmiş salıncakta sallanıp
Kalbime saplanan ok gibi ciğerimi parçalamakta
zamanın akışı içerisin de çılgın hislerimle.

Kaybolduğu an hislerimin birden bire
ayım soğumuş, gzlerimse nemli bende
Hüzün kaplar yüreğimi kalkamam yerim den
Ve ben hep ağların senin için gülüm derinden.

Süleyman Karacabey

Ağlıyacağım

Yağmurun dolaşıyor tuzu nemiyle gözlerim de
Akıyor bitmeyen ayrılıkların ilke ırmağı
Bir sarı çiçek, durmaksızın kanıyor mendilim de
Anlıyormusu? bana bıraktığın yalnızlığı

Bu hasret dolu geceleri öldüreceğim
Ayrılık şarkılarını tek tek kurşuna dizeceğim
Ve seni benden ayırdığı için
Kaderimi kaderimi mahkemeye vereceğim.

Sen gittin bütün yollara düşman oldum
Düşman oldum sensiz geçen tüm yıllara
Sevdiğini arayan çoşkun ırmaklar gibi
Dokunsalar dokunsalar ağlıyacağım.

Süleyman Karacabey

Ahım Kaldı

Bu gün
Daldım geçmişin gizemine
Yaşadım kimi zaman
Bulutlara denk geldi duygularım
Kimi zaman vurdu yerden yere beni
Ahım kaldı çoğu zaman
Yaşanmamış sevgilerde

Dün
Bu günden çok uzak artık
Maziye bir çizik attı yerini aldı
Unuttum tüm olumsuzlukları
Hüzünler geride kaldı

Yarın
Okunmamış bir kitap gibi
Gel sevdiceğim
Beraber okuyalım satır satır
Her paragrafında nefes alıp
Her noktasında göz göze bakıp
Virgül gibi sarmaş dolaş olalım
Gel sevdiceğim
Aşkın sevdanın kitabını birlikte okuyalım
Ya da sen iste yeter ki
Okunası kitabı birlikte yazalım.

Süleyman Karacabey

Ahşap Pencerede Kaldı yüreğim

Köhne bir sokağın
Arnavut kaldırımlarında adımlarken yolları
Avare duygular gezinirken yüreğimde
Anlamsız bakışlarım düşüyordu ayak izlerime
Gecenin yorgunluğu vardı üzerimde
Ve yalnızlığım yüreğimde
Sessizliğin hükmettiği saatte
Tan vakti ağarmak üzereyken
Bir sesteki kendime getiren
Eski ahşap pencereden duyulan
Birden dönüverdiğimde yönümü
Caminin şavkı vuruyor du yüzüme
Sokağın köşe başında
Panjursuz, ahşap ve cumbalı eski bir ev
Pas tutmuş civi izleri bedeninde
Ahengini yitirmek üzere oymaları
Yosun tutmuş her bir taşı ayrı bir tarihin izi
Gözüm aradı sesin geldiği pencereyi
Usul usul sabahın seheri süzülürken içeriye
Tenini okşuyordu bir güzel leylâ'nın
Dalgalanıyor du omzunda simsiyah saçları
Bir afet-i fettandı bakan gözleri
Sabahın mahmurluğunu atarken üzerinden
Gerdanından ay parlıyordu inan
Göz göze geldiğimiz o an
Susa kaldı yaşadığımız zaman
Aheste aheste çekerken perdeleri pencereye
Yüreğimdi kenarından içeriye giren
Gözlerimin esir olduğu demden
Yanan bir gönül çağlıyordu artık benden
Sağanak yağıyordu yağmur üzerime de
Hiç bu kadar ıslanmayı istememiştim nice zaman
Ve yaşlı konak
Mağrurlanmaya ne kadar haklı dedim içimden
Bir bir hatıranın sandukasıydı belki
Bağrında barınan güzelin dünyasıydı
En kıymetli yerinde mahallenin
Baş tacı bir şaheserdi
Fark etmemiştim bunca zaman
Etrafında güller soluk kalmıştı
Gül içinde yaşayan candı
Kim bilir sinesinde ne şarkılar ne fasıllar vardı
Çıkan ses beni sardı
Gözüm gördü
Yüreğim onda kaldı.
O benim Despinam'dı Despinam.....

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ak sevda bakışım

Hilal kaşım, ak sevda bakışım
Bir ızdırap ki senin ayrılığın,
İssız geceler gibi soğuk ve yalnız
Senin hasretin de ve yokluğun da.

Yalnız bırakıp gittiğin an'dan beri,
Akıyor ayrılıkların bitmeyen ilke ırmağı,
Bir sarı çiçek durmaksızın kanıyor mendilimde,
Öksüz-yetim çocuklar gibi hep garip garip.

Ay ezel den küsmüş bakmıyor güneşe,
Düşünceler alabora oldu asla dinmiyor,
Bir yaban gülü hoyrat hoyrat kokuyor yine,
Senin yokluğunda günler bitmek bilmiyor.

Güneş yüzlüm. Ak sevda bakışım,
Sensiz kırlarda çiçekler açmıyor,
Rüzgar esmiyor, dereler çağlamıyor,
Senin yokluğun da kuşlar bile ötmüyor.

Sazlar başka telde. sözler başka dilde,
Divane gönlüm her zaman hasretinde,
Bir sevda şarkısı duyulmaz oldu bu illerde,
Senin yokluğun da deli gönlüm oldu virane.

Sıla; sıla öyle bir duygudur ki bilene,
Buram buram kokar insanın ta ciğerinde,
Hasret; hasret öyle bir sevdanın adıdır ki,
Konuşturur yaratılıştan lal olmuş dilleri.

Azabiyem; hasretinle lime lime gönlüm
Ömür tezgahın da sevdan ile dokundum,
Nakış nakış işlendim senin ile örüldüm,
Senin yokluğun da ezildim, büzüldüm ve çürüdüm.

Süleyman Karacabey

Akılsız Başım-1

Ah Akılsız başım
Taşlara gelesin
Ateşlere düşesin
Delî divane Aptal başım
Yük oldun cüsseme
Kara talihim kör kurşunum oldun
Utancım yüz karam oldun
İbretsin diye atmadım
Omuzum üstünde taşıdım da
Yine akıllanmadın
Düş artık omuzumdan düş.

Ne kıymet bildin ne değer
Nede kıymetimi bildin meğer
Kardeşi Kardeş bildin
Bacıya bacım dedinde
Bir cananı bilemedin
Bir de kendini bilemedin
Hep giz oldun bilinmedin
Akıllandım adam oldum diyemedin
Bitsin artık eziyetin
Yeter artık akılsız başım
Düş artık omuzumdan düş.

Ah benim aptal başım
Sana uydum hep yandım
Hevesine kapıldım yanıldım
Bir ahu ceylanı yoluma çıkardın
Gözüne bakıp yandırdın
Rüzgarın da savruldu
Hep bana dert oldun bitirdin
Yalnızlığa Mahkum eyledin
Kara bahtım kör talihim oldun
Yeter artık akılsız başım
Düş artık omuzumdan düş.

Ah akılsız başım
Kızıl ötesi yalnızlığı sundun
Katran karası gecelerim de
Katre katre düşüverdin de
Yorgun cüsseme üstüne
Beynime işledi
Soğuk buz kütlelerin
Damla damla dondurdu
Yaşayan hücrelerimi öldürdün
Varsın dunsun varsın ölsün
Varsın buza koysun beni
Tenimi kavursun ayazı
Yeter artık tek uzak kal benden
Düş artık omuzumdan düş.

Süleyman Karacabey

Akılsız Başıım-2

Ah akılsız başım
Deli divane başım
Taşıyamadın güzelliği sen
Ne sevmeyi bildin ne sevdayı
Ne dostluğu bildin ne dostu
Ezildin altında
İnsanlık denen ağır yükün
Ne hayatı bildin
Ne hayat verdin
İnsan olmayı bile beceremedin
Yeter artık düş omzumdan düş.

Ütobik yelde savrulduñ
Esrik rüzgarlara eş oldun
Dünya senin sandın
Aptalca yaşadın
Söyle akılsız başım
Sen kendini ne sandın
El içine çıkıp
Kendini adam sandın
Kahrolasın akılsız başım
Yetti artık
Düş omzumdan düş artık.

Ah akılsız aptal başım
Kavak yellerine kapıldın
Yaprak olup hep savrulduñ
Her çiçeği koklanır sandın
Ama yanıldın
Dikenini kalbine batırdın
Sevmeyi kolayımı sandın
Yetti artık yetti
Düş omzumdan düş artık.

Hem gönül kırdın hem kalp
Ne kardeş bıraktın nede dost
Çektin altına dikenden bir post
Yalnızlığına ağladın da
Yine akıl nedir anlamadın
Yağmurlarımı kuruttun
Güneşimi söndürdün
Çöl eyledin beni
Hep kara kışa koyduñ
Kanmam sana bir daha
İnanmam sana asla
Yetti artık bırak yakamı
Deli divane başım
Düş artık omzumdan düş
Bitsin tüm rezilliğin.

Süleyman Karacabey

Al Dedim Sana

<p align='center'>
<p align='center'>

Al dedim sana
Yüregimi avuçlarına verdim
Bin yıllık hasretle beslenen
Göz yaşarımla beslenen
Sevdami sundum sana
Poyraz esintisinde
Deli divane naralarım
Fırtınayla kasırgayla sürüklenen
Ruhumun dehlizlerinde
Biriktirdiğim
Doğmamış bebek saflığında
Riyasız aşkıma sana sundum

Al dedim sana
Al yüregimi doyasıya yaşa
Bırakma avuçlarından
Uçmasın semaya doğru
Dinsin gönül sızın
Dinsin kanayan yaran
Sussun tüm acıların kelamı
Derman eylesin derdine
Merhemin olsun yüreğine
İlmek ikmek doku tenine
Renginde yaşasın
Sevdam sürsün ömrünce
Severek bıraktım yüregimi
Mutluyum seni sevdiğime

Al dedim sana
Al sevdami sarsın ruhunu
Yaşa Özlemle gecen
Onca yitik zamanları
Başlangıcına git
Sevda takviminin
Aşka yeniden tarih at
Boş gecen yılları kaldır aradan
Katran karası gecelere inat
Gün doğsun günlerine
Bırakma
Sana bıraktığım sevda yüregimi
Baktığım aşk gözlerimi
Sunduğum gönül yarası sözlerimi
Sarıl bin yıllık hasretinle
Bırakma
Bir ömür aşkıma yaşayım teninde

Bırakma
Bir ömür yaşasın aşkım sende.

09/03/2008

Süleyman Karacabey

Alırmısın selamımı efendim.

Ey alemlere rahmet olan canım efendim
Senden şefaet bekler bu kemter ümmetin
Esen yellerle hep gönderirim salavat-ı
Lutfedip te alırmısın selamımı.

Bilmem kaçınçı ağlayışım sensiz geceler de
Hep çaresiz hep hüzne şayan bir şekilde
Hasretin daim yakar içimi katre katre
Göz yaşlarımla göndersem alırmısın selamımı

Sensizliğinle muzdarip şu yaban eller de
Kelimeler çaresiz tıkanıp kalır dilim de
Güller hep garip sensiz şimdi mevsimler de
Garip ümmetinden kerem ile alırmısın selamımı

Canım,Çananım,hasretim, efendim
İdrake sığmazsın,vasfını anlatamaz kelimim
Ravzana yöneldim aşkın la kor gibi yandım efendim
Aşkınla Yanan şu gönlüm den verdiğim selamı alırmısın.

Divane gönlüme nakış nakış işledim sevgini
Şefaet et ey nebi sevindir şu garip ümmetini
Azabiyem aşkına verdim tüm cismimi
Vuslata eripte versem acep alırmısın selamımı.

Süleyman Karacabey

Ali Baş in vefaatı /Teşekkür ederim

ALİ BAŞ IN VEFAATI- TEŞEKKÜR EDERİM DOSTLARIM

01 Haziran 2011 arşamba günü hiç beklemediğimiz bir zamandadeğerli dostum, ağabeyim, büyük ozan Sezini (Ali BAŞ) 51 yaşında Hakka yürümüŐtür. Hepimiz büyük üzüntü içerisindeyiz. Sözün bittiği ve vuslatın gerçekleŐtiđi bir gündü. Mevlam Mekanını cennet etsin.

Bu büyük acılı günümüzde il içinden ve il dıŐından yanımıza gelerek üzüntümüzü paylaŐan değerli dostlarımıza, Ayrıca Telefonla üzüntülerini belirten ve dostluklarını gösteren çok değerli gönül dostlarımıza, Gerek rahatsızlığı süresince ve gerekse vuslata erdiği günde tüm zaman dilimi içerisinde yanımızda olan, dostluklarını ıspatlayan, birliğin ve beraberliğin sağlandığı, dostlukların ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösteren Kayserili tüm Şair, yazar, gazeteci ve sanat insanlarına, Ayrıca cenazeye gösterdikleri ilgiden dolayı Kayseri Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri sayın Mustafa Yalçın Bey'e teŐekkürlerimi belirtirim. Edebiyat dünyasının başı sağ olsun.

Süleyman KARACABEY
Kayseri Yazarlar-Şairler ve Sanatçılar Der. BŐk.
Çıngı Dergisi Sahibi

Süleyman Karacabey

Allah Korusun

Usandım riyâkardan, yüzüme hep gülüyor,
Düşüyorum desem; O, benden evvel ölüyor.

Anlaşılnca sahte sîmâlar teker teker,
Kaçacak yer arıyor, sığınmaya bu sefer

Bir kuru dal'a benzer, ömür denen şu âlem,
Tevbe et ki; affetsin bahtını yazan kalem,

Rûhum; yalnızlıklardan bunaldı gâmla doldu
Sam yeli vurdu, yüzde açan güllerim soldu

Hoyrat sevdâlar; gidin, kapadım tüm kapımı
Deprem oldu yürekte, yıktım gönül yapımı

Son buldu umutlarım, artık terk edeceğim
Kim bilir yaşadığım belki son gecedeyim.

İstemem anılmasın ismim riyâkar dilde
Yaşanan tüm zamanlar hâtıra kalsın dün

Ardım sıra yakmayın ağıt boşa gitmesin
Mezarımda Lâle'nin yerine ot bitmesin

Hatırlasın dostlar beni bir fâtihâ okusun
Vefâlı dostum yoksa Allah beni korusun,

2010-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Allahı bul

Varlıkta yok ol
Yoklukta onu bul
Bulda bul onu bul
O Allah azze ve celle

Karanlıkta kaybol
Kaybolup nuru bul
Bulda bul nur"u bul
Nur Allah azze ve celle.

Yolunu bul ve tut
Yolunda allahı bul
Bulda bul allahı bul
Yol Allahın yoludur.

Süleyman Karacabey

Allahu Ekber

Bilirim ki hayal yollarım umuda gider
Umuda giden yollarım duadan geçer
Dua ki rabbime havaşesiz gider
Diyelim hep bir ağızdan Allahu Ekber

Süleyman Karacabey

Amansız Sevdam

AMANSIZ SEVDAM

Akıyor ayrılıkların ilke ırmağı
Bir sarı gül kanıyor durmaksızın
Kahır dolu umutlar yükledin bana
Ah amansız sevdam bilmiyorlar
Sana olan yürek yangınımı.

Günler hasrete hep Şayan oldu
Gamzelerin Çileye mekan oldu
Acıları sarıp sarmaladın da bana
Ah amansız sevdam bilmiyorlar
Sana olan Yürek yangınımı.

İdam sehpasına taşıdım yalnızlığımı
Sövdüm içim den tüm nedenlere
Sitem yolladım da kara sevdalara
Ah amansız sevdam bilmiyorlar
Sana olan Gönül yangınımı.

Bilmesinler ne fark eder yollarımızı
Sarı gül kanamış umurunda mı mendilin
Vuslat vakti meçhul yine bekliyorum
Ah amansız sevdam bilmiyorlar
Sana olan Özlem dolu yangınımı.

Süleyman Karacabey

Anam

Toprağa yağmur gibi
Hasrete Vuşlat gibi
Kuruyan dudağa su gibi
Vatana bayrak gibisin anam

Bebeğe beşiksin
Eşine nazlı canansın
Gözümde hep meleksin
Bülbüle gül gibisin anam.

şefkatin kaynağısın
Mutluluklar otağısın
Bana cennet sancağısın
Her çiçekten bal gibisin anam.

Yüreğin büyüktür senin
iyi olursam; güler gözlerin
Acırsam; sızlar her yerin
Başım da tacımsın sen anam.

Süleyman KARACABEY
(Azabi)

Süleyman Karacabey

Anlamadın

ANLAMADIN

Anlamadın be gülüm
Ne beni ne de bendekini
Ne yüreğimi gördün
Ne de kalbimi duydun
Anlamadın be gülüm
Görmedin, ya da görmez den geldin
Sular gibi berrak
Ay gibi parlak
Güneş gibi sıcaklığımı
Görmedin be gülüm
Ya da görmezden geldin
Ama yazık ettin

Sendin tüm zamanım
Sendin sevgi sarayım
Sendin gönül mabedim
Görmedin, anlamadın
Ya da hem görmezden geldin
Hem de duymazlık ettin
Bir kez anlamaya kalktın
Onu da yanlış anladın be gülüm
Orman da aç susuz avcı sandın
Her kuşa hedef aldım sandın
Oysa tek sana yandım
Yabancı gibi davrandın
İçimdekini görmedin
Ya da görmezden geldin be gülüm
Ama yanıldın
Çok yazık ettin

Hayallerim vardı
Hem sana hem zamana
Umurum da değildi benim
Ne barikatlar ne engeller
Surla kaplı olsa da etrafım
Topla tüfekte yıkardım
Anlasaydın keşke beni gülüm
Anlamadın beni
Ya da anlamazlıktan geldin
Bekliden korkup çekinden
İçimdekini görmedin
Ama yanıldın
Çok yazık ettin

Bir dinleseydin
Yangısız infaz etmeseydin
Bu kalbi incitmeseydin
Her şeyi öğrenseydin
Öyle bırakıp gitseydin
İnan sana koşardım

Yalın ayak
Çocuk masumluğunda
Çocuk çıplaklığında
Tüm günahlar dan arınarak
Geçmişe çizik atıp
Geriye bakmadan
Sevgiyi bağrıma basıp
Dağları denizleri aşıp
Fırtınaya kasırgaya karşı koyup
Ter temiz duygularıyla
Sana koşardım
Anlamadın beni gülüm
Yada yanlış anladın
Ama yanıldın
Çok yazık ettin

Anlamadın be gülüm
Kimi dinledin kime inandın
Beni ortada bıraktın
Sözünde durmadın
Bumuydu teminatın
Beni anlamaya çalışmadın
Yada bilerek öyle davrandın
Ama yanıldın be gülüm
Hem bana hem kendine
Çok yazık ettin.

Süleyman Karacabey

Anlat Deme Bana

Anlat deme bana
Anlatmakla geçer mi karabulutlar
Dökmeden sularını
Islatmadan bedeni diner mi sanırsın
Hüznün yağmuru yağmadan üzerime.

Islandım, ayazın da kaldım üşüdüm
Hep kendim yaşadım hep kendim ağladım
Yağmurlara karıştırdım göz yaşlarımı
Feryadımı şimşeklere saldım
Yer yüzüne haykırdım da yine çare bulamadım

Hani
Anlatmakla geçse acılarım
Anlatırdım çekinmeden
Güneş doğmayan sabahları, gündüzleri
Yıldız doğmayan zifiri karanlık geceleri

Hiçliğin
Yalnızlıkları boğarken boğazımı
Çile çekmekmiş göndüm alın yazımı
Büktüm boynumu zincire vurulmuş esarettime
Yaşam denen denklemde çözümsüz kaldım

Hadi anlat de bana istersen
Yüreğin dayanırsa acının destanına
Kitap yazayım uğruna istersen sevgisizliğin
Ya da anlaşılmamanın ne olduğunu anlatayım sana
Ya da vaz geç dostum seninde moralini bozmayayım.

Anlat deme bana
Aldığım artık ben mat renklerde ölüm sarısına
Ömür tezgahın da gerildi de ruhumla bir bedenim
Bir kez gül deseni çizemedi kalemim
Bil ki ben hep tek rengim kaderim Siyah

Kasveti boğarken iklimin
Hep eğreti dallara tutundum bilemedim
Düşme korkusu nedir bilir misin derinliklere
Bir nefes elde var olan emanet bedende
Çan kuşuna kıyıp ta ölmeyi bilir misin
Ölmeyi nasıl anlatayım dost sana.

Süleyman Karacabey

Aradığınız Kişiyi Ulaşılamıyor

K aç zaman sonra
Yolum düştü
Geçtim sokağınızdan
Gözüm ilişti eski alışkanlıktan
Kapınızın 69 numarasına
Küt küt sesleri kalbimde
Fırlayacak sandım yerinden
Adımlarım titrekti
Usum bitikti o an
Odanın camı yarı açık
Sesin kulağıma geldi
Kahkaha ki pür neşe
Sayki göğü inletti
Sayki içimi yaktı
Ama bil acıyı yaşattı
Balkona baktım
Pencere baktım
Gözüm seni aradı göremedim
Sokaktan geçenler anladı
Şu sevdalı adam dediler
Yazık dediler
Bir ah çekip gittiler
Hani mecburdum geçmeye
Yeminimi bozdum
Kaderime sövdüm
Birde sitem yolladım
Kapınızın önünden öyle geçtim
Lanet olsun mecbur kaldım
Nice mevsimler geçtide
Unutmak mümkün olmuyor
Son çare telefon
Şansımı deneyim
Çalıyor...çalıyor...çalıyor...
Aradığınız kişiyi ulaşamıyor.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Artık çok geç

Bir gün saçlarına aklar dstğnde
Anlarsın ki her Şey fani, artık çok geç
Geri dönmek yok artık, son dönemeç
Her Şeye yeniden başlamak için çok geç

Zaman su misali akıp gider ömür ırmağında
Kimi zaman ağlar, kimi zaman durulur yatağında
Őöyle dönüp arkana bir baktığında
Yamadığını yaşamak istersin ama artık çok geç.

Nerede o iğdem iek toplayıp seğirttiğın günler
Pembe bulutlarla dans edip kahkaha attığın günler
Gelecek kaygısı olmadan hoyrat gezdiğin yıllar
Zamanı yeniden yaşamak istersin ama artık çok geç

Süleyman Karacabey

Aslında!

Azizim çok sevmeyeceksin esasında
Bunu öğrendim kırk yıllık hayatımda
Hani Can Yücel'i duymak varmış aslında
"Bağlanmayacaksın" diyordu bir şiirinde
Ne kadar haklıymış meğer
"Çok sevmeyeceksin meselâ" diyordu
Gerçek mi? İşte budur gerçek.

Sevdiğin kaçmayacak senden
Ayak seslerinden korkmayacak
Saklanmayacak ağaçlar ardına
Gören olursa utanırım ne demek
Ellerini eline verip sıcaklığını hissetmek gerek
Sevdiğini gözüne baka baka söylemek
Gerçek mi? İşte budur gerçek.

Yaşadığı Mahalleyi mesken tutmayacaksın
Geçtiği sokaklardan geçip kokladığı gülleri koklamayacaksın
Ya da, Sevdiği renkleri giymeyeceksin
Ne bileyim işte
Kendini onun sel sularına kaptırmayacaksın
Boğulursun kimsesiz çocuklar gibi
Felaket mi? İşte budur felaket.

İnat etmeyeceksin aslında
Randevuya gelmedi diye kahırlanıp küsmeyeceksin
Aramayıp kendi kendine eziyet etmeyeceksin
Duyup sesini hücrelerinde aşkı hissedeceksin
Bana ne; o arasın deyip beklemeyeceksin
Haydi durma dokun telefonun tuşlarına
Bu yaştan sonra kalbini yorma

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Aşka Günahı Kim Yükledi

AŞKA GÜNAHI KİM YÜKLEDİ

Bu gün bu saatte
Yani Salı günü gece 03 de
Gecenin sessizliğinde desem de
Yalnız olmadığım bir zamanda
Kahverengi gözlerin di karşımda duran
Buruk ve buğulu bakışlarınla
ve tüm güzelliğinle yanımdaydın sanki
Seninle baş başa'yım, sır kaplı hislerim
Yüreğim titrerken
Hüzzamla doluydu duygularım.
İşte o an sızladı her yanımda.

İki elim boşlukta olsa da
Sımsıcak tenin di adeta dokunduğum
Hayalinle de olsa ısındığım sevda ateşindi
Despina lı saatlerdeydin yine
Her günümde olduğu gibi
Düşüncem
Huzurum, sıhhatim
Olanca zarafetim
Yine o kahverengi gözlerin
Bir kundağa sarılıyorken
Buruk bir yalnızlıktı yaşadığım
Sanaydi akıttığım göz yaşlarım.
Dün olduğu gibi bu günde
Sevdan ile ağladım.

Aşka günahı
Bilmem hangi eller yükledi
Prangalı sevdama yasağı kim koydu
Hangi eller yürekleri kor eyledi
Hangi eller sevda dağına ayaz yükledi
Kaç yüreği yakıp yıktılar da
Kaç güzele karalar bağladılar
Kim bilir.....

Ama biliyorum ki
Kahve gözlüm, siyah saçlım
can özüm, bal sözlüm,
Yürek sızım, Despînam
Bin günaha keffâretim
Onulmaz derde merhemim
Aşka mabedimsin
Ve sen hep olduğu gibi
Sonsuza taşıyacağım sevdiğimsin

2009-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Aşkıma Adına

Acziyetimi alarak yanıma
Bir derviş hırkası giyip
Eyyup sabriyle
Özlem dolu sevdanın kapısına
Bir ömür yanmaya
Dizleriyin dibinde yatmaya geldim
.....aşkıma adına.

Sevda dağından gelen ses
Yankılansın ruhunda
Ruhun secdeye varsın
Beyaz kelebeğim,
Rengarenk kanatlarında
Bitimsiz gönül yangınımın huzurunda
.....sevdam adına.

Bir avuç ateş böceği uçuruver
Zifiri karanlık dünyama
Yakıversin
Sensiz çöl olan zamanları
Aydınlatınsın yörüngemi
Menzili belli yollarımı
Sana ulaştırırsın simgeler olsun
Bir ömür içimde aydınlığım olsun
Sana olan kusursuz
.....aşkıma adına.

Sana geldim caan
Bal gözlüm, beyaz kelebeğim
Geçmişini karaladım bir kalemde
Gömdüm tüm çıkmazlarını
Yedi kat yerin dibine
Üryan duygularıyla geldim
Arınarak tüm kırımından
Kıyameti
Senle yaşamaya geldim
Sana olan
.....aşkıma adına.

25/02/2008

Süleyman Karacabey

Aşkın Başladığı Tarih

Aşk
Bir anlık kıvılcımdır
Gözlerden kalbe akan
Dudaktan sözlere düşüp can bulan
Alev alev tutuşturur bedeni hepte yürekleri
Linç eder sendeki seni ve hisleri

Zamanı belli değil
Mevsimi olmaz bilirsin
Ne sancının ne de sevdanın
Barınağı kalbindir
Tek limanı bedenin
Anlık mesafedir oysa ayrılığı
Aşkın sevginin uzağı olmaz dersin
Hani hasretin olmadığı gibi
Hissedersin an be an
Yaşarsın yüreğinin derinliklerinde

Ben seni
Ne Leyla'nın mecnuna olan sevgisi
Ne de Keremin Aslı sına olan sevgisi gibi sevmedim
Ben seni
Kaldırarak aradaki harap olan engelleri
Yıkarak tüm ucube tabuları
Ruhumsun diye sevdim
Ayrılım mevsimlerini kaldırıp
Senli iklimlerde yaşayarak sevdim.

Aşk işte bu
Bir bakışındı
Beni benden alıp sen yapan
Eksik yanlarımı tamamlayan
Hani hatırlarsın ya o günü
Sınırlı vakitlerin sonundaydı zaman
Alev Alev yakan yüreğim
Bir buse tadında okşayan hizlerimi
Anlık gülümsemendi
Gözlerime bakarak
Bıraktığın sevgi
Ve
Aşk'ın başladığı tarihi.

-2008-

Süleyman Karacabey

Ataya Selam Var

Uçun kuşlar uçun bir bağ-ı gülizara
Sevginin bol olup taşıdığı yere
Bendende selam söyleyin Mustafa Kemale
Yaktığı ışık yanıyor Azerbaycan da,Gence de

Kazakistan dan,Türkmenistan dan geçip,
Kars'ı Erzurum'u Van ı yüksekten uçup
Selam söyleyin bendende Ankara'ya varıp
Huzurda selama durup ta görün kuşlar.

Masmavi gözlerine bakıp,saçlarında dalganın
Hindistan'ın pakistan'ın aldığı ışıktan alın
Anadolunun dualarını Mustafa Kemalle sarıp
Bize doğru konmadan getirin kuşlar.

Biz Türk'üz bayrağımız ay yıldızlı hilal
Yeminimiz Atamızdan "Ya ölüm ya istiklal"
Kırgız,Başkurt,Azerbaycan-Nahcivan
Haydin hep bir ağızdan, Selam sana büyük ATAM

Süleyman Karacabey

Ateş-i Aşkım Üstüne

ATEŞ-İ AŞKIM ÜSTÜNE

Varmıdır ki Yardan gayrı çare, derdime
Sabır kar etmez oldu artık gönül haneme
Sensiz her günüm Şayandır yar, hüznüme
Yağmur ol da düş ateş-i aşkım üstüne.

Hasret ben oldum adımsa hep cefakar
Acep var mıdır cihanda, ben gibi sevdakar
Henüz aşkımı anlatacak söz yazmadı güftekar
Figanım göğü deldi de yine duymadı yar.

Ömür böyle geçsede elbet bir gün bitecek
Bilsin ki o vefasız, düştüm yıkıldım besbeter
Yaşasam da, bu cana bu yıllar nasıl geçer
Vulâat vakti geçti gitti, gel artık vefasız gel yeter

Süleyman Karacabey

Avrupaya

Bazen Oğuz bazen Türkmen boyundanım
Her zaman hazır,Vatana fedadır canım
Bir bütünüm yok bende ayırım gayrım
İnadına Türk üm İnadına Müslüman

Bizi parçalayıp yutmak kolaymı sanırsınız
Üç Beş soysuza çıkarlarınız için inandınız
Bumuydu sizin adamlığınız bumuydu Avrupanız.
İnadına Türk üm inadına Müslüman.

Uysallığımıza aldanma Sizden korkmuyoruz
Maziye dönüpte bakın aslınız kim iyi biliyoruz
Adam gibi adam olun başka bişey istemiyoruz
İnadına Türk üm İnadına Müslüman.

Azabiyem; Huzur dolsun dünya budur uğraşım
Yurtta barış Cihanda barış benim amacım
Hem Türk Hem Müslüman olmaksu suçum
İnadına Türk üm İnadına Müslümanım Elhamdülillah

Süleyman Karacabey

Ay Gökteyken

AY GÖKTEYKEN

Pazar akşamı yine
En çekilmezinden
Çilelerle yoğrulmuş
Şevda kanar yüreğim
Ay gökteyken yine
İçim senle dolu
Gözümde bir damla sen
Hüzzam makamı yüreğim
Beynim deli divane
En girift düşünceler bende
Sevdamı astım darağacına
Beni benden alan
Mahkum düşünceler
Ay göteyken
Sıldım gönül duvarımdan
Karaladım kimini
Kimini çizdim aklımdan
Fasıl geçti gönlüm
Ayrılık şarkılarından
Bazen Nihavent
Bazen Hicazkar
İlle de Hüzzam şarkılar
Pazar akşamı yine
Ay gökteyken
Sevdamı astım darağacına
Acıları unutmak adına.

Süleyman Karacabey

Ayrılığın Ateş Bana

AYRILIĞIN ATEŞ BANA

Ayrılığın aşkıma ateş benim
Kavurdu yüreğimi yandı tenim
Gayrı görmüyor gözüm söndü ferim
Karardı dünyam sensiz yar neyleyim.

Yar vuslatın kendime çare bildim
Serapta hep çağlayan ırmak bildim
Gideceğin aklıma getirmezdin
Sende vefasızmışsın yar neyleyim.

Bilseydim ayrılık var yar demezdim
Ocağından kahveni hiç içmezdim
Cemalin görüp aşkına düşmezdim
Yosun gözüne yandım yar neyleyim.

Bir buseni ömrüme şifa saydım
İsmi ni dudağıma tespih yaptım
Varlığına sarıldım rüya sandım
Ne zormuş ayrılığın yar neyleyim.

Gönül hanende içtim aşk şarabı
Sendin sevdamin adı tek mihrabı
Duy artık beni gülüm yok mecalim
Sensizlik yordu artık yar neyleyim

10/08/2008

Süleyman Karacabey

Ayşeler

AYŞELER

Ayşeler hanım olur
Yüreği bütün olur
Ayşeyi alan oğlan
Yanarda duman olur.

Ayşenin ocağına
Otursam kucağına
Ayşeye varan oğlan
Yanarda Tütün olur.

Süleyman Karacabey

Azapbaşım

Bir çığlık, bir çığlık daha kopuyor yüreğimden
İçim yanıyor, ciğerim parça parça oluyor hemen
Bir başka acı bir başka nağme duyuyorum o an
Adın söylendiği an hasretin depreşiyor AZAPBAŞIM.

Baba ocağım, dede ocağım ata yadigarımsın
Vefasız oldum sana, sen yine vefakarsın
Gezsemde dünyayı varacağım son durağımsın
Adın andığım an hasretim depreşiyor AZAPBAŞIM

Otağın Kurulmuş ezelden ihtişamınla kale önünde
Mekan oldun tabiata güle çiçeğe tüm güzelliğe
Yüce Mevlam nasip ederse eğer gelirim bağrına
Adını andığım an hasretim depreşiyor AZAPBAŞIM.

Doya doya bir nefes almak isterim havandan
Billur gibi akan çeşmenden güzelim soğuk sularından
Kana kana içsem canım kuzayın pınarından
Adın andığım an içim titriyor ZAPBAŞIM.

ĞARACABEY in yazarım kalemimde defterimde seni
Özledim ormanında meşeyi bahçedeki meyveyi
Gönlümde saraylar yaptırdım oturttum seni baş köşeye
Selamların en güzeliyle selamlarım AZAPBAŞIM seni.

Süleyman Karacabey

Baharı Yaşatıyorsun

Güz gitmiş kış gelmiş
Umurumda mı sanıyorsun
İçimde badem çiçekleri açıyor
her bir dalında sen yeniden fişkırıyorsun
varlığınla her mevsim
baharı yaşatıyorsun.

03.10.2016
(Süleyman KARACABEY)

Süleyman Karacabey

Bak her Şey Allah dedirtir.

Bak yere göğe aya ve yıldıza
Gözüyün görebildiği her yere
Ana baba ve çocuğa
Her Şey onu öğretir
Her Şey ALLAH dedirtir.

Yerde gezen karıncaya
Gökte uçan kuşa kelebeğe
Aklyın estiği her yere bak
Her Şey onu öğretir
Her Şey ALLAH dedirtir.

Bak kalbiyin atıŐına gözüyün ferine
Damarında dolaŐan asil kana bak
Doğa deniz ve güneşe bak
Her Şey onu öğretir
Her Şey ALLAH dedirtir.

Süleyman Karacabey

Bana Sana Dünya

Bana fanidir dünya, belki sana ebet
Hayat bana zehir, belki sana nur
Düşünce silsilesinde bir ebcet
Hayat bana yalan, belki sana gerçek.

Süleyman Karacabey

Bedeli Bumuydu?

Karakışın ortasıydı o gün
Dışarıda soğuk azgın alabildiğince
Buz tutarken iliklerim
Sıcak bir tebessümdü yüreğimi ısıtan
Bir çift ela gözden bakan mahurluktu
Mutluluk muştusu gibi gönlüme konan
Ne soğuk umurumdaydı ne de karakış
Her şey öyle güzel başlamış tı ki
Yalansız, riyasız ve içten
Bir baharın ayak sesleriydi sanki
Yüz yüze geldiğimiz o an

Yılın son gününe tarih düşürdük
Birlikte bir tarihi de bitirdik
Esti yıllar yılı aşka koşan rüzgarlar
Umutlarımız yaprak misali savruldu durdu
Kah uzaklığına ağladım habersiz
Kah yandım içime düşürdüğün alevinle
Senden mutluluğun çağrısını duyduğumdan bu yana
Arsız acılara gebe kaldı düşüncelerim
Yeni bir hayatın ayak sesleriydi adımlarım
Ve bir tarihin başlangıcıydı o an.

Sevmek büyük günah mıydı yoksa
Bilmem neyin keffaretiydi ya da sevap mıydı
Ne bunları düşündüm ne de hesabını yaptım
Seni apansız sevdiğim zamanda
Çıkarıcı değildi duygularım
Duru bir Irmağın en duru sularıydı sanki
Oysa sen....
Gönül denizime köpük köpük akan sevdaydın
Dilimde türkü, özümde şiir di adın.

Çetelesini tutmadım
Yıllar yılı kaç cümle kurdum sana özge
Kaç şiir yazdımsa hep adın içinde güfte
Yüreğimin koruyla kaç gece sabaha yandım
Üzülme diye halimi anlatamadım
Ağıtlarına eş oldu çiseleyen göz yaşım
Ahh aşkına diktiğim gonca gülleri
Akıttığım damlalarımın suladım, yine sana anlatamadım.

Kaç zaman, kaç mevsim, kaç yıl oldu
Umudu geçen ömrüme hep yorgan yaptım
Yıldızlara sarıldım rüzgarla avundun uyudum
Nefesim sen oldun saçlarını okşadım, avundum
Soludum kokladım, kokladım soludum uzun uzun
Şensiz geçen zamanı hiç yaşadım saymadım
Üzülmesin diye sana anlatamadım.

Ya şimdi. Yapayalnız bıraktın beni
Bumuydu kutsal aşkın bedeli

Yok saydın beni, sesini duyurmaz oldun
Tüm kapıları yüzüme kapadın
Yanımda olmayı yoksa ar mı saydın.

Bekleme, teşekkür etmeyeceğim
Eline sağlık mı asla demeyeceğim
Beni benimle baş başa bıraktın ya
Sonrası mı, sonrası... seni sevindirmeyeceğim
Bırak orası bana özel saklansın
Hüzünlü yirmi üç nisan günü yanıma kar kalsın
Çocuklar bayram ederken gün boyu
Matemi yaşattın ey sevgili
Ahdimize sadık kalmadın.
Dokunma, dokunma da çocuklar şenlensin
Bırak, bırak içimdeki depremler canımı alsın
Nice kahkahalarını bırak bana hiç değilse içimi yaksın
Ne söz kar eyler nede çaresiz feryadım
Seni sana bıraktım, demek ki artık değilim sana lazım.
Anladım ki bunca yıl senin için sadece masaldım.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Bekletme Gel Dizem

BEKLETME GEL DİZEM

Gel artık Dizem bekletme beni
Hâlâ bıraktığın duraktayım
Şimşekler çaktı gök gürlledi
Bekle beni geliyorum dediğin zamandayım

Yıldızlar ağladı sağanak sağanak
Kim bilir kaç zaman geçti saymadım
Ben hâlâ senin bıraktığın duraktayım
Geceler geldi geçti gündüzler karardı
Mevsimler dörtkez değişti
Kayısılar meyvelerini çoktan bitirdi
Yağan yağmurlar değil
Çektiğim hasretin ıslattı tenimi
Gel artık Dizem bekletme beni

Ertele olanca işlerini
Kalan kalsın başka zamana
Gel artık dünya seninle dönsün
Aksın zaman seninle

Gelenler çoktan geçip gitti
Gidenler çoktan yerine geldi
kaç sefer döndü bu duraktan kim bilir
Sen yine dönmedin
Bak hâlâ beklemekteyim
Nice sevdalar geçti bu duraktan
Umurumda değil ki
İster sarı saçlısı ister yeşil gözlüsü
Neyleyim sende olmayan nedenleri
Gel artık bekletme beni

Kahve gözlerinle bak bana
Kahve saçlarını savur yelde
Gamzelerinde açsın gülücükler
Erteleyelim tüm engelleri
Gel artık Dizem yorma beni
Beklemek nede zor
Kim bilir kaç kez saydım sekseni yüzü
Elveda diyelim gayrı bu durağa
Görmek istemiyorum senden başka yüzü
Gidilecek yer yakın, sanma uzağa
Nefes tükenipte binmeden son salıncağa
Koşarak gel bana Dizem
Çıkmadan son yolculuğa.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ben O yum

Yazıya değil söze
Güzele değil öze bak

Her mısırada bir uyum
Uyum içinde yudum yudum
Nakiş nakiş işlendi ruhum
Mana ne ise işte ben o yum

Kırata değil sanata
Hayale değil gerçeğe bak

Her dizede bir sır
Doğurgandır sanat değil kısır
Özümü aşkım size anlatır
Ruhum size şiirimle katılır

Her mısırada bir uyum
Uyum içinde yudum yudum
Hayat içinde akan suyum
Mana ne ise işte ben o yum.

Süleyman Karacabey

Ben Sende Hep Varım

Okyanusa daldığım gün
Yosunlarında gördüm kendimi
Sevginin en katmerlisini
Aşkı tattı duygularım
Kayboldum kızılığında zamanın
İnci mercan topladım
Sünger olup emdim
Yaşam iksirini çektim ciğerime
Göğsüme yasladım sevdim
Bir kez daha anladım ki
Ben sende hep varım.
Senin bende olduğun gibi

Yaktı sıcaklığın
Kavurdu esrik bedenimi
Akan gözyaşlarınla düştüm
Tenin üzerine
Sol yanıma acılar verdin
Dilim lal oldu huzurunda
Sil o damlanı diyemedim
Çektim içime
Senden gelen kokusuyla
Aşk tı, sevgiydi kokusu
Sevdaydı rengi
Yasemen kokunu sundu
Gönül sarayımın mihrabına
Kokunda hissettim ki,
Ben sende hep varım.
Senin bende olduğun gibi.

Dil sustu ikrar etmedi
Kalbin tasdik eyledi de
Gözlerin konuştu yürek dilinle
Ellerim ellerini buldu
Gönülden gönüle kumrular uçuştı
Sözler sükut etti nefesler konuştu da
Yıldızlar asumana küstü
O an
Gök yüzü bile saygı duydu sevdamıza
Yağmur olup sevdan yağdı üzerime
Islattı bedenimi
Sel sel aktı içime
Ay senden sönük kaldı
Gitme kal dercesine ruhuma güldü
Yollarda
Kaldırımlarda
Parklarda güllerde
Hep sen vardın
Şavkın vuduyordu kalbime
Ve birkez daha gördümki
Senin dünyanda hep ben varım
Benim dünyam sen olduğun gibi.

07/03/2008-

Süleyman Karacabey

Bendeki Hayat

Pençesini takmış bana hayat
Zehirli ağ içinde akrep misali
Kin dolu zehir kusuyor
Izdırap,çile bendeki hayat.

Dalım, kolum kökten kırık
Tutacak elim kolum kalmadı
Demir kapılar ardında bir çığlık
Mahpus bendeki çileli hayat.

Süleyman Karacabey

Beni Aynalarda Ağlattılar

Kurşun rengi gecenin
Uykuya teğet
Hasrete müebbet saatlerinde
Acıyı demledim
Fincan fincan içtim
Yalnızlığınla sevdanı
Akıl coğrafyama
Gönül dağlarım
Sınırsız çizgilerle çizdim.
Karanlıklar içinde
Silüetin düşerken odama
Baharın güneşe
Çiçeğin suya
Toprağın yağmura sevdası gibi
Yandım sevdana
Yandım hasretine.

Her yalnızlık
Yenilgiye mahkum iken
Yenildim, esir oldu bedenim
Cüce aklım
Şeytanlar gibi dilsizleşti
Sağır Cümlelerim
Topal Kelimelerim
Anlatmaya yetmedi ızdırabımı
Çaresizliğe boğuldum
Ümidin renklerinden
Seni devşirmeye gücüm yetmedi
Can verdi dermanım
Gömdüm toprağına
Sensiz geçen zamanın.

Kalabalıklar
Celladım oldular
Çelme taktı sevdama
Şehre Donkişot olanlar
Seni benden
Beni senden kıskandılar
Toprak bakışlı gözlerinden
Bin bir nara attılar
Ar damarı çatlayan
Fitne fesat yılanlar
Akıtıp zehrini
Sevgimi ağlattılar.

Gecenin selamsız
Ve firari saatlerinde
Canımı yaktılar
Gerçeğin gerdanlığında
Dillerim tutsak
Sözlerim yalan sandılar
Beni aynalarda ağlattılar.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Benim Bakışımla Bakabilseydin Sana

BENİM BAKIŞIMLA BAKABİLSEYDİN SANA

Sessizliğimi toprağa gömdüm bu gün
Kırdım sükutun zincirlerini
Feryadımı göğe fırlattım
Duysun sesimi kainat duysun çığlığımı
Kim ne derse desin
Kim ne düşünürse düşünsün
Umurumda mı sanıyorsun artık
Sen
İçimde depremler, fırtınalar koparan
Gönül sarayımı Viran eden
Bedenimde yanar dağları patlatıp
Her zerreme ateşlerden kor püskürten
Dumanıyla sarıp boğan sevdam
Sen yosun gözlüm
Can verdi artık tüm suskularım
Yeter artık bu kadar mahpusluk
Suç işleyenler atılmaz mı zindanlara
Neydi suçum attın beni oralara
Seni sevmekse eğer yine at beni karanlık odalara
Billah acımaz canım senden gelen cezaya

Gönlümde sana olan arzularımı kırdım
Odun ettim aşk ocağına
Körükledim altını
Tutuşmadık dal kalmasın
Kalbim.....
Kelepçelere vurulu
Kapalı mahzenlerde
Aklım...
Ziyan
Aklım..
Meydan savaşında sevdanın
Kızıl çilelere gebe her yanım
Fikrim al kanlar içinde
Gecenin sabaha selam verdiği bu saatte
Düşündükçe ellerine uzanan yolların kapalı olduğunu
Çileye ram olsa da yüreğim
Billah acımadı canım, sana aktı da göz yaşım

Sen eğer
Benim bakışımla bakabilseydin sana
Kalbimdeki manzaraları görebilseydin
Sevdamın şelalesinde yıkansaydın bir kez
Ya da yansaydın aşkın göbeğinde
Zulüm bendendir sana deyip te acırdın halime
İşte o zaman
Benim halimi anlardın be güzelim anlardın beni.
Ya şimdi

06.11.2008- Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Benlik

BENLİK
Her sakala ayrı tarak vurulmaz
Gerçeği söylemek bu kadar mı ar,
İzani olmayana ilmin sorulmaz
Benlik denen duygu senide yakar.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Benziyor

Karşıdan geliyor bir selvi boylu
Göz kamaştırması yâre benziyor
Endâmı yerinde duruşu soylu
Yüzündeki gamze güle benziyor

Gözleri cennet mi ne yaktı beni
Uzun siyah saçı bembeyaz teni
Hele o yanaktaki küçük beni
Petekten süzölmüş bala benziyor

Tane tane sözler akıyor dilden
Kim olsa sunayı sakınır elden
kaşı kemanda kirpik ayrı telden
Taze fidan ince dala benziyor

İlkbahara benzemiş çiçek açıyor
Etrafa mis gibi koku saçıyor
Onu görenler kendinden geçiyor
Övüp yaratılmış kula benziyor.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Beyler daha neyi bekler

BEYLER NEYİ BEKLER
Kan kustu yine hain köpekler
Kor alevlerde yandı nice yürekler
On üç yiğidimi kahpece şehit ettiler
Bilmem beyler daha neyi bekler.

Ne günü var ne yılı bu işin
Geçin sarp kayalarında işi bitirin
Asla izni olmaz o malum iblisin
Bilmem beyler daha neyin iznini bekler.

Çakallar kol geziyor vatan sathında
Yiğidim gece gündüz namlı başında
Hainlerin kimileri başkentin ortasında
Kazımak için kökünü beyler daha neyi bekler.

Bitli barzani salyalarını saçıp geziyor
Coniler bu halimize kahkalar atıp gülüyor,
Utanmadan birde ben yapmadım deyip duruyor
Bu utancı kaldırmak için beyler neyi bekler.

Ne tezkere ne diploma anlamaz bunlar
Durmadan geliyor vatanıma hain kokular
Meclise girmekle hainler adamını oldular
Milletin acısını dindirmek için
Bilmem ki acep beyler neyi bekler.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Bıçak Olmuş Sözü Saklayan Dil

BIÇAK OLMUŞ SÖZÜ SAKLAYAN DİL

Rotası belirsiz bir ok
Fırladı şoursuzca dil yayından
Kime zarar vereceği belli değil
Hangi yüreği kanatacak
Hangi gözlerden yaşlar sağacak

Keskin sirke küpe zarardır ya hani
Kırılan sadece küp mü dost hanesinde
Her bir söz keskin bıçak
Delik deşik ederde yüreği
O bıçak olmuş sözü saklayan dil
Hesap sorar mı kendinden.

Zamansız savrulan rüzgar
Toz duman getirirde gökten
Kirlendir ellerinle yetiştirdiğin çiçeği
Yüzünü kaplar da topraktan tabaka
Bekler yağmuru çıkmak için ortaya
Tozu getiren bulut
Özür diler mi
Yağmura sardığı yükten

Gönül hanesinin dost köşesinde
Hepsi üç kişiydiler
Günlere güller yüklemekteydiler
Bıçaktan keskin sözü dilden dökene kadar
Ya şimdi..... ya şimdi
Yazık ettiler

Ya ok atmalıydın baştan ya bıçak saplamalıydın
Ne yarası derin sızlardı, ne zarar verirdi küpüne sirke
Rüzgar bile sadece toz alırdı üzerimizden
Düşünseydin bir kez yere tükürmeden
Son sözü en baştan söylemeden
Akıl mizanında tartmalıydın
Dostluk ipini koparmadan.
Ya da susmalıydın, susmalıydın.

2009-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Bilesin Ey Yar

Biliyorum
Hayal artık sana kavuşmam
Bir ömür hasret kalacağım
Doyumsuz sevdana
Rüzgarlarla gelir belki
Sana olan özlem nefeslerim
Kim bilir kaçınıcı akşam
Misafir olurum rüyalarına
Yasemen kokularında koklarım
Gelen her mevsimde ararım seni
Hasret bıraktın beni tüm zamana
Vuslatı düşümde gördüm dün yine
Sen beyaz güvercin gibi kollarımda
Uçtuk bir nefes diyar diyar
Hasretin yaktı içimi kor ateşlerde
Bir bardam su içtim
Yangınım sönsün diye
Yanan yüreğime kar etmedi
Yine özlem yine yokluğun var içimde
Biliyorum
Bir ömür taşıyacağım içimde
Sevdam sana ebedi bilesin ey yar.

Süleyman Karacabey

Biliyorum

Her yeni günümün
Doğan güneşi sendin
Sıcacık sarar sevgin
Huzur verirdin
Hani sevginle beraber
Alışkanlığın vardı yüreğimde
Aşka benzer duygularda
Adı aşk olmayan
Yüreğimi hoplatan
Yüzümü güldüren
Dostluğun vardı.

Uzaklardasın şimdi
Sebebi belli gidişinin
Biliyorum
Sadece özlüyorum
Senin özlediğin gibi
Güne güzel başlamayı
Etrafa neşe dağıtmayı
Gözünde ışıklar saçıp
Yüzünde güller açmayı
Dosta sarılıp
Huzurla dolmayı
Sende özledin benim gibi
Biliyorum
Ve
Özlüyorum.

Süleyman Karacabey

Bir Anlık Gülüşün

BİR ANLIK GÜLÜŞÜN

“Takvim Aralığın son günü
yıl ikibinsekize bir kala”

Ah o gün bir anlık gülüşün
Aşkın kalbime nüksettiği an
Farkına bile varamadım
Gönlüme ateş bıraktığının
Sanki; vakitsiz yitmelerdeyim
Hiçlik içinde yeniden bitmelerdeyim
Ela gözlerinde küçük bebeğim
Ruhumla birlikte peşinden gelmekteyim
Nerden bilebilirdim
O bir anlık cazibeni
O günden beri sürüklemekte beni
Sen acıada yüreğim
Ben hala seni gördüğüm gündeyim.

Bir kez daha aynı mekana koştum
Yine masanın kenarında o koltuğa oturdum
Bakındım sağ yanıma
Koca bir yalnızlık buldum, sol yanım acılar içinde
Nasibime çıktı hasretten bir kelepçe
Gam telime vurdu yine mızrab
Hüzünler doldurdu kasemi
Nihavent makamında bir Itrî bestesi
Ahenginde götürdü düşüncelerimi
Bilmediğim başka yerlere
O anı yaşıyorum yine de

Kaç gün geçti takvimden
Kaç kez saat o ânı gösterdi
Kaç bahar, yaz gelip geçti
Ben aynı ben, zaman aynı zaman
Seni gördüğüm öğündeyim
Bir anlık bakışında kalmalıyım
Direncimi afişleyip yüreğime
Pusmalıyım sessizliklere
Hicran şimâli geceyi beklemeden
Mühürleyip dudağımı
Kırık harflerimi alarak yanıma
Sadece gitmeliyim.. gitmeliyim
İçimde koca bir umut
Ömrümün sonuna kadar
Seni beklemeliyim

10/03/2010-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Bir Buse

Bülbül olup gülünüze konsam
Arı gibi her çiçeğine bansam
Gönül zincirimi sana bağlasam
Lutfedip te bir buse verirmisin.

Şirin yarı görüp dağları delsem
Lal olmuş dillerimi yine çözsem
Ağtlar yakıp Şatkılar söylesem
Lutfedipte bir buse verirmisin.

Makamı mevkiyi tepsem bıraksam
Yar senin için figan edip ağlasam
Siyah Zülfüne özümü bağlasam
Sesimi duyup ta bir buse verirmisin.

Süleyman Karacabey

Bir Gecem

Gecenin koyulaşmış geç saatlerinde
Kapanmak üzereyken göz kapaklarım
Kurşun misali çöktü üzerime yorgunluk
Ve birden sen geldin gözlerimin önüne
Bir çocuk uykusu gibi olan hafif uykum kaçtı
Gözlerimde uyku yokmuş gibi açıldı göz kapaklarım
İrkildim yerimden doğruldum aniden ayak üstü
Prangasız mahkum gibiydi o an düşüncelerim
Alıp kağıdı kalemi elime bir şeyler karaladım
Sen ister şiir de ister hikaye ama bence karalamaca
Gecenin koyulaşan karanlıklarıyla beraber
Hani insan yatağa koymak ister ya vücudunu
Hani bazen iç aleminde dipsiz helezonlar çizilir ya
Fırtınalar kasırgalar koparya duygularında
İşte öyle bir saati yaşamaktaydım bende
Gecenin koyulaşan geç saatlerini yaşıyordum
Bazen kızmak öfkelenmek ister ya insan
Elinde olmadan hatta sarsar incitirsin ya yüreğini
Sonra duyguların en ateşli öfkesini yatıştırır ya insanın
İşte dün gece öyle zamanı yaşadım geç saatlerde
İlık bir iklimin engin vadilerinde dolaştı hislerim
Yaratılıştan gelme bu duygu, fitrattan olsa gerek
Hani yakalayamadığın göremediğin cinsten bir şey
Adını koyamazsın çoğu zaman sır olur kendince
Bazen da yüreğimden gelen bir gelenektir bu bana
Hoş görünün fedakarlığın iksiridir Aşk
Seni senden beni benden yunusu tenden alan Aşk
Bazen nefret ettiğin adama duyduğun Aşk
Bazen ulaşılması zor Afrodit'e duyduğun Aşk
Fark etmez yeter ki filizlensin yüreğinde insanın
Kimi zaman hasrete duyulan ölümsüz Aşk
Kimi zaman hayale bağlanan imkansız Aşk
Oof of bilmem nereden geldi bu saatte aklıma
Gecenin koyulaşan, saatin tik tak ın dan başka
Hiçbir fısıltı yok sadece duyulan saat sensinden başka
Ah eşsiz sadık dostum sigaram birde sensin yanımda
Dudaklarımın arasından kaybolan koyu bulut rüzgarı gibi dökülen sigaram
Lekesiz gök kubbeyi efkarımla ağartırken
En duru duygularım beynimde fırtınalar koparıyor
Gecenin koyulaşan geç saatinde yine
Birden perdenin açık yerinde dışarıyı göründü gözüme
Kesif bir sisteki karanlığın arasından odama geliyordu
Huzmeliyordu içeriyi fersiz ışık kümeleri
Sökülmekteydi artık gök yüzünden bes belli
Ve ben ve ben geceyi sabaha çevirdim dün gece
El değmemiş acılarla dolu gönlümde
Hep seni hep seni düşündüm biliyor musun
Gece den sabaha kadar yalnız seni düşündüm
Ve bir uykusuz gecem daha böyle geçti sabaha kadar

Süleyman Karacabey

Bir Güzel Gördüm

Bir güzel gördüm
Kahveydi gözleri
Kahveydi saçları
Bakımlıydı
Ama can yakıcıydı

Bir güzel gördüm
Güneş gibiydi sıcaklığı
Yıldız gibi parlaklığı
Alımlıydı
Ama can yakıcıydı

Bir güzel gördüm
Candandı samimiydi
Hem dost hem insandı
Gl yzlyd
Ama can yakıcıydı.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Bir Güzel Uğruna

Mangal gibi yüreğimi
Kartal kanadına yükledim
Bulutlarla dans etti durgularım
Aşrı aşrı dağlar aştım
Bir güzel uğruna
Kırdım tüm zincirlerimi
Koşum peşinden
Attım ateşlere kendimi
Dondum ayazında sığının
Sevdiğime Pişman olmadım.

Mangal gibi yüreğimi
Rüzgarlara salıverdim
Hoyrat savruldu sevdalarım
Daldan dala çarptı
Sana olan tutkularım
Dağ başında ıssız kaldım da
Korku nedir bilmedim
Attım ateşlere bedenimi
Dondum ayazında sığının
Sevdiğime pişman olmadım.

Süleyman Karacabey

Bir isyandır bu -(2)

Bir isyandır bu
Taze fidanı kökünden sökenlere
Kırlarda açan çiçeği ezenlere
Gülü dalından koparanlara
Gülün dikenini sevmeyenlere

Bir isyandır bu
Mazluma zalim olanlara
Zalime alkış tutanlara
Öksüzün hakkını yiyenlere
Komşunun hakkını gözetmeyene

Bir isyandır bu
Anaya babaya karşı gelenlere
Birine karı birine moruk diyenlere
Din iman tanımayıp gezenlere
Kitaptan uzak amel edenlere

Bir isyandır bu
Dinim İslam ile alay edenlere
Din tacirliği yapanlara
Gerçekten uzak takıyyecilere
Kendini bilmez tüm cahillere

Süleyman Karacabey

Bir isyandır bu- (3)

Bir isyandır bu
Allahı unutup şeytana uyanlara
Saç uzatıpta erkek gibi gezenlere
Soyunu unutup avrupaya özenenlere
Ceddini inkar edip eleştirenlere.

Bir isyandır bu
Tok gezipte acın halini bilmeyenlere
Zengin iken garip edebiyatı yapanlara
Yoksul olupta sükse yapanlara
Moda deyip baldır bacak açanlara

Bir isyandır bu
Ar namus tanımayanlara
Milletin namusuna bakanlara
Nefsinden emir alanlara
Kimliğini unutup kaybolanlara.

Süleyman Karacabey

Bir isyandır bu -(4)

Bir isyandır bu
Avare gezip iş beğenmeyenlere
Kula kulluk edip köleleşenlere
Yediği ekmeği inkar edenlere
Nimeti bilmeyip şükür etmeyenlere.

Bir isyandır bu
Hırsıza anahtar verenlere
Haksıza adaleti reva görenlere
Devletin içinde rüşvet yiyenlere
Rezalete alkış tutan gafillere

Bir isyandır bu
Bozuk düzene boyun eğenlere
İnsan olduğumdan utandıranlara
Zulmün karşısındaki sessizlere
Vatan bayrak değeri bilmeyenlere
Türkiye'ne kem göz dikenlere isyanımdır bu.

Süleyman Karacabey

Bir isyandır bu-(1)

Bir isyandır bu
Kara talihin tecellisine
Adaletsiz düzenin çarkına
Yetim hakkını yiyenlere
Kimsesize tekme atanlara

Bir isyandır bu
Katılaşmış taş kalplilere
İnsan kisvesine bürünenlere
İnsan olduğundan utananlara
İnsana insan gibi bakmayanlara
Aç bebeği doyumayanlara

Bir isyandır bu
Bayrağıma göz dikenlere
Vatanımı bölme gayretindekilere
Avrupa sevdasına yanıp tutuşup
Milletin değerlerini unutanlara

Bir isyandır bu
Cumhuriyetin faziletini unutanlara
İnat uğruna vatani satanlara
Cenk meydanlarında aldığımızı
Masa başında unutup verenlere

Süleyman Karacabey

Bir Yürek Sevdim ki

Denizler ötesinden
Dağlar ardı güller ülkesinden
Bir yürek kondu pencereye
Aldım ellerime üşümesin diye
Yumuşacık ipek gibi
Yüzünde gülücükler
Dilinde şirinlikler vardı
İncitmeye kıyamadım
Avuçlarımla tuttum
Sarıp sarmaladım göğsüme bastım
Sevdim doyasıya

Öyle bir yürek sevdim ki
Gönül kafesime aldım
Yüreğime hapsettim
Prangalara vurdum
Anahtarını
Dipsiz okyanusların dibine attım
Kimseler görmesin
Kimseler sevmesin
Benim sevdiğim gibi
Benimle yaşasın
Benimle kalsın diye
Ellerimden kayıt gitmesin
O yürek bende kalsın
Ben onda yaşayım
Bir ömür mutluluğunda olayım

Sevdim o güzel yüreği
Hapsettim yüreğimin dibine
Sevgimden yatak sertim altına
Ruhumdan yorgan örttüm üstüne
Üşümesin
Hep içimde yatsın diye
Prangalı kaldı kalbimde
Yollarını unuttum
Firar edilecek kapının
Yolunu unuttum
Azada giden zamanların
Ey sevdiğim bana mahkumsun artık
İsteme benden yüreğini
Sana da veremem ki
Çünkü
Benim dünyam cennetim
Çünkü
Benim bedenim ruhumsun artık
Ben ruhsuz yaşayamam ki
İstesen de yüreğini
Artık sana veremem
Ben o yüreği çok sevdim çok seviyorum
Ne olur geri isteme benden.

14/02/2008

Süleyman Karacabey

Bitli Barzani

BİTLİ BARZANI

Kuduz köpek gibi salyaların saçıyor
Aç tavuk misali kendini ambarda sanıyor
Birde kalkmış haddini bilmez kafa tutuyor
Bitli Barzani kendini adam sanıyor.

Daha düne kadar yal isterdin benden
İyi tanır beni git öğren yedi ceddinden
Ne zaman adam oldun da çekineyim senden
Bitli barzani lafın büyük cüssenden.

Vatanımın her yanı bir bütün öğren
Sen değil gelsin karşıma seni ürüten
Çıksanda karşıma o melun suratına tükürsem
Bitli Barzani ezerim kafanı oraya gelirse.

Süleyman Karacabey

Bitsin Bu Ayrılık

BİTSİN BU AYRILIK

Biliyorum
Gittiğin o mekanda mutlusun şimdi
Kahkahaların kim bilir nasılda inletiyor etrafı
Gözlerinden yayılan ışık hüzmeleriyle
Pırıl pırıl bakışın can veriyordur yine
Çiçekler kokluyorsun çeşit çeşit
Önünde deniz arkanda pınar
Engininde duygular sarmaş dolaş
Yüreğinde dile gelen nağmeler
Kim bilir hangi makamı söyler
Bazen bir itri bestesi bazen muhayyer
Suyun sesine ahenk verir
Dilinden düşen o sözler
Bir sevda şarkısı gibi duyulur uzaktan
Kulağımdan düşmez o güfteler
Gittiğinden beri hep benimleler

Gidişin
Belki birkaç gün sürer
Belki birkaç hafta
Ancak sanki bom boş dünyam
Kimseler kalmadı etrafta
Bakıyorum ne solumda ne sağ tarafta
Hani insan insana benzer derler ya
İnan sana kimseler benzemiyor dünyada
Aya benziyorsun aydınlatıyorsun
Güle benziyorsun güller açıyorsun
Güneş olup mevsimleri ısıtıyorsun
Yıldız yıldız semaları süslüyorsun
Sen her nesnenin güzelliğini sunuyorsun
Dedim ya; kimseler benzemiyor sana
Bu yüzden özledim
Özledim senin gül yüzünü
Özledim senin gülüşünü
Özledim sesini nefesini.
Oysa ilk gidişin değildi

İlk gidişin değil aslında ama
Alışmıştım zaman zaman yalnız kalmalara
Alışmıştım hasretinle uykusuz sabahlara
Adına şiirler yazıp fallar bakmalara
Alışmıştım
Ama bu kez ağır geldi DİZEM....
Bu kez yaktı içimi
Yaktı yüreğimi
Özlemin buram buram tütsü oldu
Kor kor alev oldu kavurdu
Esen rüzgar hep hasret savurdu
Gel artık
Gel yüreğimin delisi

Senki kalbimin atan sesi
Gel artık bekletme beni
DİZEM im sevdiğim gel artık
Kısada olsa bitsin bu ayrılık.

02.08.2009 Süleyman KRACABEY

Süleyman Karacabey

Bittim

Bu gün
Sensiz güne başlamanın adıydı bende
Yokluğunun acısı vardı içimde
Akşamdan yalvarmıştın tanrıya
Sabah olmasın dilemiştim
Duam kabul olmadı gün doğdu yine
Hani istemesem de
Olmaz olsun bu gün dedim
Kahır yükledim, sitem yolladım zamana
İlk defa giderken evden
Ayaklarım yürümedi
Adımlarım geriye çekti beni
Oysa
Oysa bahar günüydü mevsim
Güneş; gülüyordu tabiata
Bademler çiçek açmış
Enfes kokular saçıyordu etrafa
Bom boştu
Hiç anlamı yoktu ne mevsimin ne çiçeklerin
Sen yoktun
Çekip gitmiştin sebepsiz hem de
Nar bitti ayva yeme zamanıydı artık
İşte
Böyle bir gündü bu gün
Sabahı bunun için olmasın istemiştim
Her sabah sana koşardım
Mutluluğu tadar seni yaşardım
Yürüdüğüm yollardaki
Kaldırım taşları şahidimdi
Aşkıma alkış tutar
Ayaklarıma takılmazlardı
Bu gün
Arnavut kaldırımlarında
Sevdamı akittiğim taşlara baktım
Selamsızlardı
Küskündüler
Silmişlerdi onlara anlattığım sevdalarımı
Bitti
Tükendi
Yüreğim
Kutuplarda dondu hislerim
Sen yoktun artık
Yürürken yol da
Binalar üstüme yıkılı verdi
Hücrelerim, ruhum bedenim altında kaldı
Uzattım elimi sana
Kurtulmak için enkazdan
Ama Sen yoktun
Ve ben
Bir kez daha öldüm
Bittimöldüm.

(zamanlardan senin gittiğin vakit.)

Süleyman Karacabey

Boşluk

Bu gün
Yollar çok uzak
Ay karanlık
Güneş yorgun
Dizimde dermanım yok
Gözümde fer
Yolun sonu
Dipsiz bir kuyu görünmeyen
Boşluk üstüne boşluk
Ufuk el değmez hedef
Ümitlerim
Hem inci hem sedef
Al işte
Arzular çılgın amma
Her şey bom boş
Yorulduğum
Arsız duygular
Var birazda
Peşi sıra sen koş.

Süleyman Karacabey

Bozuk Düzen

Türedi üç – beş sefil soysuzlar
Meydanı boş buldu ayılar
Kapıyı açık buldu hırsızlar
Bekçi kesildi tüm namussuzlar.

Doğruluk suç oldu bi çare
Haram helal oldu cahile
Soytarılık sanat oldu kimine
Dünden geldi bunlar bu güne

Düzen bozuldu töre bozuldu
Ar haya kalmadı hepten yok oldu
Küçük büyük kalmadı unutuldu
Çark tersine döndü ve kırıldı.

Sevgi hoş görü kimsede kalmadı
Küfür fuhuş boyumuzu aştı
Üç kağıtçılık sahtekarlık çoğaldı
Bu düzen dünden bu güne miras kaldı.

Süleyman Karacabey

Büyüksün

Ruhumun derinliklerinden bir ses
Bana seni söylüyor seni
İlahi sen ne büyüksün yücesin
Kudretinden bedenim titriyor
İsmin andığım an bedenim diriliyor
Beni sana sana götürüyor
Ya rabbim sen ne büyüksün.

Süleyman Karacabey

Can Özüm

CAN ÖZÜM

Alev alev buselerin
Hala dudaklarımda
Yangın yeri ruhum
Bedenim de hissediyorum
Giderken sardığın kollarını
Gözlerin gözlerimde
Zifaf ateşinde yanan
Harlanmış hislerle birlik
Gök mavisi renginde

Ruhum sana prangalı
Demir attı senli zamana
Her hücremde sen
Her imzamda sen
Her sigaramda sen
İçinde eriyorum
Senli duyguların
Ey benim aşkım
Ey benim yıldız bakışlım
Can özüm
Dünyam

Hayalinle avunuyorum
Çocuk su kandırmalarda
Hazan düştü günlerime
Mor menekşeler
Laleler güller
Toprağa düştü gölgeleri
Soldu hicranından
Şarap tadında sevdaların
Daim yüreğimde
Senden kalan hatıralar
Seni sundular özlemler
Tesellim oldular.

Süleyman Karacabey

Cumhuriyet

Bağımsızlık medeniyet fazilet sende
Şahikanın doruğuna erişmek var ilkende
Uygarlık yarışında her zaman en önde
Milletim seninle coşuyor CUMHURİYET

Al bayrağım nazlı nazlı süzülüyor sayende
Kız-Kızan huzur buluyor yaşıyor özgürce
Çiçekler bir başka büyüyor güneşinde
Milletim seninle coşuyor CUMHURİYET

Bir nesil yükseliyor ilminle irfanınla
Dik başlı açık alınlı çelik bilekli yiğitçe
Bir sevdadır ismin onların gönlünde
Milletim seninle coşuyor CUMHURİYET

Buram buram mertlik var özünde
Uygarlık yükseliyor köyünde kentinde
Erişilmez yadigarsın cümle alemin gözünde
Milletim seninle coşuyor CUMHURİYET

Ceddimden bana en büyük armağansın
Al bayrağım sinende ebediyen dalgalansın
Beşiğim sendin mezarımda sen olacaksın
Milletim seninle coşuyor CUMHURİYET.

Azabiyem, Gönlüm şen, vatanım şen
Kıymetini anladıkça yüreklerde ebedileşen
Hür yaşadım her zaman ileriye koştum
Hızımı coşkumu senden aldım büyük CUMHURİYET.

Süleyman Karacabey

Çingı Dergisi Tanıtım Etkinliği

ÇINGI DERGISİ TANITIM TOPLANTISI

Tarih :14. Mayıs 2011 Cumartesi

Saat :19.00

Yer :Kayseri Büyükşehir Belediyesi Meclis Salonu

PROĞRAM

19.00: Açılış

19.05: Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın söylenmesi

19.10: Çingı Dergisi Tanıtımı için hazırlanan Slayt gösterimi

19.15: Çingı Dergisi Sahibi Süleyman KARACABEY'in konuşması
(Çingı dergisinin doğuşu ve Kayseri ile Türk Edebiyatına katkısı)

19.25: Şiir (Hikmet Saadet ÇAKICI)

19.30: Dünya ve Türk Edebiyatında Dergilerin yeri ve Çingı Dergisinin yeri ve katkısı
(Doç. Dr. Tamilla ABBASHANLI ALİYEVA- O.G.Ü Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü)

20.00: Şiir (Duran TAMER-Şeyhmus ÇİÇEK-Deniz Deniz ŞİMŞEK)

20.15: Türk Halk Müziği dinletisi (3 Türkü) -(Şahin DÖST)

20.30: Türk Edebiyatında Ozanlık ve Aşıklık Geleneği - Dergilerin katkısı ve Çingı dergisinin önemi.

(Prof.Dr. İsmail GÖRKEM. Erc.Ünv.Edebiyat Bölümü)

21.00:Plaket ve Belgelerin takdimi

21.15: İkramlarımız

21.30: Kapanış.

Süleyman Karacabey

Çiçek Dalım

ÇİÇEK DALIM

Yağmur zamanıydı
Islaktı bendenin, titriyordu
Serçe misali ürkektin hani
Uzattım ellerimi
Sarılıverdin sığağına
Can gelmişti yeniden ruhuna

Rahmetle geldin karşıma
Sen doğarken yağmur yağıyordu
Bak yine rahmet yağıyor
Etkisiyle rüzgarın her zaman
Soğuktan bedenini titriyor
parmakların zil çalıyor

Çiçek dalım
Kopmuş yine sürgünün
Yaprakların büzmüş kendini
Gir gönlüme yasla başını duvarına
Mutluluk ver bu garibana.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Çok Üşüdüm

ÇOK ÜŞÜDÜM

Sen gittin
Yalnız bıraktın kara gecede
Fırtınalı ayazlı bir günde
Başladı yüreğimde kara kış
Hayallerim buza koydu
Düşüncelerim ayaz
Hislerim med-cezir halde
Esti kar tipisi yüreğimde
Beni kışa koydun da gittin
Üşüdüm
Yorgansız yataksız saatlerde
Dondum sevdalarında
Çok üşüdüm
Çok üşüdüm
Bir bilebilsen.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Çöller Gibisin

Bağımda gonca gül, şen bülbülüm sün
Bahçemde yetişen.mor sümbülüm sün
Yazılan fermanım, son mühürüm sün
Vuslatıma giden, yollar gibisin.

Rüyalara giren, sevda perim sin
Başımda ki tâcım, her bir telim sin
Vermem seni ele, âhir benim sin
Irmağımdan akan,seller gibisin

Aynam da baktığım, nazlı yarimsin
Gözüm de ki ferim,yüzde gamzemsin
Aşkına yandığım, tatlı çilemsin
Kokusu doyumsuz, güller gibisin.

Ömre ömür katan,cana canansın
Mevsimde baharım,alın yazımsın
Uğruna yandığım, kara sevdam sın
Figanım duymayan, eller gibisin.

Dağlarda gezinen, ceylan gibisin
Gөгümde süzülen, turnam gibisin
Ey sevdiğim bana, hûri meleksin
Savurdu rüzgarın,yeller gibisin

Yandım cemaline, aşka tutsağım
Emre âmâdeyim, sensin sultanım
Bedende bayrağım,surda sancağım
Susuzluktan yandım, Çöller gibisin.

03/06/2008

Süleyman Karacabey

Değmez

Geçte olsa seni tanıdım,
O sahte aşkına kanmaya değmez,
Sana olan sevgim bitti sonunda
Uğruna bir ömür yanmaya değmez.

Kör olsun gözlerim artık seni ararsa
Tutulsun dillerim seni sorarsa
Kırılsın kollarım seni sararsa
Uğruna ağlayıp yanmaya değmez.

Bundan sonra sana kanmam bir daha
Aşkın ateşiyle yanmam artık ben daha
Sana gelmem için yalvarsanda Allaha
Bir daha kapını çalmaya inanki değmez.

Süleyman Karacabey

Dertlerimi Sararmısın

Sevda sarayında aşkın şarabını
Yar, benimle oturup içermisin
Gönül dağında sevginin güllerini
Bağban olup benimle derermisin.

Dostluk tarlasına ekdim yüreğimi
Can deyipde benimle bitermisin
Büyüttüm besledim yaptım hasadımı
Yar, benimle bahara erermisin

Aşk ateşiyle yandı divane gönlüm
Yağmur olup göğümde yağarmısın
Dert üstüne dertler gördü bütün ömrüm
Yar merhem olup dertlerimi sararmısın.

Süleyman Karacabey

Despina

Ah Despina
İyilik Meleği
Güzellik simgesi...

Hep kendine iyi hep kendine güzelsin
Bırak
Bırak inadı bir kez olsun
Göster yüzünü herkes bilsin
Duy
Duy sana olan çılgılığımı
Yada oku
Destanlara yazılan sevdami

Alaca karanlık yüreğim şimdi
Hüznün sonbaharındayken
Duy
Duy feryadımı bir kez
Kurtul hiçliğın asaletinden
.....Göster kendini
Göster sevgini korkma
Cömert ol
Cimrilik yapma sevdana ne olur.

Ah Despina.....
Güzel gözlerine yandığım
Ardın sıra yaşlar akıttığım
Çık artık gün yüzüne
Gün değsin o gül rengi tenine

Ya da ver
Ver hadi Yüreğini elime
Sevgimi benliğimle doldurayım içine
Avuçlarına terk ettiğım sevdami
Hoyratça israf etme
Avuçlarına terk ettiğım sevdami
Görmezden gelme
Bas bağrına korkma...

Sen sevda ikliminin diğeri adısın
Cana
can katan canansın
Varsın yaşanmamış zaman utansın
Cömert ol cimrilik uzakta kalsın

Ah Despina
Sahilin güzel kızı
Beyaz kelebeği ruhumun
Muhtacım bir avuç toprağına
Dikmek için bağrına
Boy boy fidanlar
Bin bir türlü yasamenler
.....lavantalar

Yetiştireyim isterim koynunda

Dem bu demdir artık
Kokla tenim kokan gülleri
Tak yakana aşkımdan sevda apoletleri
Kaldır başını bak sevdama
Korkularından kurtul da gel bana
Mahkumun oldum varlığına
Sevgiden
.....aşktan
.....kaçma
Yeter artık
Yeter
Ya azat et
.....yüreğimi
Ya da elime ver
.....yüreğini
Cömert ol sevginde cimrilik yapma
Seni senden çok seviyorum
Mavi Sahilin güzel kadını
..... Despina.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Destursuz Girdin Dünyama

Destursuz girdin gülüm dünyama
Bin bir acılar bıraktın ruhuma
Oyunun bitince attın kenara
Onmaz bana bıraktığın bu yara

Destur isteseydin izin vermezmiydin
Seni canımdan da çok sevmezmiydin
Gönlünde yolcu olup gezmezmiydin
Gözlerine bakıp aşka yanmazmiydin.

Destur isteseydin yolun açardım
Yoluna güller laleler saçardım
Derde düşmez etrafa neşe saçardım
Sevgiyle sarar aşkla kucak açardım.

Destursuz girdin gülüm kalbime
Girdin de iyimi ettin kendine
Hem sana hem de bana yazık ettin
Aldın aklım başımdan deli ettin.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Dilber

Uyumuş dinlenmiş yüzü gülüyor
Ayın on dördüne benziyor dilber
İncitmiyor yeri tek tek yürüyor
Her adımda gerdan kırıyor dilber.

Kırmızı giyinmiş dikkat çekiyor
Sarı saçları da sevda ekıyor
yanaktaki gamze canım yakıyor
Her haliyle kalbe vuruyor dilber

İnci gibi dişler kahvedir gözler
Heceynen dökülür dilinden sözler
Her hali muamma acep ne gizler
Nazıyla gönlümü yoruyor dilber

Başına her gün ayrı bir gül takar
Bakışları afet insanı yakar
Şu garip gönlüme su gibi akar
Gün be gün ruhumu sarıyor dilber.

Duman etti beni özüm yanıyor
Sinemde yaralar açıldı kanıyor
AZABİ de daldan dala konuyor
Seninle rüyaya dalıyor dilber.

07/11/2016

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Dilim Suskun

Yüreğim sancıya vatan şimdi
Acıyansa bütün hislerim
Terk edip gitmelerine
Öfke kusmakta ruhum.
Kin ve
Nefret var bakışlarımda
Kahrolası
Gecenin
Kuytulaşmış saatlerinde

Divane gönlüm derki
Al eline bıçağı
Deş ifrit düşüncelerin
Kör karanlıkların
Çekilmez yalnızlıkların
Kökünden ciğerini
Başka kimseyi
Kuşatmasın
Gecenin
Kuytulaşmış saatlerinde

Dudaklarım pejmürde
Dilim suskun, küs
Dilim perişan, avare
Dilim bi çare
Sözlerin ateşi sönmüş
Deli olmamak elde değil
Yalnızlık
Çekilmiyor
Gecenin
Kuytulaşmış saatlerinde.

Kelimelerim küllendi
Söyleyemediğim sözlerim
İçim de düğümlendi
Sükuta mekan oldu bedenim
Aç ve susuz
Harap yüreğimden dökülen
Kin ve nefret dolu sözlerim
Yine içimde kaldı
Geceye mühür vurdum
Kilitledim bendime
Kimseyi rahatsız etmesin diye
Gecenin
Kuytulaşmış saatlerinde.

Süleyman Karacabey

Dokunmayın Bana

DOKUNMAYIN BANA

Dokunmayın bu gün bana ne olur
İhanete uğradı güzel sevdam
Kansızın kan kirlisi ellerinde
Atıldı bez parçası gibi hem de

Bırakın bende aksın göz yaşlarım
Sulasın kor yangını yüreğimi
Söndürsün alevlere konan beni
Belki de ihanete tek dermanım

Acımayın bana aldandım diye
Soysuza düştüğümü ne bileyim
Sevdamı al başmalara yazdımda
Bir yar sana kıymet bildiremedim.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Dondurdum Zamanı

Zamanı çarmıha gerdim bu gün yine
Hoyrat bıraktım senli duygularımı
Bazen meyhanede bazen başka yerde,
Uçar durur bir kuş misali göklerde.

Zamanı çarmıha gerdim bu gün yine,
Bitmesin tükenmesin senli hislerim,
Doruğuna çıksın tüm zevklerim,
Gönlümün erebildiği tüm duygularımda.

Kırdım tüm saatleri,kaldırdım takvimleri,
Zamanı astım çarmıha bu an geçmesin diye,
Seni en güzel anında yakalamışken hislerim,
Varsın dergahında olgunlaşsın duygularım.

Yıldızları söndürdüm tek tek gecemde,
Perde çektim gök yüzüne güneş doğmasın,
Senli duygularımı yakaladığım bu günde,
Varsın sıcaklığında erisin tüm varlığım.

Başka düşünce girmesin diye kafama,
Geçmişimi karaladım,hafızamı sildim,
Beynimde şu an sadece sen varsın diye,
Varsın gülsün yüreğim senin aydınlığında.

Durdurdum zamanı sabah olmasın diye,
Takvim bir başka günü göstermesin istemem,
Kaybolmasın toz pembe duygularım,
Azabım varsın tadını çıkarsın senli duygularım.

Süleyman Karacabey

Dostlar Arzularmı Beni.

Rüzgar olup her yerde essem
Kar olup yüce dağlarda erisem
Güneş olup dünyayı ısıtsam
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Minarede ezan olup okunsam
Namaz olup beş vakit kılınsam
Söz olup tellerde çalınsam
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Toprakta çayır ile çimen olsam
Dağlar gibi yücelerden görünsem
Şahin olup gök yüzünde süzülsem
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Ay olup kainata doğsam
Yıldız olup semayı süslesem
Karanlık olup gecelere hükmetsem
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Mürekkep olup kalemlerden yazsam
Kağıt gibi asılarca sır saklasam
Masal olup dilden dile anlatılsam
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Çiçek olup burcu burcu koksam
Arı olsam o çiçekten bal alsam
Rüzgarda toz olup savrulsam
Bir nefes arzularmı dostlar beni.

Azabım; Kuş misali dallara konsan
Yaprak olup yel ile savrulsan
Ecel vaki olup dünyadan ayrılsan
Acep bir nefes arzularmı dostlar seni.

Süleyman Karacabey

Dostum Olacaksan

İnsanız hepimiz
Nefsimiz var; kendimizden büyükçe
Gönlümüz var; kiminde küçücük, kiminde büyükçe
Ruhumuz var; kiminde karanlık, kiminde aydınlık
Kalbimiz var; kiminde körleşmiş, kiminde güller açmış
Ama insanız hepimizde
İnsan olmanın yolunda yolcu olmalıyız
Sevgiyle bakıp saygıyla durmalıyız.

Adam gibi adam olup
Anlık menfaatlerin peşinde koşulmaz
Asrın heveslerine aldanıp insan pazarı kurulmaz
Sahte gülüşlerin cazibesine aldanıp
Bir kalem çekip dostluğa basıp gidilmez
Ya dost olup benle bütün olmalısın
Ya da git yoluna sende kalsın duyguların.

Sen
Eğer dost diyeceksen bana
Ateşlerde can doğrayabilmelisin
Kızgın alevlerden güller derip
Çöl yangını ruhumu serinletebilmelisin
Yansa da ellerin parmakların kavrulsa da
Dost deyip can deyip benimle bir olabilmelisin.

Sen
Eğer dost diyeceksen bana
Kol kanat gerip her çıkmazımda yanımda olabilmelisin
Koruyabilmelisin beni zamanın döngüsünde
Uzansa da üzerime küfürlü pis elleri
Baksa da varoş şehvetlerinin aymaz gözleri
Can deyip can dost deyip
Koruyabilmelisin tüm uğursuzluklardan.

Ben
Dostsam eğer sana
Gözümü kırpmadan uçurumlardan atabiliyorsam eğer kendimi
Düşünmeden ben deki nefsi sana feda edebiliyorsam korkmadan
Yoluna döşenen çakıl taşlarının acısını yüreğimde hissederken
Bir nebze mutluluğun için gülsün yüzün istiyorsam
Dipsiz kuyuların karanlığında yalnızlıkları yaşamaya razıyım
Benimde hakkım olmalı senden dostluğunu istemem

Sen
Eğer dost diyeceksen bana
Her ihtilalin pür telaş sokağında
Benimle birlikte kollarına kelepçeler takabilmeli
Benimle birlikte tutuklanabilmelisin sorgusuzca
Atkımı göz yaşım birlikte akıtmalısın göz yaşlarını
Sel olup çağlamalı dostluk olduğundan akmalı
Dost san eğer dostluğunu hissetmeli
Dostsam eğer dostluğumu hissetmelisin, bilmelisin

Çünkü dostlarımı sevgiyle kucaklarım DOSTUM.

Süleyman Karacabey

dusunuyorum-da

DÜŞÜNÜYORUMDA

Düşünüyor musun dizem!
Bırakıp gittiğin an dan beri
Hani sebepsiz terk edişinden bu yana
beni yalnız bırakmıştın ya
İşte o zamandan beri
Ne haldeyim umurunda mı?
Yüreğimin yangınından
Ruhumun isyanından
Sevgimin ağlamasından
Haberin var mı dizem...
Düşünüyor musun sende ara sıra

Bak yine aldım kalemi elime
Senden başkasını yazmıyor
Sözcüklerim boğazımda düğümlendi de
Sus dilim sus demem faydasız kalıyor
Bıraksam dudağımdan aşağıya dizem diye nâra atacak
Göz pınarlarım baraj kadar dolu
Açsam önünü sen diye sel olup akacak
Hani kışta geldi
Havalar birden soğudu
Üşütmesen hastalanmasan diye
Seni düşünüyorum da hep
Haberin oluyor mu bunlardan dizem..
Düşünüyor musun sende ara sıra

Vakit yine her günkü saatte
Sesini duyup kahkaha attığımız anlar
Yoksun işte yoksun bu gün
Baktığım her yerde tek şey boşluk
Duyduğum her seste bir anlamsızlık
Aldığım şu nefeste bile uyumsuzluk var
Yaşamak.... sensiz anlamsız
Diyorum ki; hani hiç dönmeyeceksen
Haber göndersen de
Nafile beklemesem burada
Yakın sayılır mahalleye mezarlık
Ha üstünde beklemişim ha altında
Sen yoksan fark eder mi sanıyorsun
Yorulduğum üstte
Altına girip beklesem artık
Yolun buradan geçmiyor oradan nasıl olsa geçecek
Umut mu bu? belki de yine selamsız gececeksin yanımdan
Ne haldeyim hiç merak ediyor musun dizem...
Yoksa! sende benim düşündüğümü düşünüyor musun

23/09/2009 Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Duy Artık Sesimi

DUY ARTIK SESİMİ

Bir haziran sabahı
Gök yüzü sağanak ağılarken
Toprağa düşerken damla damla
Her bir damla Mermeri eritiyor kurşun misali
Tunç tan gövdem
Rahmet bereket beklerken
Hüzün doldu avuçlarıma
Yalvardın tanrıya umutlarım adına
Duy artık sesimi duy ne olur

Düşüncelerim ah....
Korlarda yanan cisimsiz fikirlerim
Raylarına serili kara sevdamin
Ecel taşıyan vagonlara yol
O yol ki sonu boşluk
O yol ki sonu sensizlik
Varsın güneşi doğmasın umurumda değil
Zaman katil
Zaman acımasız, zalim
Girdabına almışken cüssemi
İşkencelerinde can verirken umutlarım
Karanlık çıkmazlarda geziniyor adımlarım
Yalvarıyorum tanrıya aydınlık yarınlar adına
Duy artık sesimi duy ne olur

Haziran sıcağına inat
Bir serseri rüzgar hoyrat esiyor
Deli fişek taylor, ana kısrak ardında geziyor
Çitmesi günün ahengine mana
Düzensizliğe sitem ediyor
İğreti gönüller
Tutuşuyor alev alev
Ruhum yanıyor tam ortasında
Kızılıcak şerbeti ikramlarında
Ölüm kol geziyor sokaklarımda
Karanlıklara tuzak çirkefin bataklığında
Özgürlük pusulası eritiliyor yavaş yavaş
Elde kılıç, mızrak tutanların şahsında
Yangın yeri mekanım
Sevdalara yer bırakmıyor
Yalvarıyorum tanrıya ülkem adına
Duy artık sesimi duy ne olur.

Gözlerin geliyor karşıma
Gök yüzü yüceliğinde arşa değişiyor başım
Hani nerde kaldı hesap sorma bana utanırım
Emanetin emin ellerde değil artık
Sana karşı mahcubum, hatalıyım
Taşıyamadım sırtıma vurduğun yükü
Altında ezildim günahkarım

Sevdam bayrağım
Sevdam vatanım
Sevdam sensin kurtaran canım
Yalvarıyorum tanrıya sevdam adına
Duy artık sesimi duy ne olur tanrım.

12/06/2008

Süleyman Karacabey

Duydum Göz yaşlarını

İsmim dudaklarından düşmez olmuş
Duydum sende benim için ağlıyormuş sun
Yalnız geçen günler sende de mevsimler doğurmuş
Yasak sevdam bu dert seni de vurmuş.

Duydum ki gönül bahçende güllerin solmuş
Lavanta kokulu saçların rüzgarla dağılmış
Yüreğin vuslatı düşünür için için hep ağlarmış
Yasak sevdam bu dert benim gibi seni de vurmuş.

Biliyorsun sana gelmem imkansız gülüm
Sesin oluyor benim tek neşem tek tesellim
Eğer seninle kavuşmak olacaksa ecelim
Varsın olsun bir de senin için ölürüm.

Güzel sesinden kahkahaların duyduğum zaman
Çiçekler açıyor gönlüm de işte o an
Unutmam mümkün değil seni asla unutamam
Kader vurmuş zaten birde sen vursan ne yazar.

Sen uzaklarda beni düşünmesen de bi an
Benim se alın yazım oldun hep aklımdasın inan
Kader bir gün yollarımızı kavuşturduğu zaman
Yüzüme bakmadan çekip gitsen ne yazar.

Duydum hep benim için ağladığını gülüm,
Sanki görüyorum göz yaşlarında ben varım
Oysa ben her zaman sevdan ile yanıyorum
Yitik sevdam inan seni çok seviyorum.

Belki bir hayalin peşine birlikte düştük
Yaşanmamış duygulara gebe kaldı duygularımız
Bir tarih kadar uzak ta olsa bedenlerimiz
Biliyorum bir ömür sürecek senle olan aşkımız.

Süleyman Karacabey

Efendim (SAV)

Yudum yudum aşkında eridim
Ham idim piştım dirildim
Çahil idim okudum öğrendim
İsmiini ta kalbime nakşettim.

Canım efendim her şeyim
Rehberim önderim tek hedefim
Yolunu buldum yolunda giderim
Canım efendim hazreti peygamberim.

Kalbimi sana özümnden bağladım
Seni düşündüm senin için ağladım
Ne olurdu bastığın toprak olaydım
Canım efendim hazreti peygamberim.

Yüreğim senin için çırpınır durur
İsmiinin kudreti kalbimi durdurur
Seni görmedi gözlerim bedenim mağrur
Canım sana feda hazreti peygamberim.

Süleyman Karacabey

Egenin Güzel Kızı

EGENİN GÜZEL KIZI

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Günüm seninle başlayıp
Akşama seninle ermişti
Güldüm eğlendim uçtum
Çılgın duygular yaşadı
Kücücük yüreğim farkındasın
Kara kışta, ayazda
Nisan baharı yaşadı gönlüm
Sevdim kocaman yüreğini
Sendeki seni sevdim be güzelim

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Akşam oldu senden sonra
Durdu tebessümüm iflas ette yüzüm
Öyle yalnızdım ki sorma be gülüm
Bir ah çektim derinden
Ciğerim söküldü sandım
Yanımda olmanı arzuladım
Efkâr bastı ruhumu
Özlemin düştü sol yanıma
Sendeki seni özledim be güzelim.

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Gülsün her zaman güzel yüzün
Değmesin gönül mabedine hüzün
Gülmek şana yakışıyor inan iki gözüm
Güneş doğuyor gözlerinde
Bal şerbet var sanki sözlerinde
Hep neşeyle sevgi dolsun kalbin
Kışlar görmesin isterim
Her an baharda gezsün gönlün
Umutlarına kavuşsun isterim
Umutlarımda bile seni özledim be güzelim.

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Bana uyku uzak liman bu gün
Senli geçen zaman vardı içimde
Caddelerde gezdim bilmem zaman kaçtı
Bir ben sokaklarda olan
Birde elimdeki biram ve sigaram
Çektim yudum yudum içime
Akan sendin sanki şişemden dudağıma
Seni aradım damlaların arasında
Dudağımdaki son demde aradım
Sevgini sordum söylemediler
Yüreğime sordum bende dediler
Yüreğimdeki seni sevdim be güzelim.

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Sensiz ama senle geçen gecemde
Çektim kokunu içime nefes nefes
Erciyenin temiz havası
Bozkırın yediveren gülü
Yasemen çiçeği gibi kokladım
Göz bebeğinde gezindi tenim
Seni kokldım senle gezdim
Dostluğunu aradım da
Dostluğunla gezdim güzelim

Sen egenin güzel kızı Zeyno
Cana can katan kahkahan vardı
Gülen gözlerin vardı
Duru sevgin vardı
Kocaman yüreğinle birlikte
Birde içimdeki çalgınca sevgin
Kırdım elimdeki şişeyi kadehi şerefine
Şardım sarmaladım hayalinle
Öptüm temiz alnından masumane
Masumca seni sevdim be güzelim.

Süleyman Karacabey

Eğer Sen İstersen

EĞER SEN İSTERSEN

Umman da bir damla belki
Sana olan ümitlerim
Farkındasın sende biliyorum
Taşdığım bitimsiz sevgimin
Engelle umurumda mı sanıyorsun
Yeter ki sen iste
Kırar atarım kelepçeleri

Acı verse de ruhuma
Lav ateşlerine bedel
Patlamaya hazır sevdalarım
Sen iste yeter ki
Uğruna tacımı tahtımı yıkarım
Şarayları hanları yakarım
Üryan kimliğimle sana koşarım.

Umurumda değil dünya
Yasalara isyanım var
Mahalle baskısından bıktım usandım
Yırtar atarım tüm kanunları
Sen iste yeter ki
Tüm yolları sana yazarım
Gidilmeyen yoldan
Yaşanmayan duygudan utanırım.

Can deyip canan deyip bir kez sarsam
Kollarıma alıp aşkını koklasam
Ateş durağı dudağından öpsem
Güzel gözlerine bakıp
Geceyi göğsünde sevsem
Sen iste yeter ki sevdiğim
Tüm ruhumla sana koşarım

Ateş deryasına birlikte düştük
Varsın yansın kimileri
Yasak sevda şerbetini içtik
Serinletmez oldu aşk yangınımızı
Fırar etti kelepçeli sana olan hislerim
Duyan duysun sevdiğim ne çıkar
Yaşanmamış aşk tan sevgiden utanırım
Acıları bal şerbet diye yutarım
Sen iste yeter ki sana koşarım.

26/12/2007
01.35

NOT: Şiirim hiç bir kişiye ithaf olmayıp İçimde var olan hayali sevgiliyedir.

Süleyman Karacabey

Ekmeksiz Hainler

Kana boyandı yine dağlarda çiçekler
Taze tomurcuk iken soldu filizler
Henüz yirmisinde nöbet beklerken
Kuduz köpek gibi daladı ekmeksiz hainler

Ada köpeği durmuyor hep havlıyor
Sınır ötesinde çakallar sürüyle geziyor
Kahpe dölü masun canları yakıyor
Kuduz köpek gibi daladı ekmeksiz hainler.

Yandı yürekler aktı kan içimize
Şerefsiz barzanide güldü güldü halimize
Vallahi incindim şehide kelle denmesine
Kuduz köpek gibi daladı ekmeksiz hainler.

Sizi kimler besleyip havlatıyor biliyoruz
Siz muhatabımız değilsiniz, babanızı bekliyoruz
Gün yakın bekleyin ezmeye geliyoruz
Kuduz köpek gibi kaçmayın ekmeksiz hainler.

İster Amerika ister Avrupa tutsun elinizden
Nereye saklanırsanız saklanın çıkaracağız ininizden
Gün yakındır geliyoruz korkun ayak seslerimden
Kuduz köpek gibi kaçmayın ekmeksiz hainler.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ele Benzer

Senin işine ermez oldu aklım
Her şeyim ayandır yok gizlim saklım
Ey gözleri ahu kiraz dudaklım
Yorma beni sevda bir güle benzer

Bazan naz edersin bazan yorarsın
Ne halim anlarsın ne de sorarsın
Sırtımdan iner omzuma konarsın
Yorma beni sevda bir yele benzer

Doğruyu söylerim kar etmez sözüm
Senden başkasını görmezki gözüm
Eğer zulmetmekte gördünse çözüm
Yorma beni sevda bir sele benzer.

Gönlüm çanak olsa sabrından çatlar
Dertlerim bitmez günden güne katlar
Nazik balon gibi üflesen patlar
Yorma beni sevda bir tüle benzer

Nasihat eyledim sözüm kar etmez
Azabi yanında gayrı var etmez
Laftan anlamazı asla yar etmez
Bitti sevdan artık bir ele benzer

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Elimde Pul Kalmadı

ELİMDE PUL KALMADI

Güneş olmayan semâ ya yıldızlardan süs yaperken
Karanlığa sırdaş oldum gidilecek yol kalmadı.

Ay ışığında duygular, geceye meşkle girerken
Hüzzamla doldu yüreğim eğlenecek hâl kalmadı.

Yâr hayâliyle sabâha gözümde yaşla girerken
Yüzüme düşen damlayı silecek dost el kalmadı

Girdim hicran bahçesine hayâlinle söyleşirken
Gönlüme huzur olmaya koklayacak gül kalmadı.

Sevgiyle saygıyla dolu güzel bir dünya isterken
Yitirdim umudu gayrı tutunacak dal kalmadı.

Bulutlar küs kainâta gökten yağmuru beklerken
Dalda kuruyan güllere su verecek kol kalmadı

Hislerime tercüman onca nağme yazarken
Yâre ulaştırmaya elimde pul kalmadı.

Yâr'in açtığı yarama diken de derman ararken
Şifa diyerek üstüne sürecektir merhem kalmadı.

Şu kuruyan hislerime hayat bulmayı dilerken
Gökten yağmur istedim de dökülecek bulut kalmadı.

Âvâre gecen ömrüme pişmânım eyvâh ederken
Hakikat yoluna giden irfan ehli kul kalmadı.

2009/ Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Elli Beşinci Peron

kahrolası
Elli beşinci peron
Seni aldı götürdü elimden
Can tanemdin
Bir tanemdin
Gitme kal diyemedim sana
Biraz daha
Saatler bitmesin
Zaman dursun
Hep yanımda kal istedim
Ama sana söyleyemedim.
Ne olur erken henüz
Biraz daha kal diyemedim.

Elli beşinci peronun
En güzel yolcusuydun
Alev alevdi gözlerin
Sıcacıktı yüreğin
Duygu yüklüydün
Dokunsam belki ağlıyacaktın
Bir buse tadındaydı bakışların
Ama
Gitme kal diyemedim
Ne olur erken henüz
Biraz daha kal diyemedim.

Elli beşinci peronun yolcusuydun
Arkandan baka kaldı gözlerim
Biliyorum sende hüznü yaşıyordun
Yüreğin peronda kaldı
Benimse yola gitti
İçim
Önce acıdı sonra yandı
Gitmek zorunda olmanı anladı
Elli beşinci peronun yolcusu

Süleyman Karacabey

En Güzel Yerin

Farkında mısın senin en güzel yerin
Allahın sana verdiği tüm bedeninin
Dese biri senin en güzel yerin gözlerin
Haşa; rabbimin verdiği her şey güzel derim.

Süleyman Karacabey

Erciyes Ağlıyor

Erciyes
Kutsal mekan sevdalara
Aşk diye eser rüzgarı
Sevgi dağıtır etekleri
Kimi zaman
Tekire iner sıcaklığı
Isıtır sarar sarmalar sevenlerini
Lakin
Senle geçen zaman gelir hep aklıma
Hayalime
Erciyes ısıtırken beni
Ayazın vurur yüzüme
Sen esersin bende
Tokat tokat çarpar hasretin
Yakar kavurur ayazın
Üşütür cümle cismimi

Erciyes
Kutsal mekan Sevdalara
Gelin gibi süslenir her mevsim
Karlara taç olur başına
Gülümser en işveli edasıyla
Can verir
Kan verir
Gadasını aldığı Gayseri ye
Bir de bana
Elbette sanada
Güneydin hacı abii der yöreselliğiyle
Her sabah selamlar sevdiklerini de
Sen düşünce aklıma
Erciyes'ten soğuk eser rüzgarın
Kavurur ayazın yüzümü yakar
Üşütür iliklerime kadar

Erciyes tebessüm eder
Sarar sarmalar beni
Isıtır kar düşen sinesinde
Şahittir sana olan sevgime
Yaşadığımız nice günlere
Şimdi ise hasret çektiğime
Şaklar kucağında
Bize tahsisli kuytularını
Beni anlar
Benimle ağlar
Erciyes sana ağlar sevdiğim
Benimle birlikte
Aşkların en katmerlisine

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Eski yar

ESKİ YAR

Dün
Sokakta rastladım yine sana
Yüreğim burkuldu
Yandı yüreğim
Figan eyledi deli gönlüm
Fakat sana belli edemedim

Sen kararını verip kaçarken benden
Nasıl harap gönül bıraktın
Nasıl çekilmez acılar yükledin
Nasıl izdıraplara sürükledin beni
Bilemezsin
Ama sana hiç belli etmedim

Sokaktan geçenken gördüm seni
Gözlerim kaçırdım senin gibi
Ama ya içim,
İçim ne haldeydi bir bilsen
Yine eski benmişim halen
Seni görünce anladım
Fakat sana hiç belli etmedim.

Olsun be yar
Senin ihanetine
Benim aldanmışlığıma
Nedensiz kaçmana
Acılar bırakıp gitmene inat
Taa yürekten sevmişim seni
Fakat sen kıymet bilemedin.

Ben halen kaldığım yerdeyim
Bunu hissetti dün yüreğim
Sağol yinede eski yar
Sokakta gördüm ya seni
Nefes alışını hissettim ya
Bu bana yeter
Fakat sen bunu bilemezsin
Bilemezsin.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ey Sevgili

Ey sevgili
Dünyalar benim olsada
Değişmem saçının bir telini
İstemem
Senden başkasını
Sen
Bana can sın canan sın
Damarımda akan kanımsın
Arzuladığım kadınsın
İstemem
Senden başkasını
Sensin benim
Ela gözlüm
Ceylan bakışlım
Al yazmalım
Aşk nefeslim
Sevgi selim
Dünyam yalnız sensin benim
Ey sevgili
Çiçekler sensiz açmıyor
Rüzgar sensiz esmiyor
Güneş ısıtmıyor
Ay karanlık doğuyor
Yıldızlar ışık saçmıyor asumana
Sensiz zindan dünyam
Şahin kanadında ruhum
Göğe uçurdu duygularım
Taş oldu bedenim
Sensin benim her şeyim
Ey sevgili
Dünyalar benim olsada
Ben yalnız seni isterim.

NOT:Şiirim hiç kimseye ithafım değildir.

Süleyman Karacabey

FahiŖe Duygular

Sen aŖk özlemim her Ŗeyim
Vefalı hasretim
Yine seni istedi yüreğim
Seni yaŖadım
Seni yazdım
Gecenin zifiri karanlığında
LoŖ odamın sessizliğinde
Bir sen bir kadehim birde sigaram
Ahengi gönüllere ferman
Sardım sarmaladım
Seyri alem edip tek sana baktım
Arzuların doruğunda yandım
Dudağın göğsümde sandım
O güzel gözlerinde yaŖadım
Yeşilin tonunda boyandım
Nefesini hissettim ensemdede aŖk dolu
Yatağıma sen doldun
Mütecaviz di duyguların
Ellerin benimde
En mahrem halinde
İstenilen o saatte
Seni yaŖadım
Seni yazdım
Sen aŖk özlemim her Ŗeyim
AteŖli çingenem
AŖk abidem
Sevda güneşim
Ceylan bakışlım cananım
FahiŖe duygular vardı
AteŖli buselerinin dalgasında
Yatağımda yorganımda
Kollarımın arasında
Hem baş ucumda hem ruhumda
Gecemde hep sen vardın
Zifiri karanlığı aydınlattın
Seni yaŖadım seni yazdım
Seninle
Hayalle gerçeğı bir yaŖadım.

Süleyman Karacabey

Fark Edermi

Yanıyor yüreğim
Alev alev
Zamanı dolmuş volkan gibi
Püskürmeye an kaldı
Söndüremez ateşini
Üzerine düşen kar tanecikleri
Sıcacığını hissedemeyen
Alevini göremeyen
Hissiz bedenlere
Fark edermi bilmem
Tıpkı sen gibi.

Yanan yüreğimi görürmü
Bir damla su verirmi
Harlanmış duyguları
Yollanmış selamları
Duyarmı bilmem
Gök kuşağı
Rengarenk
Süs verirde semaya
Varsın sönük kalsın kimileride
Beni duymayan
Tıpkı sen gibi.

Güller bülbülü
Dile getirir coşturur
Sevda o ki
Aşığın lal olan dilini konuşurur
Renkler armonisi bende gizli
Tüm canlılar renk bulurda bedenimde
Bir sen soluk kalırsın ortada
Ayrılığın ayazı vurur suratına
Kavurur ateşte kavrulan ben gibi.

Gök yüzü
Hep masmavi kalsa ne fark eder
Gün gibi güneş gibidir hayat
Doğunca gün güzel
Batınca yıldız güzel
Her anı cihan değer
Tıpkı sen gibi
Varsın yıldızlar sönsün
Varsın gün doğmasın
Ne fırtına ne boran
Alıkoyamaz beni senden
Alev alev ateşin yakarda beni
Ne yandan geldiği önemlimi
Ne fark eder
Yanan yüreğime
Mevsim fark edermi.

Süleyman Karacabey

Fark Etsen

Hani bir farketsen yüzdeki çizgileri
ak düşen saçları sarkık gerdanlar
bir ömrün seccadede geçen izleri
tam ortasında alınının besbelli
günahsız sanıp kendini ahkam kesenleri
boyuna kadar batmış haramileri
fetva veren imansızları
namus türküsü söyleyen orospuları
hayatı toz pembe gösterip aldatanları
ahh birde gerçeğin farklı olduğunu
bir fark etsen ahh fark edebilsen

Ömür ki; ne Kızıl ırmak'a ne Fırat'a benzer
en delicesinden akıp gitmekte
önünde set kurabilene aşk olsun
öpülesi ellerinden varsa öyle birisi
hiç art hiç toplasan koca bir hiç eder
değermi koca bir hiç olana üzölmeye
kalleşin kol gezdiği kahpe dünya
yaşadıkça sende
unutup bir imtihan yeri olduğunu
umut satarken
kayıp gitmekte avuçlarından güzellikler
bir fark etsen... ahh bir farke edebilsen
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gam Değil Artık

Sağ ol Dost
Tanıdım ya seni
Gördüm ya güzel yüzünü
Yüzündeki gamzelerini
Gülüşünü
Bakışını
Gördüm ya dost
Gam değil artık
Ne ayrılık ne de sancı
Dostluğun her şeyin ilacı

Süleyman Karacabey

Gazel

GAZEL

Gördüm yine canân'ı cemâli parlıyordu
Savurdu deli rüzgar saçlar yüz'e döküldü.

Alıp aklım başımdan beni divane etti
Ruhumda saklı gizler yandı töz'e* döküldü

Rûşen ettim sevdâmı beyan ettim âleme
Gül ruhsârında haya ceylân göz'e döküldü.

Nicedir bekledim yâr hep vuslatın gözledim
Derde derman sayarken keder öz'e döküldü.

Sevdan uğruna aktı gözümde yaş çağladı
Mısralar çiseledi dilden söz'e döküldü.

Firkatin acısıyla figân eylerken gönül
Bağrımı yakan ateş candan köz'e döküldü.

Hicranın yaktı beni eleme yâr eyledi
Mecnûn oldum yoluna derdim iz'e döküldü.

Aşkın bin yıllık yüküm taşıdım yüksünmeden
Bizâr etti bî-vefân derman diz'e döküldü.

Karşılığın bulmayan sevdalar toy vermezmiş
Bu sevda ağacından suslar biz'e döküldü.

Kolay sanma sevdâyı daim cefâ çekmektir
Yokuşunda terledim derman düz'e döküldü.

Azabî'm; rüya gördün sevdâ gölüne daldın
Nasip değilmiş sana ahir güz'e döküldü.

03/03/2009 Süleyman KARACABEY

*Töz:Cevher

Süleyman Karacabey

Gecikme

GECİKME

Günün son tangosu
Kapanır usul usul perdeler
Gün akşama göz kırpar
Giderim evime
Girerim yalnızlık cenderesine
Oturur ağlarım
Ellerim arasında başım
Ey sevgili
Sen kokarsın gözyaşlarımda

Karanlıklar
Vurur cama
Yağmur tokmak tokmak
Karışır hıçkırıklarım şimşek sesine
İçim alev alev
Oturur yanarım
Ey sevgili
Kül olursun yangınımda

Faniyim
Toprak olur bedenim
Yeşerir üstümde otlar
Dikenler boy boy
Açmaz bir tek gül
Çilemi öbür yanda da çekerim
Ey sevgili
Yalnızlık çok zor
Gecikme seni beklerim.
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gel Efendimiz (SAV) -1

Gel ey Mushafli sevdamızın sembolü
Sonsuz nûruyun gönül semamıza tulû için gel,
Sen ki, koskoca kainatımızın solmayan gülü
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Rahmet yağmurlarından ıslatmak için gel
Şerha şerha yarılan ruhumuzu yeşertmek için gel,
İslam güneşinden bizi yeniden aydınlatmak için gel
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Gel ey sonsuz nûr olan gönüller hünkarı
Küfrün katran gecelerini aydınlatan tek ışık
Kulluk şerefine bizi kavuşturan güzel rehber
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Gel ey kutlu emanetin "emin" mimarı
Sen ki; vukû bulan varlığın en büyük itibarı,
İki cihanın batmayan güneşi, ümmetin baş tâcı
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Nefret ve Zulüm ateşini söndürmek için
Zamanda rüzgarlara dayanmış ebû cehilleri
Her gün artan yalnızlığımızın hitamı için
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Gel ki, dönsün dünyamız ikliminde kardeşliğe
Şereflensin cismimiz, muhabbetinle sevginle
Şana olan Hicranımı vuslata erdirmek için
Ey sevgili, en sevgili efendimiz ne olur gel.

Süleyman Karacabey

Gel Efendimiz (SAV) -2

Gel ey sevgililerin en sevgilisi efendimiz
Mazlum ümmete insanlığın tek müjdecisi
Pas tutan gönüllerimizin sönmeyen ışığı
Muhtacız sana kimsesizlerin kimsesi efendimiz.

Miracından yeniden iner gibi gel zamanımıza
Hasretle geçen asırların hüznünü bitirmek için gel,
Cemalinle ümmetini ferahnâk edip huzur için
Gel ey sevgili, en sevgili efendimiz gel.

Sensiz yıldızlar bile ışık saçmıyor âsumâna,
Zifiri karanlık hükümran oluyor onca zamana
Sızılar hiç eksilmiyor sensiz kanayan yaramızda
Ey nebiler nebisi kanayan yaramızı sarmaya gel.

İsmi yad ettiğim zaman nefesim gül kokuyor
Ümmetin hasretini çekip senin için göz yaşı döküyor
Sensin bizim gönlümüzün tek sultanı tek mihmânı
Gül kokunla aleme rahmet için yeniden gel efendimiz.

Gel ey hâtemül enbiya tacının sahibi,
Gel ey yaratılmışların en yücesi efendimiz,
Gel ey rabbimizin gül kokulu habibi,
Gel ey alemin mutluluk bestesi efendimiz gel.

Süleyman Karacabey

Gelirmisin / Kaçarmısın

GELİRMİSİN/ KAÇARMISIN

- An varki yaşanması ömre değer-

Nice vakitlerin
Kar döktüğü saçlarınla
Yıllar yorgunu
Yem yeşil ateşli gözlerinle
Yalnızlığa alışkın
Kocaman yüreğinle
O güzel buğulu sesinle
Binipte benimle sandala
Denizde kürek çekermisin
Yoksa çekinir ürker misin

Hasreti hep yaşayan sinende
Boşa kalmış ellerinle
Birikmiş nice sözlerinle
Hele o kocaman yüreğinle
Sana amade bu gönül ile
Buse tadında hislerle
Binipte gönül sandalına
Benimle yelken açarmısın
Yoksa korkup kaçarmısın

Yelken açarmısın
Fırtınaya boraya dayanırmısın
Her şeye göğüs gerip
Benimle gelirmisin
Yitik sevdaları yaşayıp
Kıyamete benimle gidermisin
Yoksa acıya boyunmu eğersin
Kapıyı kapatıp
Kaçar gidermisin
Son kararını verirmisin.

NOT:Şiirim hiç kimseye ithaf değildir.Sadece yüreğimden.

Süleyman Karacabey

gelme-oyuna

Yıllar eskise bile mazi unutulmuyor
İyi,kötü ne varsa gün gibi ayan duruyor
Sözlen unutulsa da tarih kayıt tutuyor
Ne varsa elde hâlâ can canlı duruyor.

Çok uzaklarda sanma gelinen onca yolu
Atılan bu adımlar bilsen nelerle dolu
Aldanma ona buna,korkmaz Allahın kulu
Ne varsa doğrulukta var fesat gürz vuruyor.

Sanma ki tehditle korkutursun birisini
Söz ağızdan çıkmadan düşün ilerisini
Herkes biliyor işin doğrusu eğrisini
Ne varsa iyilikte var kemlik yön veriyor

Solgun yaprak misali dönme sakın gazele
Unutma geçmişini dönüp de bak ezele
Gör etrafında dönen türlü türlü güzele
Ne varsa güzellikte var çirkin iz sürüyor.

Çıkarına koşanlar bilmez ar'ı hayâyı
Dostu bile tanımaz pula satar dünyayı
Azâbi doğru söyler,bitir artık rüyâyı
Gelme oyuna sakın şeytan hâle gülüyor.
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Geri Ver

Geri ver bana geri ver
yaşanmış sevdalarımı
mutluluğumu geri ver
ellerimle topladığım karanfilleri
göz yaşlarımla ıslattığım gecelerimi
hasret hasret dokuduğum nakışları
sana yazdığım sevda mısralarını
geri ver bana geri ver
yakamoz acılarını al sende
senin olsun verdiğin tüm ızdıraplar
iklim iklim özlemlerini al benden
sahte gülüşlerini
sahte buselerini
geri al senin olsun tüm sahtelikler.
kurdağa sarıp sarmaladığım
sıkı sıkı sarılıpta kokladığım
avuçlarımda an be an büyüttüğüm
sana olan hislerimi geri ver
yüreğimin güzelliklerini geri ver verebilirmisin.
geçmiş zamanımı
yaşanmış ter temiz duygularımı
bir çocuk gibi şaşkın bakışlarımı
bebekcesine büyüttüğüm sevgimi
geri ver bana geri ver.

Süleyman Karacabey

Giderim

Ŗu fani dŖnyadan alamadım zevk
Göz yaŖımı silip gayrı giderim
çŖrŖdŖ mevsimler bulamadım Ŗevk
baharı yazımı alıp giderim.

Hazan vurdu beni yelle savurdu
sam oldu kŖz gibi ŖzŖm kavurdu
ellerden beklerken yar beni vurdu
baharı gŖzŖmŖ alıp giderim

azarlayıp yıktın gönŖl yuvamı
yapma bunu bana haktan revamı
sevgiyle saygıyla doldur sinemi
yapmazsan sazımı alıp giderim.

çoğa tamah etmem azla doyarım
çile çeker bağrımaya taŖ koyarım
dalsamda dertlere batsam çamura
ayaktan tozumu alıp giderim.

Sanma ki sŖleyman unuttur bunu
yazdım satır satır bugŖnle dŖnŖ
beklerim olmazsa gelince gŖnŖ
o zaman ŖzŖmŖ alıp giderim.

SŖleyman KARACABEY

SŖleyman Karacabey

Gidersin Bir Gün

Zevk:ü sefa içinde dolaşıp durursun
Sanki dünya senin tapulu sanırsın
Ecel var sonunda niçin unutursun
Nefisler tükenirde gidersin bir gün.

Dünya malı senin olsun ne çıkar
Bal yiyen bir gün baldan bıkar
İyilik yap etrafına kemlikten ne çıkar
Musalla taşına yatar gidersin bir gün.

Azrail gelip can kuşunu uçurur
Münker Nekir ile sualler sorulur
Defter kitap kıvrım kıvrım açılır
Salaca tahtına binip gittiğin bir gün.

Ah ile Vah eder çırpınıp durursun
Dünya malı boş imiş der görürsün
Verilen rızka şükretmediysen nankörsün
Nefisler tükenirde gittiğinde görürsün.

Süleyman Karacabey

Girdin Bu Cana

Kırdım tabuları yaktım özgürlük ocağında
Erdi ruhum yanında sevdanın en kutsalına

Aldım bulutları ayaklarımın altına
Yağmur olup yağdım çorak topraklarına.

Kanatlandı duygularım semalarında
Hoyrat esti yüreğim kondu yosun gözlerine

Öbeklendi kimliğim damla damla döküldü
Kirpiklerinden yaşlar olup tenine süzüldü.

Öptüm kadehimi kenarları dudağında
Dokundum tenine tuzunda eridim

Yıkandı duygularım akan göz yaşında
İlmek ilmek ördün hasreti otururken karşında

Yasemen kokusuydu senden bana gelen
Esrik bakışlarındı beni benden alıp giden

İç cekişin bin yıllık özlemin acı sesiydi
Buruk kahkahandan duyulan benimsin der gibiydi.

Sevdamdın,sevdiğimdin aşk abidemdin yanımda
Ay yüzlüm, sen dolaşıyorsun artık damarlarımda.

Doğdum bir kez daha aşkın tılsımında
Ter ter boşandım, vuslat suyuna boyandım

İçtim aşk fincanından nefesini soludum
Girdin bu cana artık ölümdür sonum
09/03/2008

Süleyman Karacabey

Gitme Can

GİTME CAN

Gitme can
Yalnız bırakma beni
Kör kuyulara atma
Acıyı bana yar eyleme
Baharı yaşayalım
Kışı yaşayalım
Aç susuz kalalım
Ama gitme can gitme.
Sensiz
Sensiz ben ölürüm
Biliyorsun bunu can
Yüreğim sensin
Kalbim sen
Bedenim, ruhum sen
Üzme beni can
İnat etme ne olur
Gitme can gitme.
Nere gittiğini bilmeden
Meçhule sürüklenmeden
Yelkenleri henüz çekmeden
Beni kan kırmızı sevdalara bırakıp
Solgun ölüm sarısına sarmadan
Henüz yaşıyorken hayatı
Son düdüğünü çalmadan
İyi düşün can
İyi düşün.
Ve
Gitme caaan

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gittiğin Gün

Dünyam karardı
Güneş söndü
Dayanamıyorum artık
Canımdın,can özümdün
Taşıyamayacağım yükten kurtulup
Gidiyorum artık dediğin an
Hani diyorum
Çekipte vursan alınımın ortasından
Bir damla kanım akmazdı
İncinmezdi yüreğim
Ansızın
Sebepsiz gittin ya
Giderken bile seni seviyorum dedin ya
Ölümüm dü benim
Gitme dedim dinlemedin
Aşkımı verdim avuçlarına
Besleyemedin
Çekindin
Korktun
Ve sonunda kaçtın
Benimle ilgisi yokmuş sen dedin
Öyleyse neden beni terk ettin
İyimi ettin
Kör kuyular dibine gömdün de gittin.
Git
Git gidebilirsen
Yüreğin dayanabiliyorsa
Sevgin seni rahat bırakıyorsa
Kaynayan yüreğin kalbin
Ağlayan gözlerin
Akan göz yaşların
Sana rahat ettirecek e git
Bilki
Ben hep aynı yerimdeyim
Gelmek istersen
Bıraktığın ağacın altındayım
Hala senin serinliğindeyim
Git
Dayanabileceksen
Yaşıyorum diyebileceksen git.
Ama bilki
Her baktığında ardına
Ben hala seni bekliyeceğim
Yolun açık olsun
Ömrümde en güzel hatıram
Sevdiğim din DESPİNAM.

Süleyman Karacabey

Gittin

Gittin
Şana gitme diyemedim
Üzerine konduramadım
Aklıma hiç gelirmiydi
Ecelmiş meğer yol arkadaşın

Gittin
Sana gitme diyemedim
Sensiz yaşanırmıydı
Baharın bu kadarmıydı
Daha ne günlerimiz vardı.

Gittin
Sana gitme diyemedim
Sen benim güneşimdin
Canımdın cananımdın
Beni sensiz bıraktın
Dünyada muradın bile almadın.

Gittin
Beni yanına neden almadın
Uzunca yola yalnız çıktın
Sensiz sahipsiz bıraktın
Güneşim söndü şimdi
Ömrüme sadece yalnızlık bıraktın.

Süleyman Karacabey

gordum

GÖRDÜM

Daldık dünya zehrine kapıldık rehâvete
Uçuyoruz hayalle bu gidişler nereye

koşarken türlü telâş ile kalabalıklar
Kim bilir kimin nasıl bilinmez hesabı var

Hangi akla gelir ki yarında sualler var
Hangi سوالin bilmem kaç türlü cevabı var

Hakikate erenin kurtuluştur gayesi
Yönelir kul Allaha bildirir nedameti

Gizlenmeye güç yetmez hakk"a âşikar sırlar
Hangi dağda saklansam âyandır ona hâlim

Semâ'yı inim inim inletirken ezanlar
Hakk'a yönelir kalbim huzura kalkar elim

ilahi aşk uğruna yanarken tüm gönüller
kıyâm eder melekler duâya durur dilim

Teslim ettim nefsimi hakiki sevgiliye
Döküldü onca günah arındı ruhta kirim

Çaresizliğe çare gördüm onun yolunda
Huzura erdi rûhum gayri ebeddir yerim

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gök Kuşasında Seni Gördüm

Yağmur sonrasıydı
Gökkuşasında seni gördüm
Renk renkti saçların
Gözlerin renk renk
Ama dudakların yine kırmızı
Tenin yine bembeyaz
Gülüşün yine can yakıyor
Güller açmıştı yüreğin
Gamzelerinde sevgin vardı
Gözlerin ben doluydu yine
Gök yüzünde sen vardın sadece
Gökkuşasına karışkıydın
Toprak kokusuyla aldım kokunu
Yağmur sonrası gibiydin

Gök kuşasında gördüm seni
Bazen yeşil bazen maviydi
Bazen bambaşkıydı saçların
İllede sarı diyemem
Kumralı severim bilirsin
Sana çok yakışır hep söylerim
Yinede öyle gördüm bir tanem
Yağmur sonrasıydı
Yine gül kokuyordun sen
Her zamanki gibi
Yine içimi titrettin

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Göklerin Kızılığında

Göklerin kızıla boyandığı zaman
Bir kahpe kahkaha gelir derinden,
Alev alev yakar ateşiyile tüm canları,
Yer yüzünün ırmak ırmak ağladığı an.

Bir düzendir kahpelikte ne çare,
Adalet hakkaniyet ne gezer orada,
Varsın kıyamet kopsun ne fark eder onda,
Göklerin kızıla boyandığı o günde.

Her taraf kıp kızıl bir renk,
Gözler dönmüş beyinler sulanmış,
Katiller horon tepiyor birlikte,
Göklerin kızıla boyandığı o günde.

İnsanlık denemez bu vahşete
Salyaları akan kuduz köpek gibi,
Hainler, kahpeler, katiller gününde,
Göklerin kızıla boyandığı o günde.

Bana benim dünyamı verin yeter,
Vatanımın her yanında hoş güller biter,
Hakkaniyet gönüllerde hep gezer,
Göklerin kızılı terk ettiği o günde.

Süleyman Karacabey

Gönül

Gönül sen hep yücelerde gezersin
Beğenmediğin her şeye dudak bükersin,
Rüzgar gibi her yerde esersin.
İnsanı yerden yere vurup hep ezersin.

Riya sende, kibir sende bilirmisin,
Olduğun gibi görünmez takkiye edersin,
Bazen umduğunu bulamaz gönlüne küsersin,
İnsanı yerden yere vurur her zaman ezersin.

Gönül bu her çiçekten bal alır,
Kah burada kah şurada çabucak sıkılırsın,
Daldan dala konup, hep yücelerde gezersin,
Bazanda insanı yorup canından usandırırısın.

Gönül sen ne laf anlamaz şeysin,
Varı yoğu bilmez hep ismarlarsın,
Bahar ile yazı neden hep karıştırırsın,
İnsanı bazanda hayattan usandırırısın.

Gönül hep güzelde gezer derlerdi,
Bir iç geçirip gönül hep ister derlerdi,
Kim bilir kaç insan seni yanlış bilirdi.
İnsanı bazen yer bitirir bu gönül.

Benim gönlüm hep yarda aşk ta,
Dediğini yapamadı hep ayrılıkta,
Gelde sen gönüle güzel de bu hasrette,
Yedi bitirdi beni gönül nasıl güzel derim.

Süleyman Karacabey

Gönül Havanım

Elimde acılar kaldı
En çekilmezinden
Zakkum ağusu
Aşk hasretimin
Esrik rüzgarlarını
Doldurdum
Gönül havanıma
Dövdüm ha dövdüm.

Elimde çileler kaldı
Sancılı sevdalarımından
Bana kalan
Son hatıra bunlar
Katmerli yorgunluğumla
Doldurdum
Gönül havanıma
Dövdüm ha dövdüm.

Elimde karabasanlar kaldı
Uykusuz gecelerimden
Şafakla gelen baygınlığım
Tuz bastım
Yürek yarama da
Doldurdum
Gönül havanıma
Dövdüm ha dövdüm.

süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gönül Sızım

GÖNÜL SIZIM.

Gittiğinden bu yana uykusuzum
Haberin alamadım huzursuzum
Ecel inan ki yokluğun ruhsuzum
Gel de yar dursun artık gönül sızım.

Gözlerin bende kaldı bakıyorum
Yar Aşkın volkan bana yanıyorum
Özlemimi gün gün hep sayıyorum
Gel artık yar ne olur bekliyorum.

31.07.2008

Süleyman Karacabey

Grevdeyim

GREVDEYİM

Yeter artık gönül
Verdiğin hüznün
Bırak yakamı
Biraz dinleneyim
Uydum sana da
Gülmedi hiç yüzüm
Kapattım kapılarımı
Sevdalara perde çektim
Artık grevdeyim

Sana uydum gönül
Dertten kurtulmadı başım
Karalar bağladım
Ak oldu siyah saçlarım
Gençliğimi bilemedim
İhtiyarladı yaşım
Yeter artık gönül
Uymam gayrı sana
Kapattım kapılarımı
Sevdalara perde çektim
Artık grevdeyim

Baharlar vardı içimde
Senle mutlu yaşıyordum
Sevdalar vardı bende
Sana beslediğim
Güllerim vardı elimde
Sen diye kokladığım
Aldandım aldandım sana gönül
Sana inandım
Yeter artık gönül
Bitsin verdiğin hüznün
İnanmam artık sana
Tüm kapılarımı kapattım
Sevdalara perde zektim
Artık grevdeyim.

Süleyman Karacabey

Gurbet

Gözler hep yolda gelir diye bir haber
Mektup gelmez sıladan gönül derbeder
Bini aştı burada elem dert ve keder
Gurbette hal vaziyet işte böyledir Dostlar.

Ne bir dost var nede gelen bir akraba
Ne selam veren var nede diyen merhaba
Sıkışmışız gurbet denen bu kaba
Gurbette hal vaziyet işte böyledir Dostlar

Yanar durur ateş kalpte olur köz
Yok burada şevkle bakan mahur göz
Bulunmaz asla öze uyan şirin söz
Gurbette hal vaziyet işte böyledir dostlar.

Uçan kuşlar esen yeller hep garip
Yürek kan ağlıyor gönül hep muzdarip
Geçir boynumada demirden bir ip
Sürükle sılaya doğru götür gardaşım.

Karacabeyim acıma bana vur en haşince
Doğra bedenimi hep inceden ince
Taa ki sılanın kadrini bilince
O zaman tut ellerimden kaldır gardaşım.

Süleyman Karacabey

Gurbetindeyim Annem.

Gideli tam on bir yıl oldu
On bir koca yıl sensiz
Nasıl geçti bir anlatabilsem
Özlemim sevdam nasıl söyleyebilsem
Annem
Gurbetteyim yokluğunda
Evim gurbet
Şehrim gurbet
Dünyam gurbet annem
Hayalin dolaşüyor hep
Hatırlarımın sokaklarında
Her sokakta ayrı bir hatıran canlanıyor gözümde
En çokta
Hani düştüğümde dizim kanamıştı da
Yavrum deyip de kucaklayıp üzül müştün ya
En çokta orayı seviyorum
Aslında çok acımamıştı canım ama
Öyle bir sarıldın ki
Can özündü sevgindi sardığın
Hiç ayrılmak istememiştim o an
Kandırdım seni
Yalan söyledim sana
Daha çok sarılasın diye annem
Her sokak başında buğulanıyor gözlerim yine
Renk renk giysilerin geliyor aklıma
Güllü pembeli elbiseni ne çok severdin
Babam sana evlilik gününde almıştı
O elbiseni bende çok seviyorum annem
Hatıran diye hep saklıyorum
Ne zaman aklıma düşsen
Sandıktan çıkarıp sensin diye kokluyorum
Teninin kokusu duruyor annem
Bilsen seni ne çok özlüyorum
On bir koca yıl hep özlemindeyim
Sensiz inan gurbetteyim
Hani aşı ekmeği acı olan gurbette
Duam selamım olsun sana
Göz yasım sevgim
Sensiz geçen her günümde
Seni hep seveceğim
Seni hep özleyeceğim
Mekanın cennet olsun Annem
11/05/2008

Süleyman Karacabey

Gurbetteki Gülüm

Gurbette ki güzel sevdiğim
Beyaz güvercinin olsan semalarında
Bulutlardan süzülsem odana
Kalbinin üzerine konsam
Hep orada yaşasam
Özlemimi sevgimi sana sunsam
Yuvam sensin canım sensin
Kanatlanıp uçmak için değil
Kalıp sende can bulmak için
Korkup kaçan değil
Konup sende ölmek için
Beyaz güvercinin olsam.
Sen mavimsin umudumun adı
Ben beyaz güvercin barışın sevginin sembolü
Maviyle beyazı
Umutla barışı sevgiyi harmanlayıp
Sevgimizi yaşayalım huzurla
Aşkimızı yazalım gönül dağımıza
Ellerimle büyüttüğüm umutlarımı
Gönül tarlana ekmek için sevgilerimi
İçinde güller büyüyen
Sevgi çiçeklerini yeşertmek için
Süzülerek sana gelsem gök yüzünden
Gönül pencereden içeriye alır mısın
Kırsam kanatlarımı
Uçmayı untsam yüreğinden
Damla damla döksem sana olan sevdami
İçirsem kadeh kadeh şerbet tadında
Bir buse kondursam bal dudağına
Süslesem kanat teleklerle saçlarını
Allı pullu taç yapsam sevgimden
Aynada sana baksam
Seni seyretsem
Etrafında uçsam sevdamla sarsam
Kollarımın arasına alsam
Mavi tenini koklasam
Umudum gibi geleceğim gibi
Gözlerim hep sende kalsın
Başkasını görmeşin
Kör olsun güzelliğinden
Yalnız seni görsün
Gülmesin yüzüm
Senden başkasına gülmesin
Kırılan kanatlarım yalnız senin için çırsın
Uçmak için sadece senin ekseninde
Kumru sesler çıkarıp
Aşk nağmeleri sunsun dilim
Yalnız senin için konuşup
Sevdiğimi naralar tadında haykırırsın
Yalnız sana yazılsın lisanım
Çünkü seni
Çok seviyorum GURBET GÜLÜM

14/02/2008

Süleyman Karacabey

Gururun

Gururun senden büyük sevdiğim
Küçük bir özürdü sadece beklediğim
Ağırımı geldi tüm sana söylediklerim
İnanki kalbini asla kırmak istemedim

Gurur kibir şeytanın vasfıdır bilesin
Vakarın ile onurun olsun daima eşin
Dik başlı olmak sana zarar veriyor
Bu can inanki seni çok seviyor.

Küçülmezsin bir özür dilemekle
En güzel erdemdir hatayı kabullenmekte
Kulak ver bir kez uyda benim sözüme
Gururunu yen artık canım sevdiğim.

Süleyman Karacabey

Gül

Güzelliklerin sembolü
Sevdanın söz yumağı
Aşkın göbek adı
Bir demet gül.

Küskün gönlün ilacı
Bir busedir sıcaklığı
Sevgilinin sancağı
Bir demet gül.

Yare gönüldür hoplatır
Ana ya sevgidir ağlatır
Dosta vefadır güldürür
Bir demet gül

Süleyman Karacabey

Gül / ü Versen

Esen yel dinmedi henüz, şehrim üstünden
Oynaşır durur halen dallarım esintinden
Bir asil sevda ki, yakar sinemi derinden
Birkez Gül/ü verde sürükleneyim peşinden.

Geçtiğin yollar sana bakarda sallanır
Söylediğin sözler ruhumda hep canlanır
Gül çehreni gören gözler daim ıslanır
Bir kez gül/ü versen duygularım uslanır.

Süleyman Karacabey

Gül Cemren

Ben bir kalbi viraneyim
Sevdan ile deli divaneyim
Sensiz bu dünyayı neyleyim
Gül cemren düşün artık yüreğime

Efendim peygamberim önderim
O gül nefesinden himmet isterim
Sensiz bu dünyada biçareyim
Gül cemren düşün artık yüreğime.

Cemalinle ferah-nak et artık
Aşkınla yandım yaresulallah
Tebessümünle ruhumu şad et
Gül cemren düşün artık yüreğime.

Sensiz vahdetten ayrıldık
Cümle ümmetin tefrikaya düştük
Dualarında yoldaş eyle bizi efendim
Gül cemren düşün artık yüreğimize.

Azabiyem,hasretin içimde efendim
Sevda yaylasında güller derdim
Aşk rüzgarında nasibim aradım
Gül cemren düşün artık yüreğime efendim

Süleyman Karacabey

Gül Kırmızı Rüyalar

GÜL KIRMRIZI RÜYALAR

Gül kırmızı rüyalar
Soylu sevdalara inat
Hasretin dayanılmazlığına
Vuslatın gelmez tarihine
İfrit düşüncelerden uzak
Geceyi bana kıldı
Sen kokan duygularla.

Gül kırmızı rüyalar
Gönül yüceliğinde
Buse sıcaklığında
Kartal kanatlarında
Boraya kasırgaya inat
Geceyi bana kıldı
Sen kokan duygularla.

Gül kırmızı rüyalar
Bahar neşesinde
Çocuk sevincinde
Ağustos sıcaklığında
Yıldız parlaklığında
Geceyi bana kıldı
Sen kokan duygularla.

Ve
Hiç
Bitmesini
İstemedim
Bu
Rüyanın.
Hiç ama hiç.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Gül Kokulu Meltemler

Gül kokulu meltemler esiyor gönlümde
Bir hicran yağmuru akıyor gözlerimde
Götürüyor duygularıyla beni rüzgarlar
Yaşıyorum senli umutlarıyla hülyalarda.

Gül kokulu meltemler esiyor yüreğimde
Akıyor içimde ayrılıkların ilke ırmağı
Bir mor menekşe kanıyor hasret yüreğimde
Yaşıyorum senli umutlarıyla hülyalarında.

Gül kokulu meltemler esiyor ruhumda
Sevda hasretimin vefalı aşkını görüyorum
Vuslata taşıyor tüm hislerimi uçarak
Yaşanmamış aşkları yaşıyorum hülyalarında.

Gül kokulu meltemler esiyor içimde
Kumral baharı yaşıyorum kahve gözlerinde
Aşk desenleri görüyorum buğday teninde
Bitimsiz güzellikler yaşıyorum hülyalarında

Süleyman Karacabey

Gülen Gözlerim.

Yüzümde tebessüm içimde hicran
Bilmezler gülerken ağlıyor insan
Mutluluktan söz ettiğim zaman
Ağlayan kalbimdir gülen gözlerim.

Kahırla dertle geçer her günüm
Yaşamaya kalmadı artık gücüm
Bu sevda yollarında yaşarken öldüm
Yaşayan hatıramdır gülen gözlerim.

Kim sorarsa bana mutluyum derim
Bilirim mutsuzum, yalan söylerim
Anlatmakla bitmez ki benim dertlerim
Hüzün dolu kalbim gülsede gözlerim.

Süleyman Karacabey

Gülüm seni arıyorum

İklimlerde aradım hep seni,
Yağmurlarla, karlar la,
Rüzgarlara bindim diyarları dolaştım,
Güneşle bir oldum aydınlıkta aradım.

Mevsim mevsim bölündüm,
Aylarda aradım seni,
Haftalara günlere sordum seni,
Saat saat dakikalarca aradım seni.

Fırtınayla borayla dağları aştım,
Su oldum derya denizlerde aradım,
Yıldızlara yücelerde eş oldum,
Gecelerde ay ışığında aradım seni.

İklimler değişti artık biliyorum,
Mevsimlerle birlikte seni özlüyorum,
Yağmur olup yağıyor derelerde çağlıyorum,
Gülüm seni ben her yerde arıyorum.

Seyyah olup köy-kasaba şehirde aradım,
Koyun ile kuzu gibi meleyip ağladım,
Yerde ve gökte hep bir işaret aradım,
Gülüm seni ben her yerde aradım.

Mevsimler değişti bizim illerde,
Baharı unuttum kış oldu her yerde,
Gittin gideli düştüm bi illet derde,
Bulamadım seni boynu bükük kaldım ne çare.

Süleyman Karacabey

Gün Batımı

GÜN BATIMI

Gün doğarken başlar
Ümitlerim
Hayallerim
Filizlenir saatler geçtikçe
Yeşerir, dal kanat verir
Budaklanır bende
Sarar sarmalar
Bulunduğu takvimi
Meydan okur düvele
O haşmetli
Azametli heybetiyle
Gün batar akşam olur
Saklar tüm güzellikleri
Eritir avuçlarında
Hayaller yıkılır da
Gözlerde yaşlar kalır sadece
Buza döner dünyam
Ümitlerim kırılır.

Süleyman Karacabey

Günaydın

GÜNAYDIN

Günydın iki gözüm
Can dostum canan dostum
Gün seninle başladı
Hem güzel
Hem dop dolu
Gün yüzlüm
Güneş gözlüm
Can dostum günaydın.

Günaydın iki gözüm
Can dostum canan dostum
Tebessümünle güller açtı
Etrafımı bahar kapladı
Bahar gözlüm
Ay yüzlüm
Can dostum canan dostum
Günaydın

Süleyman Karacabey

Günaydınım

Her gece kendi karanlığına saklanır
Gizlenir Asuman, Yıldızlar ışık saçar
Her yıldız bir aşka göz kırpar
Benim yıldızımın sana göz kırptığı gibi

Uzak diyarlarda düşeriz birbirimizi
Ve hayallerimizle karışır
göz yaşlarımız akar aynı anda
Suskulara pranga vurduğumuz zamanlarda
Kodese düşer umutlarımız
Ve çıkamaz düşüncelerimiz
kendi yokuşlarımızdan

Sarıldığımız duygular
Kağıttan bir mendil gibi erir avuçlarımızda
Düşen damlaların ızdırâbından sancır kasıklarım
Kayganlaşır zemin güven firarda
İzin verir ten, bırak gitsin der
Ve akar yüzümdeki arklardan
Sıcaklığı kaybolur aheste aheste
Gecenin ürperten uğultusunda
Her bir damla göz yaşı bir yara olur
Kanar kendi yanaklarımızdan

Rüzgar sesi duyulur ara sıra
Ağır aksak tıklatır penceremi
Uçuşan yapraklar vurur camın ortasına
Hayallerine uzanır ellerim
Kahve gözlerinin kuytularına gizlenmek isterim
Gamzelerinin çukurunda
Korkuyla karışık uyumak isterim
Ve kırılır gecenin kasveti
Sarılar kollar
Durulur rüzgar
Uyanırız tekrar gönül otağımızdan

Ellerim
Bir sevdanın umut güvercinini tutarken
Dilimde ayrılıktan bir şarkı dökülür apansız
Tutuşup yanan sevdam küle dönüşür
Gece sabaha gebe kalırken
Kimsesiz ve sessiz odamda
Alaca karanlığın varlığında
Yeni bir sabaha
Yeni umutlarla başlarım
Merhaba Günaydınım.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

---Güzel-----

GÜZEL

Görenler gözünü alamaz ondan
İşvesi, edası, sureti güzel
Kudretten sürmesi çekilmiş nurdan
Endamı, çalımı, hızması güzel

Görünce gözlerim aklım şaşıyor
Sineme şavkı bir başka düşüyor
Gönül sarayımda aşkı yaşıyor
Geçip de karşıma süzmesi güzel.

Lüle lüle saçlar dağılır yelde
Yüreğime saplanır her bir telde
Kadifeden üstü kemeri belde
Şikârlaşıp dudak büzmesi güzel

Aya benzer yüzü kapkara gözü
Dişler inci mercan dökülür sözü
Sözler şeker şerbet sanki bal özü
Lirayı gerdana dizmesi güzel

Yavru ceylan gibi hilaldir kaşı
Seke seke gezer dağ ile taşı
Mevla'm esirgesin böyle bir kuşu
Başında yemeni yazması güzel

Azabim düşmesin böyle bir derde
Güzeli görünce durmaz överde
Ömür geldi geçti akar giderde
Böyle bir sunayı yazması güzel

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Hadi Gel Bana

Bırak artık
Sendeki çetrefilli korkuları
Bırak benlik denen gururu
Şeytani bir yakıdır o
Yakar kavurur da tüm bedeni
Merhem olmaz hiçbir yarana
Onulmaz acılar verir sana
Acılar sa geçmeye mahkumdur
Dermanı bende bulunur
Gel güzelim aşka dermanı birlikte yazalım
Okunası kitap olsun
Bu sevgiye beraber imza atalım.

He de bana
Kır yüreğindeki inat zincirini
Güneş ol her sabahıma
Boğsun kahkahan yüreğimi
Şenlensin ruhum Şenlensin gönlüm
Geleceği kucaklayalım birlikte
Bitsin artık
Dinsin ayrılık rüzgarları
Geriye sevdalar bırakarak
Dillere destan olsun aşkımız
Gel sevdiceğim Yaşayalım aşkımızı
Romanlar bizi yazsın
Aşkımız dilden dile anlatılsın
Hadi gel bana

Süleyman Karacabey

Hangisiydin Yar

HANGİSİYDİN YAR

Gittiğinden beri
Takvime bakmadım
Kaç zaman geçti
Kaç gece kaç gündüz
Kaç iklim kaç bahar
Hiç farkında değilim
Ama sana kaçınıcı gelişim
Kaçınıcı dilekçem
Kaç bininci seslenişim
Hiç duymadın mı beni.
Farkıma bile varmadın
Unuttuğun bes belli
Ya ben
Ya şu divane gönlüm
Hep seni yaşıyor
Kaybolan zamanı kıskanırcasına
Tüm gururuma inat
Şerdim benliğimi sana
İster sar sarmala
İster kaldır at kenara
Ayağının altına serdim
Nefsimin tüm azametini
Kahrol şeytan dedim
Gönül kapına geldim
Avaz avaz bağırdım sana
Kaçınıcı kez sayısını unuttum

Asker oldum kapında
Nice zamanlar nöbet tuttum
Çetele tutmadım ne bileyim
Kaç zaman oldu
Renkleri sıyırıp attım hafızamdan
Bahar ne renk
Kış ne renk
Hazan nasıl bir şey
Senle unuttum hepsini
Çünkü ben sen oldum
Sadece seni düşündüm
Saçların
Dudakların
Tenin
İlle de gözlerin sevdiğim
Ne renk
Yırtıp attım desenleri
Sen hangisiydin
Hangisiydin yar unuttum
Aç kapını da bir kez göreyim.

Süleyman Karacabey

Hani Nerede

Hani nerede
Sevgiyle baktığım gözler
Şimdi hayalimde kaldılar
Şimsıcak sardığın kollar
Hep hatıran oldular.

Hani nerede
Dizim de yattığın geceler
Andıkça hatıranı içim sızlar
Hele o bıraktığın buseler
Hep aklımda kaldılar.

Hani nerede
Yeminle verdiğin o güzel sözler
Sevda sarhoşu olduğumuz günler
Tenime dokunan pamuk eller
Hele o nazlı nazlı cilveler
Hep hatıran oldular.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Harama Bakmadım

Az çalıştım çok çalıştım
Geceyi çoğu zaman gündüze kattım,
Hep helal yollarda gezindim,
Harama yan gözle dahi bakmadım.

Buldum ise tereyağı ile bal'ı,
Bulamadım ise yavan ekmek ile soğanı,
Çoğu zaman kahvaltı ile getirdim yatsıyı,
Harama yan gözle dahi bakmadım.

Kazma kürek salladım ter' im ile yıkandım,
Çoğa tamah etmedim az' a bile kandım,
Ne iş buldum ise sebat ile çalıştım,
Harama yan gözle dahi bakmadım.

Okudum öğrendim dinim ile imanımı,
Çok sevdim milletim, Bayrak ile Vatanımı,
Aziz bildim namusu her zaman korudum,
Harama yan gözle dahi bakmadım.

İçkiye kumara yoktur benim meylim,
Sigara içerim budur benim tek keyfim,
Aç-Susuz kalırım yoktur kimseye minnetim,
Harama yan gözle bakmadım,

Azabiyem şükür olsun rahmeti rahmana,
Kimseyi haram yollarda asla gezdirmeye,
Lanet edelim cümlemiz iblis şeytana,
Müjdeler olsun harama yan gözle dahi bakmayana.

Süleyman Karacabey

Hayali Yaşıyorum

Ruhumuz tüm umutlarıyla yaşamakta
Yarınların mutlulukların geleceği adına
Soğuğa, ayaza, fırtınaya boraya inat
Hayat bu yaşam bu sevdiceğim
Bazen insanı mutlu eder gül bahçesinde
Bazen acı ızdırıp verir diken üstünde
Gülü dikeniyile severlermiş derler ya
Hayal alemi işte, hep çocuklar görmez ya hayali
Bende görüyorum fakat senli duygularla,
Saçlarına, gözlerine ay yüzüne bakıyorum
Hilal kaşlarına, hüzünlü aşk bakışlarına
Sözlerin kulağımda ninni gibi fısıldıyor
Fakat gözlerinde ışık saçmıyorsun artık
Gülen dudakların mutluluğu hissetmiyor
Saçların eskisi gibi savrulmuyor rüzgarda
Sözlerin beni benden alıp içimi rahatlatıyor
Duygularınsa boğazında düğümleniyor anlıyorum
Oysa ben, ben imkansızı yaşıyorum
Kalbimin en ücra köşesine kadar
Sen hiç imkansızı yaşadın mı hayatında
İşte ben seni yaşıyorum hayale inat
Vuslatı düşünüyorum işte o zamanı
Hayali yaşıyorum en hakikatinden.

Süleyman Karacabey

Her Sabah Sana Koşuyorum

Sen güzelim
Dünyama ışık oldun
Her mevsim sen de düğümlendi
Taşdığım küçücük yüreğimde
Her günün
Anlamı sen oldun bende
Kara kışın ayazlı sabahında
Koşar adım geliyorum sana
İpek gibi yumuşacık sesini
Hayat veren gülüşünü
Pırıl pırıl gözleriğin ışıltısını
Yüreğim de hissetmek
görmek için
Al yanağına bir buse kondurup
Gül kokunu duymak için
Her sabah sana koşuyorum.

Hep umudumsun
Senli başlayan her günüm de
Ve günün anlamısın yüreğimde
Belki de sen olmasaydın
Gün bu kadar anlamlı olmayacaktı
Belki de zaman
Manasını yitirecekti kim bilir
Senle anlam kazandı günler takvimler
Onun için
Her sabah sen damlıyorsun
Kırpıklarımın arasından
Sabahları sana uyanıyorum
Aklım da sen
Gönlüm de sen
Ruhum da sen varsın
Sen varsın diye aklıma mukayyet oluyorum
Sen varsın diye gönlümü hoş tutuyorum
Sen varsın diye ruhumu seviyorum
Sana koşuyorum her sabah
Mevsimin ayazına aldırmadan
Hiç hissetmiyor kara kışı bedenim
Senin sıcaklığın sarıyor her yanıma
Sıcacık yatağım
Sen kadar ısıtmıyor içimi
Güneş sen kadar yakmıyor tenimi
Onun için güzelim
Her gün
Ayrı bir sevgiyle koşuyor sana yüreğim
Seni sarıyor seni yaşıyor yüreğim
Gözüm seni arıyor
Gün senle anlam buluyor
Sen zamanın anlamısın
Çünkü
Seni çooooooooook seviyorum.
13.02.2008

Süleyman Karacabey

Her Őeyimsin

Şu karanlık dŕnyamda
Mumsun bana
Dudaklarımda Şiir
Kulağımda Őarkımsın
Tek sahibi
Tek arzususun
Kalbimin
Koklamaya kıyamadığım
Kır çiçeğimsin
Sen benim gecem
Hem de gŕndŕzŕmsŕn
Bŕtŕn zamanım
Yaşadığım anım
Sen gŕzel
Sen her Şeyim canımsın.

Sŕleyman Karacabey

Hesapta Yoktu Ayrılığın

Planını yapmamıştık ayrılığın
Yüce bir sevda vardı aramızda
Hayallerimiz hep geleceğe idi
Anı yaşıyorduk senle doyasıya.

Ruhumda hissediyordum kokunu
Hiçbir renk okşamazdı tenini
Ne bir meleğe ne bir çiçeğe benzemezdin
Sen onlardan da güzeldin bana.

Hiç hesaba katmamıştık ayrılığın
Ansızın çekip gideceğini bilemedim
Dayanır mı bilmem buna yüreğim
Sen yoksun,ölmek artık tek isteğim.

Süleyman Karacabey

Hey Anadolium Hey

Hey Anadolium heey
Sana kurban olsun her Şey
Kainatta eşsiz yerin var
SevdalanmıŐ nice yiğitlerin var.

Güneşin hŐkmettiĐi her yerde
RŐzgarın estiği her beldede
Karanlığın kucakladığı tŐm gecelerde
Hey Anadolium Hey sen varsın.

Suların ağlayıp aktığı nehirlerde
Çiçeklerin açtığı yŐksek tepelerde
Őevdaların dile geldiği iklimlerde
Hey Anadolium Hey sen varsın.

Dağların yŐce doruklarında
Ormanın en ıssız kuytularında
Milletimi Şah damarında
Hey Anadolium Hey sen varsın.

Askerimin kınalı ellerinde
Kız kardeŐimin beyaz gelinliğinde
Bayrağımız kırmızı beyaz renginde
Hey Anadolium Hey sen varsın.

BeŐikteki ocuğun ağıt seslerinde
Anamın sŐylediĐi tŐm ninnilerde
Ozanımın sŐylediĐi tŐm tŐrkŐlerde
Hey Anadolium Hey sen varsın.

SŐleyman Karacabey

Hikaye Sevdığım

Hani sevdiceğim hep anlatırlar ya
Bir varmış bir yokmuş diye başlar çoğu zaman,
Kimi zaman bir hikaye kimi zaman bir masal,
Hep çocuk kulaklarımızla dinlerdik pür dikkat,
Kimi zaman dedemizden kimi zaman ninemizden,
Hayal alemine dalar masallarda yaşadık.
Hani hatırlar mısın kaf dağının arkasını
Tüm haşmetiyle yaşayan Zümrüt-ü anka kuşunu
Uzakta kaf dağının arkasında bulunurdu hep,
Ne muhteşem anlatırlardı ona ulaşmayı
Çocukluk ya işte hep ulaşmayı isterdik,
Hayallerimize kavuşturursun diye bizi,
İşte sevdiceğim;
Çiseleyen karların ak döktüğü saçlarımla,
Yokluğunla ızdırap içinde yaşadığım zamanda,
Deli rüzgar gibi hislerimin sana uçtuğu günde,
Hayal alemine dalıyorum senli duygularımla,
Bir varmış bir yokmuş diyen yok artık
Masallarda yaşayan çocuk değilim şimdi,
Ama sen sevdiceğim;
Zümrüt-ü anka gibi halen uzaklardasın
Sana kavuşmak hep hayal hep hayal,
Bir varmış bir yokmuş diye anlatılırsın,
Gönlümde yüreğimde, düşlerimde
Bazen bir masal olursun duygularımda
Bazar bir hikaye olursun ruhumda,
Artık hikayemde masalımda sensin benim,
Bazen hislerimden bazen göz yaşlarımdan dinlerim,
Hep seni anlatır seni söylerler bana,
Senin sevdiğin bir varmış bir yokmuş
Diye başlarlar artık anlatmaya
Anlıyor musun masal sevdiğim hikaye sevdiğim.

Süleyman KARACABEY
(Azabi)

Süleyman Karacabey

Hodri Meydan

Sormayın
Ne haldeyim bende bilmiyorum
Hüznün siyahına büründüm bu gün
Elbisesi sırtımda hicranın
En kara renginde
Desenleri var kendince
Hazan sarısı
Gece karası
Kan kırmızısı
Yok içinde beyazı
Yokluğun var ceplerinde
Sabrım dikişleri
Göz yaşım düğmeleri
Sefil iliklerinde asılı
Omuzlarımda kahır yüklü
Sitemin bin bir türlü dilimde

Ne haldeyim
Sormayın bende bilmiyorum
Vefasızlığın, yalanın ortasında yaşıyorum
Aymaz yüzlerin sahte gülüşlerin
Erdemsiz ilişkilerin çetrefilinde
İblis bakışların kara gölgesinde
Kara elbisenin içinde
Karabasan korkuların eşliğindeyim
Figan eyliyor yüreğim
Yalnızlığın gergefindenim
Tükürdüm yüzüne
Basiretsizliğin
Hem de şerefsizliğin
Yalan yanlış sözlerin
Hem de iftiraların tam köküne
Küfrün bini bir para dilimde.

Nafile zamanların
Kara gecelerin aysızlığı içindeyken
Sunduğu kahır şerbetinin tadı dudağımda
Acıya girift düşüncelerime inat
Damla damla dükülürken içime
Tek gülen yanımda sendin içimde
Varlığın tebessüm ettirse de
Ayak çelmelere kırgındın yinede
Kara elbiselerin
Kara düşüncelerin
Kalles zamanların
Kadir bilmeyen sözlerin hengamındaydım
Ağladı yüreğim
Acıdı
Sızladı
Yıkılmadı dik kalmayı başardı yinede
Yıkılmayacakta
İbret-i alem olsun diye

Çınar olup yüz yıllara meydan okuyacak bedenim yüreğim
Şevindirmeyeceğim istemezleri
Çekemezleri
İlle/de fesatları
Karalara bürünse/de ruhum
Yaşamaktır her zaman umudum
Belimde kılıcım meydan okuyacağım inadınıza.
Hodri meydan topunuza.
06/08/2008

Süleyman Karacabey

İhlamur kokulu sevdiğim

Yüreğimde kardelenler taşıyorum hazan vakti
Bir son bahar eylülünü yaşıyorum hasretinle
Neredesin sen ey ihlamur kokulu sevdiğim
Hasretindeyim, ızdırabında yok oluyorum.

Günleri ayları mevsimleri kovaladım
Rüzgar uğultularıyla hep seni aradım.
Bazen Erciyes tepesinde bazen kaf dağında
Neredesin sen ey ihlamur kokulu sevdiğim.

Hani kavilleşmiştik seninle sahilde
Engin deniz mavisinde yakamozlar şahidimizdi
Yıldızların altında yürek yürek erimiştik
Şimdi neredesin sen ihlamur kokulu sevdiğim.

Kim bilir kaç hasret ayı geçti hatırlıyor musun
Göz göze gelip sevdamızı haykırmayalı
Uçan kuşlar, martılar, yıldızlar şahidimizdi
Neredesin sen ihlamur kokulu sevdiğim şimdi.

Yokluğunun acısı beni benden alıp gitti
Solgun ölüm sarısı sardı tüm yüreğimi
Harlanmış duygularım öksüz yetim kaldı
Neredesin sen ihlamur kokulu sevdiğim şimdi.

Süleyman KARACABEY
(Azabi)

Süleyman Karacabey

İslanırısın

Benzerlik
İşte bu ya benzerlik
Yağmur ve ağlamak
Benzetiyorum onları bir birine
Her yönüyle
İkisinin sonunda da ıslanırısın
Söyle
Ağlamak damla damla yaş
Yağmur damla damla su
İzdirap ve su
İçin için kendini bırakarak
Seymek ve izdirap
Yağmur ve ağlamak
Ağlamakla yağmur
Hep aynı şeyi ifade eder
Sevenler ağlarsa
Gökten yağmur yağarsa
Sonuç yine aynı
Mutlaka ıslanırısın
Hep ıslanırısın.

Süleyman Karacabey

İçim Yalnızlık

Dünden farkı yok bu günümün
Değişen ben değilim
Dünya dönmekte halen
Yine etrafım kalabalık
Yine içim yalnızlık dolu
Dolaştım sokaklar da
Meczip gibi avare avare

Gün soğukmuş
Gün sıcakmış farkında değilim
Duyulan sadece
İçimde kırılan kristallerin sesi
İçimdeki yalnızlığa inat
Dolaştım sokakları
Meczip gibi avare avare

Doğrulttum namlumun ucunu
Sensiz yaşayan ufuklara
Sevdanın vatansızlığına
Aldım nişanımı
Vurdum yalnızlığı
Alınının tam ortasından
Öldürdüm takvimi
Dolaştım sokaklarda
Meczip gibi avare avare

Dünden farkı yok günümün
Yine fırtına yine duman var
Yine etrafım kalabalık
Yine içim yalnızlık dolu
Aradım sana çıkan yolları
Kayboldum adreslerinde
Yorulduum çıkmazında
Geleceği sana yazdım
Dolaştım ayazında
Meczip gibi avare avare.

Süleyman Karacabey

İçimdeki Ukte

İÇİMDEKİ UKTE

Yıllar var ki bende
Zoraki mahkumluğumdan
Hani elinde olmaz ya insanın
Öyle bir halden işte
Soğuk kış gecelerinden
Yazı görmemiş mevsimlerden
Bedenimde ikametli sevgilerden
Yaşanmamış sevdalardan
İçimde kalan uktedir her zaman

Yıllar var ki bende
Ölüm sarısı renklerde yaşayan
Say ki kafeste kapalı bir aslan
Say ki yaralı masum bir ceylan
Kendi derdiyle yanan
Kelepçeli duygularda yaşayan
Bakire hisler taşıyan
Unutulmuş sevdalar dan
Bende ikametli aşklardan
Yaşanmamış yıllardan kalan
İçimde derin uktedir her zaman.

Süleyman Karacabey

İçiyorum

Sensizliği yudumluyorum
Hece hece harf harf
Acıyı ellerimle öğütüp
Şerbet niyetine içiyorum

Sensizliği yudumluyorum
Katre katre, damla damla
Yaşıyorum tüm hücrelerimde
İşte hayat diye içiyorum

Sensizliği yudumluyorum
Aheste aheste sancıyla karışık
Dertlerimi harmanlayıp
Derman niyetine içiyorum

Sensizliği yudumluyorum
Kadeh kadeh hemde sek
Sarhoş naralarına inat olsun
Şifa niyetine içiyorum.

Süleyman Karacabey

İfrat

İFRAT

Akil ol aldanma asılsız söze
ifratından yakar küle döndürür
dilerim çöp batmaz sakınan göze
gerçeği saklar da zile döndürür.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

İki damla yaş

İKİ DAMLA YAŞ

Çileli kahır yüklü yaşam
Göz kırptıyor vedalara
Gül pembesi dudaklar
Kasırgalar yüreğinde
Yitik sevdanın izleri ellerinde
Papatyalar bir yanında
Fıganlar hoyratlığında
Göz yaşı neminde
Zindan hayat öyküleri
Yanık izleri göğsünde
Yaralarına tuz basmış
Sitemle geçen onca hayatın
Bir çiçek tohumu
Sulanır hep göz pınarında
Ruhu zifiri karanlıkta
Kanat çırpıyor duyguları
Uzaklara, kaf dağının arkasına
Çaresiz harap anında
Yusufi kuyular dibinde
Eyyup sabrı var kimliğinde
Na mahrem kollar
Bedenini sarıp sarmalıyor
Papaz büyüsüne tabi hayat
Orman yangını sinesinde
Meydan yeri aşikare
Söylenecek söz kalmadı usunda
Kendiliğinden dökülen
İki damla göz yaşından başka.

Süleyman Karacabey

İkinizi Sevdim

Bir Mustafa Kemali sevdim
Birde seni yeşil gözlüm
Yakar sıcaklığınız
Kor alevler sönük kalır
Eritir bedenimi de
Yine ikinizi çok severim.

Ölüm neki sevdanızın yanında
Dolaşır hep damarımda kanımda
Yol aldığım gönül rıhtımında
Bir Mustafa Kemal var
Birde sen yeşil gözlüm.

Seni Gazim gibi sevdim
Vatanı o sevdayı sen verdin
Bayrağı o dostluğu sen verdin
Her ikinizi ayırmadım
Yalnız sizi sevdim

Kıskanırlar sizi bilmeyenler
Kir atar sevmeyenler
Kör olsun kara düşünceler
Kahrolsun istemeyenler
Çatlasın sevgimizi görmeyenler.

Süleyman Karacabey

İmzan Bende Kaldı

Adına şiirler yazdığım
Şarkılar okuyup güfteler yaptığım
Şaba makamında gazeller okuyup
Tüm günde rast şarkılar söylediğim
Uğruna nice hayaller kurduğum sevgili
Meğer gün bu günmüş
Hep korkusunu içimde taşıdığım
Kimi zaman
Gidiyorum tehditlerine maruz kalıp inanmadığım
Düşüncesinden bile korktuğum
Gün bu günmüş meğer
.....ve gittin.

Gitme kal dedim
Ne söz dinledin nede yüreğimi
Görmezden geldin sevgimi
Açık bir senet bırakarak ardına
Üzerinde imzan
Ve son sözün
Gidiyorum altını sen doldur boşluk kalmasın diyordu
Ya yüreğime attığın imzan
Bende hep kalacak mühür bastım üzerine onayladım
Borçlusun artık bana senet bıraktın
Dönersen eğer hükümsüzdür bilesin
Ya gelmezsen icradır son durum
..... Suçlusun.

Duygularımı biriktirdim
Hasadı imiş artık bilemedim
Tahsilatını yaptın da gittin
Geriye boş bir ambar ve viran olan gönül bıraktın
Bana kaldı berduş düşüncelerim
Sevgimi sormadan aldın yanına
Yaşamayı çok gördün be sevgili bencillik ettin
Varsın istediğin gibi olsun bensiz yaşayabiliyorsan eğer
Kahrım sana değil, kahrım sevdama
Haydi git gidebilirsen
Yolun açık olsun, mutluluklar seni bulsun
Beni düşünme
Nasıl olduğumu anlatamam sana sorma bir daha
Yaşıyorum denirse buna
.....O zaman iyiyim.

30.04.2008 (gittiğin gün)

Süleyman Karacabey

İrem Bağının Gülü

İREM BAĞININ GÜLÜ

Sözlerin var
Sözlerin ki usanmadan dinleniyor
Söylerken billur damlalar dökülüyor
Duyunca kulaklarımda
Musiki tadında ruhumu okşuyor

Gözlerin var
Gözlerin ki ebruli bakar bana
Ela renginde desenler
Her deseninde nice sırlar saklar
Her bakışında gözbebeklerin
Gönül dünyama ışık saçar.

Kaşların var
Kaşların ki incecik
Hilâli andırır kimi zaman
Gerilmiş yay gibi
Kimi zaman yerinden fırlar
Esmer yüzünde
Anadolu gibi gül açar.

Saçların var
Saçların ki uzun bir yola benzer
Her bir telinde bir yıldız gizler
Savrulunca rüzgardan
Gonca gül açmış dala benzer

Yüzün var
Yüzün ki pürüzsüz ay misali
İrem bağında biten gül misali
Duygulanınca eğilir yere düşer
Falına bakılan papatya gibi.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

İstemem

İSTEMEM

Anlatsam derdimi deva bulamam
Bilirim kendimi ölüm son çare
Zindan oldu köyüm artık kalamam
Yâd ellere gittin can pare pare

Yardan ayrı düştüm
Kalınırmı bu ilde
En acı türkülerim
Susmaz oldu dilde
"Ya beni de götür ya sen de gitme"
Yalvardım yakardım
Derdim bitmez hepsi nafile
Ölüm unutmaya tek çare

Dönüpte ardına bakma istemem
Var mutlu ol orda üzül istemem
"Bu dert beni iflah etmez öldürür"
Ardımdan duanı yapma istemem

İstemem sensiz dünyayı
Nefes almak haramdır
Ne köyüm kaldı ne kentim kaldı
Bir insafsız sevmişim ki
Yüreğimi söküp aldı
Bumuydu sözün bumuydu sevgin
Ah insafsız gittin adın kaldı.
Sevdan beni dertlere saldı.

Süleyman Karacabey

İstemem Seni

İSTEMEM SENİ.

Vefalı yüreğimde nankörün yoktur yeri
Kam olsan damarımda keser atarım seni

Sevdamı görmeyenin kalbimde yoktur yeri
Canuma can katsanda siler atarım seni.

Şu yanan yüreğime çağlayan ırmak olsan
Serinliğine kanıp bir yudum içmem seni

Soğuk gecelerime saf ipekten sim olsan
Yorgan diye çekip üzerime örtmem seni

Yaralardan bin yara daim açtın da bana
Merhemim olsan yaram üstüne sürmem seni.

Güneş olsan göğümde ısıtsan dünyamı
Ter ter olup göğsümden boşa salarım seni.

Donsa dünyam ayazdan buz tutsa ellerim
Yalanların unutup ocakta yakmam seni.

Karanlığa ram olsam gecelerde kaybolsam
Gündüzler adın olsa inan istemem seni.

Nâr'ın içinde yanan şu gönlümün dağında
Muhtaç olsam yağmura yağma istemem seni.

Daralsa ciğerlerim ecel gelse yanıma
Nefes olsan ruhuma bir an solumam seni.

Zindanlara atılıp esir düşse bedenim
Özgürlük yolun olsa inan teperim seni.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

İsterim

Dünya yıkılsın yok olsun isterim
Beni bana düşman eden hayat
Senden ifrit oldum nihayet
Yok olsun kırılsın dökülsün isterim

Süleyman Karacabey

İyiki Geldin

Yıllar var ki bende
Susuzluğumun
Aç kalmışlığımın
Özlemlerimin
Belki de en çok
yalnızlığımın belgesi

hani
sen geldin ya bana
sıcacık
ipek gibi yumuşacık
güneş gibi aydınlık
tebessüm kattın ya dünyama
can dedin
dost dedin
can dost dedin ya
işte o takvime kadar
yaşanmamış onlarca mevsime inet

hep kış bilirdim
hep ayaz bilirdim de dünyayı
hayatı öyle bilirdim
iyiki geldin can dostum
iyiki geldin
hazan olan ömrümü bahara çevirdin
hoş geldin

Sevda değil içimdeki
Aşk ise asla değil
Ama seni öyle sevdim ki can dostum
Belki bir kadını sevdiğim gibi değil ama
Vatanım gibi
Canım gibi
Sendeki seni
Engin gönül denizini sevdim be can dostum

Gönül pınarına değdi dudağım
Akan dost suyundan kana kana içtim
Hazanı unuttum
Bahara erdim
Ama seni saf temiz sevdim
Sevda değil belki
Aşk ise asla
Gönül pınarına erdim
Billur billur akan suyunu
Dürüst mert huyunu
Fakat seni çok sevdim çok
Can dostum iyiki geldin.
İyiki geldin.

Süleyman Karacabey

Kabul Edermisin

KUBUL EDERMİSİN

Yasemen çiçeğimsin
Gün boyu kokladım Seni
Yüzüme güldün
Aydınlattın ruhumu
Güldürdün yüzümü
Güneş gibi doğdun içime
Ateş sen oldun yüreğimde
Bense kül
Yaktın yatkında narında
Köz eyledin beni
İsmi ni dokudum kalbime
İbrişimlerle
İpeklerle
Desen desen boyadım.

Ey kızgın ateş
Yak beni kor olayım sende
Sen ki
Ruhuma işleyen güzel
Doluyum seninle
Eridi tüm hislerim
Senin aşk ateşinde
Bir sessiz çığlık koptu
Senle dolu yüreğimde
Feryadım göğü sardı
Gülümsedin dünyama
Günümü hoş eyledin
Sesin bir ömre bedel
Sen ki
beni kor alevlerde yakan güzel
Afet-i cananımsın
Kahrediyor uzaklığın
Avuçlarıma doldursam umutlarımı
Sevgi gülleri taşısam
Sunsam kalbimle birlikte sana
Kabul edermisin.

Süleyman Karacabey

Kaç Eder?

İki kere iki dört eder
Ben yalnızım hayatta
Hesapla
Yalnızlığı toplayınca kaç eder

Süleyman Karacabey

Kaç Zaman Daha

KAÇ ZAMAN DAHA

Yar sensiz geçen zamanda
Kelimeler vatansız
Düşünceler boşlukta bende
Yastığa henüz başım düşmedi
Geceyi sabahlara vurdum hep
Korkulu rüyalarda görmedim
Kim bilir
Kaç zaman daha göz yaşım akacak
Kara basanlan
Bekliden kendine mekan bulamayacak
Sensiz geçen zamanda yar
Bedbahttır divane gönlüm
Buruk bir nıdadır bende
Hüzzam nağmelerinden
Ama itri bestesi gibi asil
Ama ahengi bozuk
Melodiler eşliğinde
Sensiz geçen zamanda yar
Kim bilir
Hangi buçuk saatte okuyacak şiirimi
Hangi çeyrek saatte duyacak efganımı
Hangi zamanda okşayacak tenimi
Sım sıcak sevgisiyle
Pamuk narin elleriyle
Sana akan göz yaşım kaç zaman ıslatacak
Kim bilir
Ama ben
Sensiz geçen tüm zamanda
Hep perişan olacağım
Ve hep sana yanacağım meleğim.

Süleyman Karacabey

Kadınım

Ruhumu okşayan ılık rüzgarlar gibi
Mor sümbüllü bahçemin nazlı çiçeği
Mutluluk deryamın göz bebeği
Çocuklarımın anası evimin temeli kadınım.

Sensiz bir gün ecel gibi gelir bana
İstemem hiçbir şey olmasın sana
Bilirim dünya sinin ayağının altında
Ruhumun gıdası evimin temeli kadınım.

Yavrularım sensiz sefil ve mağrur
Babayım ancak yerini kim doldurur
Olmayınca sen gözlerimiz yolda kalır
Kıyamadığım doyamadığımsın sen kadınım.

Zarif kibar tavırların, samimi bakışların
İçten gelen samimi sevgi dolu sözlerin
Şoframa koyduğun sıcak nefis yemeklerin
Özlediğimsin doyamadığımsın sen kadınım.

Hayata sıkılan yumruk gibi direnişini
Mutluluğumuz için çaba sarfedişini
Her şey için severek çile çekişini
Unutamadığım doyamadığınsın sen kadınım.

Ne yapsam da ne etsem de hakkını ödeyemem
Bir ömür dizlerinde seni yaşasam doyamam
Kelimeler az gelir seni yazıp anlatamam
Özlenen tatlı rüya beklenen arzularımsın sen kadınım

Süleyman Karacabey

Kahrettin Beni

Kaybolup gittin vefasız
Hiç haber bırakmadan
Sevdiğimi bile bile
Bir not bırakmadan gittin
Nasıl yaptın vefasız
Beni sensiz bıraktın
Hani itme desem de
Kapansam da eteklerine
Yalvarsam da
Yine giderdin biliyorum
Dediğim dedik
İnatçının tekisin
Ama benim sevdiğimsin
Hani
Merakta bırakmasaydın
Acılara koymasaydın
Deli etmeseydi düşünceler
Aklım ende kalmasaydı
En girift bulmacaları çözmeseydi
Azıcık aklım

Yumruklarım sıkılmasaydı
Sitem kar ağıtlar arasında
Gözlerim buğulanmasaydı
Yerini bilseydim vefasız
Ansızın çekip gitmeseydin
Özlerdim biliyorum
Hem ağlardım da için için
Üzülürdüm ama
Yaşadığını bilirdim
Sadece kaderime küserdim
Kim bilir kaç sitem yollardım
Rakı şişelerin kaç gelirdi giderdi
Hiç hesaplamadım
Ama bilirdim ki nefes alıyorsun
Tesellim olurdu
Aynı gök yüzü altında
Aynı havayı teneffüs ediyoruz der
Ferahlık verirdim gönlüme
Avuturdum yüreğimi
Yine seni çok severim
Ama bir not bırakmadan gittin ya
Beni kahrettin sevgilim kahrettin beni.

Süleyman Karacabey

Kaldırın Hakim Bey

Fakirlik suç ise tüm yeni doğanları
Yer yüzünde meyve vermeyen ağaçları
Semayı gizleyen gecedeki karanlıkları
Eğer suç ise kaldırın Hakim Bey.

Memur olup düşük maaşla çalışmayı
Dürüst olup namusluca çalışmayı
Akşam yatakta huzur ile yatmayı
Eğer suç ise kaldırın Hakim Bey.

Esnaf olup tartıyı doğru tutmayı
Helal yeyip aza yetinip şükretmeyi
Büyüğünü sayıp küçüğünü sevmeyi
Eğer suç ise kaldırın Hakim Bey.

Güzele bakıp ah çekip düşünmeyi
Arsız avrada arkasını dönüp yatmayı
Akşam olup üzerine giydiğin pijamayı
Eğer suç ise kaldırın Hakim Bey.

Yoksul olup kiralık evde oturmayı
Paran yokta eğer alamıyorsan arabayı
Giyim kuşamda takip edemiyorsan Modayı
Eğer suç ise kaldırın Hakim Bey.

Azabım; dünyaya garip geldiysen
Doğruluk suç imiş iki kelam ettiysen
Türküm Türk Kalacak Canım Türkiyem
Türk Olmak Suç ise kaldırın Hakim Bey.

Süleyman Karacabey

Kalmadı

Yüklendi katarım göç geldi çattı
Şu fani dünyada gözüm kalmadı
Ömür güneşi dön emriyle battı
Tükendi dermanım özüm kalmadı

Kimi güldüm kimi ağladım durdum
Yer yüzünde nice sefalar sürdüm
Pişmanlık yaşadım başıma vurdum
Hakka yalvaracak yüzüm kalmadı

Hiç tükenmez sandım gençlik çağını
Yesem bitmez sandım dünya bağını
Pervasız tırmandım ömür dağını
Ne Yıldız. ne ayda izim kalmadı

Geçti gitti günler kaldı kasavet
Fayda verir mi bilmem bin nedamet
Kendim ettim kendim yaptım kabahat
Düşmana diyecek sözüm kalmadı

Azabi giderde kim kala burada
Cümle can kaç gün misafir burada
Gülüp oynamağa iş bu düğünde
Tat alacak neşem tuzum kalmadı.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Karanlığa saklanıp Gelsem

Bir gece karanlığına saklanıp gelsem sana
yavaş yavaş kapı zilini çalmadan
girsem usul usul içeriye çatal kapı gıcırdamadan
Uyku uyanık arası yakalasam seni
şarılsam sımsıcak
Öpsem ellerinden hasret hasret koklasam
fal taşı gibi açılrsa gözlerin
şşırsan, afallayıp kekelesen
adımı söylerken bile en mutlu duyguları yaşasan
ve ben rahatlasam sevginle şefkatinle
mışıl mışıl uyusam kucagđında
dünyanın en rahat en derin en sıhhatli uykusunu uyusam
uyandığında sen koksan vatan gibi, toprak gibi ve sen Anam gibi
Özledim Annem.....

Süleyman Karacabey

Kırgınım

Sebepsiz di gidişin
Ya haber verseydin
Ya beni de götürseydin
Kara eylüllere terk etmeseydin
Kurşun yarası ne ki
Acının en büyüğü bu
Ansızın gidişin.
O tarihten beri
Adressiz mahallenin
Çıkamaz sokaklarında
Lambasız gecelerindeyim
Sağım uçurum
Şolum uçurum
Önüm handikap dolu
Geriye gidemem, hüzün
Bi çareyim
Gözümde nemli ağıtlar
Sessiz sedasız
Döşümü ıslatmaktalar.
Dudağımda ılık
Her melodisinde sen.
Adımlarım
Ağır yük bedenime
Ayaklarım
Cüssemi taşıyamaz oldu
Dizlerim yılgın
Yollarım sana kırgın
Fişlendi yalnızlığım
Linç oldu duygularım
Artık
Çöllerde yalnız yanıyorum.
Bil ki sana çok kırgınım.

26.11.2008-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Kırk yılın Hatırı Vardı

Bırakıp giderken hiç acımadın bu cana
Kırk yılın hatırını koymuştum fin cana

Ansızın gittin de gözümde yaşlar akıttın
Öksüz yetim çocuk gibi ardından bakıttın.

Hicranımı sana adadım seni bekledim
Dert kartımı peş peşe yıllara ekledim

Giderken arkandan küsmedim sana el ettim
Akıttım göz yaşımı ardın sıra sel ettim

Yıllar geçse de unutmam yolunu gözlerim
Başkasına bakarsam kör olsun bu gözlerim

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Kızgın Ateş

Ey kızgın ateş yak bedenimi
Uslansın artık yeter şımarıklığı
Kendine dönsün bıktım artık çılgınlığından
Yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

Senin çılgın sıcağın ateş ateş,
Kor kor yakar tüm benliğimi
Erir tüm hislerim yok olur közünde
Yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

İnsanım ben, kulum ben yaratanıma
Söz dinlemedi bedenim uydu şeytana
Belki uslanır bundan sonra sıcaklığında
Yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

İnsanım ben gurur kibir benim neyime
Şükretmek asıl vazifem yüce rabbime
Kızgınlığında uslanır belki döner özüne
Yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

İblisin tezgahına düştü cüceleşti
Nefsine uydu hepten çirkinleşti
Yaratanına asi oldu iğrençleşti
Yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

"Kün" dedi vuku buldu bu can onda
Zülcelal'e aykırı düşüp şeytana uydu
Unuttu benliğini nefesine teslim oldu
Bunun için yak bedenimi ey kızgın ateş yak.

Azabiyem kendini bulmak ister artık,
Yaratanına sığındı himmete ermek ister
Bu can ateşinle yanıp kavrulmak ister
Yak bedenimi artık ey kızgın ateş yak.

Süleyman Karacabey

Kimdi

Ey gönül dağımın kar'ı boranı
kapladın bağrımı sessizim Şimdi
Duymaz oldum gayrı halim soranı
Nerde arkadaşlar dostlarım kimdi?

Bilmedim bunca yıl çakalı kurdu
En ağır yumruğu bilsen kim vurdu
Diyar diyar gezdim bu cennet yurdu
Nerde arkadaşlar dostlarım kimdi?

Çoğaldı riyakar mertlik kalmadı
sevgiden Őefkatten bilen olmadı
Attığım taşlarda yerin bulmadı
Nerde arkadaşlar dostlarım kimdi?

Dost görünüp dosta yüzü gülmeze
Bir gün Şu garipte aklın gelmeze
Ne desin sũleyman hatır bilmeze
Nerde arkadaşlar dostlarım kimdi?

Sũleyman KARACABEY

Sũleyman Karacabey

Kod Adı A.s.a

KOD ADI A.S.A

Bu gün yine seninle doluyum sevdiğim
Ruhumda sen canımda sen gözümde sen varsın
Rüyalarımda sen vardın gecemden kalma
Okşayan bedenimi pamuk ellerindi
Güneş gibi doğan kiblegahıma
Yüzüme gülen gözlerindi
Kulağıma gelen kaval sesinde sen
Sözlerim sen sesim sen yüreğim sen
Dünyam sen ben artık tamamen sen
İçiyorum kadehimden sevdanı
Dudak izlerim senli nakışlar döküyor
Ellerim sarılıyor bedenim gibi
İzlerde bakıyorum yüzüne
Gamzelerin ah o gamzelerin
Çukurunda yatağım serili
Döktüğüm iki damla yaşta asil sevdam
En saf halinde düştü önüme
Konuştum onlarla seni
Dün olduğu gibi aşkı
Yine Özlem damıtıyorum gurbet gülüm

Bu gece
Senli nağmelerle söylendi şarkılarım yine
Şehrime tatlı huzur verdi anıldığında ismin
Sam yeliydi esen sokaklarımda
Rüzgarınla savruldu duygularım
Ve tanrı seni yazdı bu gece
Kod adı A.S.A
Gök yüzü senli damlalar bıraktı
İslandım sevdanın çatısız limanında
Desen desen saçların düştü omzuma
Kokladım yasemen kokularını
Kapadım gözlerimi daldım hülyalara
İçime doldun nefes nefes
Yaşamın adı sen oldun meleğim.
Beyaz kelebek kanadında yüklüydü aşkı
Pencerene kondu kabul edermisin içeriye
Kanatlarında kutsal aşkın bohçası
Ayakların da vuslat yollarının tozu
Konmadan sana taşıdı ruhumu
Ruhum yangın yeri halen
Dün olduğu gibi aşkı
Yine özlem damıtıyorum gurbet gülüm
Anla halimi anla ne olur
Anlaanla.....sevdiğim.

Süleyman KARACABEY
08/07/2008-12.25

Süleyman Karacabey

Kokladım Gül Tenini

Yar
Bu gün yine
Yokluğuna sarıldım
Varlığındaki günler gibi
Hayaline daldım yanımdasın sandım
Kokladım o gül tenini
Ilgıt ilgıt esen yel ile

Duygularım kabardı
Burkuldu yüreğim
Gel gitler yaşadı fikrim
Okyanus misali senli kıyıları
Dalga dalga vurdu yüzüme
Serinliğine sığındım
Çöl sıcağı sunan iklimde
Bestelerimi yaptım
Sözlerimi yine sana yazdım
Bilmez kalemim
Senden başkasını yazmayı

Tek başıma otururken Kıyıda
Ahşap bankın kenarında
Yalnızlığını sarmışken kollarım
İyiki varsın canım şarkısı eşliğinde
Hatıralarının tebessümü var dı bende
Kendimce söylediğim nağmelerde
Yalnızlığım vardı
Sustum sadece burkuldu yüreğim
Kan kırmızısı sükutu yaşadım.

Seni düşündüm
Seni yaşadım
Yanımda olduğun zamanı yaşadım
Ellerim ellerinde sandım
Yar yine yokluğuna sarıldım
Hasretine yandım
Senin için ağladım.

Süleyman KARACABEY 09/02/2008

Süleyman Karacabey

Koma Beni Yalnız

İnce çizgidir sende tüm zerafetin
Gönül kazanmaktır asıl hünerin
Sevgiyle bakar o güzel gözlerin
Can dost hayat verir bana sözlerin..

Gülünce gül sinende güller açar
Dağıtır efkarı hep Neşe saçar
Dostça karşılar şefkatle kucaklar
Can dost senin olsun tüm mutluluklar

Görmediğim gün seni mahzun gezerim
Sanki sol yanım yok inan hissederim
Koma beni yalnız dayanamıyorum
Can dost sende ki seni çok seviyorum.

Süleyman Karacabey

Korktum

KORKTUM

Korktum
Sana olan bitimsiz sevdam dan
Kayıtsız şartsız teslim olmamdan
Senle birlikte sensiz kalmaktan
Kollarımın boş kalmasından

Korktum
Sana olan bitimsiz sevdam dan
Avuçlarımda iken kayıp gitmenden
İki kişilik yalnızlığa düşmekten
İllaki seni kaybetmekten

Korktum
Sana olan bitimsiz sevdam dan
Beni benle baş başa bırakıp gitmenden
Sen yokken yalnız ölmekten
Geceleri sensiz uyumaktan

Korktum
Sana olan bitimsiz sevdamdan
Bir gün bu sevda biter düşüncesinden
Çan dayanmaz, yürek dayanmaz buna
İnan korkum hep seni kaybetmekten.

Mutluyum
Çünkü
Şimdi
Benimsin
Benimlesin.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Koşulsuz Geldim Sana

Koşulsuz geldim sana
Geçmişime çizik çektim
Baharlar açtı yüreğimde
Geleceği sana yazdım
Hayallerimi avuçlarına sundum
Seni canımdan çok sevdim
Kabulümsün dedin ya
Yolları sana çevirdim
Seni riyasız sevdim.

Koşulsuz geldim sana
Dertlerden arınarak
Yeni sayfalar açarak
Güller getirdim kucak kucak
Bitimsiz sevgimle koşarak
Yüreğimle sana geldim
Seni canım diye sevdim
Hani kabulümsün dedin ya
Cismimi sana verdim
Seni inan riyasız sevdim.

Süleyman Karacabey

Köyden Göçünce

KÖYDEN GÖÇÜNCE

Köyümüzden göçtük de koca şehre
Nasip deyip daldık umutla nehre
Su aynı su yine tanıdık çehre

Bir hülyaya dalıp koştuk pazara
Suçumuz neydi ki geldik nazara
Terkedip toprağı düştük mezara

Hüsrarla dolsa da fakir hanemiz
Boynunu büksede en divanemiz
Çalışmaya mecbur du şahanemiz.

Sabah erken kalkıp çıkarız yola
Koştur koştur bakma sağınan sola
Geç kalana patron diyor hayrola

Ne gece ne gündüz didin ha didin
Geçim zor burada gelmeyin gidin
Kalın köyünüzde çok rahat edin.

10/03/2010-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Mağrur Olma Dostum

Mağrur olma dostum çaresi yoktur
Ferah tut gönlünü gül açsın yüzde
Sevgiyle saygının bedeli yoktur
Kendine gel dostum hile yok bizde.

Duyma el âlemin yalan sözünü
Etraf riya dolmuş aç bak gözünü
Doğruluk kalmamış yemiş özünü
Kendine gel dostum hile yok bizde

Yolumuz yunusun yolu bilesin
Kardeşlik bağına sende gelesin
Fitneyi fesadı yele veresin
Kendine gel dostum hile yok bizde

Kimisi dünyada çıkara koşar
Kimisi makam mevki diye coşar
Kimisi fitneden hep medet umar
Kendine gel dostum hile yok bizde

Alçak gönüllü ol saygı duysunlar
Halim davran sana hayran olsunlar
At kibri gururu insanlık bulsunlar
Kendine gel dostum hile yok bizde

Ham değil sözlerim gerçeği çoktur
Yanlışım yok amma birazcık toktur
Senin üzülmene rızam hiç yoktur
Kendine gel dostum hile yok bizde.

İnsana insanlık yaraşır elbet
Azâbi den kemlik beklemek gaflet
Namerdi bırak merde etmez mihnet
Kendine gel dostum hile yok bizde.
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Mana

Mana boşlukta kalıyor kimseler anlamayınca
Mana aradım hep kendimde ömrüm boyunca

Süleyman Karacabey

Manası bensem Zamanın

MANASI BENSEM ZAMANIN

Seyda bulutlarında
Yağan yağmur gibiyim
Rahmet rahmet damlar
Gök kuşağını avuçlarına sunarım
Manası bensem zamanın
Mevsimleri sana yazarım
Bilmez misin ki
Hala bildiğini sorarsın
Güzel gözlerinde yaşamak
Nefesinde yanmak isterim
Kızılıcak şerbeti olsa hayat
Eğer içinde sen yoksan
Zehir zıkkım diye
Sen varsan zehrin içinde
Bal şerbet diye içerim
Manası bensem sevdaların
Başını göğsümde isterim
Güvercin beyazlığında
kanatlanmış tenini isterim
güller bana açsın
sen dereyim bahçemde
güneş bana doğsun
sensin gibi ısınayım
illaki o güzel gözlerde
tüm geceyi yaşayım
rahmet olurum üzerine
düşerim gönül bahçene
Beyaz güvercinim
Güzel gözlüm
Al yazmalım
Hızmalım
Şiir sözlüm
Özlem nefeslim
Özgür bırak naçar sevdalarını
Düşün benim üstüne
Ne dünya nede dünyalık
İstemem senden gayrı
Gün doğmasın
Bil ki bende seninim.
28/12/2007-20.59

Süleyman Karacabey

Mavi geceler

Mavi gecelerin ıssız kaldırımlarında
Epil epil esen hoyrat rüzgarlar,
Alıp götürdüler duygularımı bilinmezlere,
Gecenin mavi karanlıklarında.

Sabaha kadar ıslandım yağın yağmurla,
Tanıştık parkta yatan birkaç garibanla,
Ah çektik,eh işte dedik hep bir ağızdan,
Bir sitem yolladık mavi gecenin ıssızlığında.

Bulaştık birkaç gece hep aynı yerde,
Film hep aynı, fakat her gün ayrı perde,
Ah çekilir,eh işte denir derman aranır derde,
Film hep aynı seyredilir mavi gecelerde.

Duygularımı ararken rüzgarlarda,
Kendimi kaybettim garibanların yanında,
Ben duygularımı, onlarsa hayat aramakta,
Mavi gecelerde esen hoyrat rüzgarlarda.

Bir başka gün başka mavi gecede,
Rüzgarlara kelepçe vurdum esmesin diye,
Geri almak için yitirilen duyguları ve hayatı,
Mavi gecelere perçinledim zamanı.

Hayatlar sönmessin duygular kaybolmasın,
Ümitler yok olmasın,yarınlar kararmasın,
Geceler garibanlara artık yorgan olmasın,
Azabim yeter duygularını sabahlarda yaşasın

Süleyman Karacabey

Mavi Gözlerin

Biliyormusun birtanem,
Bazen gökyüzünün ötesini görüyorum,
Bazen dipsiz suların dibini,
Kimi zaman rüyaların ötesini görüyorum,
Kimi zaman engin huzuru buluyorum,
Senin o deniz mavisi gözlerinde.
Aah ah o gözlerin varya gülüm,
Bana huzur bana mutluluk veriyor,
Biliyormusun bunları sen gülüm,
Deniz mavisi gözlerinde,
Hayat buluyorum bazen,
Yaşama sevinci veriyor bana,
Kimi zaman yaşanmamış sevgileri,
Görüyorum gülüm yaşıyorum,
Deniz mavisi gözlerinde,
Doyumsuz aşkları yaşıyorum,
Senli duygularım ve arzularımla,
Zamanı yaşıyorum dolu dolu,
Deniz mavisi gözleriyin içinde,
Seni yaşıyorum gülüm seni,
Bitimsiz sevgini ve aşkını,
Bana bağışladığın huzuru yaşıyorum,
Deniz mavisi gözlerinde gülüm,
Bazen geçmişi yaşıyorum,
Hoyrat duygularım ve yüreğimle,
Bazen da geleceği yaşıyorum,
Engin deniz mavisi gözlerinde,
Suları ıslatıyorum çoğu zaman,
Düşüncelerime perçin vuruyorum,
Ve işte o zaman gülüm,
Deniz mavisi gözlerinde
Bitmek bilmeyen arzularım ve hislerimle,
Yalnız ama yalnız seni yaşıyorum,
Ve gülüm biliyormusun seni çok seviyorum.

Süleyman Karacabey

Mecnun Olmuşta Ne olmuş.

Leyla Leyla olmuşta ne olmuş
Leyla yardan öte kim olmuş

Mecnun mecnun olmuşta ne olmuş
Mecnun benden öte kim olmuş.

Ne aslı ne kerem nede leyla
Sevdiğim sen gereksin bana

Kerem, mecnun, kamber değil sevdiğim
Senin için dünyayı ben yakarım sevdiğim.

Ne ferhat ile şirin hikayesi
Nede arzu ile kamberin çilesi

Hikayeyi biz yazdık okunsun diye
Bin asır anlatılır oldun bende sevdiğim.

Süleyman Karacabey

Med Cezir

Deniz kıyısında تنها bir koyda
Yalnız kendimi dinlerken bir tanem
Sen geldin aklıma en ümitsiz anımda
Seni tanıdığım günden beri bir tanem
Düşüncelerim med-cezir halinde hep
Denizin kabarması neki yüreğimin yanında
Dalga dalga vururken gönül rıhtımına
En sevdalı şarkıları söyler ninni edasıyla
Okşar ruhumu okşar senli duygularımı
Meltem meltem sarar tüm hislerimi
Yaşanmamış sevinçlere gebe kalır düşlerim
Ressamın tualinde hayat bulur hayallerim
Sahilde uçuşan martı sesleri armonisinde
Denizin engin mavisinde saklı sırlarım
Kuytu limanlarda demirli senli sözlerim
Sahilin kumsalında yazılı sevdiceğim
Sana anlattığım en kutsal hikayelerim
Med - cezir halinde yorgun hislerim
Kabarıyor yüreğim umuda yol alıyor
Fakat sensiz bilet vermiyor duygularım
Sensizliğinle yine baş başa kalıyorum
Ve gülüm
Sensiz ben hep hülyalarda yaşıyorum.

Süleyman Karacabey

Mehmedim (Mehmetçiğe)

Mehmetçiğim şahlanıyor yine cephede
Kazım Karabekirler veriyor komutu,başında
Destanlaşıyor kahramanca dağında taşında
Aman vermez sır oldu mehmedim sınırda.

Hainler çoğaldı aslı üç-beş sefil soysuz
Bilmezlermi ki karışı için aktı nice kanımız
Doğusu,batısı,Türkü-Kürdü hep bir kardeşiz
Aman vermez set oldu sınırda mehmedim.

Hainler kol geziyor köyünde kentinde yurdumun
Cumhuriyet erleri bekliyor, nöbette askerlerim
Bayrak inmez ezan susmaz ben bunu bilirim
Geçilmez kale oldu düşmana gazi mehmedim.

Hainler hav hav diyor palikaryalarıyla
Hayal kuruyor kuru kemik için rüyalarında
Pis ellerini çek kırarım yoksa,ne işi var yurdumda
Uşaklara aman vermez bilek gibidir mehmedim.

Yusuflar,Tahirler,Basriler bitmez vurmakla
Gökten kemik yağarmı hiç hayal kurmakla
Kardeş kardeşi kırarımı,kimseyi kandırma,
Kardeşini koruyan kalkan gibidir aslan mehmedim.

Kars,Şırnak,Tunceli van hepsi için çarpışan
Şehid dedemden miras kalan kutsal olan vatan
Çanakkalede yatan ecdadımdan bizlere yadigar
Vatanı koruyan yüce bekçidir aslan mehmedim.

Anan sütünü helal etmez korumazsan vatanını
Ar,Namus ancak sağlanır beklersen yurdunu
Kız kardeşiyin ak gelinliği,şanlı düğününü
Canıyla kaniyle bekleyen şahin gibidir Mehmedim.

Süleyman Karacabey

Mihr-i Aynım

Ey Canan-ı Gül-i ruhsarım,
Hepten aldı beni derd-i firakın,
Sanki ölüm bana senin hicranın
Dayanamam yokluğuna,gitme kal mihr-i aynım.

Aheste aheste yaklaşıyor şeb-i hicranın
Şaşırtıyor beni böyle reviş-i nagahın
Marazlara boğuyor beni aşk-ı derdin
Dayanamam yokluğuna,gitme kal mihr-i aynım.

Sensiz hanümanım melul olur daim
Evlad-ı canlarım melul olur sensiz daim,
Ey canan-ı Gül-i ruhsarım ne olur
Dayanamam yokluğuna,gitme kal mihr-i aynım.

Artık hazan zamanıdır yaklaştı nesim-i seher
Haşyetim sanadır,haşyetim evlad-ı canlarımadır
Sensiz onların halleri mahfu perişandır
Dayanamam yokluğuna,gitme kal mihr-i aynım.

Ey canan-ı lal'im,Ey Melahat-ı izarım,
Ey mehru yar,Mah-ı münevverim
Ey servi hıramanım,canan-ı reyanım,
Gitme kal dayanamam yokluğuna mihr-i aynım.

Süleyman Karacabey

Mola Bitti

Yorgunluktan
bıkkınlıktan bunalmışım
dedi.. kodu...
asılsız düşünceler
vicdansız kelimeler
kırıp dökmüştü her duygumu
kaçmam lazımdı
doğrusu bir mola lazımdı

Uzun zamandı
soluklanmam lazımdı
nefesim tükenmiş yorgunluk nüksetmişti
bir mola lazımdı
titreyip dirilmek
nefes alıp yüreklenmek
adımları seri üretmek lazımdı

bir mola lazımdı
senden kalanı unutmak
kırıntılarını çöpe dökmek için
sevgiyi sevdayı sorgulamak
Bakışlarını unutmak için
bir mola lazımdı

Gönül kükremesi
bakışın delip geçmesi
sözün vurunca devirmesi
kısaca yüreğimin dinçleşmesi lazımdı
ve mola lazımdı

şimdi yeniden doğmuş gibi bedenim
merhaba der gibi tüm cümlelerim
yeni bir evrende gibiyim
ve mola bitti
ben yine sizinleyim.

Şiirim,
sözüm;
Kalemim ve
Özüm.
Ben geldim
Ben geldim...

Süleyman Karacabey

Nâr'a Düştüm

NÂR'A DÜŞTÜM

Deli divâne oldum ummân-ı aşka daldım
Çöle saldım leylâyı akli mecnûnda baktım
Gerçekmiydi hayalmi belki rüyâyâ daldım
Canânın hasretinden bağrımnda ateş yaktım

Firar eyledi günler yılları yoğa sattım
Ne gündüzde uyudum ne gecelerle yattım
kırpmadım kirpiğimi sabaha kulaç attım
canânın hasretinden bağrımnda ateş yaktım.

Gülmeyi terk eyledi hüzzamla baktı gözüm
Unuttum lisânımı kalmadı dilde sözüm
Cümle cümle tuz bastım yarama yandı öz üm
Canânın hasretinden bağrımnda ateş yaktım.

Vurgun yedi ciğerim nefes alamaz oldum
Gülşende gonca gülken daha açmadan soldum
Acep neydi günâhım dertle çileyle doldum
Canânın hasretinden bağrımnda ateş yaktım

Menekşe topladığım sevdânın yollarında
Filizlenip kök salan ağacın dallarında
Kuruyan her bir gülün o narin kollarında
Canânın hasretinden bağrımnda ateş yaktım.

Azâbim nâr'a düştü gel birazda sen ara
Düşündükçe sevdânı azdı içimde yara
Bıraktım elimdeki uçurtmayı rüzgâra
Mavide umut gördüm bahtıma düştü kara

15/06/2009-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ne abuk Unuttun

Bağrına Yar deyip de sardığın bendim,
Gona güller yetiştirdiğin bahçende,
Sıcağına sığınıp kokladığın tendim
Ne abuk unuttun beni, ne çabuk vefasız

Sabahımın meltemi, doğan gneşimdin,
Yosun gözlerinde baharlara tutunup
Yaşamamın nedeni olan aşk perimdin,
Ne abuk unuttun beni, ne çabuk vefasız.

Bir fincan kahve değilmiş ettiğin sözler,
Nerede kaldı yemin ettiğin o günler,
şahidimizdi hem yıldızlar, hem geceler
Ne abuk unuttun beni, ne çabuk vefasız.

Baharım sensin hazanımda sensin derdin,
Görünce güller gibi açar hep glerdin,
Yarıp yüreğimi de, ta içime girerdin,
Ne abuk unuttun beni, ne çabuk vefasız.

Bırakmadın bi haber koydun beni yalnız,
Yokluğun okt bir kere bu şehrin üstüne
Artık ekilmiyor ne kahkahasız ne sensiz
Ne abuk unuttun beni ne çabuk vefasız.

anım deyip de canıma canan bilmiştim,
İnan gülüm seni canımdan çok sevmiştim.
Ömür boyu sevdamsın diye söz vermiştin.
Ne abuk unuttun beni ne çabuk vefasız.

Kol kanat gerdim korudum her zaman seni.
Koymadım karanlıkta, sana çevirdim güneşi
Hani deyemezdin asla benim kıymetimi
Ne abuk unuttun beni, ne çabuk vefasız.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ne çare

Karlı dağlar yol vermiyor sılaya
Geceler küsmüş güneşe ve aya,
Selam salsam acep ulaşır mı yare,
Gurbet ilde boynu bükük kaldım ne çare.

Bitkin ve yorgun her iki gözüm,
Bir ilk bahar günü yare var sözüm,
Karlı dağlar yol vermezse eğer alın yazım,
Gurbet ilde boynu bükük kaldım ne çare.

Sazım ile sözüm bir birini kovalar,
Hasret kaldım tüter gözümde yavrular,
Ne yaman olur şu çbizim ildeki karlar,
Karlara mahkum kaldım ne çare.

Bir gün bahar gelird e çiçekler açarmı,
Yollar açılır, gönül sılaya acep uçarmı,
Yar ile vuslata erip kollarım sararmı,
Yollara hasret kaldım ne çare.

İyлим iyлим akar gözümün yaşı,
Rabbime ulaşır mı bu kulunun duası,
Bir başka olur bizim ilin baharı-yazı,
Bahar ile yaza hasret kaldım ne çare.

Süleyman Karacabey

Neler Oluyor

NELER OLUYOR

Ülkem kan ağlıyor hain gülüyor
Kimisi dışarda sefa sürüyor
Diyalog adına din pazarlıyor
Söyle bana yarım neler oluyor.

Ağalar türedi kıtlıktan çıkan
Umurunda mı göz yaşı akıtan
Milletin malını nasıl yutuyor
Söyle bana yarım neler oluyor.

Geçtiğim sokaktan figan geliyor
Duyulan o sesler özüm yakıyor
Birileri halen yalan söylüyor
Söyle bana yarım neler oluyor.

Vallahi yanıyor içim gidiyor
Kimileri halen seçim istiyor
Vatan elden gitmiş bana ne diyor
Söyle bana yarım neler oluyor.

Az sen anlat bana aklım almıyor
Mecliste hainler nutuk atıyor
İnan ki her sözü kanlar döküyor
Söyle bana yarım neler oluyor.

Kör oldu gözüm, yüzü görmüyor
Kapandı kulağım, sözü duymuyor
Kırıldı kalemim, yazı yazmıyor
Söyle bana yarım, neler oluyor.

Gönül dağı alev alev yanıyor
Anılar içinde hep yok oluyor
Yaralı yüreğim, içim kanıyor
Söyle bana yarım, neler oluyor.

Titriyor ellerim kalem tutmuyor
ucundan damlayan zerre üşüyor
Yokluğun sinemi hepten vuruyor
Söyle bana yarım, neler oluyor

24.10.2008-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

neyleyim Yaresulallah (SAV)

Kokunu kokladığım gülde bulamazsam
Lezzetini yediğim ballarda bulamazsam
İsmi yad edince göz yaşım akıtmazsam
Gülü neyleyim balı neyleyim YARESULALLAH.

Her nefesimde seni solumak istemezsem
baktığım her yerde seni görmek istemezsem
Huzuruna varıpta eğer seni göremez isem
Nefesi neyleyim, gözü neyleyim YARESULALLAH

Dünyamı senin ile aydınlatamazsam
sünnetine her zaman uyamazsam
Miractaki hediyeni beş kez kılamazsam
Günü neyleyim zamanı neyleyim YARESULALLAH

Adını andığım an kalbim titretmezsem
Rabbime nimetleri için şükretmezsem
Senin yoluna bu canı feda etmezsem
Kalbi neyleyim, canı neyleyim YARESULALLAH

Yollar sonunda sana ulaşmıyorsa
Güller hep senin gibi cennet kokmuyorsa
Güneş beni senin gibi ısıtmıyorsa
Yolu neyleyim, güneşi neyleyim YARESULALLAH

Bu ümmetin senin aşkınla hep yanar
Durmaz gözünün yaşı her daim akar
şefaata muhtaçım ey nebi ne olur kurtar
Aşkın olmazsa süleyman nasıl yaşar YARESULALLAH

Süleyman Karacabey

O bir Kadın/ ANAM DI

Gölünce etrafında güneş açar
Kahkahası ömre ömür katardı
Şen şakrak etrafa neşe saçar
Gönülden gönüle hep akardı

Asildi ruhu endamından belli
Yumuşacık yüreği sanki ipek ti
Sevgiyle bakar tebessümle gezerdi
Çünkü sevmesini bilen biriydi.

Narin ve hassas tı davranışları
Çok sever incitmezdi çocukları
Herkesi sarar sarmalardı kolları
Çünkü şefkatin örneği kadındı.

Hoyrat gözleri görmez vakurdu
Sevdası kendini yakar kavururdu
Onunda gönlünde bir aslan yatardı
Sevdiğini mutlu eden bir kadındı.

Hakimdi haneye tam bir anaydı
Hep huzur ve mutluluktan yanaydı
Kin nefret nedir bilmez insancaydı
Doğruluğun örneği güzel insandı

Gittiğinde kıyamet koptu evinde
Sarılmaz acılar bıraktı gönüllerde
Şimdi cennetin en güzel yerinde
Güzel insan dualarımız seninle.
-----O kadın ANAM DI.

--Özledim be güzel anam özledim seni.

Süleyman Karacabey

O Bir Kadın/ ARKADAŞIM

O
Yosun gözlü
Güzel bir kadın
Sevgide sonsuz
Aşk ta mahzun
Yüzünde hep hüzün
Belki de mutsuz
Ama belli etmez
Tebessümle gezer
İyiyim ben der
Derdini içine atar
Çileyi yorgan yapar
Ama
Kimse anlamaz
Gururu bırakmaz
Asaleti el vermez.
İç çekti derinden
.....zalimsin Hayat.

O
Yosun gözlü
Güzel bir kadın.
Aynaya bakındı
Derinlere daldı gözleri
Sürüklendi maziye
Gezindi anıların içinde
Aklına geldi
Hoyrat esen yellerin
Lavanta kokuların
Gamzeli gülüşlerin
Neşeli günlerin
Geride kalmışlığı
İç çekti derinden
.....Hey gidi günler hey.

O
Yosun gözlü
Güzel kadın
Varoş şehvetlerinde
Esrik bakışlara aldırılmaz
Günü birlik
Sosyete aşklara inanmaz
İhaneti bilmez
Aymazlık tanımaz
Hayasızlık
Onda yer bulmaz
Çirkefe demir atmaz
O bir kadın
Şefkatin durağı
Sevginin otağı
Dostluğun sancağı
Kadın gibi kadın

.....Ve O
.....yüregimin
.....son
.....barınağı can arkadaşım.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

O Tek Hakikat

Varlık ta yok ol
Yokluk ta Nur'u bul
Nur ile yolu bul
Yol da yolcuyu bul
Yolcunun yolunda dur
Yolcunun yolunda
Kendini bul
Yolunda onu bul
O gerçek ve daim
O semi ve basar
O baki ve Samet
O ismet ve ebet
O bir tek hakikat
O tek ilahi kudret
O Allah azze ve celle hazret.

Süleyman Karacabey

Ol Cuma ki Bayramım Bu gün

Ol Cuma ki benim bayramım bu gün
Huzurla dolar hem içim hem dışım
Rabbime vasıl olur duam ile niyazım
Gelin canlar cemaat olalım düzün düzün

Varalım huzura kıyamda duralım
Rabbimiz için secdelere varalım
Dostça sarılıp kardeşçe kucaklaşalım
Gönüller bir, duamız kabul olsun

Ağır adımlarla yol alalım vakurca
Bayramımız bu gün toplanalım Cuma da
Birlikte kalksın ellerimiz nice niyaza
Gönüller bir, duamız kabul olsun.

Ol Cuma ki bayramımız bu gün
Allahın kulları saflarda ip gibi dizilir
Dillerde gezen her an riyasız zikirdir
Cumayı eda eden kul her an sevinir.

Ol Cuma ki bayramımız bu gün
Unutma mümin galubeladan var sözün
Nurla dolsun kalbin hemde yüzün
Gönüller cem olsun yüzler hep gülsün.

Süleyman Karacabey

Oy Benim Kara Sevdam

OY BENİM KARA SEVDAM

Oy benim kara sevdam
Oy benim yedi veren gülüm
Hicranın kışlar getirdi bana
Yorgan ısıtmaz oldu bedeni
Ayaza koydu tüm gecemi
Zilgıtlar duyulmaz
Kuşlar konmaz
Gittiğin takvimden beri
Yorgun zamanlar bende
Üstüme ağır yük oldular.

Oy benim kara sevdam
Oy benim Karanfil yarım
Şarsın sarmalasin ahım seni
İşveli edayla duysun kulakların
Zemheride açsın tomurcukların
Sana ne desem bilmem ki
Aklım labirent çıkmazında
Hüzzam şarkılar hep dilimde
Gittiğin takvimden beri
Bana hatıran yük oldular

Süleyman Karacabey

Oyalan

Doğdum ilk salıncağım beşikti
Anam için kim bilir kaçınıcı melekti

Büyüdüm, serpildim yetiştim
Hamal olup ağır yük altında ezildim

Hep az ile yetindim durdum
Rahatı yalnız masallarda okudum.

Sevdim hep bayrağımı yurdumu
Güzel günler için hep avundum.

Virane gönlüm hiç gülmedi
Aktı göz yaşım ömrümce dinmedi

Felek sardı sırtıma geçimi
Ağır geldi yüküm büktü belimi.

Azabım; dünya sana oldu zindan
Ecel gelene dek oyalan ha oyalan.

Süleyman Karacabey

Ozan Duran TAMER - Hürriyet Yoluna Koydum Başımı

OZAN DURAN TAMER

'Hürriyet yoluna koydum başımı...' diyen ozan.

DoçDr.Tamilla Abashanlı
Bakü Devlet Üniversitesi
Dünya Edebiyatı bölümü
Öğretim üyesi.

Sahte gülüşlere çattım kaşımı,
Münafıklar taşımamın nâşımı,
Hürriyet yoluna koydum başımı,
Köle zincirini kıran bak,benim.

(D.Tamer.'Baharı andırır gözlerin' kitabında.S.132)

Şairler her zaman özgür kuş olmuşlar.Engin semalarda dünyanın dört yanına uçmuşlar. Bu yönden Şairler özgür kuşlara benziyor, hiç sevmezler köle zincirini.Hem kendini hem ülkesini hürriyet,azat,özgür görmek isterler.Beke Şairlerimizden biri de eski elimiz Kayseri'de yaşayan ve ömrünün çoğunu yaban ellerde geçiren dertli-gubarlı Duran Tamer ` dir.Hiç övmeden demeliyiz ki,Duran beyin şiirleri içimizi huzurla doldurdu,Manevi dünyamızı zenginleştirdi.Bir de ele aldığı mevzular günceldir, önemli mevzulardır.Sadece bu değil konular.Duran bey önce aşk şairi,sevgi şairidir.Aşk konusu onun bütün konularından önce gelir desek yanılmayız.Ama bir şey de var ki,önce vatandır.Şair ülkesini,milletini azat görmek isteyenseleflerinin yolu ile gederek önce vatanını,onun hürriyetini düşünür. Bazı dar düşünceller diyorlar aşk hiç neye bakmaz.Onde gelin Çanakkale'ni düşünük.Gidenler ölüme,Gider-gel meze gittiklerini biliyordular, yeni nişanlı yeni evli,ilk körpesini sadece bir defa öpüb koklayan vardı vatanın.mdadına koşan askerlerin içinde.Neden onlar:-Ben gidemem-dmediler.-Anavatan dardadır,beni çağırır,gitmeliyim-ddiler,gittiler.Ölümün gözüne dik baktılar.Şehitlik zirvesine severek uçaldılar.Duran Tamer onların kanını taşıyor damarlarında ve bu gün dedelerinden miras kalan bu aziz vatanın hürriyeti için canını,başını vermeye hazırdır.

D.Tamer'in şiirleri sayısız-hesapsız konuları kapsıyor.Bu şiirlerde hanki mevzu yok ki? Tabii ki,bütün konular bir konu üzerinde köklenip,nedir o konu? Maneviyat konusu.Bütün konular iç dünyamızı,maneviyatımızı zenginleştiren konulardır.Konuları bir bir söyleyelim:-Önce vatan,Millet ve halkımız.Daha sonra insan sevgisi,-hümanizm,din,doğa,ulu şairlerimiz saygı,anne,baba,evlat,ömür-gün arkadaşı (karısı) ,sevgi,siyaset,ülkenin açıları.Bunlar ana konular desek yanılmağız.Bir de bu konulara yardımcı konular var.Örneğin: uğursuz evlilik,nasihah,yalan dünya,ümitsizlik,Avrupa ve Türkler vs. Bizi sevindiren o dur ki,Şair bu kadar konu içerisinde kendini kayıp etmiyor,

Ustalıkla bu konudan o konuya geçiyor,sadece eleştirme bölümünde buradaki bazı kusurlarıda söyleyeceğiz.

D.Tamer güzel,tatlı Türkçemizi çok ustalıkla kullanmış bu da onu gösterir ki,Şair dilimizi inceliklerine kadar biliyor,üstat şair ve romancılarımızın eserlerini sadece sev-seve değil aynı zamanda dilimizdeki bütün poetik-şiirsel ifadelerden istifade etmiştir.Biliyoruz ki,dilcilik ilmimizi güzel bilen şair bunu şiirin dilinde ustalıkla kullanır.

Şimdi D.Tamer şiirindeki konulara müracaat edek,aynı zamanda çalışsak ki, okuyucularımızı yormayak. "Önce Vatandır" -yeminimize sadık kalarak vatan konusuna müracaat edek.Biliyoruz ki,insanın vatani doğduğu köyden başlar.Doğduğu köyü

dünyalarca seven bir insan Vatanını da bir o kadar sever.Köyümüz vatanımızın bir parçasıdır. Köyü sevmeyen vatanını da sevmez.Bir bak,Azerbaycan şairi Abbas Sehhet vatan hakkında ne diyor:

Vatanını sevmeyen insan olmaz
Olsa, o şahısta vicdan olmaz.

Şair D.Tamer de vatan sevgisi doğduğu köyden-Sızır (Sivas) köyünden başlar:

Küsme bana n'olur kölen olayım,
Sızır senin hasretinle doluyum.
Qollarımı dal boynuna dolayım
Köyüm senin hasretinle doluyum.(s.172)

Türkiye'nin her yeri şair için vatanıdır.Şimdi kayseri'de,Erciyes'in eteğinde yaşayan şair buranı da kendine vatan sayıyor. "Sızır senin hasretinle doluyum" adlı şiirinde sanki bir kurşunla iki kuş vuruyor.Hem Sızır'ı hem Kayserini hatırlıyor:

Bil hasretin bu yüzümü güldürmez
Beni senden başka sevgi öldürmez,
Erciyes'in karı beni söndürmez
Köyüm senin hasretinle doluyum.(s.172)

Şimdi bakın, şair Sızır'ı düşünür.Şimdi Erciyes yöresinde yaşadığını üstü örtülü işaretlerle diyor.Eger sohbet karın soğukluğundan gedirse,Uludağ,Ağrı,Allahu Ekber dağlarını da yaza bilirdi.Demek Erciyes, yazmak burada yaşadığı anlamına geliyor.

Demir söyledik:-D.Tamer Türkiye'ni canı kadar seven,onun için canını feda eden şairlerimizden biridir.Onun "Kurbandır bu canım sana Türkiye'm" isimli şiiri buna örnektir.

Şiiri okudukça bize ele gelir ki,Şair dünya güzeli bir kızı övüyor,onun için hayataından bile geçmeye hazır.Ama aslında bu dünya güzeli kız Anamız,gözümüzün nuru Türkiye'mizdir.Dünya Türklerinin kalbinin attığı yerdir ve bu yerde büyük ve ünlü şairimiz D.Tamer Bey'in hem yerlisi Yavuz Bülent Bakilerin Azerbatcan hakkındaki şiirinden birkaç mısranı Türkiye'de şamil ederek bu eklemek istiyorum (umarım, şairimiz beni affeder,çünkü o kadar değerli,felsefi mısralardır ki,kendimi tutamadım)

Ayettir kitabımda,bayrağımdan rüzgârdır,
Azerbaycan yüreğimde bir şah damardır.

...Düşlerime yağın kardır
Boynu bükük bir diyardır,
Yardır.

Şimdi gerek dünya Türkleri türk ellerinin başında gelenTürkiye'mizi,Anadolu'muzu "Kitaplarında ayet,bayraklarında rüzâr sansınlar"-ondan sonra Türk dünyası, Turan, Türkistan sevmasına düşsünler.Böyle olmasa, çok zor. D.Tamer'in "Kurbandır bu canım sana Türkiye'm" Şiirinde vatanımızın bütün güzellikleri bir-bir söylenir.Vatanımız-kartal bakışlıdır,yanık türkülerin dilidir,bu vatan sürmeli,kınalı kuzudur,şairin yareni,eşidir.Şair Vatanımızı ölümsüz sayıyor:

Yolunda yocuyum geri dönümsüz
Kurbanım ben sana kurban Türkiye'm!
Gözümde gönlümde sensin ölümsüz
Kurbanım ben sana kurban Türkiye'm! (s.167)

Türkiye'm ve Yüce önderimiz Atatürk! Onların ismi her zaman dilimizde koşa çekilir. Atatürk deyende Türkiye, Türkiye deyende Atatürk yada düşür. D. Tamer de böyle düşünür. Şiirlerinde Yüce önderi hatırlıyor, bu gün ona çok ihtiyacımız olduğunu dile getirir. Atatürk'ün dilinde ezber olan "Yurtta ve cihanda sulh" sözü şairin baş mısrasıdır:

Birlikte savrulun beraber esin,
Görenler bizlere ne mutlu desin,
Her türlü terörün kökünü kesin,
Yurtta ve cihanda sulh bize gerek(s.146)

Şair her zaman kodluğu gibi burada da bir değerli konunun içerisine bu gün çok aktüel olan bir konuyu yerleştirmiştir: Yurtta ve cihanda sulh ve terör! Böylece, şair hem Yüce önderimizin bu gün çok önemli olan fikrini dile getirir ve Türkiye'nin bu gün böyle bir fikre ihtiyacı olduğunda diyor.

İstikl'al Marşımız, onun sözlerini yüreğinin kanıyla yazan, hatırasının başı üstünde tuttuğumuz, ruhunu manevi dünyamızın baş köşesinde oturttuğumuz M.A. Ersoy'un mısraları şairimizin dilinin ezberidir. İstiklâl Marşımız ülkemizin konuşan dilidir, mührüdür, azadlık senfonisidir, neyinki her mısrası, her sözü bile en yüksek ayarlı altından daha değerlidir. D. Tamer "Oğul" adlı şiirinde oğluna nasihat verir, oğlum, hiç unutma ki, fatih atalı, osman dedelisin, unutma ki, bu toprak şehit kanıyla suvarılıp, dedelerimiz bu toprak uğrunda vuruşa değil, ölüme gittiler, bunları unutma oğul-diyor şair ve sözlerini böyle devam ediyor:

Korkarım sönmez bu şafaklar inlesin,
Benim yiğit torunlarım dinlesin.
Mehmet Akif kulakları çınlasın,
İstiklâl marşını kestirme, oğul! (s.155)

Vatan doğa, doğa vatanıdır-desek, yanılmağız. Şair vatanımızın annesi sayılan doğamızın vurgunudur. Doğamız D. Tamer Beyi ilhama getirir, coşturur:

Germik süsler baharını yazını
Tavşan kovalayan ala tazını
Kekliğin sekişini özledim (s.222)

Şair bu şiirinde Sivas'ın sadece taşını, toprağını övmüyor, aynı zamanda bu toprağın Cumhuriyetin doğuşundaki rolünü söylemekle beraber, ülkenin ilmine verdiği töhferi, dünyada meşhur olan şair, ozan ve yazarlarının ismini dile getirmekle ne kadar onur duyduğunu görüyoruz:

Sende başlar Cumhuriyet doğuşu,
Var mı yıkılmadık düşman koğuşu,
Hasan onbaşı'yı, Halil Çazuşu,
Tel örgüler nakışını özledim (s.221)

Ve ya: İlimde öncüsün yoktur durağın
Her kalem tutanda vardır parmağın,
Âşıklar dilinde kızı ırmağın
Boz bulanık akışını özledim.(s.221)

İlim dolu yücelerin, tabanın,
Gelinlere türkü yapar çobanın,
Pir Sultan Abdalın, Veysel Babanın,
Gönüllere akışını özledim.(s.222)

Şair aynı zamanda "Yelden öteri"(s.36) ,"utanırım ben"(s.115) şiirinde Pir Sultan Abdal, "Sevgiliye barış"(s.56) ,"Yunus Emrenin çırağıyım ben"(s.113) "Kendinde ara"(s.124) "Ben insanım insanları severim"(s.124) ,"Erenlerin dergahına"(s.118) Şiirinde Yunus Emre, "Veysel Baba" Şiirinde (s.142) Aşık Veysel Şatıroğlu'nu övüyor, baş tacı ediyor.Şiar "Erenlerin dergâhı" şiirinde (s.118) yüzünü mevlane'nin izine sürmek ister.Şair mütefekkir şairlerimizi seve-seve över,şiirlerinde onların fikirlerinden faydalanır,kendisini onların çırağı sayar.D.Tamer Nesiminin güzelliğe vurgun ideallerinden behrelenib. O da selefi dedesi Nesimi gibi güzellik aşığı,güzellik vurgunudur.Şaire göre güzeli sevmeyin neyin suçudur:

Sevginin gönülde yoktur kirası,
Nerde sevgi varsa cennet orası,
Güzelin alnında hakkın tuğrası,
Güzele bakmanın günahı nerde? (s.62)

Bana öyle geldi ki,D.Tamer Türk dünyasının ünlü şairi İ.Nesimi den esinlenmiştir. Tabii ki, sadece Nesimi demek olmaz, ama bunu ben böyle düşündüm. Çünkü Nesimi'de bu tür benzetmeler daha fazladır.Duran Bey güzelin yüzünde hakkın tuğrasını görürse,Nesimi de güzelin yüzünü kebeğe benzer. (Nesimi ben bu cihana sığmazım,Bakı,1991,s.88) güzelin dudaklarına 'abı-kövserdir dudağın'(s.96) diyor.Nesimi'ye göre,güzelin "kaşu vehy,gözü Allah nişanesi"dir (s.112) .Şairin güzeli överken diyor ki,"Hızır'ın içtiği su senin dudaklarından gelir"(s.115) Böyle örneklerin sayını artırmak da olardı.Ama fikirlerimizi ifade etmek için bunlarda yeterlidir.

D.Tamer sadece Türk dünyası şairlerinden etkilenmeyip,onun şiirlerinde dünya edebiyatındanda etkilendiğini duyuruz.Örneğin ingiliz edebiyatında yaranan Rönesansın başında gelen,aynı zamanda dünya edebiyatının daha yazar,tiyatrocı,şair olan U.Şekspirin ruhu duyulur D.Tamer'in bazı şiirlerinde.

Bu senin feryadın,figanın neci,
Tertemiz gönlünü eyleme öcü,
Geceyi boğacak güneşin gücü
Pak günler gelecek karamsar olma.(s.42)

Ve ya: Kalemime düştü hazan,
Yandı doğruları yazan,
Tellal oldu dertli ozan,
Bizim millet uyanmadı.(s.148)

Şimdi Şekspirin 66-ncı sonesine bakak:

Ölüm istiyorum sabır istemiyorum artık,
Ben bakamıyorum bu puç varlığa,
Nuru pençesinde bogur karanlık,
Rezalet yetişir bahtiyarlığa (Şekspir,soneler.Bakı,1992,s.76)

Ve

Şeref dutsak olup şerefsizliğe,
Şaflık dert içinde göyeyir eşir,
Akılsız akıla gülür,yalan doğruya
Gücün kollarına vurulup zincir (s.76)

Şimdi bakın, deyiliş farklı olsa da idea,fikir aynıdır:D.Tamer-"Geceyi boğacak güneşin gücü"-Şekspir"Nuru pencesinde bogur karanlık"; D.Tamer "Yandı doğruları yazan"; Şekspir:-"Akılsız akla gülüyor,yalan doğruya" açıklamaya ihtiyaç duymadık.

D.Tamer her bir müslüman gibi dinimiz her zaman başı üstünde tutan, şiirlerinde bu sevgini,bu perestişini dile getiren şairlerimizdendir.Demek olar ki şiirlerinde her zaman "Yüce tanrım","Mevla'm" diye müracaat ediyor.

Şiirlerimizin baş kahramanı Anne.D.Tamer'inde mısralarının arasında beyaz saçlı,gözlerinden yavrularına sevgi yağmuru dökülen,nur yüzlü bir anne dolaşır.Bu anne sadece Duran Bey'in annesi değil,bu anne Anadolu annesidir, bu annenin adı Şerifedir,Kara Fatma'dır,Zübeyde hanımdır.Bu anne hepimizin annesi,dünya Türklerinin annesidir.Bu annenin dört mevsimi tarlada geçiyor,çünkü o ailesinin direği,kocasının arka-dayağı,yavrularını canından fazla seven bir annedir:

İçerimde ezgi,dilimde şarkım var,
Yelden değirmenim,çamurdan arkım var,
Benim bazı analardan farkım var,
Güzel anadolu anasıyım ben./s.139)

Ne güzel ifade:-Bazı analardan farkım var.Gerçeky-ten öyledir.Anadolu anası yuva kuran,yuvasını felaketlerden koruyan dişi kuştur.Namertleri yuvasına yakın bırakmaz,kocasının şerefini canından artık tutar.

"Güzel Anadolu anasıyım ben"şiirinde de Duran bey her zaman olduğu gibi burada da bir gülle ile iki kuş vuruyor:-hem Anadolu annesini övüyor,aynı zamanda bu konuyu ele alarak Anadolu toprağının güzelliğini,nimetlerini dile getirir.Dyor ki,"Madımak,Yemlikten aşım var benim","Belime örme kemer bağlarım","Her kale burcunda taşım var benim" dağlarımızla onur duyduğunu yazıyor.Şairimizin bir şiiri de "Ana" adlanır.Bu şiirde Türk Dünyasının,Dünya Türklerinin ölmez şairi,yenice hakkın dergahına kavuşmuş benim ilk öğretmenim.B.Vahapzadenin"Benim anam"şiirini kokusunu duydum.

Ben annemin ninnisiyle büyüdüm,
Kutsal anam benim ilk öğretmenim,
O hocanın mektebinde büyüdüm,
Kutsal annem benim ilk öğretmenim.(s.152)

B.Vahapzade:

Okuma bilmez

Adını da yazamaz
Benim anam.
Ancak bana
Sayı öğreten
Ay öğreten
Yıl öğreten
En önemlisi:
Dil öğreten,
Benim anam...

Bahtiyar bey burada "dil öğreten" ifadesini kullanır.Duran bey de bunu böyle ifade ediyor:-"Öz Türkçemi hece etti dilime"/s.152) şiirin sonunda her iki şair bütün varlıkları ile Anaya borçlu olduklarını yazıyorlar:

B.Vahapzade:

Yok,benim hiçim,
Ben yalanım...
Kitap-kitap sözlerimin
Müellifi benim anam...

D.Tamer:

Düşün dedi vatanını canından,
Öyle ki,silinmesin alnından,
Duranın bayrağı senin kanından,
Kutsal anam benim ilk öğretmenim (s.143)

D.Tamer'in yaratıcılığında "baba" konusunda dikkat merkezindedir.Baba da kutsaldır Duran Bey için.Duran Bey "Babalar günü" şiirinde babalara olan dikkatli dile getirir.Aslında itiraf edek ki,şairlerimiz babalara az şiir yazılır.Ama gelin hiç unutmamak ki,babaların da evladın hayatında rolü büyüktür.Bunu kutsal"Kur'an-ı kerim"imiz de söyler.Evladın üzerinde babanın hakkı büyük.Her bir evlat babaya onu dünyaya getirdiği için minnettar olmalıdır.Duran Bey d bütün babalar gibi evladını mutlu etmeye çalışır,onların mutluluğu için gece- gündüz Tanrıya dua ediyor.

Kutlu olursa evladının yuvası
Boşa gitmez bu duran'ın duası,
Eser gönüllerde bayram havası,
Ne kutsal gündür babalar günü (s.141)

Şairin karısı,ömür-gün arkadaşı aynı zamanda onun yavrularının annesidir ve kutsal annelerin yeri başımız üstündedir.Şair de ömür-gün arkadaşı seve-seve terennüm ediyor şiirlerinde ve ona karamsar olmamağı söylüyor.Şairin hayatı hakkında yazılmış kitabdan öğrendik ki,Duran Bey'in aile hayatı mutlu olmamış ve bu mutsuzluk şairin şiirlerine de yansımış.Bu şiirlerden şairin aile hayatındaki huzursuzluğu duyuyoruz,bir de onu duyuruk ki,şair bir sıcak yuvaya can atır,çocuklarını etrafına toplamak,onlarla bir arada olmak istiyor.Şair aile hayatı,hanımı ile bağlı şiirlerinde aile mutsuzluğunun bir nedeninin de "yaban ellerde" görür,anlıyoruz ki,"yaban eller" insana para verse de aile mutluluğunu geri getire bilmiyorlar:

İçim çeker zülfünden telleri,
Bizi kiskandırdı yaban gülleri,
Dost elinden esen seher yelleri,
Aklıma düştükçe gözüm doluyor (s.54)

“Gözüm doluyor” şiirinde şair hanımı ile geçen günleri özlüyor,boş yere sevdiği kadını üzdüğü için bu gün kendisi de üzgündür:

Sana destan yazıp şiir dizdiğim,
Cemalini gök yüzüne çizdiğim
Hiçten yere sunam seni üzdüğüm
Aklıma düştükçe gözüm doluyor (s.54)

Şair uğursuz evlilik konusunu “Sonunda baharım,yazım kalmadı” adlı şiirinde de dile getirir ve diyor ki,herkes kusuru bende gördü:

Gönül defterinden ismim silindi,
Satırda,sayfada izin kalmadı,
Her kabahat,kusur bende bilindi,
Bir daha açmaya lüzum kalmadı.(s.129)

Şair “bezdiğim onda” şiirinde de mutsuz evliliği üstü örtülü şekilde dile getirir.

Ömrüm geçti, kıymetini bilemedim,
Şad olup da zevkü sefa süremedim,
Eller gibi güldüğümü göremedim,
Deli duran’a kızdığım ondan....

Şair sıcak yuvasını dağıtmak istemiyor:-her kabahat bende diyor-ama başı göklerde olan kadın için bunlar boş şeylerdir,onun için evlilik mezara gibi yok.pazara gibidir:

Derdim tükenmedi,çilem dolmadı,
Attığım taş menzilini bulmadı,
Her kabahat bende dedim olmadı,
Yarinen kavlimi bozduüm günden.(s.6)

D.Tamer yaratıcılığında evlatlarına da geniş yer verip.Bu şiirlerden belli oluyor ki,şair evlatlarını kendisi için değil,vatan için yetiştirir,her zaman istiyor ki,evlatları Türkiye için layıklı vatandaş olsunlar.Yinede hayatı hakkında yazılan kitaplardan öğreniriz ki,mutsuz evlilik bu uşakların hayatında hoş gelmez etkiler bırakırsa da çocuklar babalarını seviyor,gerçeği söylüyor,her zaman onun yanında olduklarını ve olacaklarını dile getirirler. Baba D.Tamer de her evladının dünyaya gelişini toy-bayram gibi karşılıyor,sevinçten şair kuş olup uçmak istiyor:

Merhameti melhem eyle yarana,
Ömrünü,özünü bağla kuran’a,
Seni hak gönderdi âşık Duran’a,
Hoş geldin bebeğim,sefa getirdin.(s.109)

Aşk! Bütün şairlerin şiirlerindeki en hazin,en kövrek,en duygusal,tertemiz his.Aşk konusu denince Türk Dünyasını ünlü şairi,hepimizin çok sevdiğimiz A.Karakoç’un “Mihriban” şiiri yada düşür:

Yar deyince, kalem elden düşüyor,
Gözlerim görmüyor,aklım şaşıyor,
Lambada titreyen alev üşüyor,

Aşk,kağıda yazılmıyor,Mihriban.

Aşk yaşanacak,yaşanmazsa yazılmaz.Duran Tamer'in kalbi sevgi ile,aşkla çırpır ve çirpinti şairi "sakin" yaşamağa koymuyor,eline kalem veriyor,diline mısralar dizdiriyor:

Yıllar beni yol eyledi yorgunum,
Aşkın badesiyle doldum,durgunum,
Yüzündeki gamzelere vurgunum,
Güldükçe hatırla kurban olduğum(s.1)

D.Tamerin Şiirlerinin çoğuşu aşk konusundadır.Şair bu konuyu seve-seve işliyor.Çünkü Aşk konusu her bir şairin ilham kaynağıdır,belke de aşk olmasa (fark etmez hayali aşk da bura dahildir) şair de,şiir de olmaz.(Bu konuda bana itiraz edenler olabilir,saygı duyarım) . D.Tamerin aşk konusunda yazdığı şiirler ayrıca bir makalenin konusudur.Yani geniş konuyu bir makalenin içinde sıkıştırılmış şekilde işlemek olmaz.Aşk deryalara,ummanmalara sığmadığı gibi bir makalenin içine de sığmaz. Ama yine birkaç örnek verebilirdim,ama şairimizin dili ve uslubu çok zengin olduğu için şiirlerin dilinden konuşurken mutlaka örneklerin çoğunu aşk şiirlerinden vereceğiz.Örneğin mecazdan konuşurken aşağıdaki bendi söylemekle bir aşk şiirinden de örnek vermiş oluruz:

Ben zülfüyün tellerinde fasıldım,
Gözlerini seyrederken basıldım,
İdam oldum,kirpiğinden asıldım,
Sevdanı gönlüme koydum bi kere (s.3)

D.Tamer sadece sosyal,sevgi ve sevda.konularında yazmıyor.O bir vatandaştır, Anadolu insanıdır,aydındır,ülkesinin acılarına üzülen,sevincine kanatlanıp uçan şairdir.O ülkesindeki olaylara bigane kalmıyor,ülkesindeki sosyal adaletsizlik,insanların birbirine düşmen münasebeti şairi üzüyor."Bizim mille uyanmadı" şiirinde Şekspir havası var, biz bunu yukarıda söyledik."Beni kırdılar" şiiri sadece şairin kendi dertleri değil,şairin bu şiirdeki derdi onun derdi olmaktan çıkarak bütün Türkiye'mizin dertlerini kapsıyor:

Dolu vurdu dallarımdan sarkıyorum,
Çamurlara düşüp,düşüp kalkıyorum,
Öz Türkçemi konuşmaya korkuyorum,
Ana lisanımı,dili kırdılar (s.60)

Şair çok üzgündür,insan vatanında kendi dilinde konuşmaya ihtiyat ediyor.Duran Bey biliyor ki,halkı mahv etmek istesen önce dilinden başlayacaksın,dilini elinden alsan,diline yasak koysan,halk kendi-kendiliğinde yeryüzünden silinecek.

D.Tamer ülkesi için alışıp-yanan şairdir.Vatanının sevincine sevinir,kederine acı-acı göz yaşları döküyor.Bu göz yaşları açık aydın görünmese de kaleminden süzülen mısralarda görünür.Bazen bu göz yaşları gökleri parçalayan yıldırımlara bile benzer.Şairin mısralardan kalkıpokuyucunun kalbine bir yıldırım gibi girer,ama bu yıldırım doğadaki yıldırımdan farklıdır.Doğadaki yıldırım karşısına gelen herkesi çarparsa Duran Beyin şiirinde "yıldırım" ülkesini malını talan edenlerin,bu ülkeyi teröre kurban verenlerin,bu ülkeyi "sünni-alevi", "sağ-sol" deyenlerin başında çatlıyor.Şair diyor ki, dünya gelişimde,haberler Marstan geliyor, biz ise karıncanı bile geçe bilmiyoruz.Bu mısralar bana XX asrın evvellerinde Azerbaycan'ın büyük edibi,satirik yazarımız, eğitimci aydınımız C.Memmedkuluzade'nin Tiflis kentinde bastırıldığı "Molla Nasrattin"

dergisindeki şiirleri hatırlattı.Ülkesini hep gelişmiş görmek isteyen Azaebaycan şairleri hicvin gücünden istifade ederek bu dergide Namık Kemal üslubuyla güzel hiçvler neşir edirdiler.Örneğin bu şiirlerden birinde denilir ki, ecnebi gökte balonlarla geziyor,biz hayla otomobil bilmiyoruz.Aynı ifadeyi Duran Bey de "Bir türlü" şiiride dile getirir:

El âlem yarışta füze solluyor,
Karıncayı gecemedik bir türlü,
Kimi aydan bize mendil sallıyor,
Karanlıkta seçemedik bir türlü.(s.107)

Şairin "Bizim millet uyanmadı" şiirinde Mirze celilin,sabir'in ruhu daha çok duyulur.Örneğin,Azerbaycan şairleri de milletin gaflet uykusunda olduğunu söylerler:-Uyuyanlar varsa da koy uyusun; Uyuyanları razı değilim kimse uyandırsın-diyorlar.

Duran bey de halkın gaflet uykusunda olduğunu üstat şairlerin fikirlerine uykun şekilde böyle söylüyor:

Milletimin kara bahtı,
Yüreğinde kaldı ahtı,
Ölüler dirildi,kalktı,
Bizim millet uyanmadı.(s.148)

Bu gün sağımızda – solumuzda milletimizi sevmeyenlere,ülkemizin güzelliğine,yer altı-yer üstü servetlerimize göz dikenlerçeşitli meseleleri ortaya atıp ülkemizi daima rahatsız edip bu duruma sokanlar var.Her bir Türk vatandaşı gibi bunlar şair kalbini titredir.Şair ülkesinin bu durmudan rahatsızdır.D.Tamer ülkesinin her durumunu dikkatle izleyir,yurt dışında yaşadığı günlerde bile kalbi,ruhu,bütün varlığı Türkiye'dedir.Ülkesinden gelen her bir haber şairin kalbini sızmadır,onu rahatsız ediyor.Şair bu acılarını mısralara döküyor,üzüntüsünü dile getirir:

Alevi,sünni ne? uyan Kardeşim,
Bizi bizden ayıranlar utansın,
Her şey göz önünde,beyan kardeşim,
Bağnazları kayıranlar utansın.(s.194)

Veya:

Bu gönlümü han eyledim her kese.
Kürde,Laza,Aleviye,Çerkeze,
Hep beraber toplanalım merkeze,
Bizi bizden ayıranlar utansın.(s.195)

Emeğin terinde boza pişiren,
Ham meyvayı olgun diye pişiren,
Sağı solu birbirine düşüren,
Çevirdiği planından utansın.(s.198)

Anadolu hakkında efsanede Anadolu elinde tutturduğu kavanozda sütü bitmeyen bir annedir-diyorlar.Şimdi Türkiye'mizin bazı uyanıkları bunu ciddi bilerek bu kavanozdaki sütü kimseye kaptırmadan sadece özleri içmek ister.Sanki bu "süt" onlara dedelerinden miras kalmış.Ama aslında hiç de bile değil.Bu "süt" Türkiye' de yaşayan her kesin malıdır, Çünkü anadolu onların hepsinin annesidir.Şair bunu örneklerle diyor şiirlerinde.Bu gün uzan gurubu Türkiye'nin servetini talan etmiştir.Duran bey bu "talandan" üzgün ve üzünlüğünü mısralarından da duyuruz:

Arsızların,hırsızların sırrı bu,
Bal diyerek içerler şurubu,
Babalı,oğullu uzan gurubu,
Vurguncular talan etti yurdumu.(s.189)

Şair "soyguncular talan etti yurdumu" (s.198) şiirinde güzel ülkemizi kendi malları gibi talan eden her kesi acı mısraların diliyle "dövüyor",onlara "Yeter,dayanın, ülkemizi, tamahınıza sahip olun"- diyor.

Hortumlandı bankaların kasası,
Ömrümü,özümü yedi tasası,
Nerde bu devletin anayasası,
Soyguncular talan etti yurdumu.(s.189)

Şair sabır edemiyor bu dertler,çare arıyor,çare yine yüce önder Atatürk'te. O da ebedi dünyada.Ama şair için o ölmeyip,yaşıyor ve dünya durdukça yaşayacaktır.Şair yüce önderi "yardıma" çağırıyor:

Anıtkabir'den kaldır başını,
Atam,bir bak bu milletin haline,
Bağrımıza bastık sabır taşını,
Atam,bir bak bu milletin haline.(s.149)

Duran bey bu ülke için vuruşan yok,ölen evlatların torunudur.O çok iyi biliyor ki,Atatürk kendi canını bu toprağın bir karışı için kurban veren oğullardan biri ve en birinci idi. Atatürk bu ülke için aç karına vuruşan,savaş oğul idi.Atatürk bu ülkeyi yoktan var etti, ama bu gün ülkeni bir zamanlar bu ülkeyi parçalayıp yemek isteyenlere az kala bedava veriyorlar.Düşünün,dünyada en kıymetli şey can dır,insandır.Bu toprak için canlar,insanlar feda oldu, bu gün ise bu ülkeyi hiç neye onu parçalayanların torunlarına "hediye" ediyorlar.Şair kalbi buna tab getire biliyormu? -Hayır, mümkünsüz! Yine yardıma yüce önder çağırılır:

Bir de imefe den esti fırtına,
Bin yerimden bıçak yedim sırtıma,
Canlarmı dayanır böyle hortuma,
Atam,bir bak bu milletin haline.(s.150)

Şair Atamızın Anıtkabirden kalkmasının mümkünsüz olduğunu biliyor,ümidi barışa,huzura kalmış.Bir de barış yüce önderin de en büyük arzusu idi.Şair yüce öndere sevgisi,sadakatini bir daha göstererek insanları barışa,huzura sesliyor:

Dur diyelim artık kinli bakışa,
Şu kalan ömrümü vurma yokuşa,
Gör gayrı düzünü,Bekir Efendi.(s.219)

Yukarıda söylediğimiz gibi,Duran Beyin şiirleri çağdaş dünyamızdaki bütün konuları ele alır.Yani şair geçmişle bu günü birleştirdi de daha fazla bu günün şairidir.Günümüzde baş veren olaylar,insanları rahatsız eden durumlar şairi düşündürür,bazen haksızlıklar onu üzüyor ve yine de çareyi okuyucularla sohbette bulur,bu sohbetin aracı,ise şiirdir,mısralardır.Ülkemizdeki acı durum,haksızlık en fazla şairin hiçvlerinde nazara

çarpıyor. Bu hiçvlere örnek olarak "insan mı azdı" (s.151) ,"Aya gidiyoruz..."(s.184) ,"Söyle"(s.190) ,"Duy Hacı Bektaş"(s.192) ,"İnsanın hayvanlardan beteri vardır"(s.198) ,ves.götermek olar."İnnsan mı kaldı" hiçv şiirde "Barışa uzanan eller sıkışa" deyen şair dünyanın değiştiğini yazıyor, diyor ki,insanlarda saygı-sevgi kalmadı,ne oldu,zaman mı değişti,insan mı azdı? Törelere,yasalarımıza uymayan,halkımızı rahatsız eden ne varsa şairi üzüyor:

Nedense tütmüyor ilim bacası,
Nefsi için fetva verir hocası,
Töresini bilmez genci kocası,
Zaman mı değişti,insan mı azdı? (s.151)

Çok güzel ifadedir:Neden tütmüyor ilim bacası? Türk dünyasını büyük mütefekkir şairi,dehe Nizami Gencevi ne diyor:-Kuvvet ilimdedir.Duran Bey bir ifade ile N.Gencevi'nin dahiyane fikrini onaylıyor.Şair "Aya gidiyok..." şiirinde de büyük hiçv şairi N.Kemal ve Azarbaycan'ın ünlü hiçv şairi M.E.Sabir'in ve M.Hadi'nin yolu ile gediyo.Neden geri kalmışız? -sorusuna cevap arıyor:

Muska diktik yeleklere kazağa,
Düşüren düşürdü bizi tuzaga,
Akli,fikri sardık kızağa,
Kar üstünde kaya kaya gediyo.(s.184)

Şair insanları akıllı görmek ister,ama hayatta her türlü insan vardır.şair bu insanlara yardım etmek ister,ama elinden bir şey gelmiyor,çünkü onlar ilmin değerini bilmedikleri için okumamışlar,okumadıkları için hayatta olup geçenleri anlamıyorlar.Şair üzülenek böylelerini hayvanlarla karşılaştırır,utanır böyle yaptığı için,ama çıkış yolu yok.Sağında -solunda gördüğü rezalet onu bunları söylemeye vadar ediyor:

Cahilin aklında kararı olmaz,
İnsanın hayvandan beteri vardır,
Hayvanın insana zararı olmaz,
İnsanın hayvandan beteri vardır.(s.198)

Belke kimse Duran Beyi suçlaya bilir,ama bence şair haklı.Bakın her gün televizyonlarda, gazetelerde insanın insana yaptıkları zulümleri görüyoruz. Hiçbir hayvan yavrulara dokunamaz,ama insanlar ne yavru biliyor,ne büyük,ne küçük... Baş kesip çöp konteynerlerine atıyorlar,küçük masum,günahsız çocukları sobada yakıyor,öldürüp canı çıkmadan buğday tarlalarına atır,vahşi hayvanlara yem ediyorlar.Bunlara ne demek lazım: -Hayvanımı? İnsanımı? Cevabını siz varin değerli okuyucular.

Şair D.Tamer uzun süre Avrupa'da, yani onun bir ülkesi olan Almanya'da yaşamıştır.Almanya onun mutluluktan daha fazla acı çektiği bir diyardır.Garibanlık,mutsuz aile hayatı,vatan hasreti-bunlar Almanya'nın onda bıraktığı acı anılardır.Para mutluluk değil.Şair Almanya'da geçen yıllarına boşa geçen yıllar diyor.Şair Almanya'da ki acılarını "Almanya"(s.177) ,"Bıktım,usandım"(204) şiirlerinde dile getirir."Katil Amerika,kalleş ingiliz" (s.206) şiirinde ise şair bütün dünyanı elinde tutmak,dünyanı istediği yöne yöneltmek, öz faydaları için çalışan Amerika'nın gördüğü kötü emelleri dile getirir.Biz onun bu gurbet diyarda neler çektiğinin şahidi olak:-Bu Almanya beni yedi, bitirdi.

Demek Duran Bey Almanya'da neler çekmiş ki,Almanya onu yemiş bitirmiş:

Ne ettimse huyu bana uymadı,
Bir gün olsun feryadımı duymadı,
Otuz yıldır kanım emdi doymadı,
Bu Almanya beni yedi,bitirdi.(s.177)

Şair Almanya'da yorgun düştüğünü,lisanından, töresinden olduğunu yazıyor.Almanya şairin "aklını kayıp ettiği yerdir","dil yarasının iyileşmediği yerdir","Çilenin bitmediği,attığı taşın menziline bulmadığı yerdir","gönlünde hüznün,neşenin kalmadığı yerdir".Sonuncu ifadeye dikkat yetirelim:-"Hüznün,neşenin kalmadığı yer-Almanya". Gerçekten böyledir.Yabancı bir ülkede hüznünlü olsan da dert,neşeli olsan da dert.Demek insan burada mankurt olmalıdır.Yani bütün his ve duygulardan kenar,sadece çalışacaksın,yabancı ülkenin kalkınmasına yardım edeceksin.Aynen rahmetli Çengiz Aytmatov'un "mankurtu" gibi.Başka bir şey yok! D.Tamer Almanya konulu "Bıktım usandım" şiirinde yüreğini daha fazla açıyor,Almanya'nın oradaki Türklere yaptığı zulümleri dile getirir.Şiirinden belli oluyor ki,buradaki Türkler ne yapıyorlarsa yapsınlar,Almanın umurunda değil,Türkler yabancıdırlar,yabancı:

Bir değil,beş değil sinemde sancı,
Ben garip yolcuymun sen ise hancı,
Otuz yıldır yabancıyım yabancı,
Almanya senden bıktım, usandım.(s.204)

Veya:

Var mı daha canımıza ahtınız,
Neden bize kem gözünen baktınız,
Kardeşleri diri diri yaktınız,
Almanya senden bıktım, usandım.(s.204)

Hayatta gördüğü acılar,uğursuz evlilik şairi canından bıktırı,yaşadığımız dünyada umduğunu bulamayan şair bu dünyadan gedmek ister,umutları kayıp olar.Yine de gücünü kalemine verir:

Sarardı yaprağım, soldu fidanım,
Toprağımı dide-dide yoruldum,
Bağnazlar elinde garip çobanım,
Develeri güde-güde yoruldum.(s.136)

Veya:

Acıları ar eyledim bu sere,
Hiç haber etmez mi gittiğin yere,
Ümitsiz olsa da günde bin kere,
Yollara bakıyor yaşlı gözlerim.(s.58)

Bu kadar acılara bakmayarak şair ümidini kırmıyor,sevgilisinden onun güzel ellerini istiyor,eğer bu eller şaire uzanırsa,şairin gözü bahara dönecek,şairin yaşamak ümidi artacak:

Uzat ellerini hasretim sönsün,
Kapansın yareler acılar dinsin,
Geçsi güz ayları bahara dönsün,

Tez geçse de günler kavuşsam sana.(s.59)

Şair D.Tamer Türkçemizi güzel bildiği için onun sözlü halk edebiyatından da ustalıkla ifade ediyor.Demek olar ki,Sözlü edebiyatımızın bir çok türleri onun şiirinin dilinde var.Bazen şair bunları aynı ile veriyor,bazen ise formasını değiştirir,mazmun aynı ile kalıyor.Örneğin:

Diden benden başkasını almasın,
Gözüyün içinde büyüüm öyle,
Horozlar ötmesin,sabah olmasın,
Gözüyün içinde uyuyum öyle.(s.27)

Ağlama,gün yüzlüm,kara gün geçer,
Ak günler gelecek,karamsar olma,
Her kes ettiğini elbette çeker,
Bak,günler gelecek,karamsar olma.(s.42)

Buradaki "her kes ettiğini elbette çeker" atası bu ata sözlerinin değişmiş formasıdır.: "Ne ekersen,onu biçersen ve ya "Ne dökersen kaşığına,o da çıkar karşına". Duran beyin şiirlerinde çok sayıda ata sözleri var,zamana kanaat dip bunların hepsini şiir örnekleri ile vermedik,sadece şiirlerin içerisinden çıkararak verdik.Örneğin:"Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı" (s.44): "Tek başına fayda vermez amanın" (s.48) (Tek elden ses çıkmaz anlamında): "Sarı bülbülümün altın kafesi"(s.57): "Güzele bakmanın günahı nerde?"(s.62) (Güzele bakmak sevaptır anlamında): "Gülü seven dikeninde buluşur"(s.100) -(Gülü seven dikenine katlanır"-anlamında): "od düştüğü yeri yakar kor olur" (s.122) -(Ateş düştüğü yeri yakar-anlamında) - v.s Ata sözleri Duran Tamer Şiirlerinin dilini zenginleştirmiştir.

Şiirlerin dilinde yine folklorumuzda çok işlenen bed-dua (kargı) türü de var.

Örneğin:

Sürünesin gelin,vaden yetmesin,
Sonunda elime kalasın Leyla.
Seni toprak bile kabul etmesin,
Cehennem narında yanasın Leyla.(s.74)

Veya:

Benim gibi karlar yağsın başına,
Uğruyasın yüce dağın kışına,
Bin yıllık emeğin gedsin boşuna,
Sende, ciğerinden yanasın gönül.(s.90)

D.Tamer Türkçemizi seven,başı üstünde tutan şairlerimizdendir.Aynı zamanda bölgelerde yaşayan halkımızın konuşma dilini de güzel biliyor ve şiirinde bunları çok dikkatle kullanır.Duran Bey çok güzel biliyor ki,diyalekt-lehçe sözleri edebi dile dahil olarak onun sözlük terkiibini zenginleştirir.Azərbaycan'ın tanınmış bilim insanı,dilci alim, Prof.Dr. H.Hasanov 2005 senesinde Azerbaycan da bastırıldığı "Muasır Azerbaycan edebi dilinin leksikası" adlı kitabında dialektizmle ilgili güzel fikirler dile getirir:"-Bedii eserlerin (roman,öykü,şiir ve s.) dilinde dialekt sözlerin işledilmesi muayyen leksik sistemin hususiyeti gibi kendini gösterir. Dialekt leksikası bedii,tasviri koloriat vasıtası görevini yerine getirir. Halk kendisi dialekt leksikasını süzgeçten geçirir,edebi dilde işleterek umumi işlek sözlerin ihtiyarına veriyor. Burada edebi dilin umumi söz işletilme kanunu beklenilir.Burada tenasüplük bozulursa dil insanlar arasında ünsiyet değil,

onları bir birinden ayırma,rahatsızlık vasıtasına cevrilir.

Prof.Dr.H.Hasanov Hocamızın dediğinden belli oluyor ki, halk dialektizmin içerisinden öyle sözler seçiyor ki, onların ifade ettiği eşya ve olaylar hayat için önemlidir, edebi dilde onun evez edicisi yoktur. D.Tamer Sivas lehçesinde işletilen sözlerden öylesini seçiyor ki,bu sözleri Sivas yöresi, o bölgede ve Türkiye'nin çok yerlerinde yaşayan anlıyorlar. Azerbaycan'ın dünyaca ünlü dilci alimi Prof.Dr.E.Demirçizade'nin fikrince,şair veya yazar dialektlerden istifade ederken eserin bedii değerini,mehelli kolorit vererek cazibeli fon yaratmak için eserin dilini tuzlandırmak için istifade etmelidir.Duran Bey büyük dilci alimlerin fikrine emel ediyor.dialektleri bu maksalda kullanır:

Yalan dolan derler işi,
Yorulmaz dünyanın düşü,
Her sırrı saklıyon kişi,
Dünya yine eski dünya.(s.178)

Veya:

Evliya kesildi bizim softalar
Pir olmadan erenlere kızıyorum,
Gusülsüz gezirken aylar haftalar,
Başkasını görenlere kızıyorum.(s.210)

Bu örneklerdeki "saklıyon", "kızıyorum" lehçede işlenen ifadelerdir.

ŞİMDİ DE DURAN TAMER'İN ŞİİRLERİNİN DİL VE USLUBUNA DİKKAT YETİREK

Edebiyatta dil muayyen hususiyete maliktir.Edebiyatta dilden,usluptan konuşurken bedii dil,bedii uslub nazarda tutulur. Edebi dil ve bedii dil arasında hiçbir sınır yoktur.Her ikisinin temelinde canlı konuşma dili vardır.Dil bu canlı konuşma dilinden gıdalanıyor, onun esasında zenginleşir. Edebi dil gelişimle ilgili değişir,eski sözler zaman-zaman kayıp oluyor.Bedii dilin esasını da canlı konuşma dili oluşturur.Bu dil edebi dilden alınarak bir növ süslenerek okuyucuya takdim olunur.Burada sözlere mana çaları veriliyor.Sanatkar halkın dilinden olgunlaşmamış sözü alıyor,onu sanatın talepleri esasında süzgeçten geçiriyor,onlara çeşitli durumlarda çeşitli mana vererek zenginleştirir. Böylece bedii eserdeki söz edebi olduğundan daha güçlü tesire malik olur. Şiirlerini bedii dilin esasında formalastıran şair büyük Rus yazarı M.Gorki'nin dediği gibi,şair ve yazar kalemle yazmıyor,aynı zamanda sözle resim çekiyor.Örneğin:

Kardeşler dağından,kara bayırdan,
Kekiğin var,koyun kuzu doyurtan,
Oylum oylum çimenlerden çayırdan,
Lale sümbül çıkışını özledim.(s.222)

Göründüğü gibi D.Tamer sözün gücü ile bir Sivas manzarası çiziyor.Gözümüz önüne kardeşler değı geliyor,bu dağ baştan-başa kekik ile örtülüdür,koyun-kuzu bu kekikleri yiyor,bahar gelende kardeşler dağı,kara bayır Laleye,sümbüle bürünür.Şair halk dilinden en emosional ifadeleri alarak sözün gücü ile ölmez bir tablo yaradır.

Bedii dilin esas hususiyetlerinden biri de onun yıgcamlığıdır.Şair az sözle büyük fikirler ifade ediyor.D.Tamer'in şiirlerinin dil terkiibinden konuşurken onun arkaizm,neolojizm,azıcık da vulgarizm (edebi dile yakışmayan söz) görüyoruz.

Örneğin: Sahte ezgilere, deyişe küstüm,
Cahilin sazından telden ötürü,
Bad-i sabah senden selamı kestim,
Acı poyrazından yelden ötürü.(s.36)

Burada işlediler "bad-i saba" ifadesi arkaik (eski söz) sayılabilir,çünkü şu anda dilimizde az işledir,bazen ise hiç işletilmiyor.

Neolojizm-dile yeni dahil olan söz anlamındadır.İlmin teknikanın gelişimi ile dilimize çok sayıda yeni sözler dahil olmuştur.D.Tamer şiirlerindeki " pilin bitmiş"(s.120) : "holding", "parselim"(s.128): "Dividi"(s.142): "imefe"(s.150): "jüri"(s.171): "Füze"(s.184): "ozon" (s.185) ve s. Görüyoruz.Bazen şair neologizmle arkaizmi bir mısradan aynı zamanda kullanır.

Örneğin: İşlerim bağrımı karık-karık,
Toprakta terleyen ellerin yarık,
Bazı lastik geydim,bazı da çarık,
Güzel Anadolu anasıyım ben(s.139)

Bu gün dilimizde lastik çok işlenir,ama şairin tasvir ettiği çarık o kadar da işlenmiyor.Çarık var,ama çağdaş giysilere uygun şekilde var.

Vulgarizme örnek:

Çoban hak etmişti ama sopayı,
Jüri hanginize verdi kupayı,
Bu sene tutarsın bekle sıpayı,
Boz eşeğin kırığinden ne haber.(s.171)

Bellidir ki her hangi bir insana "sıpa" demek onu tahkir etmek anlamındadır.Dilimizde bu söz tahkir anlamındadır, fazla kullanılmıyor. Burada da şair o sözü eleştirme anlamında işlemiştir.

Dilde bedii tasvir vasıtaları bedii dilin önemli terkihi hissesidir.Şiirin dilinde bedii tasvir vasıtalarını öğrenmek için önce sözün hakiki ve değişmeceli manasını anlamak lazımdır.Örneğin asılmak.Sözün hakiki anlamı asılmaktır.Yani dar ağacından asılmak, halını duvardan aşmak,elbiseni dolaptan asmak v.s. Bir de asılmak sözü mecazi anlamda işlenilir.Örneğin:

Ben zülfünün tellerinde fasıldım,
Gözlerini seyir ederken basıldım,
İdam oldum kirpiğinden asıldım,
Sevdanı gönlüme koydum bi kere.(s.3)

Burada işlenen insanın idam olarak sevgilisinin kirpiğinden asılması tabii ki,mecazdır.Bedii tasvir vasıtalarının sade türlerinden biri de epitetdir.Epitet yunan sözü olup ilave demektir.Epitet şiirde sözün anlamını daha da kuvvetli etmek,dahada abartılı şekilde okuyucuya iletmek için işlenir.Örneğin:

Tatlı canım kurban olsun şadına,
Feyiz aldım,şiir yazdım adına,
Ela gözlüm doyum olmaz tadına,

Veya: Petekten süzülürken baldı gözlerin.(s.163)

Kalenin burcuna güneş doğarken,
Sana ilk görüşte aşık oldum ben,
Ey kartal bakışlım, sen varsın ya sen,
Kurbanım ben sana kurban Türkiye'm(s.167)

Bu parçalarda şair sevgilisinin gözlerinin çok güzel olduğunu bir az da abartarak gözleri petekten süzülen bala benzetir. İkinci örnekte vatanını delicesine seven şair Türkiye'ye kartal bakışlı deyerek onu övüyor. Bir başka parça da şair Türkiye'ye "sürmeli, kınalı kuzu" da diyor.

Bedii dilde en çok kullanılan tasvir vasıtalarından biri de tebihtir. Teşbeh-Arap sözü olup benzetmek anlamındadır. Teşbeh mecazın sade türlerinden biridir. Örneğin: "gül sine"(1) : "elindeki kına gülün rengidir"(s.3): "ahu bakışlım"(s.4): "sen hilalsin"(s.23): "gonca buldu tadını"(s.5): "kaşların yay"(s.23): "göz yaşın yağmur"(s.45): "dilim şam şekeri"(s.52): "gülistan dudakların"(s.52): "gözlerin zembem pınarı"(s.52): "nurun ufukları yırtıyor, Esra"(s.75): v.s. Demek olar ki, Duran Beyin şiirlerinin dilinde çok sayıda teşbih var, bunlarda onun dilini zenginleştirir ve bu teşbihler canlı halk dilinden-Sivas elinde yaşayan insanların dilinden alınıp. D.Tamer'in şiirlerinde metafora da çoktur. Bu söz de yunanca da "göçürme" anlamındadır. Doğru edebiyatında buna istiare diyorlar. İstiare-Arap sözü olup yine göçürme anlamındadır. Yani her hankı bir nesnede olanın başka nesneye göçürülmesi. Örneğin:

Koynunda uyur kalırsam,
Sevgi ile besle beni,
Senin seyrine dalarsam,
Seherlerde sesle beni.(s.61)

Beslemek canlılara ait bir iştir, ama sevgilisinden rica ediyor ki, onu sevgi ile beslesin. Başka örneklerde var: "duman eyle bulutlara sal beni" (s.71): "göz yaşını bulutlara sel eyle"(s.72): "türküler, şarkılar küstüler bana"(s.94) ve.s.

Bunlardan başka şiirlerde çok güzel bedii, emosional, romantik ifadeler de var. Ben bunları ayrıca olarak okuyuculara vermek istedim. Ben bunları iki isim altında yerleştirdim. "Güzel ifadeler" ve "Ah, ne güzel ifadeler". Koy bu ayrıntıya göre okuyucu beni kınamasın, çünkü ifadeler o kadar güzel idi kikendimi tutamadım. Şimdi "güzel ifadelere" dikkat yetirek. İlk önce "Ne güzel ifadelere" bakalım:

"Toprağına nikah kıysınlar beni"(s.24): "Perdeler perişan, mızrabım şaşkın"(s.26): "Yüce dağlar oba kurdu döşümde"(s.29): "Yazdığım şiirler beni kınıyor"(s.94): "Dudak alır dilimizi firene"(s.112): "Sünni'ye Osman'ım, Canda Ali'yim"(s.115): "Gülistanı yüreğime dokudum"(s.116): "Yoldaş olunurmu bakar körünen" (s.118): "Davula gerdiler derimi ben, m" (s.126): "Duran senin günahına yakılsın" (s.127): "Erciyes'te yüce idim eridim"(s.129) v.s. Aslında bunlar bir dördlük olarak tam şekilde verilmeliydi, onda güzelliği tam, bütün olarak yüze çıkardı, ama okuyucuları yormamak için böyle yapmak zorunda kaldık. Şimdide "Ah, ne güzel" olan maddelere dikkat yetirek: "Boş kalan gönlüme almam kiracı" (s.2): "Şad olup gülmeyi ben de özledim"(s.44): "Sunam yazmasını gönderdin bana; ölenecek ben koynumda saklayım"(s.45): "Uyumuşum saatimi kurmadan; Yarım gelmiş duymadım bu gün ben"(s.49)

"Kaşlarıyın gölgesinde uzanam"(s.52): "Güzelin alnında hakkın tuğrası"; "Güzelin yüzünde cennet görünür"(s.63): "Sulh babadır, ben anayım"(s.64): "Sarı çiğdem, Lale sümbül yastalar" (s.72): "Ölmeden ölüne ağla, Duran'ım"(s.122): "Ah ne güzel" den örnekleri kısaca yazınca bir örneği kısa yazamadım, aslında demin dediğim gibi,

örnekler şiirin içinde tam olarak verildikte okuyucular ifadenin güzelliğini daha aydın şekilde anlarlar.Bir örneği tam vermeden geçemedim:

Sakin hoyraklara uyma,
Sevgiden usanıp doyma,
Gönlümü gümanda koyma,
Bu Duran'da iste beni.(s.61)

Bu dörlüğü "Çiçeklerle süsle beni" şiirinden almışız.Bu şiirin her bir mısrası "Ah,ne güzeldir" demeye hakk ediyor.Bunun için bir daha Duran Tamer'i kutluyoruz.

D.Tamer'in Şiirlerinin dilini leksik yönden inceledikte burada çok sayıda sinonim,antomin vardır.Önce sinonim hakkında dilcilerin verdiği açıklamaya dikkat yetirek. Sinonimler bir umumi mana ile alakadar oluyor,bir mefhuma çeşitli isimler verilir.Sinonimler manaca yakın sözler olmakla beraber şiirin diline oynaklık veriyor,şiirin dilini zenginleştirir,dile musiki katıyor. Yine de okuyucunu yormamak için örnekleri dörtlüğü içinde değil,kısa olarak verdik.Örneğin: "Ne gizlimi koydun,ne de saklımı"(s.14) : "İnsana ne şeytan, ne cin gerek"(s.56): "Günüm geçti figanınan,zarınan"(s.57): "Ben senin kaderin,yazın olayım"(s.719; "İstemem gönlünde gamı,kederi"(s.76): "Ezrayıla gücenirim,küserim"(s.77): "Edebim,terbiyem doğru sözümdür"(s.105): "Kini bilmem çana, gazez yok bende"(s.106): "Sulh ile barışın gerçek eliyim"(s.115): "Var ise çignensin şöhetim,şanım"(s.115): "İlim, irfan deryasında yüzendim"(s.116): "Malın,mülkün fayda vermez sersine"(s.123): "Dilerim sarayın,köşkün yıkılsın"(s.127): "Yillarımı aldı ah ile vahlar"(s.220): " Ozanın,aşığın dertlere çaren"(s.221) ve s.. Bu örneklerdeki sinonimler göz karşısında: mesela,kader-yazı; figan-zar; gizli-saklı; gücenmek-küsmek,gam-keder,edeb-terbiye ve s. Sözler Sinonim sözlerdir. Çeşitli şekilde yazılsa da hemen hemen manalar aynıdır. Yine de birkaç sinonimi şiirin içinde vermeden rahat edemedik."Sevgiyle barış" şiirinde daha fazla sinonim var:

Çıkar be maskeni yüzüne alış,
İlim diyarını gez karış-karış,
İnsanı yüceltir sevgiyle barış,
Sevene ne kin, ne gazez gerekir.

Sevda seli gönüllere akışan,
Bir birine muhabbetle akışan,
Göze ne pusula, ne yön gerekir

D.Tamer Bey "İnan kahrolurum"(s.2) şiirinde güzel bir sinonimik cerge var,onu sizlere ulaştırmadan geçemedim:

Güzelim,meleğim,başımın tacı,
Kanayan yaramın sensin ilacı,
Boş kalan gönlüme almam kiracı,
Tapusu, bedeli,kirası sensin.(s.2)

Şimdi de Duran Beyin şiirlerindeki antonimler hakkında danışalım.Antonimler-kemmiyet ve kayfiyet,zaman ve mekan mefhumların bir birine zıt olan çeşitli fonetik terkilimli sözlerdir.Antonimlere örnekler:"Geceli-gündüzlü düştüm peşine"(s.1): "Ne gamı bildim, ne de neşemi"(s.8): "Bahara eremem, yolcuym güzün"(s.9): "Hüzünlü günlerin,neşeye döndü" (s.11): "Sensin gözlerimim

ağı,karası”(s.21): “Nefretin azı da,çoğu da zarar”(s.22): “Eller güle konar,sen de dikene”(s.32): “Neden anlamadın çok ile azı”(s.33): “Gerçekte sen varsın,düşte sen varsın”(s.38): “Eller atlı oldu, ben yaya kaldım”(s.45): “Sabah akşam postalara bakarım”(s.46): “Etrafında döner yaşlısı,genci”(s.52): “Geçsin güz ayları bahara dönsün”(s.59)

“İyi kötü günler gördüm seninle”(s.68): “Bedenim na yaşar ne ölüyor”(s.69): “Kara geydim,ağ günleri uçurdum”(s.96): “Ümmetinin içi,dışı pak idi”(s.118): “Şüpheye düşmedim var ile yokla”(s.132): “Sırtındaki hayben boşmu dolu mu”(s.166): “Benim cehennemim,cennetim sensin”(s.180) ve s. Yine de Duran Beyin şiirinden içinde antnim olan bir dördlük:

Duran’ım der yoksuz düşrüm varınan,
Koca ömrüm geçti gitti zarınan,
Dağlar gibi kucaklaştım karınan,
Sonunda baharım,yazım kalmadı.(s.129)

Böylece,Şair Duran şiir bağçasının kapısına geldik.Kapını kapatmadan önce ayrıla bilmediğimiz bu güzel şiir bağçasına bir daha nazar saldık.Buradaki şiir-çiçekler esrarengiz güzelliği ile bizi efsunladı,bizi bağçadan bırakmak istemedi.Şimdi son noktayı koymak zamanı ama nasıl koyacağız? Başlayanda güzel başlamıştık,şimdi noktayı güzel koymak lazım.Kitabın sonuna baktım.Eskişehir Osmangazi Üniversitesinden çok iyi tanıdığım değerli şair,bilim insanı Oktay Yivli nin Duran Tamer hakkında dediği fikirleri ile bitirim:-Şair D.Tamer pir Sultan Abdal’dan,Aşık Veysel’den,Karacaoğlan’dan aldığı sesi,bu kitabında daha hissedilir biçimde üflüyor gönüllere.-Aşk,aşkın türlü halleri,özlem,ayrılık, Anadolu şiirlerinde belirgin olarak karşımıza çıkan temler.Uyak ve ölçüde usta,anlatımda kıvrak,gücünü yaşamdan kotaran şiirler bunlar.”.Fikir çok güzel.Ama birden D.Tamer’in ümit ifade eden şiirini hatırladım.Düşündüm ki,Oktay Yivli’nin fikirleri ile bu ümit dolu fikirler bir-birini tamamlayacak.Hayat değirmende eridir onun ömrünü.Hayat onu her tür sınava çekiyor,ama şair bu sınavlardan alını açık çıkıyor,ümidini kırmıyor,yarına ümitle bakıyor:

Acıları yar eyladım bu sere,
Hiç haber ermezmi gittiğin yere,
Ümitsiz olsa da günde bin kere,
Yollara bakıyor yaşlı gözlerim.(s.58)

Üzülerek söylüyüm ki,Şiirlerde çok sayıda bilgisayar hatası var,ben onları kayıt ettim.lazım olursa,Duran Bey’e iletecem.Yeni kitabında bunları dikkate alsın.

Öldürme Beni

ÖLDÜRME BENİ

Bahar geldi ağaç tomurcuk oldu
Karardı güllerim mevsimsiz soldu
Ömür kervanım hep çileyle doldu
Kerem eyle mevlam öldürme beni

Erciyenin karı eridi coştı
sel oldu suları dağları aştı
Yürekte hasretin köz oldu pişti
Kerem eyle mevlam öldürme beni

Derdim rahvan oldu yelle yarıştı
Herkes sevdiğine döndü kavuştu
Didelerden çifte yaşlar akıştı
Kerem eyle mevlam öldürme beni

Karıştırdım bahar ile yazımı
Hüda böyle yazmış alın yazımı
Merhem ol dindir gönül sızımı
Kerem eyle mevlam öldürme beni

Azabiyim gayrı gülmüyor yüzüm
Kahrım kendimedir sana yok sözüm
Göçüp gitmeden yarı bir kez gözüm
Görmeden ey mevlam öldürme beni.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ölümü Vuslat Bildim

ÖLÜMÜ VUSLUT BİLDİM

Sen güneşi ve ayı kiskandıran
Sen dünyayı kendine hayran bırakan
Kahve gözlüm, kumral saçım, gül yüzlüm
Gök kubbenin altında nikâhımız kıyılırken
Beyazlar içinde melekleri kiskandıran güzel
Güneşin ve ayın şahitliğinde girmiştik samanyoluna
Mutluluk diyarının arabasıydı sevdamız
Aşkımız fıskıran bir lav ateşti yüreklerde
Yanan ikimiz dik sadece
Yıldızlar başında tâc idi kavuştuğumuz o günde
Bulutlarla dans edip
Damla damla düşmüştük yer yüzüne
Her bir damlada yürek yürek erimiştik
Rahmet olup yağdık
Tohum olup toprağa karıştık
Geleceğe adımı birlikte attık.
Kirli fikirlerin kör duygusuzluklarında
Fitne fesatların tuzagına düştük şimdi
Lanet olası kör şeytan bizi buldu
Kiskandırdı kainatı kiskandırdı alemi
Çok gördüler mutluluğumuzu
Karartıp dünyamızı kapattılar samanyolumuzu
Şimdi ayrı diyarlarda yaşamaya mahkum olduk
Hicrânın kor ateşlerinde yüreklerimizi közler olduk
Sevmenin kefareti bumuydu can özüm, sevdiğim
Ahu gözlere yaşlar mı değmeliydi?
Kırpiklerden düşen her damla buz mu kesmeliydi yüreklerde
Ah doyamadığım kıyamadığım hasretim
Ayrı nehirlerin döküldüğü aynı denizin kıyısında yaşarken şimdi
Vuslatı ölümde bildi yüreğim
Bir an evvel gitmeliyim bu diyardan
Gitmeliyim geleceğin sonsuz huzur evine
Meleklerle bekler olacağım seni
Onlarda kiskanırlarmı güzelliğini
Aşk cennetinde, sevda bahçesinde
Kevserden ırmağın kenarında
sana ellerimle köşkler kuracağım
ve sana akıttığım onca göz yaşımı
yıllar yılı yanan gönül yarımı göreceksin
prangalara vurulmuş sevdamin
kilidini bana getireceksin
seni hep bekleyeceğim... bekleyeceğim.

2009-Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Öyle Sevdim ki

Seni öyle sevdim ki
Sözlerin gıdam oldu
Nefesin yaşam pınarım
Tebessümün can yakar
Bir ömre değer senin her şeyin
O güzel gözlerin ise dünyam
Seni öyle sevdim ki
Yıldızlar sönük kalıyor göğümde
Papatyalar sen kadar güzel değil
Kır çiçekleri sen kokmuyor
Kardelenler sana benzemiyor
Güneş sen kadar ısıtmıyor dünyamı
Dudakların yangın yeri alev alev
Çölde kavrulmuş sanki
Mutluluk sana endeksli
Yokluğunsa yakar beni
Seni öyle sevdim ki
Ne Leyla'nın mecnuna olan aşkı
Ne kerem ile Aslı'nın sevdası
Sana olan sevgim
Yitik sevdaların en hası
Neşem sevincim mutluluğum
Sendе düğümlü kalbim
Bende ikametli hüzzam duygulara inat
Oynak rüzgarlarda
İşveli duygularda
Zifaf doruklarında
Hep sen varsın sen yaşarsın.
Seni öyle sevdim ki
Yazmakla değil yaşamakla
Koklamak değil içime akmakla
Ancak beni anlayabilirsin
Hiç bir şeyle ölçülmez değerim
Ve bir tek seni sevdim.

Süleyman Karacabey

Özledim

İnan can dostum elimde değildi
Senden ayrı düştü günüm
Habersiz gittiğime üzgünüm
Alışkanlığın vardı bende
Sıcaklığını içimdeki
Zaman bizimle değildi
Mekan farklıydı gerçi
Güzel gözlerini göremedim
Tatlı sözlerini duyamadım
Ne de kimi kızmalarını
Sana sarılamadım dostça
Eksikliğin
Aha şuramdaydı can şuramda
Özlemin nasıl anlatılır ki
Hani yar'e hasret var ya
Hani ana ya, ata ya
Hani sılaya özlem olur ya
İşte onun gibi can
Onun gibi özlemin
Bilsen dün seni nasıl özledim
Can dostum çok özledim.

Süleyman Karacabey

Özledim Annem

Ak sütünü mis kokan tanini
Her yavrum deyişinde
Kalbinden gelen şefkat sesini
Özledim güzel annem.

Sevgi dolu sözlerini
O nurani yüzlerini
Bıram bıram kokan aşını
Özledim güzel annem

Buluğa rüzgara kucak açarak
Dağı tepeyi aşarak
Annen orada deseler
Koşar gelirim sana annem.

Süleyman Karacabey

Özlem Çiçeğim

Yar bu gün rüzgar olsam dağlar denizler aşsam
Hoyratça essem üzerinde sana sığınsam
Ah girsem ruhunun derinliklerine dinsem
Sen benim özlem çiçeğim,Hasret sevdamsın.

Ellerim ellerini tutmasa da bendesin
Gözlerim gözlerine bakmasa da sevdiğim
Sen umudum yaşam nedenim,kır çiçeğim
Sen benim özlem çiçeğim,Hasret sevdamsın.

Hasretin Lav ateşinde yaksa da içimi
Sevdan için bir ömür akıtsam göz yaşımı
Hayalinle okşasam başındaki saçını
Sen benim özlem çiçeğim, Hasret sevdamsın.

Ayrılık şarkılarını mesken tuttum sensiz
Bu can yaşar mı sanırsın sevgisiz,hem sensiz
Ah yar bilesin ki aşkım ebedi, bitimsiz
Sen benim özlem çiçeğim,Hasret sevdamsın.

Mevsim ne fark eder hep içimde baharımısın
Sen benim yaşam nedenim ruhumda canımısın
Sen gönül mabedim,sevgi sarayım Aşkımısın
Sen benim özlem çiçeğim,Hasret sevdamsın.

14/02/2008

Süleyman Karacabey

Özüne dönsün sevdamız

Sensiz bir gecenin yalnızlığında yaşarken
Kendi kendine hiç konuştun mu sahiden,
Dinledin mi bir kez gönül sesini sana ne diyor
Birileri birileriyle eğlenirken sen yalnız başına
Bir davalı gibi sanık sandalyesine oturdun mu
Kendi kendini sorguladın mı savcı kisvesinde
Geçmişin muhasebesini yaptın mı bir kaz olsun
Süzgeçten geçirdin mi yaşadıklarını, geçmişini
Bir kez vurdun mu bağlamanın bam teline
En güzel türküleri söyledin mi sanatçı edasıyla
Yakalayabildin mi ilham perilerini şair gibi
Umudun var mı yarınlarını sevdanı kurtarmak için
Kayıp yıllarda yaşanan aşklara inat
Umudun var mı kurtarmak için kayıp sevdanı
Bir filozof ruhunda düşündün mü hiç
Hayatları yokluk olan gariban yetimlere inat
Yarınları kurtarmaya yol bulabildin mi
Hoyrat bırak kelepçe vurulmuş duygularını
Yağmur fırtınasında savrulsun hislerin
Bırak savrulsun rüzgarda yaprak misali
Özüne dönsün sevdamız geçmişteki dün gibi.

Süleyman KARACABEY
(AZABİ)

Süleyman Karacabey

Özür dilerim yüreğim

Yorulduñ artık yüreğim
Çok yükledim sana
Farkındayım
Irmak ol da yürü dedim
Çağlayan ol da ak dedim
Söndür yangınımı
Söndür kalp ateşimi
Dinsin acılarım
Bitsin acılarım istedim
Oysa
Hep kendimi düşündüm
Şana çok yükledim
Özür dilerim Yüreğim.

Yorulduñ artık yüreğim
Hiç düşünmedim seni
Hiç dinlemedim seni
Her nağmede eğlendin sandım
Bir sevda masalı gibi
Yanık bir türkü gibi
Hayatı öyle bildin sandım
Oysa
Ne acılar çektin yüreğim
Rüzgar ol es dedim
Güneş ol ısıt dedim
Işık ol aydınlat dedim
Şana çok yükledim
Biliyorum
Senden özür dilerim Yüreğim.

Süleyman Karacabey

**p align='center'font face='Bo Antiqua'font color='blue'font size=+1Yar
Derdim mi Dermanım mısın?**

Bahara giden ömrüm
Hazana döndü
Yaşamadım hiç beyazı
Hep siyaha büründü
Hep karanlıklar mı olmalıydı
Bir yarısı hazan
Bir yarısı hüzün
Gülmedi yüzüm neyleyim

Yar bana bahar mısın?
Yoksa hazan mısın?
Söyle bana;
Daha yaşar iken mezarımı kazan mısın?

Sevdiğim
Güneşi hep sana verdim
Aldım kendime ayazı
Çektim çileyiilmekilmek
Nasibimmiş hep hüzün dermek
Avuçlarıma topladığım
Bir yarısı sevda sancısı
Bir yarısı yürek sızısı
Gülmedi yüzüm neyleyim

Yar gurbetim misin?
Yoksa vuslatım mısın?
Söyle bana;
Derdim mi yoksa dermanım mısın?

Çileye ram oldum
Hücrelerde geçti duygularım
Hasret doldurdum bardağımı da
İçtim doyasıya yudum yudum
Ne susuzluğum gitti
Ne yangınım söndü
Acıyı sen diye şifa bildim neyleyim

Yar güle benzer misin?
Yoksa diken misin?
Söyle bana;
Sevdama şifa mısın yoksa kanayan yaram mısın? .

Ömrümce gezdim durdum
Sevda sarayında aşkı aradım
Aynaya bakındım
Yıllarıma üzüldüm
Gönül çirkin sever mi
Güzelin peşinde yoruldu neyleyim

S.KARACABEY

<p align='center'><embed

type='application/x-mplayer2'pluginspage='http://www.microsoft.com/Windows/Downloads/Contents/MediaPlayer /'width='hidden' height='hidden'
src='http://www.antoloji.com/siir/media/74/www_antoloji_com_457874_449.mp3'auto
start='true' loop='true'

Süleyman Karacabey

p align='center'font face='Bo Antiqua'font color='blue'font size=+2Rüzgarın Ben Olsam

Rüzgarın ben olsam
Gönül tepelerinin doruklarında
Hoyrat gezinsen toprağında
Özgür olsam gök yüzünde
Kelepçesiz fikirlerimle
Bitimsiz sevgimle
Senli düşüncelerimle
Savrulsam
Sen de yetişen çiçek yapraklarında
Kokunu doyasıya alsam
Rüzgarın ben olsam
Dalga dalga okşasam açlarını
Ilık buse kondursam yanağına
Nefes nefes içine dolsam
Huzur versem yüreğine
Gamzelerin de gülücük
Gözlerinde ışık olsam
Beni tutsa ellerin
Ellerimi tenin de hissetse
İpeksi dokunuşlar yaşatsam sana
Rüzgarın ben olsam
Tozunu bulutlara çıkartsam
Sevda küllerinle göğü donatsam
Etrafın da esrik savrulsam
Savursam tenim de saçlarını
Yar ninnisiyle şarkılar söylesem
Hicazkar peşrevi tadın da
Yaşasa duygularım hayat bulsa
Tomurcuk güllerin açılrsa
Koklasam yasemen kokularını
Bassam bağrıma sıkıca
Yılların hasreti gibi
Şarsam kollarım da vuslat gibi
İnse duygularım kucağına
Rüzgarın olup sende dinsem
Uyusam bir ömür yanında
Yar sende yanında uyansam.

Süleyman KARACABEY

Bu şiirimi okuyan ve değerlendiren çok değerli bir dostumun karşılık olarak yazdığı güzel dizeleri aşağıda sizinle paylaşmak istedim. Sağol dostum.

Rüzgarım olsan
essen yuregime ilik bir bahar meltemi gibi
essen,sicacik,sensizlikten usuyen yuregime
huzur duysam
tutunca ellerimi
isigim olsan
dunyaya karanlik bakan gozlerime
gorsem dunyayi toz pembe
bulut olsan

tertemiz ve saf
tum kotulukleri savuran ruzgarim olsun
savursan saclarimi
her bir teli sen kokan nefesinle
ninniler soylesen bana
aska,sevgiye dair
basan bagrina
yillarin hasretini cikarircasina
ruzgarim olsun
yuregime dolan
yumsam gozlerimi
ilik nefesinle
son uykuma dalsam.....!

(Gurbetgölü)

Süleyman Karacabey

**p align='center'font face='Monotype Corsiva'font color='Purple'font size='+2
Keşke tanımasaydım**

<img
src='http://img299.imageshack.us/img299/1509/kekesenitanamsaydmbq5.jpg'
border='0' alt='Image Hosted by ImageShack.us'/>

<embed
type='application/x-mplayer2'pluginspage='http://www.microsoft.com/Windows/Downl
oads/Contents/MediaPlayer /'width='hidden' height='hidden'
src='http://www.antoloji.com/siir/media/10/www_antoloji_com_693410_189.WMA'aut
ostart='true' loop='true'

Süleyman Karacabey

p align='center'font face='Monotype Corsiva'font color='Purple'font size=+2Kolay değil

<embed type='application/x-mplayer2'pluginspage='http://www.microsoft.com/Windows/Downloads/Contents/MediaPlayer /'width='hidden' height='hidden' src='http://www.antoloji.com/siir/media/79/www_antoloji_com_877879_918.WMA' autostart='true' loop='true'

Süleyman Karacabey

Pirim ile buluştum

Bir gece dergahın hengamında,
Kuytu köşenin gizemli yalnızlığında,
Nefes üfleyip mey yudumlarken,
Ol ulu pirim geldi ansızın karşıma,
Ney üfledik,Aşk meyinden yudumladık,
Hemdem olup,Aşk-ı meşk eyledik
Gülzar olup menevşeler deşirdk,
Aşk baresinden birlikte içip,
Ol ulu pirimle sabaha dek meşk eyledik.

Gönül köşemiz bir oldu gönül eyledik,
Sazımız ile sözümüz bir oldu zikreyledik,
Can içre can katıp cananı aradık,
Ol ulu pirim ile muhabbete can kattık,
Bağban olup gülleri demet demet deşirdik,
Aşk badesinden içip birlikte güzelleştik,
İnsanı insan bilip insanca söyleştik,
Ol canan-ı gül-i ruhsara beraber koştık,
Ol ulu pirim ile sabaha dek meşk eyledik.

Bir bardak aşk badesi,bir yudum nefes,
Dergahımız gönül dergahı gelir herkes,
Sevda doluyuz sevgiyle bakarız hep,
Ol ulu pirim ile sevgi için buluştuk,
Püryan olduk,Aşk ateşinde kavrulduk,
Cananı birlikte aradık,Cananı zikreyledik,
Yolunda erimek tarumar olmak istedik,
Vuslatı kandimize en yakın yol bildik,
Ol ulu pirim ile sabaha dek söyleştik.

Aşk badesinden içip nefes üfledik,
Şevke gelip kelaş edip dinleştik,
Bir nefes alıp,gönül dergahından uçuştuk,
Tek olanı ol ulu pirimle geceyle aradık,
Sırrına eremedik yolunda kaybolduk,
Huzuru düşünüp kor olduk birlikte yandık,
Kül olup kavrulduk kulluktan utandık,
Tövbekar olup pirimle tövbe yolladık,
Ol ulu pirimle hep tövbeyle zikreyledik.

Azabiyem; bu gece kendim buldum,
Ol ulu pirim ile hemdem olup coştum,
Kulluğumu bilip insanlığımı buldum,
Nefes alıp nefeslerde kayboldum,
Aşk badesinden içtim ruhumu durulttum,
Muhabbet bağında bağban oldum,
Pirim ili buluştum nefes doldum,
Hakkı aradım hakkı içimde buldum,
Ol ulu pirim ile bir an görüşüp yok oldum.

Süleyman Karacabey

Pirime geldim

Ol pirimi gördüm de geldim rüyamda
Lal olmuş dillerimi çözdüm de geldim.
Sazıma bir düzen verdim de geldim
Ol pirim uzat elin öpmeye geldim.

Dergahın kapısına kölen olayım
Himmet et Nefesinden soluklanayım
Yol ver ayağında turap olayım
Ol pirim uzat elin hürmetle öpeyim.

Destur eyledin de kapına geldim
Feyzinden feyiz alıp yanmaya geldim
Dergahında Aşk badesinden içmeye geldim
Ol Pirim uzat elin öpmeye geldim.

Gönülden gönüle ney üflersin
Sevdalı gönüllere güller ekersin
Aşıklara pir oldun hep gönüllerdesin
Ol pirim uzat elin öpmeye geldim.

Dergahında eğlenip sözün dinlesem
Sazında tel olup çalınsam, Ney olup üflensem
Himmetin ile yanıp kül olup erisem
Ol pirim uzat elin öpmeye geldim.

Azabiyem; ışığın ile aydınlansam
Ümmeti muhammede rehber olsam
Aşıkların dillerinde sözü ben olsam
Ol pirim uzat elini öpmeye geldim.

Süleyman Karacabey

Pişman Değilim

Yakamozlu acılar versen de bana
Labirent çıkmazın da olsa da ruhum
Uşsak makamı tatmasa da yüreğim
Acılar yüklesen de salıncağıma
Yaşlı çağlar kadar yüklesen de kahrı
Pişman değilim hiç seni sevdiğime

Damarımda sancı aksa da bir ömür
Hasretin bende dile gelse de her an
Bilirim kazanmanın yolu sabırdır
Sabır ki en kutsal manasını bulur
Gönlümü arıtır da kara kirinden de
Hiç pişman değilim seni sevdiğime

Ne akımlar yaşadı bendeki sevdan
Manzum destanlar yazdın da yüreğime
Üç nokta koyup ta asla susmadın
Bil cümle seni yaşadı hep kalbim
Sana uyan sıfatları bile kıskandım
Seni sevdiğime hiç pişman olmadım.

Bin cefa verse de garip yüreğime
Aynalarda erise de tüm sırlarım
Senin için aksa da hep göz yaşlarım
Sussa da yüreğim lal olsa da dilim
Bir ömür sürsede sana olan hasretim
Hiç pişman değilim seni sevdiğime.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Poyraz esintisi

Seni bana getirdi yine
Poyraz esintileri
Yasemen kokunu aldım
Nefes nefes çektim
İçim doldu senle
Bilsen
Ne kadar özlemişim
Yüreğim burkuldu
Özlem özlem çektim
İçim doldu senle
Baharı yaşadı gönlüm
Canlandı tüm hislerim
Gözlerimde resmini çizdim
Hayalin bile olsa
Seni seyrettim
Doydum güzelliğine
Doldum sevginle
Poyraz esintisi
Bir anlık esti geçti
Olsun
Bu kadarda yeter bana
Doldu ya içim senle
Nefes nefes
Özlem özlem
Yaşadım seni
Poyraz esintisinde

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Raziyim

RAZIYIM

İstemem
Al götür sevdalarını
Bağışına yok ihtiyacım
Raziyim ayrılığına
Raziyim gitmene
Raziyim yokluğuna
Ama
İstemem
Acıyarak verdiğin
Bağışlanmış sevdalarını.

Al götür
En bilinmez mekanlara
Rüzgar bile
Getirmesin kokularını
Raziyim çile çekmeye
Raziyim unutmana
Raziyim kaybolmana
Ama istemem
Acıyarak verdiğin
Bağışlanmış sevdalarını
İstemem
İstemem

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Resminde yaşıyorum

Seni düşündüğüm günden beri uykularım kaçtı
Kaybolan duygularım senle çiçekler açtı
Kışlar konan yüreğimde bahara döndü
Vurdun beni kurşun misali vurdun kalbimi.

Uzakta olsan kollarım sarmasa da seni,
Ilık bir mevsim gibi almasam da bûseni
Kor gibi ateşlerde aşkın yaksada beni
Hasretinle hayalinde hep yaşıyorum seni.

Resmine bakıp hayallerinde yaşasamda
Yasak sevdam seni hiç koklamasam da
Yoluna çıkıp işte benim diyemesem de
Aşkıni sevdanı resimlerinde yaşıyorum.

Ne zaman biter dertlerim bilemiyorum
Sen başka alemlerde hep yaşasanda
Yitik sevdam Yasak sevdam,Hasret sevdam
Aşkıni sevdanı yaşıyorum resimlerinde.

Beklediğim küçük bir sözün yeter bana
Haykır duygularını yüreğine kelepçe vurma
Seni çok sevdiğimi biliyorsun bu yetmez mi
Söyle gülüm hasretin beni öldürmez mi.

Başka bir şehirde başka bir iklim de
İster bir gece sessizliğinde,ister sahilde
Bir sır olup duygularım seni hep sevsede
Ben hep aşkıni yaşıyorum gülüm resminde.

Seni çok seviyorum kahve gözlü Meleğim,
Saçlarına düğüm düğüm bağlandı yüreğim
Çok uzaklarda yaşasanda ruhunda olan benim
İnan resmine bakıp senin için ağlıyor gözlerim.

Süleyman Karacabey

Sabah Gel Yanıma

Saatler uzadıkça uzadı
Gül yüzünü görmeyeli
Kalbim bilsen nasıl heyecanlı
Geleceğini duydu duyalı
Nereye sığdırsam ki
Gövdeme dar geliyor artık
Söksem atsam içinde sen varsın
Kalbim Sana hep sana atsın.

Karanlıklara kalmayasın
Sabahları gelesin yanıma
Sarsın kollarım.görsün gözlerim
Hayat bahara ersin, güller açsın
İltica eylesin ruhum, ruhuna
Yaşama bağlansın yeniden sevgiyle
Kalbim bambaşka atsın ellerinde
Yaşama sevinci sarsın hücrelerimi
Gözlerim yeniden bahara ersin.

Süleyman Karacabey

Sabri Yelek Yapalım Sirtımıza

SABRI YELEK YAPALIM SIRTIMIZA

Ah gönül sızım sarı sevdam
Biliyorum
Ayrılığın belini büktüğünü
Asa ya bindi bedenin
Tökezlemeye yok niyetin
Adımlar atmak zor gelse/de
Nemrut ateşlerinde kavruluyor akıl alev alev
Bir kaba sığdıramaz olduk
Farkız yok bizim
Sensiz şiirlerim ağlıyor
Dilimde söylediğim şarkılar garip
Sahipsiz
Kimsesiz
Sokak çocukları perişanlığında
Yalnız
Öksüz
Çok zaman çaresiz
İssiz karanlıkların
Dipsiz kuyularına eş

Ah gönül sızım sevdiceğim
Biliyorum
Hasret zamanların
Benim gibi senide ne kadar yaraladığını
Kabuk bağlamasına izin yok asla
Yaramız aynı sızımız aynı
Tek beden sitemlerimiz
Kara kefenlere sarıp gömelim
Bizim olmayan tüm ömürleri
Zakkum kökünden şerbettir tadı
Gözlerde yaş sanki gül dalında asılı
Kokusu acıtır hep içimizi
Kan kokusudur bize gelen
Kırmızında yıkarız ruhumuzu
Al basmalara desen diye çizeriz sevdamızı
Merhem kar eylemez gayrı
Ne yaraya
Ne acıya
Su verelim çektiğimiz onca sızıya
Apse yaptı duygularım
İrin akıtıyor katran karasında

Ah gönül sızım sevdam
Biliyorum
Asma dalında koruk aşkımız
Hani elde olmayan sebeplerden
Zamanı var üzüm tadında yemenin
Elzendir görmesi güneşler doğsun artık
Sen astında ıhlamur dalına sevdamızı
Pencerenin önünde büyüttün göz yaşlarınla

Bense Söğüt dalına bağladım
Her sabah nefes nefes yudumlar
Ayrı iklimlerde aynı sevdayı
Burcu burcu doluverdi içimize
yaşadığımız özlem dolu duygularımız.
Sarmaş dolaş oldu bedenimiz
Kapat gözlerini benim gibi
Hisset beni benim hissettiğim gibi
Bana gözlerini elası
Sana gözlerimin karası dolsun
İlle de göz bebeğimiz buluşsun
Açma kalsın öyle göz kapakların
Birlikte zamana meydan okuyalım
Vuslatı gel hadi yaşayalım
Sabrı yelek yapalım sırtımıza
Hicret etsin ruhumuz
Sen bana yerleş
Ben sana konayım
Dingin vadilerde buluşsun ellerimiz
Çarmıha gerelim harici garabetleri
Aşalım dağları denizleri
Yar aşkımızı hep yaşayalım.
Kavuşmaya an var.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sadece Sensin Sadece Sen Despina

Gözlerimi kapayamadığım bir geceydi yine
Ruhumun derinliklerinden, hayal tualime seni çizdim sabaha dek
Katli vacip duygularımı, ifrit düşüncelerimi, zindan saatleri öteledim
Hüzzam şafağına sarıldım, senli mavi duygularımın
Burç'una alem olsun diye yüreğimi, kal eyledim
Duyulsun efgânım diye soylu sevdami söz eyledim
İmgelirinden gamzelerini resmine nakş eyledim
Giz doldun da zerrelereime, yine sana dokunamadım.
Sen ki kırk bin yıllık sevda iklimim Despina.

Fırçamdan düşen son damlayla canlanacaksın sandım
Kalkıp boynuma boğazıma sarılacaksın sandım
Sevginin sıcaklığını ensemde, tenimde, canımda hissettim
Kollarını boynuma dolayı vereceksin de
En afillisi'nden leblere bûs eylersin sandım
ahh o gözlerine baktım yandım/kandım
Yosun gözlerinden tutam tutam alevler fıskırıyordu
Bir bakışın, en koyu mavide umuda giden yol gibi
Bir bakışın, derin sulardaki durgun yosun gibiydi
Ne fark eder, her ikisinde de yanan tenimdi, yüreğimdi
Kırk bin yıl önce yüreğimi yüreğine almıştın ya
İş te, sende var olan yüreğimdi yanan Despina.

Geceler ahh bu geceler
Beni benden alıp her gece sana taşıyan geceler
Uykusuz mevsimlerin, saatsiz anlarındayım yine
Hadi gel gelebilir misin? yosun gözlerinle görebilir misin?
Benim gibi canının her istediğin de pencereye konabilir misin?
Kanatların dan ürken bir kumru gibi, masum ve korkak
Ya da gelemesen sus'ta, her karanlık ta beni dinle sükuta müptela halde
Cümle cümle yazdığım sevdami mısra mısra akıtayım belleğine
Ah keşke gelebilseydin, ne çok isterdim biliyor musun Despinam!
Dolu dizgin doru kısraklar gibi kanatlanıp uçarak gelseydin ya
Bir kelebek kanadına tüm günahını sevabını yükleyerek gelseydin ya
Şerefine kaldırırdık bu kez tüm kadehleri vuslatın
Her yudumun sesin de damla damla dolsaydın içime Despinam.

Gözlerim kapanmak üzereyken silüetin belirdi akıl duvarımda
Sen solgun perdeler arasından tozlu camlarda belirdin, hayal
Kim bilir hangi kelimenin basiretsizliğini gördün de korktun /gelmedin
Kim bilir hangi namussuzluğun mahpus yollarını gördün de gelemedin
Kim bilir hangi dar yollu zamanın alevden tozlarına girmek istemedin
Ama ya gele bilseydin
Ruhumdan fıskıran baharların nasıl çiçek çiçek olduğunu görecektin
Karanlığa inat güneşin sıcağını nasılda yaşayacaktım geceyi unutarak
Dallarından sepet sepet meyveleri birlikte toplardık o an /hayal
Dilimizde nihavent bir ıtırı bestesi,
Fasılları birlikte geçerdik sazandelere inat birlikte raks eylerdik
Gönül sarayını kendimize sultanlar gibi mal eylerdik
Geceyi uzatır belki hayali gerçeğe giden yol eylerdik
Benim her zamanki gerçeğim, sadece sensin Despina.
Sadece sensin, sadece sen.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sahil Güzeli

Sen
Sahil güzeli
Dün gezinirken kıyı da
Martıların kanat seslerinde
Dalgaların esintisinde
Kıyıya çarpan suyun içinde
Ciğerine dolarken kokusu
Biliyorum
Aklında ben vardım
Düşüncen de ben
Aldığın nefesinde
Denizin yosun kokusunda
Her an içinde
Hem de ruhun da ben vardım.

Sen
Sahil güzeli
Dün ağır ağır
Adımlarken limanı
Gezinirken efkarın dan
Tek başına
Dağıtırken tüm sıkıntılarını
Daldı gözlerin
Biliyorum
Baktığın yerde ben vardım
Daldın derinlerine denizin
Engin mavisinde kayboldun
Suların titremesinde
Her an içinde
Hem de ruhunda ben vardım.

Sen
Sahil güzeli
Cuma günü akşam üstü
Gezinirken Kıyı da
Tebessümün belirdi gözüm de
Uzaklığın hüzzama dönüştü yüreğim de
İpek sesin kulağımı okşadı
Kahkahan vurdu gönül evime
Dalga dalga doldun içime
Biliyorum
Sende bakarken kum tanelerine
Her zerresinde beni gördün
Selam verdin yüreğinle
İyi ki varsın dedin benim gibi
Sen de iyi ki varsın can
İyi ki varsın.

Süleyman Karacabey

Sana Gel Diyemedim Despinam

Dudaktan kalbe dokundu ellerim
Titredi sesim, titredi yüreğim
Ceylan kadar masumdu siması
Avcılar.....
Salyalarıyla etrafında pürtelaş iken
İhanetin perçemindeydiler
Masum gülüşlerin çemberine hapsolmuş
Kör kızıl kıyametin peşindeydiler
Baka kaldım
Kar yangını yüreğinin yüzüne
Prangalıydı adımlarım
Zincirleri kıramadım
Çünkü sana sözüm vardı Despinam
Kalma oralarda benimle gel diyemedim.

Ertelenmiş zamanlar
Neyi getirecekti göğümün üstüne
Güneşin karakışı olur muydu hiç
Ağustosta dondurdu bedenimi
Ter ter boşandı içimden
Senli damlayan gönül sızılarım
Anason kokan nefesim
Serçe ürkekliğini okşarken geriden
Saçların savruluyordu rüzgarlarda
Binbir türlü çıkmaz sokaktı her bir telin
İzlemek ah ne zormuş bilir misin despinam
Çaresizlik yerin dibine batsın
Kalma oralarda benimle gel diyemedim.

Ellerimi sensiz bırakmamalıydın
Geyik naralarıyla inerken dağlar
Set çekmeliydin gelen sellerin önüne
Uzatmalıydın bana ellerini gurur yapmamalıydın
Seni yazmalı seni yaşamalı seni tutmalıydım
Yeri delen kahkahaların beni de delmiyor muydu
Gözlerin ahh o gözlerin kabrimdi benim
Onlarda ölmemiş miydin yıllar evveli
Biliyorsun sen bunları biliyorsun
Musallanda yıkanmıştı sevdam
Susmak ne acıymış biliyor musun despinam
Sözüm vardı sana o yüzden eriyerek bedenim sustum
Kalma oralarda benimle gel diyemedim.

Sabahında kalkınca yattığın yatağından
Bahçende ben yoktum
Uzak diyarların tekerlekli sandalyesindeydi ruhum
Sakatlandı yüreğim, kırıldı kolum bileğim
Gözlerini görür gibiyim mahurlandı aniden
Keşke gitmeseydi dedin içinden
Ama gittim
Sana olan sevdamdan, sana olan saygımdan
Çam dikenleri acıyordu duygularımı

Her biri alevden ok gibiydi benimde batıyordu
Esrik bakışların gergefindeydin sen
Pusudaydı ceylanı vurmak için avcı bozuntuları
Bu katliama dayanamazdım
Bu yüzden ansızın gittim despinam
Sana sözüm vardı ne olur bana kızma
Kalma oralarda benimle gel diyemedim diyemedim.
Özür dilerim.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sana Geldim Güzel Anam

Hep kar'mı düşmeliydi
Gönül tepelerime
Hep ayaz' mı vurmaliydi yüzüme
Al renginde güller açmaz mı toprağım da
Çiçekler kokmaz mı
Laleler, nilüferler, papatyalar
İklim bende hep hazan'mı olmalı
Solgun sarısı renklerde
Baharlar gelmez mi gün'üme
Doğmaz mı güneş göğüme
Neden bana reva görülen
Hep ayrılık
Hep yalnızlık
Hep aşkın acısı
Köz'ünde kor eyledi yüreğimi
Ah ah
Güzel anam
Sensin yine dert ortağım
Sığınağım, limanım
Sen anlarsın beni
Sar sarmala ne olur
Başımı yasla göğsüne
Boğulurcasına ağlayım sinen de
Unutayım tüm sancılarımı
Unutayım vefasızlıkları
Unutayım kahpelikleri
Ve dahi kalleslikleri
Dirileyim sende güzel anam

Beni saldığın gibi değilim
Eski ben, ben değilim artık anam
İçim karanlık
İçim yalnızlık
İçim ayrılık
İçim yangın yeri mahşer gibi
Kışa koydular bedenimi
Dondu kalbim
İçimdeki çocuğu öldürdüler
Güneşimi perdeleyip
Hep karanlığı verdiler
Bu senin kaderin dediler
Hep çok sevdiler
Seven terk eder mi güzel anam,terk eder mi

Neden bu bahtsızlık
Neden başıma karlar yağar
Toprağımda neden güller açmaz
Sokaklarımda
Neden çocuklar koşmaz
Sevda diye sundular avuçlarında
Baldıran zehrini
Şerbetin bu dediler

İçtim kana kana
Duygularımı öldürdüler
Beni zehirlediler güzel anam
Sar sarmala beni
Kollarına al eski günlerde ki gibi
Yasla başımı göğsüne
Doya doya ağlayım
Ağlayım ki unutayım güzel anam

Sevdim bir kez güzel anam
Hem de sen gibi babam gibi
Sevdim bir kez kendim gibi
Tüm masumluğumla sevdim
Çocuk saflığımla
Aşk uğruna ne çileler çektim
Gezdim uğruna
Gri bulutlar üstünde
Ama ayrılığı bilemedim güzel anam
Ayrılık kül etti beni
Kırlar düştü içime
Aklar düştü saçıma
Sana geldim güzel anam
Unutmak için vefasızlığı
Sar sarmala kollarında beni
Yasla başımı göğsüne
Yine ninni söyle bana
Unutayım sıcaklığında sevginde
Yaşanmış tüm sancıları
Unutayım sende güzel anam
Unutayım vefasızlığı.

Süleyman Karacabey

Sana Geldim İstanbul

SANA GELDİM İSTANBUL

Aç tüm kapılarını
Sana geldim İstanbul.
Anadolu nun bağrında
Yanık kaval sesleriyle bestelediğim
En yanık türkülerimle
Yağız delikanlının zeynebine sevdası gibi
Uğruna büyüttüğüm aşkımla geldim
Gönül erenlerinle hemdem olmaya
Nefes nefes seni solumaya
Canıma can almaya geldim İstanbul.

Aç koca kollarını
Sana geldim İstanbul
Ahtapot kollarınla sar sarmala beni
Göster haşmetini göster güzelliğini
İstersen minarelerinden çağır beni
İstersen rüzgarınla okşa tenimi
Erciyes kokan
Mertlik kokan
Anadolu kokan sevgimle geldim
Kır çiçeği kokusunda binbir renk
Her renginde ben
Her renginde sen
Vurgunluğum sana bil ki arşa denk
Aç bağrını dolayım içine
Doyayım yudum yudum sevgine
Sende seni yaşamaya geldim İstanbul.

Aç yüreğini
Sana geldim İstanbul
Yüreğimi doldurdum heybeme
Bin yıllık sevda hasretimi alarak yanıma
Seyrini temaşaya
Ay parçası yüzüne bakmaya
Deniz mavisi gözlerinde yaşamaya
Ruhunda kaybolup yanmaya
Dost kokularını sarmaya geldim
Sana geldim
Sana yandım
Can İstanbul canan İstanbul.

28.06.2008

Süleyman Karacabey

Sana Geliyorum

SANA GELİYORUM

Aç kollarını sevdiğim
Sana geliyorum
Kırdım zincirleri
Çarmıha gerdim engelleri
Kaldırdım tüm günahları
Uçarak kuş gibi,
Senin olmaya geliyorum

Aç kollarını sevdiğim
Nefesinde nefes olmaya
Göğsünde yatmaya
Ten kokunu almaya
Ateşinle yanıp
Yosun gözlerinde yaşamaya
Senin olmaya geliyorum.

Aç kollarını sevdiğim,
Bin yılın hasretiyle sar beni
Gül gibi koklayıp
Ruhunla dirilt beni
Yaşanmamış duyguları tutup
Aşkınla sarmaya
Yosun gözlerinde yaşamaya
Senin olmaya geliyorum.

Süleyman Karacabey

Sana Hasretim ATAM.

İlgıt ılgıt esen mevsim rüzgarları,
Ninni söyler bana, seni fisıldar ATAM.
Ağır ağır adımlarken kaldırımları,
Gölgem hep seni söyler seni fisıldar ATAM.

Güneşin azgın sıcağı vururken üzerime
Bir ince duygu kabarır yüreğimde
Ter ter boşanır içimden senli umutlarım
Hep seni götürür ecel gibi bedenimden ATAM.

Güneşin kızılılaşıp ufkun karardığı zaman
Düşüncelerin götürür beni maveraya kadar
Sokakların karaya büründüğü zaman
Bir hayale dalarım senli duygularımla ATAM.

Bazen bir mevsim, bazen bir hasret
Yaşarım senli hislerimle ömür törpüsünde
Fakat sensiz bir gariptir ruhum tadını alamam
Görsemde rüyalarımda yine sana hasret gözlerim ATAM

Süleyman Karacabey

Sana Sundum Kalbimi

Ey sevgili
Sensiz geçen her gecemden sabaha
Süzülüyor perde aralarımın
Ağırlaşan kirpiklerim den
Karanlıklardan güneşe doğru
Sarıyor sevda ruhumu
İsmi andığım andan beri
Bir katre nur doğuyor içime
Senli duyguların ekseninde
Güllerle doluyor gönül mekanım
Sana giden yollarda yürüyorum
Dilimde duamsın
Ruhumda gıdamsın
Vuslata giden rotamsın
Akan göz yaşlarımda sen varsın can.

Sen uzak diyarların otağında
Fersah fersah hasretin ortasında
Hüzne şayan günler arasında
Gül yüzünle açan Gurbet gülüm
Sana kalbimi sundum
Katran gecesi saatler de
Bir çocuk masumluğunda ellerine bıraktım
Duygularınla sar okşa ne olur
Kan revan içinde kalan yüreğime
Merhem ol özlem dolu yaralarım
Odama dolduğun ışık huzmeleriyle
Tertemiz aşkınla, sevda
Sar sarmala bas bağrına bu gece.

Zaman her saniyesini balyozlamakta
Göz yaşlarım senin için daim akmakta
Yüreğim titriyor
Kalemim titriyor
Sözüm titriyor
Bir lahza ümit yeşeriyor içimde
Filizlenip dal budak salıyor göğsümde
Neşem mutluluğum oluyor sevgin
Yeminli gözlerle bakıyorum yarınlar
Yosun gözlerin bakıyor karşımda
Duvarda asılı resminin çerçevesinden
İçinde buluyorum kendimi
Bir hayali yaşıyorum o an
Yoksunluğunda zamanın
Gönlüme hüznün acısı düşene dek
Ey Can,
Al bu gece sevdami koynuna
Sar sarmala bas bağrına
Olanca tüm hasret dolu sevginle.
sar ne olur sar ey can.

Süleyman Karacabey

Sana yandım / Kandım

Gecenin
En koyu saatinde
Henüz duygularım deli depresikken
Süzüldü us'umdan
Döküldü kirpiklerimin ucundan
Bakir sevdalarım
Damla damla düştü tenime
Beni ıslattılar
Özlem, aşk dolu duygular.

Gamzeli yüzlerin
En işveli haliyle karşımda
Hızmalı dudakların tüm ateşiyle
Yangın yeri alevlerinde
Yaşanaşı gözlerin se baka kaldılar
Karanlığımı aydınlattılar feriyle
Yeşile boyadılar zamanımı

Özlem, aşk dolu desenler çizdiler yüreğime.
Gecemde duraklarıma geldiler
Duygu yolcusu edasında
Senli tüm düşüncelerim
Manaya girift labirentlerde
Çözölesi düğümler eşliğinde
Her ilmekte sen
Her ilmekte sevdan düğümlenmiş
Çözdükçe
Özlem, aşk sundular avuçlarıma.

Varsın o an
Ufuk kızılığına gülümsesin
Varsın ressam çizmesin
Tuvaline fırça vurmasın desen düşmesin
Şair yazmasın sancılı şiirlerini
Yada mutluluk getiren bahar yazılarını yazmasın
Umurumda mı artık
Avuçlarıma dolan senken
Sevgini katre katre ayalarımaya doldururken
İsterse kopsun kıyamet.

Gecenin
En koyu saatinde
Filizlerim sürgün verdi sevdam adına
Şardı sarmaladı hem tenimi hem ruhumu
Ütopik imgeler değildi kanatlarımda
Sen vardın tüm canlılığınla
Olanca hararetin yüklüydü her damlanda
Kurudu kirpiklerim
Duruldu yoksunluğunda akan göz yaşlarım
Sen özlem, aşk dolu barınağım
Bir geceyi daha sana bıraktım.
Sana kandım / yandım.

19/03/2008

Süleyman Karacabey

Sanadır Öğretmenim

SANADIR ÖĞRETMENİM

Işık oldun aydınlattın bizleri
Senden öğrendik en güzel sözleri
Kimse silemez bıraktığın izleri
Sevgim saygım sanadır Öğretmenim

Fikri irfanı hür nesil istedin
Bilgiyi daim sevgiyle besledin
Bildığın her şeyi bize yükledin
Sevgim saygım sanadır Öğretmenim

Sen bereketli toprağa benzersin
Her mevsim yeşil yaprağa benzersin
Ülkem üstünde bayrağa benzersin
Sevgim saygım sanadır Öğretmenim.

Hatırladıkça seni güler yüzüm
Ana-baba gibiydin arar gözüm
Seni anlatmaya yetmez ki sözüm
Sevgim saygım sanadır Öğretmenim.

Hakkın çok üzerimizde helal et
Doğruluk yolunda durma devam et
Unutma bizi arada selam et
Sevgim saygım sanadır Öğretmenim.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sebebim Sendin

SEBEBİM SENDİN

“ Miladım sensin, kıyametim sen olma”

Gidişinden sonra neler oldu bilirmisin sevgili!

Yıllar varki gözlerimi sebepsiz yere açmadım...Yine yıllar varki hiçbir gecemde gözlerimi sebepsiz yere kapatmadım. Uykusuzluktan yırtılsada göz bebeklerim, acısa da en zehirlisinden sebebi yoksa kirpiklerimi vuslata erdirmedim.

Halimi anlatmam ne kadar doğru bilmem ama beni ancak geceler anlar, birde göz yaşlarımın tuzundan şişmiş göz kapaklarım. Beni; kıpkızıl gözlerle merhaba diyen yalnızlığıma yoldaş olan tan vakitleri anlar. Sebepsiz kapatmadım gözlerimi. Bilki sensiz hiçbir sabahada merhaba demedim senin apansız ardını dönüp gittiğinden beri.

Ve yine sensizliğe aşına olmuş gecelerimden bir gecenin en kara renge büründüğü derin saatlerinde yazıyorum sana. Ne zaman kalemi elime alsam senden başkasını zaten yazamıyorum. Her zamanki gibi dilimden dökülen ilk kelime sen, ilk cümlemse senli oluyor. İşte yine öyle oluyor ve sana yazıyorum.

Gecemdeki en derin yalnızlığım;

Zamanın uykuyla cebelleştiği bu saatte içimdeki aşk deryasında kopan fırtınanın etkisi, taşıdığım duygu fırtınalarının sahile dalga galga vurduğu şu dakikada adını andım yine. Adını anmamla birlikte içimdeki buzulların eriyip sellerinin beni sürükleyip sana getirdiği anı yaşıyorum. Titrek ellerimle tuutuğum kara kalemimden titrek kelimeler dökülüyorsa bilki kalbimin sevdandan dolayı titremesindedir. Cümlelerimin düz ya da devrik olması ise hiç umurumda değil. Biliyorum ki düzde olsa devrik te olsa yine beni duymayacak ve yine söylediğimi işitmeyecekin. Telefonun sesini duyupta cevap vermediğin gibi. Fakat Aklıma takılan soru: Vicdanın rahat bırakıyormu seni? Merak ediyorum. Herşey'in yolunda gittiği bir anda sebepsizce terkededin. Beni yalnızlığa mahkum edişin seni mutlumu etti? Merak ediyorum. Yine beni duymayacaksın biliyorum. Fakat öylesine yazıyorum. Hiç değilse kalemim benimle kalmış buna şükrediyorum.

Ruhumu acılara mahkum edenim;

Hani o karşılaştığımız günün miladım olduğunu söylemiştim sana. İnan hiçbir yalan ve şüphe yoktu sözümde. Yine öyle kabul ediyorum. Çünkü sensiz bit taş gibi günlük hayata alışmış yaşıyor ve nasıl yaşadığımı farketmiyordum. Taş'tan farkım yoktu.Meğer insan olmanın erdemi Aşk'ta, sevgide düğümlüymüş. O gün Aşk çingisini düşürdün yüreğime. Çingı büyüdü ateş oldu, sevdim seni sevdana tutuldum ateşin alev oldu yandım. Gidişinle Alevler Yangınına dönüştü şimdi yokluğunda yanıyorum.

Yangınımın sebebi ilk kıvılcımım;

Halen gözlerimde gözlerinin ebrusu duruyor. Ellerimde ellerinin izi ve sıcaklığı duruyor. Baharda yağmura gebe bulutun semayı kapladığı gibi gönül semama yağmura gebe bulut gibi geliverdiğin o tarihten beri senin yağmurunda ıslanıyor hislerim. Ama şimdi yanıyorum. Yağmurun bile söndüremiyor.Kor olup küle dönmeden yetiş imdadıma.

Hep ayrılıklara gülerdim, kavuşmaların geç kalınmışlığına sinirlenir kızardım. Sevgi yaşanmalı derdim. Sevgi ölümsüz derdim. Kadere rest çeker sevdiğimle sevgimi

yaşamalıyım derdim. Ne büyük laf etmişim. Şom ağzım durmamış büyük laf demişim. Hata etmişim. Bilsen şimdi nasıl acılar çekmekteyim. Artık kızamıyorum ayrılıklara. Ayrılıklar sebepsizmiş, Ayrılıklar istenmeden gelenmiş meğer. Kavuşanlara imreniyorum şimdi. Gıptayla bakıyorum. Biz başaramadık diye kendime kızıyorum. Bu yüzden kendimden nefret ediyorum. Fakat yine seni çok seviyorum. Sen kendinden nefret etme.

Gecenin bu saatinde herkesin rüyalarla muhabbet ettiği gibi muhabbet edip yatamıyorum. Dedim ya sebepsiz gözlerimi kapatmıyorum diye. Sen yoksan rüya bile görmek istemiyorum. Ya rüyamda da terkedişini yaşarsam diye korkuyorum. Bu yüzden gözlerimi kapatmıyorum. Hiç değilse onu kaybetmek istemiyorum. Hayalinle avunuyorum. Bazan kollarıma alıp sarıyorum, bazan yanağına buse konduruyorum. Böye kendi kendimi avutuyorum. Dedim ya yine yazdığımı okumayacaksın, sesimi dumayacaksın. Öylesine yazıyorum işte. Hiç değilse seni yazıyorum buna mutlu oluyorum.

Ruhumun en derin noktalarında kalan sevgi dolu duygularım gergefe gerilir gibi gerildikçe en saf çıplaklığı ile, tüm haşmetiyle aşkın yorganını üstüme örtüyorum. Yanağımdan defterime düşen birkaç damla göz yaşım mühür gibi duruyor üzerinde şahitlik edercesine. Bazan o göz yaşlarım Nilüferler yetiştiriyor suyundaki vitaminiyle. Uşüyorum kimi anlarda yorganına sarılıyorum. Sessilik içerisinde yokluğunu yaşarken azgın nefeslerim kahrolası odamın duvarlarına kurşun gibi çarpıyor Ürperiyorum.

Sana olan aşkımın merhametine uzanıyorum boylu boyunca. Gözlerin geliyor karşıma uysal bir çocuğa dönüyor duygularım. Kucağına sığınıp göğsünde ısınmak istiyorum. Kısacası senin yokluğunda halden hale giriyorum. Sebeğim sendin ve sebepsiz gözlerimi kapatmıyorum.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sefam Olsun

SEFAM OLSUN

Ah be vicdansız
Ah be insafsız
Bırakıp gittin ölürüm sandın
Ama yanıldın

Aktı içime
Kan kırmızı akıttığım damlalar
Acı veren türlü zehir zıkkımlar
Zehrinle ölmedim yanıldın

Aktı sevda kanım
Göl göl oldu ala boyandı bedenim
Kızılıcak şerbeti içtim
Yine sana minnet etmedim.

İhanetinle yıkılmadım
Çelik gibi kurşun geçirmez yüreğim
Derdine yandım da
Yine peşine düşmedim.

Her acıya dayandım
İhanetini bile yaşadım
Yalnız nankörlüğü kaldıramadım
İnadına ayağa kalktım

Kalktım ayağa
Namert sevdaların kahteliğine inat
Çirkef duyguların şerefsizliğine inat
Yaşamaya sıkıca sarıldım

Nankör duyguların
Varsın senin olsun kendinde yaşasın
Mutluluk görmesin gönlün hep ağlasın
Ölürüm sandın ölmedim
Yaşayacağım sana inat
Sefam olsun.

Süleyman Karacabey

Sen Geçtin

Saat 03.21
Günlerden Perşembe
Mevsim hazan zamanı
Sigaram kadehim ve ben
Yalnız ken تنها köşemde
Sessizliğe giryan saatlerde
Baş başayken kendimle
Sen geçtin içimden.

Saat 03.22
Sen geçtin içimden
Kasırgalı beynimden
Gün yorgunu gözlerimin önünden
Işık huzmeleriyle
Bir silüet gibi
Belki sahiydin
Beklide değildin
Sarhoştı başım
Dokunamadım sevdiğim sana.

Saat 03.23
Naftalin kokan odamdan
Gül kokunla geçtin
Gülzare çevirdin odamı
Gece yorgunu gözlerimden
Alev alev yandın da geçtin
Ilık rüzgar gibi ısıttın
Belki sahiydin
Beklide değildin
Sarhoştı başım
Dokunamadım sevdiğim sana.

Saat 03.24
Sen geçtin içimden
Kor alevlere düştüm
Yandım ha Yandım
Eridim hicranımdan
Gül demetiydin
Ellerine değmedi elim bir tanem
Belki sahiydin
Beklide değildin
Sarhoştı başım
Dokunamadım sana sevdiğim.

Saat 03.25
Sen geçtin içimden
Yatkında tüm hücrelerimi
Pranga vurdun azıcık usuma
Yalnızlığa mahpus gecemde
Göz yaşımlla kaldım
Bir rüyayı gerçek sandım
Ve kahrolsun uyandım.

Süleyman Karacabey

Sen gelince aklıma

Yıllar yorgunu gözlerim
Aktı senin için neyleyim
Kırlar düştü saçlarıma
Bedenimde karakış
Dilim titredi
Ayazı kavurur
Tokat tokat vurur yüzüme
Sensiz gecelerde
Yapa yalnız neyleyim
Hasretim yakar gönlümü
yalnızlığın
Ve Sensiz geçen
Hasret iklimlerin

Sen düşünce yüreğime
Bin ince sızı düştü içime
Adını andığım an
Ilık bir his kapladı bedenimi
Sardı sarmaladı duygularımı
İsıttı ruhumun derinliklerini
Üşüdüğümü unuttum
Ayazında ısındım
Kara kış gecelerinde
Sıcaklığına sığındım
Bitimsiz sevgimle
Yalnızlığım
Hasret iklimlerinde

Sen geldiğin an aklıma
Tebessüm eder yüzüm
Kıpır kıpır olur gönlüm
Gözlerin gelir karşıma
Baharı yaşarım yeşilliğinde
Sarı saçların
Tel tel sarar beni
Seni koklarım seni yaşarım
Doyasıya aşkında yanarım
Fırtına kopmuş
Ayaz dondurmuş umurumda değil
Kırlar üstüme yağsa
Ayaz kesse bedenimi
Aldırmam umurumda değil
Sen varken içimde
Temmuz sıcaklığını yaşar ruhum
Yalnızlığıma
Karakışa
Ayaza inat
Seni yaşarım
Hasret iklimlerinde

Süleyman Karacabey

Seni ararım

Coşkun ırmaklar gibi çağlarım
Başımı taştan taşa çalarım
Hep sarılacak bir dal ararım
Her an seni arar seni sorarım

Esen yele uçan kuşa öten bülbüle
Hep seni sorar seni ararım
Dağda çobana kırdaki bekçiye
Her an seni arar seni sorarım.

Attığım adım da gördüğüm yerlerde
Hep seni arar seni sorarım
Bazen deli rüzgar gibi eserim
Çaresizliğin çilesine kendimde çarı ararım.

Süleyman Karacabey

Seni Bulamadım

Habersiz gittiğin gün
Aldım sevdamı elime
Bayrak yaptım salladım
Alt üst ettim koca şehri
Cadde cadde aradım
Yağan yağmurda ıslandım
Uşudu titredi yüreğim
Neredesin be güzelim
Meydanda durdum baktım
Her geçeni sen sandım
Elimi bir kaldırdım
Bir salladım
Gün oldum güneşte aradım
Güneşte gölgeyi sen sandım
Dolaştım şehri adım adım
Neredesin be güzelim.
Geceyi sana yazdım
İki kadeh yokluğuna yolladım
Kadehlerde seni aradım
Yağmur olup aktı da göz yaşım
Yine seni bulamadım.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Seni Kokladım

SENİ KOKLADIM

Bana olan şiiirini okudum
Gül kokun sinmiş
Nefesinle dolmuş
Haykırışın vardı içinde can
Satı araların da seni kokladım
Nefes nefes çektim içime
Sen kokuyordu kelimelerin
Dudaklarının izi vardı
Göz damlaların vardı
Yolların özlemi vardı sözlerinde
Aşkımızın belgesiydi sanki
Saçların gibi uzamış kelimelerin
Hiç bitmesin diyordu sevgimiz
İç gıdıklıyordu
Tıpkı sen gibi can
Bana olan şiiirini okudum
Virgülü kaşın noktası gözün dü
Renk renk bakıyordu bana
Sevgi dolu aşk dolu sözlerin
Kokladım
Öptüm
Sardım ellerimle
Isıttım
Senmişsin gibi can
Bana kokun geldi mısralarında
Teması sen ve ben di
Ahenginde aşkımız
Hece hece yazılmıştı isyanımız
Duyguların feryadı vardı
Okudum saatlerce
Kayboldum sözlerinde
Eridim küle döndüm
Seni kokladım şiiirinde
Seni yaşadım can.

Süleyman Karacabey

Seni Yaşamak ATAM.

Seni yaşamak, yalnız seni anlamak değil ATAM,
Özünde sözünde seni benimseyerek yaşamak,
Gösterdiğin amaçta hiç durmadan yaşamak
İlke ve inkılaplarına inanarak yaşamaktır ATAM.

Hedefimiz her zaman tek ve ebed,
Türküm, Milletime layıktır yüce medeniyet,
Güvencemiz gururumuz senden kalan Cumhuriyet,
Senin ruhunla ne güzel şey seni yaşamak ATAM

Mas mavi gözlerinin derinliklerinde seni görmek,
Yurtta sulh, Cihanda Sulh ilkene uyarak
Türk, Öğün, Çalış, Güven emrini iyi bilerek
Ne güzel şey, seninle beraber seni yaşamak ATAM.

Bir sevda şarkısı gibi inkılaplarını anlayarak,
Milletin toplandı bayrağının altında bayrak bayrak
Her an her zaman sana doğru koşarak,
Ne güzel şey seninle beraber seni yaşamak ATAM.

Azabim derki; tutulmasın yas, olmasın matem
Kimse göz dikmesin yurduma korksunlar benden
Atam güç verdi, sesi gür çıkıyor gençliğinden
Ne güzel şey ATAM, senin gençliğinle seni yaşamak.

Süleyman Karacabey

Senin İçin

SENİN İÇİN

Beni benden alan güzel
Duygularım arzularım
Hayallerim her şeyim
Yalnız sana senin için

Gözlerimden akan yaşlar
Dudağımdaki şirin sözler
Aklımdan geçen düşünceler
Yalnız sana senin için.

Süleyman Karacabey

Senin Şarkın

Gittiğinden beridir
Bıraktığın şarkıyı dinliyorum
Senin sesinden
Senin nefesinden
Gönlünden kopan nağmelerinle
Sen çalıyorsun
Sen okunuyorsun
Sen söylüyorsun
Seni duyuyorum her anımda
Yalnız sen varsın sevdiğim
Dünyamda, odamda, ruhumda
İstemem başka ses
Hep sen çal müziklerimde
Sesin ısıtıyor hanemi
Duvarlar bile ezberledi şarkını
Biz ayrılamayız
Bak yeşil yeşil
İkimiz bir fidanız
İyiki varsın canım
Ve
Senin söylediğin diğer şarkılar
Hani sen bırakmıştın ya bana
Senden kalan son hatıra
Senin şarkıları
Nefes alışını hissediyorum nağmelerinde
Gamzelerini görüyorum sözlerinde
Gözlerindeki ışıltıyı görüyorum coşkularında
Yürek çarpmanı hissediyorum bana olan aşkınla
Ve ben
Hep bana bıraktığın
Şarkılarınla yaşıyorum
Senden kalan son hatıranla sevdiğim.

Süleyman Karacabey

seni-sevmek

SENİ SEVMEK

Seni sevmek
Kalbimdeki seni sevmemdir
Erimektir seninle birlikte
Seni sevmek
Sen olmak
Senin ben olman
Birleşip ruhumuz biz olmaktır.

Seni sevmek
En güzel şiirleri yazmak
İmgeleri tel tel saçlarından örüp
Ahenginde seni bulmaktır.
Bir musiki tınısında adını sayıklamak
Nağmelerde gamzelerinde uyumaktır.

Seni sevmek
Henüz yaşarken cennete ermektir
Kevser ırmağından içip
Reyhan da güller dermektir
Sen cennete bedelsin
Umudum
Vuslatına dörtnala koşmaktır.

Seni sevmek
Çölde su deryasına düşmek
Şöğüt gölgesinde serinlemektir.
Seni sevmek
Güneşin azgın sıcağında donmaktır.

Seni sevmek
Samanyolun da her renge girmek
Gökten yağmur olup rahmetcesine yağmaktır.
Seni sevmek
Mevlana misali şemsde kaybolmaktır.
Seni sevmek
Dünyaya baş kaldırıp
Aşkın kalesine sancak dikmektir
Zafer naraları atıp
Sevgiden sarhoş olmaktır.

Seni sevmek
Kurak topraklara su serpmek
Kiraz dalında meyveye durmak
İpek böceği gibi koza vermektir.
Seni sevmek
Hayatın içinde hayat bulmaktır.

Seni sevmek
Sende sana yanmak
Bazan ağlamak mutluluktan
Bazan gülmektir

Bazanseni anlamak
Bazan sende kaybolmaktır
Ve seni sevmek
Ecel geldiği an. ölümden değil ayrılıktan korkmaktır.
O bile bırakma elimi DİZEM bırakma.
28.12.2009- Süleyman KARACABEY.

Süleyman Karacabey

Sensizliğinde

SENSİZLİĞİNDE

Zaman
Durdu sanki sensiz
Saatler çalışmıyor
Yelkovan akrepe dargın
Gün sabaha
Ay geceye küskün
Yıldızlar ışısız asumana
Yalnızım tek başıma
Çekilmez çilelere gebe
Dert üstüne dert
Efkarım şişe diplerinde gizli
Sensiz, sevsiz
Hiçlik anlarımda
Bir tek seni arar gözlerim
Seni hisseder yüreğim
Sesini duymak isterim
Kendine gelsin diye hücrelerim.

Kahkahanı arar
Hem bedenim hem ruhum
Sıcacık sevgin sarar
Anılarıma sen geldiğin zaman
Bir anlık hayalinle avunur
Seven şu gönlüm
Güzel gözlerin karşımda
Bakar bakar konuşurum
Dargın yolcuya caddeler
Kimseler geçmez buradan
Bir sen gelip geçersin
Hayal sokaklarımdan
Işıl ışıl parlar dünyam
İlledede sıcaklığın sarar
En işveli haliyle hislerimi
Sesini duymak ister
Sana özlem dolu yüreğim

Süleyman Karacabey

Serseri Mayın

Bir Serseri mayın
Fütursuz dolaşıyor ruhumda
Kalp pusuda
Yürek pusuda
Akıl pusuda
Gönül hanemin tam ortasında
Ha patladı ha patlayacak

Bir serseri mayın
Yaşamın tuzak yollarında
Duygularım
Düşüncelerim
Bedenim nişangahında
Kale surlarımın ucunda
Ha patladı ha patlayacak

Bir serseri mayın
Esir aldı geleceğim zamanları
Mutluluk vaat eden hayatımı
Koklamak için gül dalımı
Ağlamak için göz yaşımı
Koparmak için tüm bağımlı
Ha patladı ha patlayacak

Bir serseri mayın
Şuursuz geziyor beynimde
Damarıma nüksetti
Kanımı dondurdu
Sözüm bitirdi
Aklımı yitirdi
İdama giden hislerim
Ha öldü ha ölecek

06/03/2008

Süleyman Karacabey

Ses Vermedi

Özlemin vardı aşk dolu yüreğimde
Dudaklarım çatlak,
Tenim kavruktu
Seni beklediğim bir Nisan günün de.

Bin bir çehreli kentin sokakları
Bahara merhaba derken
Çocukların neşesi kurtarıyordu kasveti
İçimde bilsen nasıl bir heyecan
Kabarıp taşan yalnızlığım
Vuslatını beklemekteydi
Hey hât gök gürlledi içimdeki feryadımdan
Fakat bir tek o ses vermedi.

Ümitlerim karanfil olup açtı
Yasemenler elimde demetiyle kaldı
Beklemek... beklemek nede zor
Her gelen geçeni sen sanmak
Her köşe başında ayrı heyecanlanmak
Kimin umurunda kalabalıklar
O kalabalıkta bir tek seni aramak
Bilsen ne de zor
Ya sana ulaşamamak

Kaç köy. Kasaba. Şehir tepeledim
Bölgeleri kat ettim şehrine geldim
Nice karanlıkları soğuk yerden geçip
İmbatınla sıcağına ermek istedim
Ellerini ellerime alıp
Nefesinde erimek
Gözlerinde gezinmek istedim
Bu yüzden Bin bir çehreli şehrine geldim
Geldim de bir tek seni göremedim.

Zifiri karalık kadar karardı yüreğim
Hüznün dar sokaklarında
Sokağa terk edilmiş kedi gibiydim
Ayazına tutulup tir tir titredim
Kesildi ümitlerim
Düştüm,devrildim seni göremedim.

Terk edilmişliğin kasıklarında üşürken bedenim
Serseri notaların serseri ritminde gezen bendim
Sahilin müstehzi sessizliği yırtarken hislerimi
Uzaktan bakıp görmeliydin ruhumdaki matemi
Yakubî hicrana gebeydi düşüncelerim
Izdırabından inledi beynim, inledi kalbim
Tutamadı sularını bıraktı gözlerim
İstedim ki; bir mendil gibi uzansın ellerin.
Sahi uzaklardan buraya
Ağlatman için mi geldim?

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sevda ığlıkları

SEVDA IğLİKLARI

Duyar oluyorum bazen sevda çığlıklarını
Kahkahalara boğuyor beni, gülüyorum
Bazen görür gibi oluyorum seni bitanem
O ılgın sevda çığlıkları arasında

Bir ince duygudur bu anlatamam
Bazen kara sevda olur gönlümde
Sevgini sevdanı içimde duyarım
Gecemde gndzmde sen varsın bitanem.

Ruhumu kaplayan o yüce sevgin
Hayat verir bana can verir
Neğem olur kimi zamanlar
Kaybedilen sevinci verir bana bitanem.

Anlayamazsın bilemezsin sevdiğim
Neler çektiğimi bir ben bilirim
Sen her Şeyden habersiz ve masum
Gönlümün sahibi her Őeyimsin bitanem.

Sevda çığlıkları arasında kayboluyorum
Şeni arıyor seni soruyorum
Ümitsizliğe kapılıyorum bir an
Seni kaybetmekten inan çok korkuyorum bitanem

Süleyman Karacabey

Sevda Dağında

Efkarlandım yine
Vefalı dost gecemde
Sabrın kızıl alevlerinde
Yıkandı hüsrân yüreğim
Grileşti gök yüzü
Gizledi tüm günahları ayıpları
Ruhumun çıplaklığını da sakladı
Katran karası saatler sardı
Tüm dünyamı
Bende sakladım gecenin renginde
Sana akıttığım göz yaşlarımı
Hani erkekler ağlamaz mış ya
Gören olmadı
Utanmadım ağladığımdan
Geceye sığındım
Efkarlı yüreğimle
Mendilleri ıslattım
Ama duyuramadım sana
Dağlarına tırmandım sevdanın
Kah yokuşunda susadım
Kah yamacında soluklandım
Çektim hasret nefesini içime
Doldun cümle hücrelerime
Yorulmak bilmedim
Tırmandım saatlerce
Sevda dağının zirvesine
Göz yaşlarımla suladım
Diktığımız aşk ağacını
Büyüttüm
Dalların da yattım
Saatlerce kollarımla sardım
Sen sandım
Toprağını kokladım
Senden kalan ayak izlerinde
Oturduğun yerlerde
Çünkü sen vardın onların üstünde
Efkarın sardı bedenimi
Konuştum koştum arkandan
Kelimelerime kırağı düştü
Sabaha senle vardım
Bir geceyi yine senle yaşadım
Seni yaşadım

Süleyman Karacabey

Sevda Koydum Göbek Adını Yalnızlığın

Varlığına adadığım her nefesimle
Aşkına yazılmış meçhul bir cümleyim
Ümitsiz türkülerle ağlıyor yüreğim
Yıldız gözlü sevdiğim gittiğinden beri
Yakut taneleri gibi ışıltıyor hayalimde gülüşlerin
Ölümden bin betermiş hasretin
Ahh ayrılık nede zormuş
Sinemi kor ateşle yakan yalnızlıklardayım.
Göbek adını sevda koydum, sensiz geçen her zamanın
Bir çocuk gibi büyütüyorum beşiklerde
Koruyarak soğuktan, kıştan, kıyametten
Üşümesin diye kuşların kanadından
Saklıyorum her gün/eş rüzgarından
Yalnızlığımın çocuksu ağıt seslerini.

Hasretini;
Ninnilerle uyutuyorum geceler boyu
Baş ucunda bekliyorum
İlmek ilmek çile olsa da bana, sevdiğim
Yine de ihanet etmedim yalnızlığıma
Yalnızlığım da nankör değil bana
Zorlansa da kimi zaman yaşam adına hücrelerim
Aklımın dönemeçlerinde kör karanlıklarda boğulsam da
Kazaya uğramasın diye hoyrat duygularım
Elde mavzer nöbetlerde bekledim
Sensizliğine bedenimi asker eyledim.

Ayrı zamanların kara takviminde
Yasak kelimeler
günahkarca dökülürken dudaklarımdan yaprak yaprak
Hüzne ikametli hislerim yoldaşım olur
Söveriz gelmişine geçmişine ayrılığa giden adresin
Ya da
Sıkıldıkça canım, saçlarını tararım hasretimin
Kimi zaman allık sürer yüzüne hayalinin
Kimi zaman göz yaşlarımla yıkarım açtığın yaralarımın yüzünü
Ve bana kalan
Katmerli bir sensizliktir, gözümde düşen her damla nem.

Ah yar;
Ya mülteci olayım göz nuruna
Yada beni de götür yanında diyarların en güzeline
Her nereye olursa olsun senin olduğun her mekanı severim.
Varlığını adar oldum sabra sevdalı yalnızlığımı
Ve sabrın her rengine boyadım naftalin kokan odamı
Kahkahaların tokat tokat vururken her gece duvarlarıma
Rüzgarınla açılan kapımdan içeriye süzülürsün sandım
Yanıldım, hayaline daldım
Oysa
Geçen zaman içinde kaç gece geçti saymadım
Her geçen gecede kaç bakışına mendil salladım bilinmez
Kaç gece yüreğini hissedip ağladım bilinmez

Bende seni duyarım ya her gece,onunla avunurum.

Ah yar,
Sevda koydum göbek adını yalnızlığımın
Bir rutubetli bakıştı gözlerime düşen
Bir deli borandı aklıma giren
Bir afet-i leb-i Gülşen di beni yakan
Yıldız yıldız parlayan güzel gözlerindi öldüren
Her batan güneşimden sonra aydınlanan gecemin mirasıydın
Aklımda kalan sen
Düşüncemde yalnız sen
Nefesim,kanım,canım sadece sen
Her sabahımın ılgıt ılgıt esen meltemi
Her akşamımın kızılığı sen, sen
Lal dillerim artık suskun aşkın dergahında
Göbek adıyla yaşar oldum yalnızlıklarımı
Zifiri bir cümle zannetsem de kendimi
Aydınlık kelimelerle yazarım adını
Ve bilesin ki yar...
Sana ulaşan saman yoluna koydum başımı
Gideceksen gayrı ez de geç
Ya da, yada tez gel harap olan gönlüme bekletme.

17/12/2008
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sevdamı arıyorum

Aşk sarayında bir yolcuym,
Türkçe ayinler melodiler arasında,
Naftalin kokulu gökkubbe altında,
Sevdamı arıyorum çekinerek.

Aşk sarayında geziniyorum,
Lacivert gecelerin ıslak saatlerinde,
Buharlaşan zamana nispet,
Sevdamı arıyorum çekinerek.

Aşk sarayında geziyorum,
Sessiz hoyrat çığlıklar arasında,
Hislerim melodilere karışmış,
Sevdamı arıyorum şarkılarımla.

Suların ıslandığı zamanı yaşıyorum
kokulu senli duygularımla,
Mor çiçek durmaksızın gülüyor karşımda,
Sevdamı arıyorum kokularında.

Aşk sarayında geziyorum,
Her taraf harap bitap,
Susuz kaldım karşıda bir serap,
Koşuyorum,koşuyorum,korkarak.

Aşk sarayında geziyorum yine,
Sevda çığlıkları arasında yalnız,
Karanlık gecelerin çığlıklarında,
Sevdama koşuyorum inatla.

Süleyman Karacabey

Lavanta

Sevdamızı Yazalım

Kim bilir kaç türlü sevda masalı dinledin
Keremin aslıya, mecnunun Leylasına
Ferhat'ın Şirin'e, Kamberin Arzu' ya olan sevdasını
Binlerce kez işitmiştir kulakların
Kim bilir sevda üzerine kaç şiir okudun
Ümit Yaşar Oğuzcan'dan, bazen karacaoğlan'dan
Şarkıları saymakla bitmez belki de
Neşet Ertaş' tan Sezen Aksudan, Kayahan'dan
Daha bilmem kimden kimlerden ne bileyim işte
Belki sevda nağmeleri yüreğini sızlattı hep
Sokaktan geçerken ne kadar güzel söz duydun
Hepsi sevdaya aşka iltifat yağdırırcasına
Fakat benim sana sevdamı dinledin mi benden
Duygularımı kelimelerimi düşüncelerimi
Hislerimin sözlerini dinledin mi bir kez
Benim sana sevdamın hikayesi yazılmadı henüz
Anlatacak kelimeler türetmedi dil kurumu
Sevdam unutulacak cinsten değil zaten
Ne keremin, ne Ferhat'ın ne kamberin sevdası gibi
Bizim sevdamız yasak sevda en anlatılmazından
Hislerimizde gizledik onu en şahanesinden
Dudaklarımız ıslatmadık henüz adını koymadık
Belki bir adamın hayale olan sevgisi bu
Belki bir peri masalındaki olan kıza sevdası
Sende biliyorsun ki adam gibi adamın sevdası
Çelik gibi kırılmazından sevdanın en hası
Gel birlikte yazalım güzelim okunmamış masalı
Adını birlikte koyalım yasak cinsinden aşkımızın
Hikayemizi anlatsın dilden dile gelecek nesiller
Benim adım Aşk, Senin adın Sevda bilinsin fark etmez
Masal cıvar, Hikayeci ler, Romancılar bizden yazsınlar
Gel dağlar ötesinden yâr, sevdamızı anlatalım.

Süleyman Karacabey

Sevdan ile Gezindim

Bir kartal kanadında uçarken duygularım
Gök kuşağının altından geçerken yolumuz
Yağmurun ardından hissedilen toprak kokusu gibi
Boram boram kokladım hasret sevgini.

Göklere doğru yükselirken renkler cümbüşünde
Bir tek senin kahve gözlerin vardı bana bakan
Ateş gibi gözlerinin ferinde tutuşan kalbim
Yıldızlara inat sana doğru uçtu yüreğim.

Mor menekşe devşirdim bulut dağlarında
Nane kokulu güller demetledim yalnız sana
Kartal kanadında gezindim vuslata koştum
İlmek ilmek dokudum sevgini en hasından.

Uzun kahverengi saçlarında yürüdüm
En içli duygularımı sana yazdım şair edasıyla
Kırmızı karanfiller taşıdım hislerimle
Sevdanı gönlümde el bebek gül bebek büyüttüm.

Bir çocuk masumluğunda sana sundum kalbimi
Azgın güneşin sıcakına inat aşk ateşimle
Hilal kaşların kahve gözlerin sardı benliğimi
Kartal kanadına inat sevdan ile gezindim.

Süleyman Karacabey

Sevdiğim

SEVDİĞİM

Meyletti şu gönlüm sana bağlandım
Bir bilinmez hale koydun sevdiğim
Aşk ateşiyle yandım dağlandım
Beni halden hale koydun sevdiğim

Kalmadı mecalim yokuş çıkamam
Deloldum şu yaşta yüze bakamam
Allar giyinipte sırma takamam
Beni halden hale koydun sevdiğim

Ferhata döndürdün dağı aşırdın
Devası olmayan derde düşürdün
Şu yüreğimi sevdanla pişirdin
Beni halden hale koydun sevdiğim.

Bir gün ayrı dursam seni özlerim
Her bakışta seni arar gözlerim
Bilmesinler diye elden gizlerim
Beni halden hale koydun sevdiğim

Azabiyim söyler sözü gezerim
Toprak olur rüzgarile tozarım
Gönül defterine seni yazarım
Beni halden hale koydun sevdiğim

Süleyman KRACABEY

Süleyman Karacabey

Sevgi

"Sevgi Karanlık gecelerin içinden sıyrılıp çıkan her gündüzün aydınlığıdır" S.karacabey

"SEVGİ" öyle güzel ve öyle etkileyici bir kelime ki; Kelimenin telaffuzunda dahi insanın gönlüne ferahlık veren yüzlerde tebessüm ettiren bir güzellik vardır.En karamsar anımızda aklımıza geldiği zaman içimizde adeta baharlar estirir. sevginin sıcaklığı sarar yüreğimizi, dimağımızı.Sevgi fedakarlıktır.Sevginin her mevsimi bahar tadında güzelliklerle doludur barındırmaz üzerinde soğuk ve kışı. Sevgi hayatın kalbidir. Allah'ın insana üflediği ruhtur sevgi..Bu yüzden sevgisiz insan can verilmemiş bir maddeden farksızdır. Sevginin her türlü güzeldir..kötü sevgi hiç yoktur.. Sevgi adına yapılan kötülüklerin temelinde sevgi değil,sevgi sözlüğüyle örtülen basit duygular nefsanîyetler vardır.Ama asla sevgi yoktur.

İşte benim sana olan sevgim öylesine derin manalar içeriyor ki bunu sana ne kelimelerle ifade edebirim nede kelimeler anlatmaya yeter.yüreğimin tam ortasına mühür gibi kazıyıp, aldığım her nefesin ritminde yaşamayı öğrendim yıllardır.Gözlerimden düşen her nem tanesinin ıslaklığında ve sıcaklığında hissediyorum.İsminin bana verdiği mutluluk sevgi sözcüğünün ta kendisi.Ayın şavkının yüzüne doğduğu zamanı bilirim,bir temmuz akşamıydı senle en son göz göze geldiğimiz dakikalar.Gün batımını birlikte yaşamış ayın doğuşunu birlikte görmüştük işte o an yüzüne düşen ay kadar parlak ve gün kadar sıcak teninden gelen enfes kokunu almıştım da işte sevgi bu demiştim.Nasıl unutturum ki?

Ey can,ruhumun yangını olan sevdiğim,Seni sevmenin rabbimden bana sunulan bir lütuf olduğunu biliyorum.Bu nedenle sende, sevginde kutsala eş değer bana.Ruhumun derinliklerinden gelen bir ses ömrümün son deminde de olsa bu sevginin bitmeyeceğini ezberletti.Ya sen,ya sen? Yüreğinin neresindeyim söylemisin bana bilmek hakkımdır derim.

Sevgi,incitmeyen bakıştır.Kırmayan kalptir sevgi,ve sevgi iyiliktir. Sevgi sevapların en güzeli,en yücesi ve en bereketlisidir. Senin sevgini iyiliğinde gördüm,senin sevgini güzel gözlerinden parlayan ışık huzmelerinde seyrettim.Ne güzel bakıyordun öyle.Bir bakışın var dı ki ömrüme ömür vermişti. Yine bana öyle bakarmısın bir kez daha. Gülüşünde gizliydi her şey. İçinde türlü güller beliriyordu da en güzelini bana sevginle sunuyordun o an.İşte o an benim sende tekrar doğuşumdu.Biliyorum, yaşamının bir manasıydı kalbinden gelen seslerin kalbime akması.İşte incitmeyen bakış hayat veren bakış sendeydi o an.Bakan senin yıldızlara denk gözlerin,yaşayansa bendim.

Seni Sevgilerin en güzeli en büyüğü ile seviyorum.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sevmek Çokmu Zor

Sevmek çokmu zor
Yoksa ben mi bilmiyorum
Uzattıkça ellerimi
Kayıp gidiyorsun avuğlarım
Sarılıp sarmalسام
Kucaklayıp kilitlesem
Kollarımdan kaçıyorsun
Hep uzaklardasın
Yar "mısın yaban mısın
Neden hep kaçarsın
Nedir anlamı anlatırmısın
Sevmek çok mu zor
Yoksa benmi bilmiyorum
Yoksa sen mi
Mutluluklar sundum
Tebessümünle mutlu oldum
Astınsa suratını
Yinede sevdim
Her halinle helalimsin dedim
Hep seni sevdim
Sevmek çokmu zor
Yoksa senmi bilmiyorsun.

Süleyman Karacabey

Sevmek nefret etmek

Sevmek diye bir kavrama inanma
Çünkü sevenler hep terk ederler
Geriye tatlı bir anı bırakarak
Yaşamları yıkmaktır onların
Seni seninle baş başa bırakıp
Başka birinin kalbine girerler
Hayatları bozmaktır onların
Kırık bir kalp bırakarak geriye
Hep terk ederler hep kahrederler
Seni seninle baş başa bırakıp giderler.
Onlar için sevgide sevdada yoktur
Sadece var olan gönül oyunu
Kas katı kesilmiştir kalpleri yoktur
Onun için bitanem
Sevmek diye bir kavrama inanma
Çünkü sevmek sadece bir hayal
Şevda dün de kalmış bir masal
Nefret vardır sevda kadar kuvvetli
Ve inat vardır
Sevgi kadar kutsal
Hayat artı sevda eşittir nefret ise
Ne diye hala ayak diretiriz inatta
Madem sevmeyecek kadar güçsüz
Nefret edemeyecek kadar aciz isek ne diye.

Süleyman Karacabey

Sigaram olurmusun

Yanımdan hiç ayırmadığım
Her an dudaktan öptüğüm
Hiç bitmesini istemediğim
Dumanında boğulduğum
Gök yüzüne savurduğum
Kalbimin üzerinde taşıdığım
En sadık dostum
Sigaram olurmusun

En duygusal anımda ellerimle tuttuğum
Şiirimi beraber yazdığım
Göz yaşlarıma şahit tuttuğum
Kadehimi şerefine kaldırdığım
Yatarken baş ucuma koyduğum
Göz açar açmaz dudaktan öptüğüm
Nefes nefes içime çektiğim
Her zerremde hissettiğim
En sadık dostum
Sigaram olurmusun

Dost diye her an sarıldığım
Kederlerimde beraber yaşadığım
Ateşinde bin bir çileyi yaktığım
Gece meptabı birlikte seyrettiğim
Sahillerde birlikte gezdiğim
En tatlı anımı üzerine yazdığım
Her an dudaktan öptüğüm
En sadık dostum
Sigaram olurmusun

Tirkakin olup seni yaşasam
Nefes nefes çekim içime senle dolsam
Kalbimde her zaman seni taşısam
Şiirimi sana yazsam şarkılar söylesem
Ateşine şu gönlümü yaksam
Güzel gözlerine bir ömür baksam
Seni öpüp seni koklasam
En sadık dostum diye
Sigam gibi seni öpsem.

Süleyman Karacabey

Sil Gz Yaşını

Şil o inci mercan damlacıkları gözünden
İstemem akmasın zerresi benim yüzümden
Gamzeli gülüşüne yarım kurban olayım
Damlarsa avucuma damlasın sarılayım

Uzatsam ipek mendilimi de versem sana
Şil göz yaşını ne olun beni de ağlatma
Üzdüyse sözlerim söyle bana hep susarım
Yosun gözlerin ağlamasın kurban olayım

Hazan vakti sam yelinde savrulup bulduğum
Gönül dergahım da baş köşeye koyduğum
Arzulu bakışlarına bakıp ta yandığım
Kıyamam akmasın göz yaşına kurban olduğum

Sesini duyunca mutlu olup uçtuğum
Kucaklayıp sarıp sarmalayıp öptüğüm
Gözlerinin derinliklerinde yüzdüğüm
Sil göz yaşlarını akmasın ne olur sevdiğim

Gördüm ay parçası yüzünü cennetlik oldum
Ağlar iken gördüm de seni çok üzüldüm
İnci mercan damlanı avucuma alayım
Gülsün artık yüzün gözüne kurban olayım

Süleyman Karacabey

Son Arz / um

SON ARZ/UM

Kırlangıç kuşu gibiyim
Mağrur bedenim cılız kanadım
Uçmaya takatim yok
Sebebim sensin sevdam
Uzaklaşmaya başladığın an
Yusufi kuyulara atmıştın beni
Heyhat eyyup olup dayanamadım yokluğuna
Şabır taşım bin bir cisme bölündü sana yandım ağladım.
İsmin dudağımda en sıcak kelime oldu, kavurdu beni
Soğuk değmez oldu dilime aşkınla ısındım
Derinliklerinde yalnızlığın
Gözlerimde buğulanan yaşlar oldun her an
İnzivana çektim tüm düşüncelerimi
Ütobik imgelerle süsleyip her yanını, sana geldim.
Sar beni sevdam yak narında
Yüreğimi aşkına kurban eylemişim
Öyle yanayım ki harında
Dumanım sen tütsün
Alevim sen çıksın
Közüm sen olsun
Toprağım sen
Eriyeyim ocağında, demirci tezgahında döv beni
Çeşit çeşit şekil ver bana en afilisinden
İmzanı beynimde, ruhumda taşıyayım
Öyle yak ki sevdam!
Geceleri uykumdan uyanayım
Gündüzüm de aydınlığım ol da
Sana vasıl yolları bulayım
Açık bırak kapılarını
Sessizce içeri süzüleyim
Son arz/um kollarında dirileyim

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Son Cemre

SON CEMRE

Mûteber olup sarsa cümle cihânı fikir
İlmi ferâset yoksa içinde boş hevâdır.

Murâda giden yolda, aşkla yanmazsa zikir
Aldanır ruhun ancak, hoşâ giden nevâdır.

Münevver değilse yol, elbet âkıbetin kir
Hakikatin yolunda bekliyor münker nekir

Zindan içinde zindan, zamana kurmuş pusu
Kaç günahın arıtır deryalar dolusu su

Her mevsim çile yükü, her günüm bin bir keder
Gönlümü saran ateş, cehennemden de beter.

Heba olan ömrüme yeter de serencâmı
Harap olan bedenden gayrı yoktur encâmı.

Gayrı vuslat zamanı yaşadığın son cemre
Senin olsa da dünya, kâr etmez geçen ömre

Yâ râb! nedir çektiğim, dahası revâ'mıdır
Aşkın acısı bana bulunmaz devâ'mıdır.

Göster lütfunu bir kez, şu yüzüm handân olsun
Canım senden emanet yoluna kurban olsun.

18.3.2009/ Süleyman KARACABEY

Şiirin vezni: Mef'ûlü / mefâ'îlü / mefâ'îlü / fe'ûlün

Süleyman Karacabey

Son Seferimde Beyaz Gül Yoldaşım

SON SEFERİMDE BEYAZ GÜL YOLDAŞIM

Yine sefer vardı
Ayrılık rıhtımında
Kaç ayrılık yaşandı bu güne dek bilinmez
Bu gün benim günümdü
Ayrılıkların durmayan ilke ırmağında
Akan sular benim için koşuyordu
Adımlarım
Aheste aheste düşerken ayak izlerine
Pür telaş hallerdeyim
İfrit düşüncelerin izdüşümünde
Prangalı aşkların esiri duygularım
Hatıramda canlanan
An var ki yaşanması ömre değer deyip
Hiçbir zaman yaşayamadığım arzularıyla
Yol aldım sandal barınağıma doğru
Hüzzam makamı yüreğim
Acitasyon krizlerindeydi ruhum.

Beyaz bir gül kanıyordu
Al renginde şafağın
Yapraklarında yeşil yaşlar
Katre katre düşüyordu ayak uçlarına
Yoluma çıktı yolculuğa giderken
Yüreği ayaza vurmuş
Ben / im gibiydi
Ağlarken düşen damla kan damıyordu
Gözleri yaş revan içinde
Boynu bükük duygularım gibi
Hey gül sana gülistan yakışır
Ayrılık rıhtımında işin ne?
Yoldaşımı sın bilinmezlik köyüne seferimin
Terk edilişimi yaşadın? İhanetimi?
Anlat
Anlat hadi bana
Gül"ün ayrılığı nasıl olur/du.

Gel
Gel hadi Sandala birlikte binelim
İki kişiliktir zaten başkası gelemez
Gidelim huzur bulacağımız bilinmezliklere
Varsın
Şehrin güzellikleri de kötülükleri de onların olsun
Her sabah sokak başında duran simitçi den
Taze taze simitleri onlar alsınlar
Ayakkabıcı yolumu gözlesin hep alıştığı saatte
Üç beş kuruş az kazansın bu günde garibim
Biriksin abone olduğum gazeteler pencere önünde
Okumayan kimseler utansın, ben çok okudum
Varsın
Sokak çocukları onların yüreğini acıtsın

Çok acıdı yüreğim
Dayanacak mecalim kalmadı yoruldum
Kapıcı remzi efendiye adreste bırakmadım bilerek
Sadece yaşlı hacı amca biliyor mahalleden
Nereye gittiğimi sormadı ya neyse
Kimseler izimi sürmesin istemem
Yar/ siz gidiyorum yanımda sadece beyaz gül
Haydi sussun yüreğin yol arkadaşım
Ayrılık vakti geldi zamana
Sandala kürek çekelim birlikte
Anlat sende
Anlat hikayeni
Gül"ün ayrılığı nasıl olur bileyim
Çıktığım son seferde
Şen yaşa ben öleyim
Seni başım üstüne gül/esin diye dikeyim.

09/05/2008-S.KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sonsuzluk Yelkeni

Sonsuzluk deryasının muazzam yelkeni
Usandım dünyadan ne olur al götür beni
Varlık alemin den kopar ebede kadar
Yokluklar dünyasına taşı tüm hislerimi

Kimseler bulunmasın dergahın da başka
Yalnız Allah celle, bir de ben dertli kepçe
Tüm yaratıklar, canlılar yok olsun orada
Kurtar beni al götür varacağım gerçeğe

Her tarafta haksızlık riya diz boyunda
Ne Güven ne samimiyet kalmadı hayat ta
Adalet.asalet çirkefin batağında
Götür beni sonsuzluk aleminin yelkeni

Bir daha dönmek senin namına yakışmaz
Fırtına kasırga yoluna engel koyamaz
Koş haşmetinle hedefimiz kutsal sonsuz
Al götür beni sonsuzluk yolunun yelkeni

Tek yolcun ben olayım başkaları binmesin
Rota senin için kaptan hiç istemezsin
Tek çarem sensin Kurtulmak için rezaletten
Götür beni sonsuzluk aleminin yelkeni.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Söndün

Kim bilir daha ne hayallerin vardı
Ömrün henüz ilk bahardı
Dert bürümüşte her yanını
Daha gonca gül iken söndün

Ne gençlik sana kar eyledi
Ne hiçlik seni var eyledi
Bir güzeli sana yar eyledi
Baharın gelmeden seni kış eyledi

Ömrün hemen nede kısaymış
Hikaye oldun bir varmış bir yokmuş
Ardın sıra gözü yaşlı yar bıraktın
Ecel meğer senin avuçlarındaymış.

Boyun vardı fidan gibi
Gözlerin vardı ahu ceylan gibi
Adamdın sen adam gibi
Doğdun ve söndün işte
İkindide doğan güneş gibi.

Süleyman Karacabey

Söyle sevdiğime

Mevsim rüzgarları, sevdiğime söyle,
onu yaşıyorum ben tüm hislerimle
onunla tüm hayallerim ve zamanım,
belki bazen düşünür oda beni,
Hayale daldığında
Kimbilir,
beklide bir an hayallerde birleşir yüreklerimiz.

Söyle yıldızlar söyle sevdiceğime,
Gökleri süslerken sen ihtişamınla,
gök kubbeyi sarmışken tüm ışığın,
Karanlıkta bulsun beni,
Belki o an hayallerimiz buluşur,
beklide,
Umuda olan yeminli bakışlarımız birleşir,
birlikte hayal ettiğimiz zamanlar.

Güller hakikati siz söyleyin sevdiceğime
Henüz dalında gonca iken sen,
sevdiğimin tüm hislerinde olursun,
Benden sana kalan kokuları sun ona.
haberi olsun,
her nefesinde hatırlasın beni,
dikenlerinde beni hissetsin,
Bir buse kondursun sana yar edasıyla.

Süleyman Karacabey

Söylede Git

Yakama apolet diye takmıştım adını
nefesimdin her şeyimdin
dünyam eksenim, yörüngemdin
benliğim sen hücrelerim sen olmuşsun
kalbime taht kurmuş
cigerlerimde soluk olmuşsun bana
neden neden gittin aniden be gülüm
seni unutmak istiyorum artık
becerebilirmiyim oruda bilmiyorum
aradan çok zaman geçti biliyorsun
dönüşündem umudumu kestim artık
geri gelmeyeceksin
gözlerimi kapıyorum görmüyorum
hislerime prangalar vurdum
ciğerlerimden öksürüpte attım
ama kalbimden kalbimden asla
atamadın seni
nasıl becerilir ben yapamadım bunu
nasıl atılır vefasız söylede git
senin nasıl attığın söylede git
hücrelerimi yenilemek adına
nefesimi almamak adına
unutmak nasıl olur söylede git.
git nereye gidersen
ama söylede git
çünkü halen ben unutamiyorum seni.

Süleyman Karacabey

Söyleyemediğim sözlerim

Yüreğimde alev alev yanan
Ateşinden ağlıyor gözlerim.
Boğumlandı boğazımda
Sana olan ağıt seslerim
Yüreğimdeki sana olan son sözlerim
Bir garip acıdır
Sevdana besteleyip te
Söyleyemediğim şarkılarım.

Ateşini avuçlarıma aldım
Ruhumun dehlizlerinde olan
Senli duygularımı eritti
Gözlerim fersiz kaldı
Bir çift hasret sevdalara
Bakamadı kapandı ellerimde
Aydan parça cemaline
Doyamadı gözlerim.

Sen vefalı aşk özlemim
Canan-ı dilberim
Ne zaman kalemi alsam elime
Her mısrada seni yazmak iterim
İçimdeki alevlerin arasında
Bir fısıltı gibi
Büyük acıdır bende
Sana söyleyemediğim şiirlerim.

Süleyman Karacabey

Söz ayrı mana (Dörtlük)

Son kez baktı bana canan-ı rânâ
Gözleri ateşti yaktı içimi
Dili lal olsa da söz ayrı mana
Her biri okkaydı deldi kalbimi.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Söz Bitti

Söz bitti
Yitirdim usumu
Yalnız sen kaldın dilimde

Sükut eyledim
Değmeyen hikayelere
Bir tek seni yazdı kalemim

Yolları sana çevirdim
Çıkılmaz sokağa girdim
Yıllarımı kaybettim

Bu canı sana feda ettim
Çizik attım Maziye
Bir tek sen kaldın tarihimde

Bir tek sana yandım
Dertleri fırlatıp attım
Sevdana kandım.

Güneşi aldım avucuma
Yıldızları taç yaptım başına
Semaya seni yazdım

Denizde yelkenim oldun
Dümeni eline verdim
Vira bismillah

Süleyman Karacabey

Sulara yazdım

Çiseleyen yağmurlarla ıslandı bedenim
Göz yaşlarım karıştı her damlasına
Cadde boyu akan sellerde sevdam var
Sulara yazdım o gece sevdamı.

Yıldırımlar feryadım oldu haykırdım,
Aşkım yağmur oldu sabaha dek yağdım,
Sokak lambası benimle birlikte ağladı
Lambalara yazdım o gece sevdamı parladım.

Bir Anadolu yiğidinin bağlamasında çalındı
Ozanın dilinde destan olup okundu,
Gök yüzü hiç durmadı benimle ağladı
O gece güzelim sulara yazdım sevdamı.

Sen sıcak yatağında bilmem hangi rüyayı görürken
Sarhoş naralarına kulak tıkadım gece yarısı
Delin gönlüm, virane gönlüm, sevdalı gönlüm
Sabaha kadar hep senin için ağladı.

Sulara yazdım sevdamı sel olup çağladı
Irmak ırmak aktı Sen denizine ulaştı,
Kim bilir sevdamız kaç denizler aştı
Bense hep sevdamı sulara yazdım o gece.

Süleyman Karacabey

Suları Islatamadım

O gece bilirmisin neler yaşadım,
Kızılca kıyametin koptuğu günde,
İyilim iyilim göz yaşlarım aktı ağladım,
Fakat suları ıslatamadım.

Naftalin kokan köhne odamda,
Sessiz gecenin yalnızlığında,
Göz pınarlarım hep ağladı durmadı,
Fakat suları ıslatamadım.

Süleyman Karacabey

Susturun artık iti

SUSTURUN ARTIK İTİ

Bunlar azdı artık beyler azdı
İhanet yetmiyor gibi
Birde ağzını bozdu
Emri veren imralının iti
Ne özerkliği ulan
Ülkeyi bölmektir bunun adı.

Bebek katilini
Salıvermekmiş halkın arasına
Katkı sağlarmış barışa
Kim kime küstüki barışa
Geçiri verinde urganı boynuna
Ders olsun hain soysuza.

Çok laf ediyorlar bunlar
Kendilerini
Osmanlının son zamanında sanıyorlar
Mustafa Kemali nasılda unutuyorlar
Susturun artık o iti
Ne kürdü ulan, O ermeninin pici.

Kürt benim gardaşım
Paylaştım onla ekmeğim aşım
Kız aldım kız verdim
Karıştı canım kanım
Olmadı asla hiçbir zaman hasmım
Kanıma dokunan o iti susturun artık.

Bu millet sizi çok iyi biliyor
Şehitlerimin kemikleri sızlıyor
İmralı köpeği barzaniyle birlikte ürüyor
Birde kalkmış özerklik istiyor
Ne özerkliği ulan
Ülkeyi bölmektir bunun adı

Böldürtmeyiz Vatanımızı
Feda etmişiz baştan canımızı
Kızdırmayın beni yoksa alayınızı
Birde yanınızda conı dayınızı
Hele o imralıdaki bebek katilinizi
Vallahi kazırım kökünüzü.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Sükuta Müptelayım

Sensiz sükuta müptelayım
Son nefes sanki aldığım
Hayat bir durak bana
Beklemekte var,binip gitmekte
Ya bekleyeceğim ızdırapları
Ya da binip gitmeliyim diyardan
Hüzün yolunda giden otobüsle
Sefere beş var
Gelecek otobüse binmeliyim.

Sensiz Sükuta müptela oldum
Belki böylesi daha iyi
Beklide feryadımı patlatmalıyım
Sana olan tüm sevgimi
Yalnız yaşamak adına
Katmer katmer acılarınla
Ya çekip gitmeliyim buralardan
Ya sen gel bitir acılarımı
Son duraktayım artık
Ya gelen otobüse binmeliyim
Ya da sen bana gelmelisin.

Süleyman Karacabey

Şafak Türküsü

Sabahın seher yeli
Bana seni söyler hep seni
Şafak türküm olur benim
Hep seni okur seni söyler
Şafak türküsü ne güzel
Bana ninni gibi gelir
Sabahın berrak sessizliğinde
Bir yüce gurbet şarkısı olur
Beynimde ruhumda
Destanlaşır adeta yüceleşir
Sadece bana bana söylenir
En güzel yanı da bu
Sadece benim olması
Nicedir duymuyorum
Rezaletin çığlıklarını
Kulaklarım ruhum dinleniyor
Şafak türküsü
Okşar yüreğimi mutlulukla
Neşemi veriyor unutulmuş sevincimi
Ezan sesiyle kutsallaşır
Her ikisi birlikte
Ve şafak türküsü
Her zaman destanlaşır gönlümde
Şafak türküsü sana hasretim artık.

Süleyman Karacabey

Şarkımız Suskun

ŞARKIMIZ SUSKUN

Ah be güzelim ah be sevdam
O şarkıyı beraber yazmıştık
Bir ilk bahar gecesiydi yine
Gök yüzü yıldızlarla süslüydü
Ruhumuz bizimle prangalıydı
Beraber bestelemiştik ey can
En işveli sözleri koymuştuk
Neşe saçıyor güller açıyordu
Gönlümüz sevdalar sarhoşuydu
Göz göze diz dizeydik seninle
Bizim şarkımızdı o sevdiğim
Biraz senden biraz benden yazmıştık
Ama şimdi söyleyecek dilim yok
Ah ah şimdi sen yoksun yanımda
Artık sözüm kalmadı söyleyecek
Artık dilim kalmadı dönecek
Ve neşem kalmadı sevinecek
Şarkımız öksüz şarkımız garip
Şarkımız sönük şarkımız suskun
Yüz üstü bıraktın sözümüzü
Söyleyecek kalmadı şarkımızı
Ah be güzelim ah yoksun artık
Şarkımız gibi bende sahipsiz
Sözümüz gibi bende bittim artık
Bittim

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Şiir Bilgisi /Şiir Nasıl Yazılır

Değerli dostlar; Şiir Edbiyat tarihi içerisinde en eski ve en köklü sanat olmakla birlikte zaman zaman yazımı ve kuralı, teması veya şekli açısından tartışmalara neden olmaktadır. Biz bu tür tartışmaların dışında kalarak Şiir yazma sanatı hakkında bilgi paylaşımında bulunmayı daha uygun görüyoruz. Her ne kadar Şiirle uğraşmayanlar zamanını ona vermeyenler tarafında şiir yazmak kolay gibi görünse de aslında hiçte kolay değildir. Şiir yazan arkadaşlar bunun zorluğunu bilirler. 'şiir yazan şair, doğum sancısı çeken kadına benzer, sancı çeker ve bir şiir doğurur' der ünlü şair Arif Nihat ASYA. Bu nedenle şiir, Şair'in çocuğu gibidir. Kimi insanımıza şiir gibi konuşmak özelliği doğuştan verilmiştir. Bunlar genelde aşıklık geleneğini de icra etmekte olup ünlü şairlerimizde mevcuttur. Bazen de irsi dir. Ailece şair olanlar da vardır. Ankara da kendilerini tanıma fırsatı bulduğum Hatice Şahinoğlu ve Çocukları Ahmet ve Deniz Şahinoğlu gibi ve çok tanınan Karakoç ailesi gibi. Bunlar birer örnektir.

Türkiye de Milli Şiir tarzımız hece şiiri olmasına karşın son zamanlarda Okuduğumuz ve gördüğümüz Serbest şiirin yoğunluğu dur. Serbest şiir Türk Kültürüne, Türk Şiirine. Fransız Edebiyatı'ndan geçmiştir. Bir zamanlar Fransız hayranlığı Türk şairlerini çok etkilemiş ve bu yönde oldukça önemli eserler vermişlerdir. Fransa'ya tahşil yapmaya giden bir gurup Sabetayist'ler tarafından ülkemize serbest şiir getirilmiştir. Ölçülü Türk şiirinde ısrar eden Türk Şairler, uzun süre serbest şiire sıcak bakmamışlar ve hatta direnmişler. Ancak Arif Nihat ASYA ve Yavuz Bülent BAKİLER gibi Devletçi ve Milliyetçi Şairler de Serbest Şiirden kayda değer ve çok güzel eserler verince, Serbest Şiiri Türk Şiirinin bir türü olarak kabullenmeye başlanmıştır.. Fakat Milliyetçi Şairlerin, Sabetayist serbestçilerden elbette bariz farkları vardı. Onlar yinede tüm şiirlerinde Kafiye kullanmakta ısrar etmiş ve vazgeçemedikleri için kabul görmüşlerdir. Serbest şiirde artık çok sevilen ve hatta kurumsallaşmasını sağlayan önemli şairleri tanıyoruz. Günümüzde serbest türde Atilla İLHAN'ı Cahit ZARİFOĞLU nu, Can YÜCEL'i Arif Nazım, gibi daha birçok isimleri sayabileceğimiz gibi şiirlerini de okur iken büyük haz almaktayız. Aslında serbest şiir tamamen kuralsız değildir. Bir sanat icra edilirken kendine has bazı özellikleri ve incelikleri veya sanatsal bir takım becerileride olmalıdır. Serbest şiirden tamamen kuralsız veya düzensiz olarak bahsetmek veya öyle görmek hatadır. serbest şiirdeki bazı dörtlükler (aabc, aabb, abab, abcabc) şeklinde kafiyeli olabilmektedirler. Bu örnekleri çoğaltabiliriz. Dörtlüklere bağlı kalmadan daha fazla mısra ile şiir yazılabilir, ancak kafiyeden vazgeçilmemelidir. Bu hususa A.N.ASYA nın meşhur Bayrak şiirini sizlere örnek verebilirim. Serbest bir şiir olmasına rağmen belli bir kural doğrultusunda vücut bulduğunu göreceksiniz. Bu Nazım Hikmet RAN ın da birçok eserinde görülmektedir.

Sana benim gözümle bakmayanın,-a
Mezarını kazacağım..-b
Seni selamlamadan uçan kuşun-a
Yuvasını bozacağım...-b

Örneğinde olduğu gibi.

Evet şiir yazmak kolay değildir, dışarıdan görüldüğü kadarı ile basit değildir dedik. Şiir yazabilmek için kişide evvela, istek ve ilham olmalı. Şiir yazmak içinse şairde bilgi birikimi ve kelime dağarcığının geniş olması yanında tamamen konsantre olabileceği bir ortam seçmelidir. A. KARAKOÇ bu husus ta şiiri geceleri, ışığı söndürerek karanlıkta yazdığını söyler. Üzüntülü bir anda çile ve ızdırap (dramatik) şiirleri, neşeli bir anda romantik aşk şiirleri, kin dolu anlarda taşlama, hiciv ve intikam duyguları içeren şiirler

yazılabilir. Neşeli anlarda matrak ve mizah şiirleri yazılabilir. Güzel bir tabiat manzarası ile iç içe olduğunuz zaman, tabiat şiiri yaza bilirsiniz.Aslında şair her ortamda şiir yazmayı başarır.Hiç beklenmedik bir anda konuya tam konsantre olması durumunda çok güzel eserleri meydana getirebilir.Ancak Bu genelde istisnai bir durumdur.Her ortamda yazılabildiğinin bilimsel bir gerçekliği yoktur.Fakat Yazılabildiğini biliyoruz.

Türk Şiirini en önemli Türlerinden Türk Halk Şiirine kısaca bakalım.

Aslında en çok bilinen divan şiiri olmakla birlikte gerçekte sadece Türk Şairler tarafından yazılması ve Türk Şiirinde önemli bir yeri olmasına rağmen günümüzde Osmanlıca ve Farsça bilen şair pek kalmadığı için, Divan şiiri yazan da kalmadı denecek kadar azdır.Yazan varsa dahi etkin bir kalem olmadığı için artık yok sayılmaktadır.Bu yazan şairi veya şiiri yok saymak değil bilinmediği için örnek veremediğimizden yazan kalmadı anlamındadır.

Bunun haricinde yine en çok tanınan bilinen ve uğraş verilen Türk Halk Şiiridir diyorum.

Gerçek te Türk Halk şiiri; ölçülü ve kafiyelidir. Samimi deyişlerin duygu atmosferinin aksettirilebildiği ve en fazla celbeden bir şiir türüdür ki kurallı ve kaidelidir.

Türk Halk şiiri 7,8,9,10,11,12,13,14,15,16'lık hece vezinleri ile yazılır. Bu şiirler kendi aralarında ayrı isimlerle adlandırılırlar: Koşma, Gazel, Hoyrat, Mani,Rubai, Mersiye, Destan şiiri'dir. Öncelikle şiire başlamak için bir ayak kelime veya cümle gereklidir. Bu ayağa göre şiirin konusu(teması) seçilmelidir.Akabinde uyak(kafiye) gereklidir. Ayak olarak ele alacağımız belirlenen kelime ile bir cümle oluşturarak, şiire başlanır. Bu cümle 11'lik ise, bundan sonraki mısralar da 11'lik olmak zorundadır. Bu ayak kelime'ye uyak (kafiye) lı kelimeler bulup yerleştirmek zorundayız.Şiirin gerek ses ve gerekse ritim bakımından ahengini sağlamak adına bir kuraldır. Ayak kelimeyi mısra nın başında, ortasında veya sonunda kullanmış iseniz,bundan sonraki kafiyelerin de hep aynı yerde kullanılması gereklidir.

Açıklayacak olursak; , 'seçilmiş' kelimesi mısra nın başında kullanılmış ise, türetilen 'atılmış, katılmış,,saçılmış.yatılmış..' gibi kelimeleri de diğer mısraların başında kullanılmak zorundasınız. Şayet ortasında veya sonunda tercih edersek, hep aynısı yapılmalıdır.. Bir dörtlükte kafiye olarak kullanmak istediğimiz belirlenen kelimeyi türeterek,bir çok benzer kelime elde etmeliyiz. Kelimeleri türetirken, birçok uyak kelime de bulmak durumundayız. Türettiğimiz kelimelerin kök kısmını esas almalıyız. Kelimenin ekini kafiye olarak almaya çalışırsak, eğer,bu kafiye değil, redif olur. Redifle de şiir yazılmaz. Ayak kelimemiz 'taşlar' olsun. Bu kelimenin uyaklarını bulmaya çalışalım: 'taşlar, başlar,yaşlar,haşlar,işler,düşler,dişler,fişler,kışlar,kaşlar, şeklinde sayısız çoğaltılabilir. Bu uyakları anlamlarına göre uygun yerlere yerleştirebiliriz.

Yedi hecelik şiirlerde mısralardaki hece sayıları 4+3 şeklinde olmalıdır. Yani bir mısradaki ilk virgüle kadar 4 hece, virgülden sonrakiler 3 hece şeklinde toplam 7 hece olmalıdır. Bu şekilde şiir daha vurgulu, ahenkli ve akıcı olur. Bu durumda şiiri okurken, aksaklık veya topallama olmayacaktır.

Yine 8'lik şiirde; 4+4, 9'lukda; 5+4, 10'lukda; 5+5, 11'likde; 6+5, 12'likde; 6+6, 14'lükde; 7+7 şeklinde olursa şiir çok akıcı ve düzgün olur.

Koşmalarda ilk dörtlük (abab veya abcb veya abba) şeklinde yazılabilir. Diğer dörtlüklerde (aaab, abab, aacb) şeklinde olabilir. Son dörtlük de şair Mahlas'ını (Takma

adını) veya gerçek adını kullanarak şiiri tamamlar.Ancak isim yazmak her ne kadar geleneksel hald e ise de yazmak zorunluluğu bulunmamaktadır.

İsterseniz bu kalıptaki şiire (6+6=11 li) A.KARAKOÇ hocanın kara haber isimli şiirinden aldığımız iki dörtlükle örnek verelim.

Ellerin yurdunda çiçek açarken,-a
Bizim ile kar geliyor gardaşım...-b
Bu hududu kimler çizmiş gönlüme? -c
Dar geliyor, dar geliyor gardaşım...-b

Gazel olmuş sıra sıra söğütler,-a
Dağ ardında unutulmuş yiğitler.-a
Hürriyete seymen giden şehitler,-a
İki gidip, bir geliyor gardaşım...-b

Hoyratlar Cinaslı Kafiye ile yazılır. Yazılışı aynı, anlamı farklı olan sözcüklerden oluşan kafiyeyle Cinaslı kafiye denildiğini biliyorsunuz.. Hoyratlar genellikle 7 ve 8'lik hece vezinleri ile yazılırlar. Hoyrat'a işe günümüzde genellikle Azeri musikisinde sıklıkla rastlıyoruz.Bu en tanınmış örneğidir şu an. Cinaslı kafiyelere çok rastlanır.

-Rubai, Arapça asıllı olup Erbea (dört) kökünden gelir ve dörtlük anlamındadır..(aab, aaaa, aaba) şeklinde yazılır.Rubai yazmak ayrıca iyi derecede Aruz bilmeyide gerektirir.Günümüzde yazarı az olan bir türdür Rubai.Sitemizde Rubaiyi okumak istersek eğer kendisini bizzat tanıma onuruna eriştiğim Sitemiz Şairi Sayın İsmail Adil ŞAHİN 'i sizlere tavsiye edebilirim.kırk yıllık şiir deneyimi,Kendisinin Arapçaya vakıf olması ve iyi derecede Edebiyat bilgisi olması nedeniyle çok rahat Rubai yazdığını biliyor ve zevkle okuyorum.Bu hususta üstat İsmail Adil ŞAHİN hocanın GİZ (Rubailer ve Divançe) (Mayıs 2007) isimli kitabından buraya aldığımız ve Alkış isimli aruz kalıpları içerisinde olan Rubai çalışmasını örnek vererek yazımızı noktalayalım.

ALKIŞ

Derler ki, "ağaç meyve için taşlanıyor",-a
Birkaç ipek tel uğruna can haşlanıyor,.....a
Bal almak için öldürülürken arılar;b
Maymun, ayı oynar diye alkışlanıyor.....a
İsmail Adil ŞAHİN

'Şiir dönüşü olmayan bir duygu yolu dur,Bu yolda kimi zaman yanmak kimi zaman üşümek olduğu gibi kimi zaman da tökezlemek,yorulmak ve hatta dinlenmek olabilir.Ancak bu yoldan geriye dönüş mümkün değildir.'(S.KARACABEY)

Tüm şair dostlara güzel şiirlerde buluşmak ümidiyle saygılarımı sunuyorum

İÇİNİZDEKİ UMUT IŞINIZ ASLA SÖNMESİN

Süleyman Karacabey

Şiir de kullanılan edebî sanatlar

ŞİİRDE KULLANILAN EDEBİ SANATLAR

Değerli dostlar, Mensubu bulunduğumuz Türk Milletinin yüzde 65- 70 gibi büyük oranının şair ruhlu insanlardan oluşması nedeniyle neredeyse eli kalem tutan bir çok insanımızın şair olması gibi bir durum söz konusu olmasına rağmen icraat ettikleri sanatın inceliklerini bilmeden kara düzen diye tabir edeceğim alaylı olarak bilinen düzende bu sanatın püf noktalarını bilmeden yazmak gibi bir alışkanlığa da sahip oldukları gözden kaçmayacak bir gerçeklik arz ediyor.

Bu nedenle Edebiyat ve Şiir sanatı üzerine bilgi birikimleri bulunan kimselerim kendilerinde var olan bilgileri paylaşarak bu sanata gönül vermiş ancak bilgiden yoksun kimselere aktararak daha kuvvetli şiir yazmalarına yardımcı olmalarının gerektiği kanaatindeyim. Unutulmamalıdır ki; bilgi paylaşıldıkça güzeldir ve bilgi paylaşıldıkça gelecek nesillere kültür aktarımı sağlanacaktır. Bu nedenle sorumluluk hissine kapılarak bilgi dağarcımızdan bir katre siz değerli dostlarla paylaşmayı uygun gördüm.

Şiir, sözü etkili, çarpıcı, yoğun anlamlı ve güzel söyleme sanatıdır diye tabir edilmesine rağmen çok farklı tanımları yapılmakla birlikte ortak tanım şiirin güzel söz söyleme sanatı olduğudur. İnsanlar yüzyıllar boyunca kendi kültürleri ekseninde kullandıkları dili işleye işleye zenginleştirmişler, sözlü ifade imkânlarını genişletmişler ve iletişimi daha güzel sağlayacak bir araç konu-muna getirmeye çalışmışlardır. Bu azim ve gayret aslında bir ulusun kendi folklorunu (Kültürünü) gelecek nesillere aktarma gayretinin de bir tezahürüdür aynı zamanda. Gelişim süreci içinde edebiyatçılar, dili kendine özgün yapısı içinde işleyerek tek bo-yutluluktan, tek bir anlamın ya da şeklin karşılığı olmaktan çıkarıp, birden fazla an-lamı karşılayabilecek hale getirmişlerdir. Buna dilin gelişimi dememiz doğru ifadedir. Hem dil, sade, yalın bir iletişim aracı ol-maktan kurtulup çıkış sesindeki ahengi, anlamına getirilen derinlik, zenginlik, yoğun içerikli bir hal alması ve görüntü-söyle çekici, cezp edici bir kompozisyon hâline sokulmuştur. Dil bilimcileri ve edebiyatçıları bu gayretlerinden dolayı daima taktir etmişimdir.

Edebî sanatlar, dilin gerçek ve sembolik her türlü anlamını karşılamak, az sözle çok şey ifade etmek, anlam ve çağrışım ilgileri kurmak, harf ve sözcüklerin şekil olarak görüntülerinden ve ses değerlerinden yararlanmak amacıyla üretilmiş söz söyleme sanatlarıdır diye tanımlanır.

Ayrıca edebî sanatlar, ince duyguların, keskin zekâların ve estetik duyarlılığın ürünü olarak tezahür etmiştir. Türk edebiyatında ise en eski dönemlerden günümüze kadar, özellikle Klâsik (Divan) Türk edebiyatında edebî sanatlara büyük önem verilmiştir. Kullanılan bu sanatlara kısaca göz atacak olursak şu şekilde bir araya getirebiliriz.: 1. Anlam Sanatları, 2. Söz Sanatları 3. Mecazlar

Şimdi bu sanatlara göz atalım ve sözcük itibarıyla ne anlamlara geliyor görelim. Aslında örneklemelerle daha iyi bir çalışma yapılabilirdi ancak her bir kategori kendi başına bir çalışmayı gerektirir. Bu nedenle ileriki günlerde her bir başlığı kendi alanı içerisinde edebiyattan şiir den örneklemelerle sizlere sunmayı uygun gördüm.

A-ANLAM SANATI

Anlam Sanatında, yazılan bir edebî metinde sözlerin gerçek anlamlarıyla ilgili sanatları yer alır

1-İham :özcük anlamı: Vehme düşürme. Terim anlamı: İki ve daha fazla anlamı olan bir sözcüğü tüm anlamlarıyla birlikte kullanma sanatıdır.

a) İham-ı Tenasüp: Sözün söylenmemiş anlamıyla mısra ya da beyitteki öteki sözcükler arasında anlam ilgisi kurulan ihamdır.

b) İham-ı Tezat: Birden fazla anlamı olan bir sözcüğünün mısra ya da beyit içinde söylenmeyen anla-mıyla karşıt anlamı olan bir sözcük arasında ilgi kurularak yapılan iham sanatıdır.

2-Tevriye: Sözcük anlamı: Meramını gizlemek, bir şeyi örtmek, arkaya gizlemek. Terim anla-mı: Birden fazla anlamı olan bir sözcüğün yakın anlamını vurgulayıp, uzak

anlamını kastetmektir.

3-İstihdam: Sözcük anlamı: Kullanma, hizmete kabul etme. Terim anlamı: Bir sözcük veya deyişimi gerçek ve mecazlı anlamlarının tümünü kastederek, işaret ettiği anlamları ayrı ayrı kullanmak sanatıdır. Sözcüğün her anlamı için ayrı işaretler bulunmaktadır.

4-Tenasüp: Sözcük anlamı: Uyma, uygunluk, birbirini tutma, yakışma. Terim anlamı: İçki ve içki âlemi, peygamber ve mucizeleri, din ve ibadet, mitoloji, tarih ve mesnevi kahra-manları, dil ve edebiyat, müzik, kimya, tabiat gibi belli bir konuyla ilgili olarak ara-larında bazı bakımlardan ilgiler bulunan birden fazla sözcük, terim veya deyim mısra ya da beyit içinde bir arada kullanılmaktadır.

5-Leff ü Neşr: Sözcük anlamı: Dürüp sarma ve yayıp dağıtma, toplama ve yayma. Terim anlamı: Beyit içerisinde birinci mısradaki bulunan birden fazla unsurla ikinci mısradaki benzerlik ya da karşıtlık kurmaktır.

6-Tecahül-i Arif: Arif "bilen", tecahül "cahil gibi, bilmez gibi görünme" demektir. Terim anlamı, kişinin bir durumu, gerçeği bildiği hâlde, nükte yaparak bilmezlikten gelmesi, bilmiyormuş gibi davranmasıdır. Bilip te bilmeme sanatı diye de tanımlanır.

7-Hüsn-i Talil: Sözcük anlamı: Güzel yorumlamak, güzel bir sebebe bağlamak. Terim anlamı: Gerçek bir olayın meydana gelişini, gerçek sebepleriyle değil de söze güzellik katmak için, şairin kendince bulduğu hayalî nitelikli güzel bir sebebe bağlamasıdır.

8-Sihr-i Helâl: Sözcük anlamı: Helâl olan büyücülük. Terim anlamı: Bir beytin birinci mısraının sonunda yer alan bir sözcük ya da sözcük grubunun, hem birinci mısraın sonuna hem de ikinci mısraın başına getirildiğinde anlamlı olacak şekilde kullanılmasıdır.

9-Mübalağa (Abartma) : Sözcük anlamı: Abartma, aşırı büyütme. Terim anlamı: Bir durumu, özelliği olduğundan ya çok fazla ya çok az göstermek, bir olayı olamayacak şekilde zarif ve nükteli bir şekilde abartarak anlatma.

10-Tezat (Karşıtlık) : Sözcük anlamı: Birbirine zıt olma, karşıt olma. Terim anlamı: Birbirine zıt özelliklerin, duygu, düşünce ve hayallerin bir arada söylenmesidir.

11- İstidrak: Sözcük anlamı: Yetişme, erişme, nail olma. Terim anlamı: Birisini övüyormuş gibi yapıp yermek, yeri yormuş gibi yapıp övmektir.

12-Tekrir: Sözcük anlamı: Tekrarlama. Terim anlamı: Anlamı güçlendirmek için aynı sözcük veya sözcük gruplarını tekrarlamaktır.

13-Nidâ: Sözcük anlamı: Çağırma, bağırma, seslenme. Terim anlamı: Şairin aşırı bir şekilde heyecanlanması ve duygulanması sonucunda "ey", "hey", "eyvah" gibi ünlemlerle seslenmesidir.

14-İstifham: Sözcük anlamı: Sorma. Terim anlamı: Yanıt alma amacı gütmeyen sözün anlamını güçlendirmek için soru sormadır.

15-Rücu: Sözcük anlamı: Dönme, geri dönme. Terim anlamı: Söylenen bir sözden vazgeçer gibi yapıp, ondan daha güzel ve güçlü bir düşünceyi ifade etmektir.

16-Tefrik: Sözcük anlamı: Ayırma. Terim anlamı: İki unsurdan birinin üstünlüğünü vurgulamak için, aralarındaki farkları belirtmektir.

17-Kat: Sözcük anlamı: Kesme, kesilme, biçme. Terim anlamı: Sözü, ifadeyi tamamlanmadan bir noktada kesme. Bunun sonunun, arkasının okuyucu tarafından getirilmesi ya da söylenmese de anlaşılması beklenir. Geri kalan kısmın söylenmemesinin, sözün etkisini artıracığı için söylenmesinden daha iyi olacağı düşünülür.

18-Terdit: Sözcük anlamı: Reddetme, geri çevirme. Terim anlamı: Sözün, muhatabı önce me-rakta bırakıp, sonunun ne olacağını hissettirmeden sürdürüp, daha sonra hiç umul-mayan çarpıcı bir sonla noktalanmasıdır.

19-İltifat: Sözcük anlamı: Dönüp bakma, dikkat, hatır sorma, sözü başka bir kişiye çevirme. Terim anlamı: Bir konu devam ederken, aniden bir duygunun ortaya çıkışıyla sözün muhatabının değişmesi.

20-Telmih (Anıştırma) : Sözcük anlamı: Söz sırasında kastedilen bir şeyi imalı olarak belirtme, açık söyleme-me. Terim anlamı: Herkesin bildiği geçmiş önemli olaylara, meşhur kimselere, hikâyelere, efsanelere, inançlara, atasözlerine, ayet ve hadislere doğrudan doğruya değil, dolaylı olarak değinmek, işaret etmektir.

21-İrsal-i Mesel: Sözcük anlamı: Atasözü getirme. Terim anlamı: Konuyu pekiştirmek amacıyla bir atasözü ya da atasözü değerini taşıyan bir ifade kullanmak.

22-İktibas: Sözcük anlamı: Ödünç alma. Terim anlamı: Konuyu ve anlamı pekiştirmek için ayet, hadis ya da bunlardan birer parça almaktır.

B-SÖZ SANATLARI

Bu bölümde yer alan edebî sanatlarda sözlerin, sözcüklerin anlamından çok şekil yapıları, yazılışları, söylenişleri dikkate alınır; bu unsurlara dayalı olarak sanat ya-pılır. Bunların başlıcaları on bir alt başlıkta toplanır:

1. Cinas:

Sözcük anlamı: Münasebet, benzeyiş, farklı anlamla yorumlanabilen söz. Terim anlamı: Yazılış şekilleri ve söylenişleri (telâffuzları) aynı, ama anlamları farklı olan iki sözcüğü bir arada kullanmaktır. Cinas sanatı yedi ayrı şekilde yapılır.

a. Cinas-ı Tam (Tam Cinas) : Yazılış ve söylenişleri aynı, anlamları ayrı iki sözcük ile yapılan cinas.

b. Cinas-ı Mürekkep: Cinaslı sözlerden birinin iki ayrı sözcük hâlinde yazılmasıdır

c. Cinas-ı Muharref: Arap harfleriyle yazılışları aynı, söylenişleri, telâffuzları farklı olan sözcüklerle ya-pılan cinastır ki aruz da ve divan edebiyatında kullanılır.

d. Cinas-ı Nakıs: Cinaslı sözcüklerden birinde fazladan bir harf bulunan cinas.

e. Cinâs-ı Lâhık: Birbiriyle cinas yapılan sözcüklerde bir harfin farklı olduğu cinas.

f. Cinas-ı Mükerrer: Birbiriyle cinas yapılan sözcüklerden birinin, öteki sözcüğün son hecesiyle ses ve yazılış yönünden aynı olmasıdır.

2-Kalp:

Sözcük anlamı: Değiştirme. Terim anlamı: Bir sözcükteki harflerin yerlerini değiştirmek suretiyle yapılan sanattır.

3-İştikak:

Sözcük anlamı: Türeme, türetme. Terim anlamı: Aynı kökten türeyen birden fazla sözcüğü bir arada kullanmaktır.

4. Akis (Yansıma) :

Sözcük anlamı: Geri dönme, yansıma. Terim anlamı: Bir mısra içinde anlamlı bir ifa-denin ters çevrilip, yine anlamlı bir ifadeye dönüştürülerek yerleştirilmesiyle yapılan sanattır.

5. İade:

Sözcük anlamı: Geri gönderme, geri çevirme. Terim anlamı: Şiirin her beytinin son sözcüğünü sonraki beytin ilk sözcüğü olarak kullanmaktır.

6. Tarsî:

Beytin her iki mısraındaki sözcükleri harf sayısı, vezin ve kafiye bakımından birbiri-ne denk getirmeye denir.

7. Akrostiş:

Her mısraın ilk harfi yukarıdan aşağıya doğru okununca bir ismin çıkacağı şekilde yazılmış şiire denir. Günümüzde halen çok kullanılmaktadır.

8-Lep (Leb) - Değmez (Dudak Değmez) :

İçinde `b,p,f,m,v' gibi dudak ünsüzleri bulunmayan sözcüklerle yazılan şiire denir. Halk aşıkları genelde atışma tarzında yaşatmaktadırlar.

C-MECAZLAR

Mecaz, yol, gececek yer, gerçeğin zıddı gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise sö-zün, sözcüğün asıl anlamıyla değil, benzerlikler kurma yoluyla başka anlamlarda kullanılmasıdır.

Kaç tür mecaz vardır?

Mecazlar başlıca altı alt bölüme ayrılır maddeler halinde sözcük anlamlarına bakalım:

1-Benzetme (Teşbih) :

Sözcük anlamı: Benzetme. Terim anlamı: Aralarında bazı özellikleri açısından ilgi kurulabilen iki unsurdan benzerlik bakımından güçsüz olanı güçlü niteliklere ve özelliklere sahip olan diğer unsura benzetmektir. Benzetme (teşbih) sanatı dört ben-zetme unsurundan oluşur.

Benzetilen: Aralarında benzerlik kurulan unsurlardan özelliği ve niteliği bakımından zayıf olun unsur.

Kendisine benzetilen: Benzerlik kurulan unsurlardan nitelik ve özelliği bakımından üstün, güçlü olduğu için kendisine benzetme yapılan unsur.

Benzetme yönü: Benzerlik kurulan unsurlar arasındaki benzeşme ilgisi ve yönü-dür.

Benzetme edatı: Unsurlar arasında benzerlik ilgisi kuran edat ya da edat görevini yüklenmiş sözcükler, ekler. Bunların başlıcaları şunlardır: gibi, bigi, tek, andırır, ben-zer, niteki, nitekim, sanki, çü, çün, mânend, gûyâ, güne, günâ, sıfat, misâl, misl, kadar, -veş, -âsâ, -vâr, âdetâ, nisbet, meğer ki, tıpkı.

Bu dört unsurundan birinin ya da birkaçının yer alıp almamasına göre benzetme üçe ayrılır:

a. Ayrıntılı Benzetme: Her dört unsurun da bulunduğu benzetme.

b. Kısaltılmış Benzetme: Teşbihin dört unsurundan benzetme yönünün söylenmediği benzetme.

c. Pekleştirilmiş Benzetme: Benzetme edatına yer verilmeyen benzetme

d. Uz Benzetme (Teşbih-i Belîğ) :Yalnız benzetilen ve kendisine benzetilen unsurlarıyla yapılan, benzetme edatı ve benzetme yönüne yer verilmeyen benzetme.

e. Yaygın Benzetme: Benzetilenle kendisine benzetilen arasındaki birden fazla özelliğin anlatıldığı ben-zetme. Benzetilen ile kendisine benzetilen arasındaki benzerlikler aktarıldıktan sonra, temel benzerlik unsuru belirtilir.

2. İğretileme (İstiare) :

Sözcük anlamı: Ödünç, iğreti alma. Terim anlamı: Bir sözcüğün anlamını geçici ola-rak başka bir sözcük hakkında kullanma. Bir şeyi gerçek anlamının dışında bazı ba-kımlardan benzerlik kurulan başka bir şeyin ismiyle belirtmektir. İstiarede söz, ken-di gerçek anlamının dışında kullanılır ve benzetme amacı güdülür. İstiare sanatı, benzetilen ile kendisine benzetilen unsurlarından sadece birinin belirtilmesiyle ya-pılır ve ikiye ayrılır:

a. Açık İğretileme (Açık İstiare) :Kendisine benzetilen unsuruyla yapılan iğretileme.

b. Kapalı İğretileme (Kapalı İstiare) :Sadece benzetilen unsuruyla yapılan iğretileme.

3. Mecaz-ı Mürsel:

Bir sözü, gerçek anlamından başka bir anlamda ve benzetme amacı gözetmeden kullanma. Bu sanatta sözün kendi gerçek anlamının dışında olmasına ve gerçek an-lamının düşünülmesine engel bir şey bulunmasına dikkat edilir. Mecâz-ı mürsel sanatı genellikle şu yollarla yapılır: Parça belirtilerek bütün, bütün belirtilerek par-ça; durum söylenerek yer, yer belirtilerek durum; sebep söylenerek sebep olan şey, sebep olan şey belirtilerek sebep; genel vurgulanarak özel, özel vurgulanarak genel kastedilir.

4. Kinaye

Asıl maksadı dolaylı va kapalı bir şekilde ifade eden söze denir. Sözün gerçek anla-mı kastedilmiş olabilir; ancak asıl amaç mecazlı anlamı vermektir. Söz hem gerçek hem de mecazî anlamıyla birlikte kullanılır. Türkçedeki deyimler genellikle kinaye-li sözlerdir.

5. Tariz

Sözcük anlamı: Dokundurma, dokunaklı söz söyleme, sataşma, ilişme, taşlama. Te-rim

anlamı ise: Sözün gerçek ya da mecazlı anlamıyla kullanılmayıp, tamamen bunla-rın zıddı bir anlamın kastedilmesidir. Amaç, sözü ters anlamıyla kullanmaktır. Bu sanat iğnelemek, alaya almak ve taşlamak için kullanılır.

6. Kişileştirme (Teşhis ve İntak)

Teşhis "kişileştirme", intak "konuşturma" demektir. İnsanın dışındaki canlıları, hayvanları, bitkileri ve cansız varlıkları insan gibi düşündürüp konuşturmaya, in-san gibi davrandırmaya, kişileştirme ya da teşhis ve intak sanatı denir. Bu sanata en çok masallarda, özellikle hayvan masallarında rastlanır.

Değerli dostlar, Netice itibariyle Etkili, güzel söz söyleme sanatı olan edebiyatta, dilin gerçek ve sembolik anlamlarına başvur-mak, az sözle çok şey ifade etmek, anlam ilgisi kurmak yoluyla yapılan sanatların büyük bir yeri vardır. Bu sanatlara "edebî sanatlar" adı verilir.

İnce duyguların, estetik duyarlığın ürünü olan edebî sanatlar, Türk edebiyatında geniş yer tutar. Özellikle Klâsik (Divan) Türk edebiyatında bu sanatlara büyük önem verilir. Edebî sanatlar mecazlar, anlam sanatları ve söz sanatları olmak üzere üç kümede ele alınabilir. Benzetme, iğretileme, mecaz-ı mürsel, kinaye, tariz, kişileştirme mecazlara; iham, tevriye, tenasüp, tecahül-i arif, hüsn-i talil, mübalâğa, tezat, tehmiş, iktibas anlam sanatlarına; cinas, kalp, akrostiş ve lep değmez söz sanatlarına giren belli başlı edebî sanatlardır.

Yararlanılan kaynaklar.

Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, Ankara, Akçağ Kitabevi, 1995

Yard. Doç. Dr. Nurullah ÇETİN

Külekçi, Numan; Açıklamalar ve Örneklerle Edebî Sanatlar, Ankara, Akçağ Kitabevi, Şubat 1995.

Dr. Ali Nihat, Edebî Sanatlara Dair, İstanbul, İnkılâp Kitaphanesi, 1933.

Süleyman Karacabey

Tarihi Sana Yazdım

Takvimden
Tarihi sana yazdığım o günde
Yorgunluğu vardı üzerimde
Uzak diyar yollarının
Heyecanı vardı kalbimde
Yare vuslata koşmanın
Ve utanmazlığı yüzümde
Aşka buse kondurmanın

Sana koştüğüm O gün
Kuş sesleriyle başladı sabah
Dalgaların serinliğinde
Tokat tokat vururken esintisi yüzüme
Sana getirdiğim sevdam içimde
Unutturdu yorgunluğumu

Seyran eyledim derya yı
Bir tarafta iskele
Diğer tarafta üç beş gariban
Yarı aç kimi dilenciler
Martı çığlıklarına karışık
Gelen geçen korna sesleri
İçimde beklemenin çilesi
Hayalimde suretinin imgeleri

Bastım bağrıma
Sefer eden hislerimi
Sensin gibi kokladım denizi
Çektim içime
Mahallende aldığın nefesi
Öptüm kadehlerdeki izleri
Senden kalan dudaklarını
Aynaya baktım
Yüzün halen gülmekteydi.

Takvimden
Tarihi sana yazdığım O gün
Seni yaşadım gülüm
Yanımdasın gibi
Kollarımdasın gibi
Omzumda saçların
Ensemde nefesin
Ellerim ellerine kenetlenmiş
İpeksi dokunuşların vardı
Bir türkü vardı dilinde
-Eger sen istersen sevdiğim- dizelerinde
Seni yaşadım gülüm
Erteleyerek zamanları
Hüzne giden yolları erteledim
Hasrete sayılan saatleri öteledim
Sana yazdım sevdamı
Sana bıraktım aşkı

Sana bıraktım göz yaşımı
Ve bir tarihi
Sana yazdım sevdiğim.
09/03/2008

Süleyman Karacabey

Tatlı Hüzün

Akşam oldu ufuk kızıştı
Hislerim tepti içim ateşlendi
Bir kıvılcım tutuşturdu bedenimi
Yaktı kavurdu yine beni.

Dertler başladı hüzün çöktü
Kadeh şıkırtıları gözümün önüne düştü
Aldım bir kadeh nazlı mey den
Kurtuldum Kehkeşanlı heyhey lerden

Hava karardı dışarı çok ayaz
Nazlı cananım bir mektupta bana yaz
Kadehim boşaldı Mey tükendi
Sabah oldu hislerim yine canlandı.

Aldı götürdü beni benden
Bir tatlı hüzün kapladı yüreğimi
Ilık ılık ter boşandı bedenimden
Ve kaybettim bütün benliğimi.

Süleyman Karacabey

Temiz Aşkım

Yıllar yılı oldu gelmez mektubun
Acısını her an hissettirir yokluğun
Çok kısamı olacaktı dostluğun
İnan hile yok saf temiz aşkımda.

Senden uzaklarda ağlayıp durdum,
Gelirsin diye hep hayaller kurdum,
Gelip geçenlerden seni sordum,
İnan hile yok saf temiz aşkımda.

Tutuldum bir güzele genç yaşımda
Anıların saklı akan göz yaşlarımda
Oturmuştun yıllar önce karşımda,
İnan hile yok saf temiz aşkımda.

Hani seni çok seviyorum derdin
Bu sözleri ne de çabuk sildin,
Beni yapayalnız bırakıp gittin,
İnan hile yoktu saf temiz aşkımda.

Oldum işte dünyanın garip bir ademi,
Dostlar dahi sormaz oldular halimi,
Ahh keşke vermez olaydım sana kalbimi,
İnan hile yok saf temiz aşkımda.

Azabım aşık; aşkın ondan gitmez
Akan göz yaşlarını kimse silmez
O güzel günler geri gelmez
İnan hile yok saf temiz aşkımda.

Süleyman Karacabey

Tez Gel

Can dostum
Minnacık ayrılığın
Özlemin oluyor yüreğimde
Gözlerim yollarda bekler oldu
Zaman akmaz oldu sanki
Dilim bana küstü
Sözlerse ketum
Sanki ben değil
Cümleler bekler oldu yolunu
Sende farklı kelimeler diller
Lisanlar can bulur sende
Çırl çıplak
Anadan doğma üryan
Mertçe delikanlıca
Hayat bulur sende kaleminde
Cümle sözcükler aşka gelir
Tatlı sözlerinde
Hem hecelerinde
Hem dizelerinde
Hülasa
Erir sözlük
Gönül dergahının ateşinde
Bal ile şerbet olur
Kimi zaman okkalı tokat olur
Ama her an senle can bulur
Can dostum
Bekletme
Tez gel can dostum
Tez gel.

Süleyman Karacabey

Tutsak Saatler

Tutsak saatlerim di
Gecenin bilmem kaçı
Kartal kanadında
Hislerim uçuşurken
Kabus doldu içim
Kalemim durdu
Sözler kifayetsiz bende
Senli duygularım aktı gözümde
Sigaramın dumanında gizledim
Kendimden bile sakladım
Ağladığımı kimse görmesin
Ağladım
Tutsak saatlerimde bilmem kaç kadar
Çaresizliğime
Kaderime
Sensizliğime yaktım
Saatte tüm ağıtlarımı
Gecenin yalnızlığında
Tutsak saatlerimde
Bir ukde idi bendeki
Ezik yüreğimden
Yorgun gözlerimden
Mazimde kalanlar
Ve senin meltem kokun
O dakikalarda
Geldi geçti benden
Geldi geçti.

Süleyman Karacabey

Tutuldum

Tutuldum
Dilsiz sevdalara
Güneşe tutulsam
Belki bu kadar yakmazdı
Sustum
İçime akıttım göz yaşımı
Yandım da sevdana
Kırıldığımı söyleyemedim

Tutuldum
Gözlerinin rengine yandım
Güneşe tutulsam
Belki sen kadar yakmazdı
Sustum
Sözcüklerime gem vurdum
Şiirler yazdım da sana
Kırıldığımı söyleyemedim.

Tutuldum
Gönül alevinde yandım
Güneşe tutulsam
Belki ateşin gibi yakmazdı
Sustum
Resimlere çizdim seni tuallerde
Tek renk kullandım
Siyahla anlattım da seni
Kırıldığımı yansıtamadım

Tutuldum
Sıcaklığında eridim
Güneşe tutulsam
Belki ihanetin kadar eritmezdi
Sustum
Gerdim Sevdamı çarmıha
Onulmaz açlar çektim de
Sana kırıldığımı söyleyemedim.

Süleyman Karacabey

Türkçem

TÜRKÇEM

Beni anlatmaya yetmedi sözler
Ne Arapçada ne Farsçada diller
Özüm sözüm güzel kelimeler
Türkçe Okurum Türkçe yazarım

Karabulut gibi yabancı harfler
Beni nasıl anlatır benim olmayanlar
Özüm sözüm güzel kelimeler
Türkçe okurum Türkçe yazarım

Dil dir milletin yaşam omurgası
Dil anlatır hem sevgiyi hem yası
Türkçem Atamın kültür mirası
Türkçe okurum Türkçe yazarım

Zaferimi destanımı en iyi o anlatır
Boram buram tarih kokar hatırlatır
Türklük kokar her zaman satır satır
Türkçe konuşur Türkçe yazarım

Atamızdan Miras güzel dilimizi
Koruyalım yaşatalım ki, yaşatsın bizi
Sevgiyle okuyup sevgiyle bakalım
Türkçe söyleyip Türkçe yazalım.

Süleyman Karacabey

Umurumda Değil

UMURUMDA DEğİL

Avare bıraktım duygularımı
Yamaçlara çarpsın
Kayalardan düşsün
Savrulsun rüzgarda
Kanasın elleri
Kussun içindekini
Gitsin uzaklara
Umurumda değil

Bu geceyi kendime aldım
Kadehler arkadaşım
Sigaram sa sırdaşım
Loş ışıklar altında
Masamda biraz çerez
Birazcık soğuk meze
Biraz şarhoş zırvası
Umurumda değil.

Kadehlere yoldaşım bu gün
Karanlığa inat
Duygulara inat
Vefasıza inat
Hoyrat yaşıyorum
Bom boş düşüncelerim
Issız tüm benliğim
Umurumda değil.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Utaniyorum

UTANIYORUM

Ağlıyorum
Göz yaşlarımı serdim urganlara
Kahroluşuma vefasızlığıma değil
Çirkefin hain oyunlarına
Ve düştüğüm iğrenç oyuna ağlıyorum
Yüreğim param parça figan ediyor
Esrik sitemler yolluyorum
En katmerlisinden
Küfrün bini bir para dilimde
Utanmıyorum

Ağlıyorum
Taşıyamadığım yükün
Sırtımdan kayıp düşmesine
Usandım çetrefilli aymazlıklardan
Dostça yaklaşıp kurulan tuzaklardan
Yüzüme gülüp arkadan kazılan kuyulardan
Riya ya batırılmış sahte duygulardan
Adıma yapılan anlaşmalardan
Söylemediğim nice yalan sözlerden
İğreniyorum sahte gülüşlerden
Tiksiniyorum

Ağlıyorum
Yüreğimin en derininden
Kaybettiğim dostluklar adına
Yargısız infazlara
Bir hiç oluşuma
Yüzüme kapatılan kapılara
Sürülen sürgülere
Hak etmediğim sözlere
Başıma çalınan taşlara
Izdırap içinde bakan bakışlara
Ağlayan ahu gözlerden
Yüreğimden kopup giden
Gönül yamaçlarından
Utaniyorum

12/02/2008-

Süleyman Karacabey

Uzak Dur Böyle Beladan

UZAK DUR BÖYLE BELADAN

Sözü alır dile alim görürsün
Kalem alır ele bilgin sanırsın
Konuştukça birde hayran kalırsın
Düzene aşına adamdır bunlar.

Havanda su döğer gökten uzağa
Dostunu düşürür türlü tuzağa
Yüzü kızarmaz yalan konuşmaya
Utanmayı bilmez arsızdır bunlar.

Suretin görünce adam sanırsın
Şeytan dillidir hem çabuk aldanırsın
Anlayana kadar kendin şaşarsın
Riyanın ustası maskedir bunlar.

Kah yazar dilden habersiz
Kah fetva verir dinden habersiz
Kah şiir yazar edepten habersiz
Kendin şair sanan sairdir bunlar.

Doğruyu bilmezler yoktan saldırır
Böylesi adamı candan bezdirir
Yalanla dolanla insan kandırır
Dürüstlükten kaçan korkaktır bunlar.

Hırsızlığa gülüp çanak tutarlar
Millet malı yeyip tümünden yutarlar
Allahtan korkmaz kuldun utanmazlar
Kulun yüz karası soysuzdur bunlar.

Dostunum deyipte sokulur sana
Düşman bile yapmaz yaptığını sana
Yüze gülüp birde gecerler ardına
Çelme bile atar iblis şeytana

Uzak dur böyle cahil cüheladan
Kisvesi insan da kendi şeytandan
Yüze gülüp te hem kuyun kazandan
Uzak dur uzak dost böyle beladan..

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ülküm

Dünya malına tamah etmedim olmadı ne malım ne mülküm
Rabbim; malda senin mülk te senin sensin benim tek ülküm

Süleyman Karacabey

Üzıldüm

Hatalıyım biliyorum
Hatam için özür diliyorum
Can dostum
İnan seni çok seviyorum
Yokluğunla geçen dünümde anladım
Meğer farkında değilmışım
Seni ne çok sevmişim
Dün çok iyi anladım
Sana öyle alışmışım ki can dostum
Hem canmışsın hem cananmışsın
Hem dost hem vatanmışsın
Dada iyi anladım can
Elimde değildi
Hani istemeden olur ya
Kimi şeyler
İşte öyle bir şeydi
Sıkıntıyla geçti hep günüm
Seni aradı can gözüm
Habersiz gittim ya
Seni beklettim ya
En çok buna üzıldüm
Çok mu beklettim can
Özür dilerim.

Süleyman Karacabey

Varsam Makamına Muhammedin

Varsam Muhammedin Makamına

Canım feda olsun senin yoluna
Asırlardır hasretim o mah cemalına
Rabbim nasip etsede varsan makamına
Yüzüm sürsem toprağına Muhammedin.

Yanında Ebû Bekir, Ömer ve Osmanı
Dize getirdi küffarı onunla allahın aslanı
Asr-ı saadeti mimar etti onca kainata
Saadetinde yansam gül Muhammedin.

Cümle bedenim onun aşkıyla çırpırır
İsmi nakşettiğin an sanki kalbim durur
Vuslatım kim bilir ne zaman hitam bulur
Kavuşupta yüzüm sürsem ayağına Muhammedin.

Cennette kardeş olsam en sevgili canana
Demet demet güller dersem ona reyhan bağında
Melekler le eş olsam dizilsem sağında solunda
Öpsem ayak izini gül Muhammedin.

Varsam Makamına nur cemalini görsem
Kevser ırmağından onunla birlikte sular içsem
Yoluna kurban olsam, ayağına turap olsam
Nasip olupta varsam makamına Muhammedin.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Ve Artık Melekti

Altı yaşındaydı,
Altında kaldığında enkazın
Küçük bir çocuktan henüz
Son gülüşü vardı dudaklarında
Sonsuza giden uyku yoluna
Varmadan önce
Göz kapaklarında enkazın ağırlığı
Kendi kilosundan ağırdı
Bir kalkabilse yerinden
Arkadaşlarına koşacaktı hemen
Akli oyundaydı

Sarsıldı yer yüzü sarsıldı bedeni
Yer yarıldı, oyuncağı yerin dibine girdi
Habersizdi arkadaşından
Onu hâlâ bekliyor sanıyordu
Oysa bir enkaz da onu devirmişti
Hem de nefessizdi.

Siyah bulutlar gibi
kırmızı çatılar çökmüştü üzerine
Karabasanlar gibiydi
Dağlar devriliyor
Evler yıkılıyor
gözyaşları kan döküyordu
Fakat göz kapakları daha ağır geliyordu
Ah bir açabilse Annesine koşacaktı
Korkuyu unutacaktı
Yüreğini ısıtacaktır.

Küçüktü
Deprem nedir öğrenmişti
Hem de en ağırından
Enkazın altında can çekişirken
Küçük hayatı geçti gözlerinden
Bir nefeslikti geçmişti
Annesi babası her şeyiydi
Üşüyor titriyordu bedeni
Ve masum yüzünde
Gülümsemesi hiç eksilmedi
Melekler geldi ve birlikte göğe yükseldi
Ezgi artık bir melekti.

Süleyman Karacabey

Vefalı Dost

CAN DOSTUMA-7

VEFALI DOST

Acıtsa da bazen canımı
İğneler batırsa da tenime
Esrik davranırsa da zatıma
Dili yaralamaz
Bilirim bana kıyamaz

Ne sevgilinin sevdası
Ne leylanın aşkı
İnan bu çok farklı
Can dostun
Candan dostun vefası.

Süleyman Karacabey

Vurdum Mızraba

B u gece duygularım yine alabora
Aklım perdelendi sen geldiğin anda
Sözlerim boğum boğum oldu boğazımda
Mızrabı bam teline vurdum yine saatlerce

Kavrulup tütsülenmiş duygularım canlandı
Düşlerin aynasında yine sen geldin karşıma
Sevda hasatı toplayan yüreğimde
Mızrabı bam teline vurdum yine saatlerce

Ezgili bir sevda şarkısı döküldü dudağımdan
Gönlümün hasret bahçesinde güller açıyor
Gece esintisinde değişim rüzgarı var
Mızrabı bam teline vurdum yine saatlerce.

Düşünceler anaforunda açan manolyamsın
Yitik sevdam sana söyledim tüm sözlerimi
Hicran yağmuru yağdı ıssız gönül sarayıma
Mızrabı bam teline vurdum yine saatlerce.

Geçmiş zaman sevdam yine sen geldin aklıma
Yakamozlu acılarla dolup taşıtı yüreğim
Gümüş kanatlı güvercin gibi uçtu duygularım
Mızrabı bam teline vurdum yine saatlerce.

Sevdam Al Basmalar dilinde söz oldu
Duygularım zeybek narasında hayat buldu
Söylü sevda sözleri döküldü dudaklarımdan
Vurdum Mızrabı bam teline yine saatlerce.

Süleyman Karacabey

Ya resulallah

YA RESULALLAH

Aşkın dermandır gönlüme
İsmin her daim dilimde
Kokun alırım her bir gülde
Hasretim sana ya resulallah.

Zikir eylerim salavat ile ismini
Ne olurdu görebilseydim cemalini
Kıskanırım hep o güzel ashabını
Hasretim sana ya resulallah.

Aydan arı gül yüzünü
Tutabilsem her sözünü
Cennette görsem efendim seni
Hasretim sana ya resulallah.

Hep iyiyi güzeli sen öğrettin
Ümmetine sen kardeşim dedin
Beni böyle öksüz yetim bıraktın
Hasretim sana ya resulallah.

Azabım; hep hasretin çeker
Sana kavuşmayı murad eder,
Vuslatı kim bilir hangi seher
Hasretim sana ya resulallah.

Süleyman Karacabey

Yâ Sabır

YÂ SABİR

Düşünce... bir ifrit düşünce
karanlıklar kaplar dimağımı
sarı ruhumu kol ve kanatlarıyla
girdap,, girdap dertler çaresiz kalır bende
Hayıflanmalar... korkmalar.. dizilir ard arda
ürpertir en derininden ruhumu
hezeyanlar... heyulalar.... Ah.. çaresizlik,
ne de zor....
titrer hücrelerime kadar bedenim
sancılanır kelimelerim
sözler boğum boğum olurda boğazımda
dökmez dudaklarım dışarıya
atar içime içime...
yâ sabır..... yâ sabır.....

Sabri veren... sabrın sahibi
uhulet ve suhulette verir
dökülür didelerden yaşım
düşer avuçlarıma birinden acı,
dökülür birinden sancı
ızdıraplar sarada bedenimi
feryadım.. figanım sessiz sessiz düşer
arzun tam göbeğine ve yine de derim
yâ sabır... yâ sabır...

Bir ifrit düşünce düşünce dimağıma
sarı korkular yüreğimi
kötüden de kötü olmaktan korkar
şükür derim sefilliğime
varlıktan hiçliğe değil
Yokluğa düşmekten korkarım
alır götürür düşünceler beni
O dağ bu diyar tozar yükseklere
kimi zaman sürünür enginlerde
az'a koyarsın dolmaz
çoğa koyarsın almaz
hayat çaresiz sürükler serinsefil
ağlamaksa geçse utanmaz ağlarsında
kurtuluşa vesile olmayacağını anlarsın
ve yinede... hayra yorarım hayretle..
dilimden düşmez prangalıdır isyanlar
derim her daim
Yâ sabır... yâ sabır.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yaban Gülü

Merdivenlerden çıkarken gördüm onu
Uzun permalı saçları simsiyah
Güler yüzlü esmer tenli streç pantolonlu
Anladım ki bir yaban gülü ve hoyrat

Bir rüzgar gibi esti geçti aniden
Neydi acep bilemedim beni mesteden
İlk kez görüyordum onu çıkarken merdivenden
Anladım ki bir yaban gülü ve hoyrat.

Sükse çalım fiyaka yerinde o biçim
Çok çabuk gitti kor gibi yandı içim
Arkasından baka kaldı yorgun gözlerim
Anladım ki bir yaban gülü ve hoyrat

Bir kez daha gelirmi diye bekledim
Merdiven başında hep onu gözledim
Uçup gitmişti rüzgarlara kapılıp
Anladım ki bir yaban gülü ve hoyrat

Yine kaldım kendimle baş başa
Hayat hep böyle geçti boşa
Yaşam değerli ki zaten hep kargaşa
Karacabeyim sen yine çok yaşa.

Süleyman Karacabey

Yağmur olsam

Ben Tiryakiliği aştım be gülüm
Müptelan oldum senin
İçtim içtim kadehimde seni
Sarhoşun oldum be gülüm
Aşkınla sevginle dolu
Yanık gölümünden sesleniyorum
Ve ben diyorum ki Yosun gözlüm;
Güneşin olsam göğünde
Teninin ısıtsam yakmadan
Gülün olsam gönül bahçende
Kokumu hep sana sunsam
Başkasının olmasam
Yağmur olsam
Susuz toprağını sulasam
Güvercin olsam
Kanatlanıp sana gelsem
Pencerene konup seni seyretsem
Cezven de kahven olsam
Fincan fincan sana kaynasam
Köpük köpük dudağından öpsem
Buhar olsam tabağında
Tel tel saçlarını okşasam
Gezinsem teninde
Ilık ılık bedenine dolsam
Parmağında sigaran olsam
Hep ellerinde gezsem
Beni öpsen
Beni sevsen
Beni çeksen nefes nefes içine
Duman olup seni sarsam kollarım gibi
Ben tiryakiliği aştım be gülüm
Sarhoşunum senin
Bir ömür tiryakinim zaten
Bir ömür sarhoşum olsan
Bir ömür benim olsan.
Seni yazsam seni yaşasam
Benim olumusun
Söyle Yosun gözlüm.

30/12/2007

Süleyman Karacabey

Yağmur Zamanı

Ne zaman hıçkırarak ağlamaya kalksam
Hüzünlü bir günün acıklı sesinde
Çevirip yüzümü gökyüzüne doğru baksam
Kasvetler yağar yer yüzüne
Ayrılıklar hizaya gelir gözümün önüne
Ve ben
Hep ağlamak için yağmuru beklerim

Yağmur karışır gözyaşlarıma
Utanam etrafımdan
Görünen ben değilim, gökyüzü
O utansın ağlamaktan
Ve bir gam daha düşer içime
Bir derde daha kavuşur duygularım
Yol alır ruhumda inceden ince
Yalnızlığım düşer yanıma
Ve terk edip gittiğin düşer aklıma
Bu kez de
Yağmurla bir olur senin için ağlarım
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yakar Sinemi

YAKAR SİNEMİ

Seni anlatmaya yetmez kelimeler
Gittiğinden beri kanar yarım
İnan ki acıyor aha şuram
Söyle yar sensiz ben nasıl duram.

Kışlar kondu yüreğime ey canım
Sensin benim tek çarem tek ilacım
Koma beni yalnız sana muhtacım
Yalnız bir ömre nasıl dayanırım

Sevdan alır beni, başım döndürür
Vuslatın beni yar içten güldürür
Hicranın gönlümü hepten söndürür
Yakar sinemi de küle döndürür.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yalnızlığın Girdabında

Yağmurla yağdı güneşle buharlaştı duygularım,
Siyah bir gecede bulduğum senli umutlarım,
Tan vaktiyle kayboldu gitti bir başka akşama,
Yalnızlığın girdabına girdim gün boyunca.

Morcivert akşamların ıssız karanlığında,
Sessiz naralar atarım sokağın tam ortasında,
Siyah gecelerin derinliğinde kuytu köşelerde,
Yalnızlığımınla ararım seni gezdiğim yerlerde.

Yelkovan akrebi, hislerimse hep seni kovalar,
Siyah gecelerde yalnızım, yalnız kaldırımlar,
Bir baykuş sesi hoyrat hoyrat duyulan,
Yalnızlığın girdabına girdiğim zamanlar.

Uzaktan bir cümbüş sesi duyulur bazen,
Meşk ederim elimdeki kadehim ve sigaramla,
Duygularım alır götürür beni çok uzaklara,
Yalnızlığın girdabına girdiğim kimi zamanlar.

Bazen bir sokak kedisidir içimi ürperten,
Ara sıra gönül dostlarım çıkar karşıma,
Hayırlar, iyi geceler vesselam der geçerim,
Yalnızlığın girdabına girdiğim kimi zamanlar.

Morcivert akşamların siyah gecelerinde bazen,
Uyuya kalırım sabaha dek kimbilir hangi parkta,
Bazen bir kaldırım da bazen bir bankta,
Yalnızlığın girdabına girdiğim kimi zamanlar

Süleyman Karacabey

Yalnızlık

Mevsim sonbaharın artıklarını yaşarken
Güneş yaz dan kalma bir saati sunuyor
Eylül soğuşuna inat Temmuz sığığında şehir
Sokaklar cıvıl cıvıl kör ebe oynuyor çocuklar
Oysa ben girift bulmacalar içindeyim
Yalnızlığın tam ortasında düşüncelerimle
Kalabalıklar arasında tek başınayım
Miyop gözlerle bakıyorum yaşadığım şehre
Korna sesleri, işportacı simitçi sesleri kulağımda
Ezan sesi göge doğru uzanırken ikindi vakti
Handikaplar içinde zati düşüncelerim
Günü kurtarmak yarını hazırlamak adına
Bir hamal yorgunluğunda beynim
İhtiyar çınar ağacı gibi yaşlandı aklım
Garibanlar sefiller adına yaşıyorum zamanı
Çengel bulmacalar çözmekte yüreğim
Şahin pençesinde timsah dişlerinde takılı
İhtiyarlığa inat gençlik türküleri yüklü
Koca şehrin süslü panjurlarında
Koşuşturmaklı çocuklar kitap gezdiriyor
Onlar adına yarınları okkalı yazmalı
Eylül soğuşuna inat temmuz sığığında yaşamalı
Yalnızlığın acısını yalnız olanla paylaşmalı.

Süleyman Karacabey

Yaşam Öyküsü

Soğuk kış gecesinin soğuk karanlığında
Uzak kaldırımlardan gelen ses
Ritmik duygular eşliğinde
Nazenin vuruşları titretiyor etrafı
Bozuyor sükutu ve karanlığı
Sivri topuk sesleri
Gelen bir hanım olsa gerek besbelli

Aheste aheste düşüyor yere
Daktilo tuşlarına vurur gibi bir ihtiyarın
Bir geri iki ileri ayak sesleri
Gecenin çakallarından sakınıyor anlaşılan
Geceyi yorgan eyleyen
Kör talihin
Kara kaderin
Dipsiz sefaletin neferi
Korkudan titreyen bir bayan olsa gerek Besbelli.

Meczip gönlüm ürperdi
Acıdı yüreğim
Adım adım kanadı
İnsanlığımdan utandım
Kan damladı vicdanım
Bakışlarımdan nefret döküldü
İsyankar kelimeler dizildi boğazıma
Ha düştü ha düşecek
Gel - gitler mücadelesinde
Dudağıma ağır gelmekte
Talihsizliğin böylesine
Ne desem az gelir
Bir insan neden geceye terk edilir

Gökyüzünü mesken, karanlığı yorgan eyleyen
Üç beş garibin sesi böler geceyi
Soğuk işlemez yüreğini içinin ayazı üşütür bedenini
Vurur tekme tokat kaderini tekmeler gibi
Soğuk kış gecesinin soğuk karanlığında
Kaldırımları ezer geçer
Tek başına bir bayan
Karanlığa terk edene
Kör talihine isyan eder.
Sabahın kalabalığında
Bir yaşam öyküsüne karışır gider.

30/03/2015 Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yaşamak

Yaşamak ne güzel şey
Anlayarak hissederek yaşamak
Bir usta kitap gibi okuyup
Bir çocuk gibi şaşarak yaşamak

Toz pembe dünyada mutlu olmak
İlk baharda kırlara doğru açılmak
Her anıyla dolu dolu günler geçirmek
Ne güzel şeydir yaşamak

Masmavi gök yüzü mavi deniz
Yer gök sema ve sevgimiz
Dünyam güzel sen güzel ne güzel
Şu cihanda en kutsal şey yaşamak.

Yaşamak bazen tatlı bazen acı
Bazen neşeli ama bazen da hüzünlü
Kimi çirkin ama kimide gül yüzlü
Yinede çok güzeldir yaşamak

Yaşamaktır insanı mutluluğa götüren
İki seven insanı bir birine kavuşturan
Sevda şarkısı söyleyip hayal kurduran
Her anıyla ne güzeldir doyasıya yaşamak.

Süleyman Karacabey

Yeminiz Yok

Aynı zamanda aynı mekanda
Şarkı oldun bana girdin gönlüme
Aynı göz aynı söz dudağımda
Mutluluklar sundun geldin bana

Birlikte yazdık birlikte söyledik
Riyasız bir birimizi hep sevdik
Fasıllar geçtik şiirler söyledik
Yeminimiz yok amma karşılıksız sevdik.

Yıllar geçti hazan oldu ömrümüz
Asırlarca sürsün bizim türkümüz
Leyla Mecnun gibi anılsın aşkımız
Karşılıksız sevdik olmasa da yeminimiz

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yeşil Ayna Boraboy-Tamamı

YEŞİL AYNASIN BORABOY

Dillerden düşmeyen kelimelardasın
Hem gönüllerdesin hem niyazdasın
Gök kubbeye bakan yeşil aynasın
Dostluğun adısın gayrı BORABOY.....Süleyman KARACABEY

Dillerdeki nağme nağme şarkıyla
Gönüllerden esip yağın türküyle
Kusursuz doğanın eşsiz farkıyla
Dostların yadısın gayrı Boraboy.....Burhanettin Akdağ

Ğidemedim kısmet olmadı işte,
Öyle övdünüz ki yer aldı başta
Dua edin bari göreyim düste.
Dostluğun adısın gayrı BORABAY. -..... gelin

Görmedim Borabay neyin yazayım,
Hakk nasip eylese ben de gezeyim,
Alına gülüne destan dizeyim,
Ağzımın tadısın gayrı BORABAY. - gelin

Nasip oldu yine koştum gölüne,
Benzettim çiçeğin cennet gülüne,
Mutlulukla doldu nefes gönüle,
Dostluğun tadısın gayrı Boraboy.....Ümüt GÜNGÖR

Doğanın içinde en derin hisler
Göldeki yansıma ruhtan akisler
Kalpler gergef kurmuş sevgiyi işler
Dostluğun şâdısın gayri BORABOY.....ASUMAN SOYDAN

Vadinin içinde bir tatlı güzel,
Rabbim Taşova'ya eylemiş özel,
Coşkuyla söyledim türkü ve gazel,
Dostluğun yadısın gayrı BORABOY.....Ümüt GÜNGÖR

Boroboyu gördüm ikinci defa,
Karşıladi yine dostluk ve vefa,
Dostların yanında olurmu cefa,
Coşkunun adısın gayrı BORABOY.....Ümüt GÜNGÖR

Hakk nasip eylerse biz de geliriz
Yeşili maviyi alı buluruz.
Dostluk için selam verir alırız.
Barışın adısın gayrı BORABAY. -..... gelin

Ali rıza hocam duyurdu adın
Sevginle sürececek hep saltanatın
Dillere bal oldu güzel tadın
Dostların âhısın gayrı BORABOY.....Süleyman KARACABEY

Çağır da geleyim bekletme beni
Görmek istiyorum ısrarla seni
Yakmadan özlemin garip bedeni
Gönül muradısın gayri BORABAY. -gelin

Yetindim, şimdilik,gördüm resmini
Gönül defterime yazdım ismini
Hatırdan çıkarmam cennet kısmını
Gönül muradısın gayri BORABAY.—..... gelin

Grup sayfasına her girişimde
Yeşilirmak diye bakardım hergün
Hislerim kabulmuş serzenişimde
Dilek vuslatisın gayri BORABOY.....ASUMAN SOYDAN

Eksilmez başından sevda dumanı
Beynime kazıdım yeşil simanı
Günün bakir demi seher zamanı
Dostluğun badısın gayri BORABOY.....Şemsettin DERVİŞOĞLU

Unutmak varlığın yok olma hali
Güzeli unutan çeker vebali
Onurla seyreden şanlı hilali
Ben senden tutamam ayrı Borabay****...Hasan Ulusoy

Unutamam yıllar geçse adını,
Ben almışım Boraboy'un tadını,
Vatan için koşar erkek kadını,
Unutulmaz adın gayri BORABOY.....Ümüt GÜNGÖR

Hiç bir coğrafyada yok böyle diyar
Hüznü kovan yeşil vefalı bir yar
Yüzlerde gülücük kalpler bahtiyar
Dokunur herkese hayrı BORABOY.....ASUMAN SOYDAN

Ferhat gibi yanık sevda çekenin
Şirin olup gözyaşını dökenin
Aşık Garib misli boynun bükenin
Erilmez kodusun gayri Borabay.....Dursun ELMAS

Göle düşen gölge başka görülür
Bir türlü çiçekten derman derilir
Sana gelen ölü gönül dirilir
Olsa bile hasta sayrı Borabay*.....Hasan ULUSOY

Mor menekşe sümbül koynunda biter
Kıyında kınalı keklikler öter
Sılanın hasreti burnumda tüter
Sevdamin odusun gayri Borabay..... Dursun ELMAS

Nasip olmadı ki gelipte görmek,
Nakış, nakış seni şiirle örmek,
Bir aşk oldu bende sırrına ermek,
Maksudun adısın gayri Boraboy.....Osman GENÇ

Toplanmış şairler şiir okurlar
Nağme nağme düşer şarkı dokurlar
Seyre doyum olmaz hayran olurlar
Gönüllerde yerin ayrı BORABOY.....Süleyman KARACABEY

Başında gölünle bülbül avazlı
Şair dostların var elleri sazlı
Ferhatla Şirine bakarsın nazlı
Doğanın kodusun gayri BORABAY-.....Ramazan KURT

Ramazan'ım derki bu yıl gitmedim
Şakıyıpta dostlar ile ötmedim
Alevlenip şiir ile tütmedim
Udinin udusun gayri BORABAY-.....Ramazan KURT

Bir yanın yeşildir bir yanın ırmak
Boraboy gölünde nazlıdır sancak
Şahin yaylasında durulur ancak
Meltemin badısın gayri boraboyTurhan TOY

Gıdasısın artık gönül aşımın
Kardeleni sensin bitmez kışımın
Dört mevsim boyunca seher kuşunun
Düğünü i(y) disin gayri Borabay.....Dursun ELMAS

Asil kan taşıyan yürekli insan
Sanalda başlayan dostluğa mekan
Kavuşma ortamı sağladı imkan
Sevdalı yüreğin seyri BORABOY.....ASUMAN SOYDAN

Eksilmez başından sevda dumanı
Beynime kazıdım yeşil simanı
Günün bakir demi seher zamanı
Dostluğun badısın gayri BORABOY.....Şemsettin DERVİŞOĞLU

- Bize eşlik eden dostların dörtlükleri.-

Güneşin ışıkları can yakan alev iken
Bir bulut ki yorgan,mitil tepeden iner
Durgun iken denizler yakamozlar oynasır
Boraboy gönlümüze ay misali akı verdin. Müzeyyen Keskin

Taç yapmış al bayrağı başına,sürme çekmiş kaşına
İnce zarif bir gelin misali nazlı ürkek Boraboy

Güneş kavurur,rüzgar eser,ne önemi var gönül
Allah'ın yaptığı bir tablosun,huzur deryası Boraboy Müzeyyen Keskin

Güneş ışığıyla kavrulurken yürekler,
Dostluğa sevgiye haykırıştı dizeler,
Taşova'da aşk yaşatan gözeler,
Yüreklere adını yazıverdın BORABOY....Ümüt GÜNGÖR

Boraboy bayrağımı yücesinde tutarken,
Şairler şiirine vatan şevki katarken,
Yürek yorgunluğunu senin ile atarken,
Anlatması çok zor görmeyene BORABOY.....Ümüt GÜNGÖR

Yüreğiniz şiir gibi akıyor,
Sevda bülbülleri aşkla şakıyor,
Esençay'ı gören insan şaşıyor,
Dostluğun mekanı yeri BORABOY....Ümüt GÜNGÖR

Süleyman Karacabey

Yeşil Aynasın Boraboy

Dillerden düşmeyen kelimelardasın
Hem gönüllerdesin hem niyazdasın
Gök kubbeye bakan yeşil aynasın
Dostluğun adısın gayrı BORABOY.....Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yetti artık

Demıştim size
Beyler daha neyi bekler diye
Yetmedi mi halen akan kanlar
On iki cana daha kıydılar
Yandı yürekler
Yandı da kan ağladı Analar

Hala beklemek mi niyetiniz
Vatana kaç kurbandır diyetiniz
Yanmadımı sizinde ciğeriniz
Sınırlarda üst üste yığılır
Günlerce ayakta bekleriz
Naramız yükselirken göğe
Hep bir ağızdan sesleniriz
"Hepimiz Mehmetçigiz"

Yetti beyler yetti artık
Sabrımız kalmadı çıktı canımız
Taze fidanken soldu on iki gülümüz
Her şeyden kutsaldır bize Vatanımız
Hür dalgalansın al bayrağımız
Ne izini beyler
Biz izini halktan alırız
Yetti artık beyler yetti artık
Ağlamasın elleri öpülesi analarımız.

Daha kaç yiğit şehit olacak
Ne zaman bu ihanet bitecek
Salyalarını saçıyor hain köpekler
Yetti artık yetti beyler
Bu millet sizden cesaret bekler.

Süleyman Karacabey

Yıkıldım

Deli kanımın coştığı çağımdı
Dünyayı ben yarattım der gibiydim
Dağlar benimdi, ovalar cirit attığım yer
Ak küheylan yelesiydi arzularım
Dörtnala koşardı duygularım
Acı bilmezdi toynaklarım
Zamanı yakalayacağım sanırdım.
Beyhûde.

Keremin aslısına sevdâsıydı duygularım
Ya kerem olmalıydım dillerde
Ya verem olmalıydım çöllerde
Dilden dile anlatılıp tarih olmalıydım
Her sevdâ bende düğümleir gibiydi
Ben öyle sanırdım
Hayâl

Ahh! Gençliğim
Arda kıyılarında geçirdi hülyalarım
Ay'ı yakalayacağım sanırdım
Yanıldım.

Hayâle sürüklenmişim
Soğuk - sıcak nedir bilmeden
Ne yandığımı anladım
Ne üşüdüğümü
Hoyrat yellerle diyar, diyar dolaştım
Kerem olup Aslıyı bulurum sandım
Oysa
Sen hiç Aslı olmadın ki
Deli divâne geçti yıllarım
Kaybettim.

Toplasam çıkarsam yine
Elde var sıfır
Bölsem çıkarsam farksız
Avuçlarım yine bom boş
Kaç Çentik attım hayata saymadım
Hani izlerim, şimdi nerede?
Son/uç/suz

Kim hatırlar ki seni ey divâne
Bırak inadı artık
Çektiğin yeter gayrı

Etsem duâ üstüne duâ
Rabbim geri verir mi giden yıllarımı
Hâşâ

Geçen geçmiş giden gelmez nâfile
Deli kanımın coştığı zamanda
Duygularımın rahvan çağında

Apansız geçti yaşım, geldi sonum
Yı/kı/ldım artık
Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yıldız kıskanırdı

Sevdanla geçen her zamanımda
Yarınlarım umutla dolu,yüzüm güleçti benim
Seninle yeşeren, seninle baharlar açan mevsimlerim vardı
Gök yüzü bir başka gülerdi
Semalarımda süs olurdun başıma
Ellerim duaya kalkınca senli cümleler dökülürdü dilimden
Rabbimden seni diler, seni isterdim
Geleceğe umutla bakan penceremdin
Vefalı aşk özlemim,hayalimdin
Yosun gözlerin dünyam,
Gamzelerin yuvam,
Bakışın cennetimdi
Dudağımdan bir kez daha dökülürirdi ismin
Her nefesimin yarısı sendin, yarısı ben
Kahkahaların içimde açan yediveren
Canım, cananım, cennetim
Yerde toprağım, gökte yıldızım
Dalda yaprağım, gülde tomurcuğumdun
Demet demet açar, reyhan reyhan koklardım
Yıldız kıskanırdı suretini
Ay donuk kalırdı yanında
Güneş sen kadar ısıtmazdı ruhumu
Ya şimdi
Ya şimdi,karanlıklarda donuyorum
Günahsız, nedensiz gittiğinden beri
Kurudu dalım,Soldu gülüm,kesildi hayat suyum
Terk etti beni hem özüm hem ruhum
Sensizlik yalnız bana ölüm
Eğer mutluysan uzaklarda
Bırak kendi kuytumda sahipsiz köpek gibi öleyim

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Yitik Sevdam-1

Yitik sevdam özlemim hep sanadır
Söylediğim en yanık Anadolu türkülerinde
Tuvale vurduğum firçanın her telinde
Hem gündüzümde hem düşlerimde
Özlemim sevdam yalnız sana yitik sevdam
İsmi ni yakama apolet diye yazdım
Sevdan gayrı bana kimlik oldu
Motif motif çizdim resmini gönlüme
Karanlıklar aynasında hep seni gördüm
Hayaline koştum poyraz esintilerinde
Bazen şairin bestesinde bazen ozanın dilinde
Çoğu zaman günlerin ötesinde yaşadım
Kuşların kanat sesinde aradım seni Yitik sevdam.
Bir nefes yakınken dağlar kadar uzak oldun
Kalem ucunda klavye tuşunda buldum seni
Resmini aldım karşıma doya doya seyrettim
Bir nefes kadar yakınken tarih kadar uzat durdun
Sende biliyorsun gülüm bana verdiği ızdırabı
Kekeme sözler boğazında düşümlenir hep
Fakat sana haykır diyemem duygularını
Bırak geçmişini geleceğin bende diyemem
Kaldırsam engelleri kırsam tüm barikatları
Mum alevinde saydam renklerde görsem yüzünü
Ana ceylan gibi yine dönüp bakarsın maziye
Yitirilen zamana sitem sallarsın beklide
Fakat bana aitsin sen Yitik sevdam.
Alışkınım kara tren hasretini çekmeye
Kimi zaman Ankara seymeni veya İzmir efesi
Horon tepmelere halay çekmelere alışkınım
Alışkınım hayalinle çocukcasına avunmaya
Giz dolu söz meclislerine alışığım Yitik sevdam
Özlemine, hayaline hasretine kadeh kaldırdım
Kahrolası çaresizliğe alışkınım Yitik sevdam

Süleyman Karacabey

Yitik Sevdam-2

Bir Ekim günüydü sahilde gezinirken ağır ağır
Son baharın hazan vaktini yaşarken mevsim
Deniz dalga dalga vururken limanlara
Martıların kanat çırpışları arasında
Deniz kıyısında hüznü gözlerle buldum seni
Saçlarına desen olmuş kahverengi gözlerin
Buğday tenin gül pembe yanakların
Buldum Yitik Sevdam evet bu sensin
Kim bilir ne zamandır buradasın bilemem
Dalgaların hoyratlığında sen gül tomurcuğu
Geri verdin unutulmuş duygularımı Yitik sevdam
Biliyormusun sevdan bana kimlik oldu artık
Sensiz denizin asi mavisine tutuldum
Acıların dolu yakamozlarda aradım seni
Yüreğimde kardelenler açtı sensiz günlerde
En soylu sevda türkülerini söyler oldum
Umuda yeminli bakışlarla baktım yıllarca
Göz yaşlarımı saçına toka diye taktım
Yıllar yılı kartal kanadında aradım seni
Kahve gözlerin, uzun kahve saçların gülüm
Sensiz geçen her günümde hayalim öldüler
Göz yaşlarımı rakı kadehlerine doldurdum
Hasreti sensin diye içtim yudum yudum
Yıllar yılı hep seni bekledim durdum
Bazen bir barda bazen deniz kıyısında
Hep senle senin hayalinle içtim rakımı
Sigaramın dumanında binlerce aah gizli
Kum taneleri şahidim olsun bir tanem
İnan çok seviyorum gülüm seni
Bir kez olsun fısıltı gibi dökülsün dudaklarından
Yazılmamış melodi notasında, aşk türküleri kadar içten
Seviyorum gülüm seni ben taa yürekten.

Süleyman Karacabey

Yosun Gözlüm

B u gün sesini duyamadım
Gül yüzünü hiç göremedim
Gün boyu yolunu gözledim
Gözümü kırpmadan seni bekledim.

Dilim de Şiir oldun okundun
Rüzgar oldun hoyrat savruldu
Gönüllere Neşe doldurdun
Farkında mısın can beni unuttun.

Övgü sevmez özür bilmezsin
Dünya da herkesten güzelsin
Benim için sen çok özelsin
Yosun gözlüm her cefaya değersin

Şeni beklemek acı verdi
Özlenişin hep hüzün verdi
Geçikişin acep nedendi
Can bu gönül sana endişelendi.

NOT:Şiirim hiç kimseye ithaf değildir.

Süleyman Karacabey

Yozgata Selam

Selam salsam bizim Yozgat iline
Hatırlayıp dostlar acep alır mı?
Gurbet yaylasından gonca gülüne
Uçupta konmaya dalı kalır mı?

Uzaktan sevdası içimde durur
Hayalimden yollar çamlığa varır
Baba ocağımsın ebedi onur
Gayrısı kıymetin kadrin bilir mi?

İlçem Sarıkaya sıcaktır suyu
Nerden gelir bilmem derin bir kuyu
Ata yurdumdur Azapbaşı köyü
uzaktır yollarım varsam bulur mu?

Çıksam kuzaya da nefesin alsam
Yarenleri bulup sohbeta dalsam
Gençlerle bir olup halaya dursam
Duyup sesimizi Erdal gelir mi?

Her sene yapılır ne güzel şenlik
Süleymanda yoktur davayı benlik
Şeytanın işidir insanda hinlik
Bu dünya kötüye sanma kalır mı?

(Süleyman Karacabey)

Süleyman Karacabey

Yozgatı Yaşamak

Çamlığın şahikasından dalgalanır nazlı hilal
Aydınlatır ziyaları etrafını o güzel YOZGATIMI
Burcu burcu kokar tüm insanlara havası
Bir başka aleme götürür hislerin YOZGATIM.

Dallanır budaklanır kol kanat gerer her yana
Sarar tüm bedenine samimice insanlarını YOZGATIM
Sevgi saçır köyüne,kasabasına kazalarına
Tak vücut tek yürek olur Kollarıyla YOZGATIM.

YOZ' una YOZGAT demiş o l ulu pirim
Yiğidi harman harman olmuş tek şehrim
Öbek öbek derlenmiş sevgisi yurduma gencimin
Nakış Nakış işlenmiş sevdan senin YOZGATIM

Eşsiz nağmelerin en güzel şarkıları sende derlenir
Bağlamanın telleri her vuruşta başka dillenir
İlmek ilmek dokunur ismin gönüllerde şenlenir
Bayrak bayrak dalgalanır,nefes gibi yaşanır YOZGATIM.

Ab-ı hayat soğuk sularında kana kana içerim
Dağını taşıyı dört bir yanını seyyah olup gezerim
Yerlere sığdıramam seni göklere resmini çizerim
Bir sevda şarkısı gibi duyar,hep seni dinlerim YOZGATIM.

Sende doğdum sende büyüdün seni yaşayacağım
Tezgahlara koydum bedenimi gönlüme ismini dokuyacağım
Siyah zülüflere tel tel bağladım,hep seni koklayacağım
Duman duman,bulut bulut seni yaşayacağım YOZGATIM.

Süleyman Karacabey

Yüregim Yangın Yeri

Hasrete müebbet
Vuslata hayal sevdalardayım
Yalnızlığındayım
Hasretindeyim
Sen uzak diyarlarda ağlarken
Ben olan hüznlerde
Ben se yalnızlığı mühürledim
Her yalnızlık yenilmeye mahkumsa eğer
Yırttım o yalnızlıklar tarihini
Umuda giden senli yol eyledim.

Bitsin artık
Gurbette açan güllerin
Deniz mavisi, çimen yeşili
İlle de gül kırmızı akıttığı göz yaşları
Özlem dolu ağıtlar son bulsun

Sen ey sevdiğim
Mülteci oldum gözlerine
Ya tut artık akmasın yaşın
Ya da götür beni de senli saraylara.
Benli damlasın.

Hasretim saçlarında ak
Gül yüzüne düşen bir çizgi
Irak ülkelerin iklimlerinde yeşeren
Umut çiçeği gibi büyürken
Hicran bahçesine dönen yüregim
Kara eylül misali
Her sevdanın hasretinde
Bir görebilsen
Yüregim yangın yeri.

Süleyman Karacabey

Yürek ateşi

Bir gün eğer dokunursan ellerime
Gözlerimde Aşkın sıcaklığını göreceksin
Eriyeceksin tüm hislerinle birlikte
Yüreğimin engin ateş denizinde.

Bir gün yalnız kalmak istersen hayatta
Aşksız insana bak, yalnız, gece gibi
Zifiri karanlıkların dipsiz kuytularında
Sevdiğini arayan "ben " gibi kalırsın.

Morcivert gecelerin ıssız sokaklarında
Bazen bir park ortasında.bazan yollarda
Avare avare Aşkını arayan birine rastlarsan
Yalnızlığı onda bulursun,tıpkı ben gibi.

Bazen yağmur yağar, gök kuşağına karışık,
Ağlatır yer yüzünü,sevdiğinin arkasından ağlar gibi
Fi tarihi kadar uzak,yıldız kadar yüksek kalır ellerim
Gerçek olmadı,düşlerimi avuçlarımda tutamam.

Bırak duyguların hürriyetine kavuşsun
Çağla tadında, lavanta kokulu hüyalara dalsın
Perçin vurulmaz hislerime istediğiyle olsun
Güvercin gibi uçsun düşlerim hep seni bulsun.

Süleyman Karacabey

Yürüyorum

YÜRÜYORUM

Arnavut kaldırımıydı bastığım taşlar
Şekilsiz / sağlam / temiz
Beynimi kemiriyor
Hesaba sığmayan sorular
Tamiri mümkün olmayan enkazlar omzumda
Ezdikçe eziyor bedenimi
Sorgusuz sualsiz yürüyorum
Sokağın Arnavut kaldırımında
Ve güneş mecalsiz, benim gibi

Ne güzeldi o günler
Güneşten sıcağı, Ay dan aydınlığı sağardı koca şehir
Ruhum karanlığı bilmezdi
Demet demet mutluluk açardı çiçeklerim
Tüm renkler maviydi umudum gibi
Dertler gönlümün sur'unda delik açana kadar
Sabahın yeli ılgıt ılgıt eserdi
Koca Şehrin üstüne sema gülümserdi
Yüreğim hep senli gezerdi

Hey Erciyes
Seninde bağıran yanar mı benim gibi
Vuslatı mı beklersin
Yoksa; uzaklarda gizliden ağlar mısın
Üzerindeki karlar soğutmaz mı yüreğini
Söyle
Söyle sende benim gibi derbeder misin

Çok olmadı
Dudağımda ıslık çaldığım
Dilimde ayrılıktan bir şarkı
Hayalimde Kahve gözlerin
Kulağımda o şen gülüşlerin

Ve ben hâlâ
Gezdiğin kaldırımın Arnavut taşlarındayım
İzinden aheste aheste yürümekteyim
Yere düşürdüğün bakışlarının peşindeyim
Hakikat mi?
Seni çok sevmekteyim.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

zaman

Zaman bazen aşımıla ekmeğim
Zaman bazen zehirli tılsımım

Zaman bazen kinimle nefretim
Zaman bazen kısmetim nasibim

Zaman bazen derdime ilacım
Zaman bazen katilim, ecelim

Zaman bazen canıma can dostum
Zaman bazen hayatım ve ruhum

Zaman bazen hayat arkadaşım
Zaman bazen büyük düşmanım

Zaman bazen gonca gonca gülüm
Zaman bazen ayakta dikenim

Zaman bazen ötüşen bülbülüm
Zaman bazen azrailde ismim

Zaman bazen nurum ve ışığım
Zaman bazen gecem, karanlığım

Ve zaman her zamanki ihtiyacım
Söyle zaman sensiz nasıl yaşarım.

Süleyman Karacabey

Zamirler Yerini Tutmuyor

Gönlüm
En ücra yerinden damıtırken
Katre katre sevdami
Sancılı damarlarımda
Sen dolaşıyorsun
Yaşama ümidim sevincim
Mananın anlamı sensin
Aşk damarım cananım
Çağlar ezelinden bende
Şurla çevrili kalbimde
Şen varsın her günümde
Ölümcül hislerime
Çılgın göz yaşlarıma karışık
Cismimin cümlegahında
Hep sen varsın
Yerine hiçbir şey koyamam
Zamirler yerini tutmuyor
Yalın halde seni sevmişken
İşaretler yerini tutmadı
Damıttı her an sevdami
En derin yerinden katre katre
Damarlarım senle dolu
Ölümcül ihanetine bedel
Sevdan gayrı bende ölümsüzleşti.

Süleyman KARACABEY

Süleyman Karacabey

Zül Düşer

Senin olduğun her yerde
Gönlüm şen olur benim
Aşkından düşülmez derde
Canıma gül düşer benim

Eser yelin serin serin
Gönlümde yerin pek derin
Ne Arzu dur, ne de Şirin
Sevdama bal düşer benim

Güvenme dünya varına
Güzellik kalmaz yarına
Gönlümün sevda sırrına
Bir garip hal düşer benim

Bu ayrılık bana yeter
Halim beterden de beter
Sensiz günlerim hep keder
Günüme yıl düşer benim

Hem okuyup hem yazarım
Sevdanla gülüp gezerim
Sensiz dünyadan tezerim
Yanıma kol düşer benim

Ela gözün ağlamasın
Azâbiyi dağlamasın
Karaları bağlamasın
Kabrime Zül düşer benim.

Süleyman KARACABEY
06/03/2012

Süleyman Karacabey